

ČTVRTEK, 18. PROSINCE 2008

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN BIELAN

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Povinnosti, pokud jde o zveřejňování pro střední podniky, a povinnost vypracovávat konsolidované účetní závěrky – Účetní povinnosti středně velkých společností (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem pořadu jednání je společná rozprava

o zprávě paní Ieke van der Burgové, jménem Výboru pro právní záležitosti, o návrhu směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS, pokud jde o některé požadavky na zveřejňování u středních společností a povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku (KOM(2008)0195 – C6-0173/2008 – 2008/0084(COD)) (A6-0462/2008), a

o prohlášení Komise o účetních povinnostech pro středně velké společnosti

Ieke van den Burg, zpravodajka. – (NL) Pane předsedající, omlouvám se za zpoždění. Malé a střední podniky zažívají těžké časy. Krize nezasáhla pouze banky a společnosti kótované na burze, ale zasáhla celé hospodářství, a vede také ke ztrátě pracovních míst v malých a středních podnicích. My bychom tedy při své evropské práci udělali dobře, kdybychom tomuto odvětví ulevili.

Zde přichází na řadu soubor opatření předložený loni v létě pod názvem Small Business Act; pracuji tvrdě na několika návrzích z tohoto souboru, včetně statutu evropské akciové společnosti, větší možnosti mikroúvěrů a zrušení možnosti uplatňovat nižší DPH pro poskytovatele služeb, kteří poskytují plnění soukromým osobám na místním trhu.

Velmi závažným problémem pro menší podniky je administrativní zátěž, z níž většinu ukládají vnitrostátní a regionální vlády. Avšak v oblastech, ve kterých v této věci hrají roli evropské právní předpisy, jsme tuto zátěž začali aktivně snižovat. To se ve skutečnosti týká také této otázky. Povinnosti týkající se poskytování informací a obě směrnice sledující tento cíl, jež jsou 25 resp. 30 let staré a jež byly mnohokrát pozměněny, jsou nyní pročišťovány a zjednodušovány takzvaným zrychleným postupem.

Tato opatření jsou však pouze malým krokem směrem k ulehčení zátěže. Je ještě potřeba vykonat mnohem více. V tomto ohledu jsme výslovně dali najevo svou netrpělivost v parlamentním Výboru pro právní záležitosti. Vzhledem k tomu jsme v rámci této legislativní otázky předložili usnesení naléhající na Výbor, aby urychleně a daleko důkladněji prozkoumal právní předpisy pro malé a střední podniky. Jak se to stává, Výbor se touto věcí již zabýval. Cílem je dosáhnout větší harmonizace v oblastech, kterých se týkají evropská pravidla pro malé a střední podniky.

Když jsme o tomto tématu a o zprávě pana Radwana diskutovali dříve v Hospodářském výboru a Výboru pro právní záležitosti, výslovně jsme uvedli, že cestou vpřed by neměla být Mezinárodní rada pro účetní standardy, zapojená do vytváření Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) pro malé a střední podniky, ale že bychom měli další harmonizace v Evropě dosáhnout na základě stávajících právních předpisů.

Zejména pan Lehne, stínový zpravodaj pro tuto zprávu, v průběhu rozpravy navrhl, že by členské státy již v této fázi měly dostat možnost vyloučit mikrosubjekty, skutečně velmi malé podniky, z evropských právních předpisů. To je z mého pohledu mimořádné opatření, které, ačkoli bylo předloženo Stoiberovou skupinou, nepovede v dlouhodobém horizontu k zásadnímu zjednodušení, protože kvůli jeho nepovinné povaze vzniknou mezi členskými státy velké rozdíly.

Konečným cílem a konečnou variantou by proto mělo být dosažení hluboké harmonizace tak, aby podniky nespĺňující charakteristiku mikrosubjektů podléhaly podobnému, velmi jednoduchému systému. Pokud jde o tento jednoduchý systém, sám bych vám rád připomněl možnosti, jež nabízí „XBRL“ (eXtensible Business Reporting Language), což je systém umožňující různým subjektům velmi snadné vkládání údajů a jejich

využívání různými orgány. Pro podniky by pak bylo mnohem snazší a jednodušší poskytovat tento druh údajů a tyto údaje by také mohly být využívány mnoha způsoby.

Potřebujeme zkrátka brzy řádnou diskusi o odporu, jenž ve světě účetnictví převládá vůči vynětí těchto mikrosubjektů. Výbor by měl předložit příslušné návrhy. My bychom pak měli posoudit nejlepší metodu pro střední podniky, ale také pro tyto drobné podniky ve snaze zajistit transparentnost a dobrý systém účetnictví, který těmto podnikům pomůže činit některé věci, aniž by je dusila enormní administrativní zátěž.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, paní van den Burgová, dámy a pánové, Evropský parlament dnes rozhodne o návrhu na zjednodušení. Tento návrh je prvním ze tří legislativních návrhů v oblasti účetnictví. Jeho cílem je zjednodušit ekonomické prostředí na úrovni Společenství, zejména pro malé a střední podniky.

První návrh je dobrým začátkem. Je to dobrá příležitost pro zákonodárce, zainteresované strany a Komisi, aby si vyměnili své názory a aby diskutovali o bodech, jež mají být začleněny do dvou dalších nadcházejících návrhů.

Jak bylo před několika týdny oznámeno v plánu evropské hospodářské obnovy, cílem dalšího návrhu bude snížit administrativní zátěž, jíž čelí nejmenší podniky, které jsou zároveň nejběžnějším typem podniku v Evropě.

Během první čtvrtiny roku 2009 předloží Komise návrh, který členským státům umožní zprostit tyto mikropodniky povinnosti vypracovávat roční účetní závěrku. Rád bych zdůraznil, že návrh Komise uspěje ve snížení administrativní zátěže, pouze pokud členské státy projeví vůli tuto novou možnost využít, neboť se jedná pouze o možnost.

Externí poradci odhadli, že toto opatření by mohlo dosáhnout úspory až 5,8 miliard EUR ročně. Těchto úspor však bude dosaženo, pouze pokud všechny členské státy zavedou tuto možnost odchýlného režimu a nezavedou nová a zbytečně restriktivní pravidla.

Druhá iniciativa, kterou jsem oznámil na konci září, byla revize a aktualizace čtvrté a sedmé směrnice o účetnictví. První technické přípravy na tuto revizi již začaly. Veřejná konzultace ohledně určení směru, kterým je potřeba se ubírat, bude uveřejněna během první čtvrtiny roku 2009.

Mnoho z vás potěší skutečnost, že doporučení skupiny na vysoké úrovni, jíž předsedá pan Stoiber, budou v co největší možné míře vzaty v úvahu.

Vraťme se zpět k tomuto návrhu, který byl nedávno předmětem zrychleného postupu. Jsme velmi potěšeni zjištěním, že spolupráce mezi dotčenými orgány umožnila tak rychlé nakládání s touto iniciativou.

Žádám vás dnes, abyste hlasovali pro přijetí tohoto postupu. Děkuji vám za pozornost.

Kristian Vigenin, *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru*. – (BG) Pane komisaři, podle našeho názoru nejsou návrhy spojené s touto legislativní iniciativou dostatečně ambiciózní. Hospodářský výbor proto naléhá na Komisi a na vás osobně, abyste v této záležitosti vedl aktivnější politiku.

Vidím však, že to, co jste nám řekl, je vskutku významný krok a my skutečně očekáváme od Komise aktivnější kroky, samozřejmě s plnou podporou Evropského parlamentu, neboť tato otázka je pro malé a střední podniky nesmírně závažná, zejména v situaci stávající finanční krize.

Jakožto navrhovatel Hospodářského a měnového výboru bych rád řekl, že plně podporujeme iniciativu Komise na omezení byrokracie pro střední podniky. Sdílíme tuto snahu a podpořili jsme zrychlený postup. Tento návrh dnes bude podpořen. Věříme, že opatření, jež jste připraveni schválit, budou mít od nynějška také naší plnou podporu.

Jean-Paul Gauzès, *jménem skupiny PPE-DE*. – (FR) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, pane komisaři, dámy a pánové, naše skupina bude samozřejmě hlasovat pro zprávu předloženou paní van den Burgovou a já jí blahopřeji k její práci, která je, jak víme, vždy velmi dobrá.

Rád bych nicméně upozornil na skutečnost, že všechny malé a střední podniky nutně nemusí souhlasit se zrušením požadavků v oblasti účetnictví. Dostáváme v tomto ohledu mnoho dopisů, které nás žádají o opatrný přístup s tím, že zjednodušení je užitečné, avšak že nesmí mít bumerangový efekt. Dovolte mi vysvětlit, co mám na mysli: účetnictví je nutné zjednodušit, a to je cílem usnesení stanovujícího, že nám Komise musí co

nejdříve, konkrétně do roku 2009, navrhnout účetní rámec vhodný pro malé a střední podniky. To však neznamená absolutní vynětí.

Proč? Zprvč proto, že účetnictví je příležitost, aby ředitelé alespoň jednou za rok provedli inventuru své obchodní situace. Účetnictví je také velmi užitečným prvkem při půjčování peněz mezi podniky. Zajímají se o ně též banky při poskytování úvěrů. Existují rovněž daňové povinnosti. Nezklamme proto ředitele malých podniků tím, že jim budeme říkat, že ušetří velké množství času a peněz, pokud nebudou již nadále muset uchovávat účty. Povede to ke katastrofě.

To, co potřebujeme, je zavedení účetního rámce, který bude vhodný pro malé podniky a jenž těmto podnikům uleví od nepřiměřených a zbytečných povinností. Domnívám se však, pane komisaři, že nejlepším zjednodušením by jednou pro vždy bylo, aby bylo možné požadovat informaci v každém členském státě jen jednou a aby podniky nebyly opakovaně žádány o stejná prohlášení či formuláře s cílem poskytnout orgánům informace, které již mají.

Právě takto můžeme pomoci ředitelům podniků; tím, že se ujistíme, že mají účetní pravidla vhodná pro pochopení situace svých podniků a že nemusí plnit zcela zbytečné administrativní úkoly.

Sharon Bowles, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, vítám snížení zátěže týkající se účetního výkaznictví pro malé a střední podniky. Menší podniky nejsou pouhými zmenšeninami velkých korporací, takže některé výkaznictví požadované po velkých podnicích pro ně není vůbec relevantní. Jiné části způsobují nadměrné čerpání zdrojů, neodpovídají skutečné situaci obrovské rozmanitosti menších podniků, již v Evropě máme, a v důsledku toho neslouží veřejnému zájmu. Zbytečné výkaznictví mnohem více škodí než prospívá, takže vítám jeho částečné odstranění. Pokračujme v této dobré práci.

Avšak moje skupina spolu s jinými nesouhlasí s tou částí konečného znění zprávy, jež se týká srovnávacích tabulek. Komise chtěla, aby byly srovnávací tabulky týkající se provádění povinné, a to i v této malé směrnici, což je náš postoj. Rada nebude souhlasit, protože tvrdí, že se jedná o zbytečnou zátěž. Má odpověď na to je, že by to zbytečná zátěž být neměla. Musíme najít způsob, jak zjednodušit provádění právních předpisů EU. Existuje obrovský demokratický deficit. Odpovědnost nesou členské státy, avšak Evropské se klade vina.

Objevují se zde jisté podobnosti s kritikou, jež zaznívá vůči Lisabonské smlouvě, protože je nečitelná jakožto samostatný dokument. Veřejnost by však měla protestovat ještě více, neboť právě toho se den za dnem mnoho vlád členských států dopouští vůči svým občanům a podnikům při provádění právních předpisů. Řekněme to jasně. Nejedná se o problém EU. Jedná se o problém vlád členských států a ten musí skončit.

Patrick Louis, jménem skupiny IND/DEM. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, záměrem Komise je snížit administrativní zátěž pro podniky, což je v zásadě správný cíl. Avšak snaha ušetřit ten veškerý čas situaci nijak zásadně nezmění: Komise nadále souběžně přistupuje k nadměrné standardizaci, bezpočtu úrovní rozhodování a soustavnému omezování, a zatěžuje tak evropské podniky bez ohledu na jejich velikost.

Pouze tři státy dnes nestanovují povinnost zveřejňovat informace o podnicích – od jejich založení až po zrušení – a Komise sama připouští, že část informací se ztrácí. Tato ztráta bude mít dopad na ty, kteří potřebují informace nejvíce, totiž na jednotlivce a malé a střední podniky, na obklopující mikropodniky a na osoby na tyto podniky přímo napojené.

Tento návrh mění přenositelnou informaci, tzn. informaci, ke které má kdokoli vcelku snadný přístup, na spornou informaci, k níž mají dlouhodobě přístup pouze profesionálové s přesnou znalostí svého cíle vyhledávání. Nemůžeme tento návrh opravdu přijmout, neboť jednáme-li v duchu odpovědného zákonodárce, musí být zamýšlenými příjemci ekonomických informací systematicky všichni zainteresovaní občané, spotřebitelé a investoři, a to aniž by museli podnikat jakékoli zvláštní kroky.

Zároveň tento návrh může a určitě také bude mít nepříznivé dopady na regionální tisk, který má problémy již nyní, neboť jeho úkolem je zveřejňovat soudní a legislativní oznámení, jež mohou odpovídat 25-50 % příjmů z reklamy. Tyto noviny hrají zásadní hospodářskou a sociální roli. Je nutné je chránit, neboť taková ochrana je ochranou jejich sociální úlohy v místním společenství. Možná bychom udělali dobře, kdybychom se pokusili o úspory a zaměřili naši práci na jiné oblasti. Podle našeho názoru dnes tato záležitost není připravena.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, hlavním cílem naší politiky podnikání je vytvořit vhodné prostředí pro zakládání a růst nových podniků. Zlepšení ekonomického prostředí zahrnuje zjednodušení administrativních a legislativních postupů a přijetí opatření týkajících se financování, daní a sociálního i životního prostředí, neboť to všechno má dopad na činnost podniků.

Jednotné právní předpisy by velmi prospěly celému mezinárodnímu podnikatelskému sektoru. Zprv by nadnárodní standardy účetního výkaznictví usnadnily posuzování a srovnávání finanční situace podniků v různých zemích, což by usnadnilo proces rozhodování v otázkách investic. Zadruhé by podniky měly díky účetnímu výkaznictví založenému na všeobecně uznávaných a schválených účetních zásadách širší přístup ke kapitálu.

Malé a střední podniky se často musí řídit stejnými právními předpisy jako velké podniky, ačkoli se jejich specifickým potřebám v oblasti účetnictví pouze zřídka věnuje pozornost. Je důležité zajistit, aby se diskuse zaměřily nejen na zjednodušení, ale také na dopad účetních standardů na malé a střední podniky ve srovnání s velkými společnostmi kótovanými na burze. Diskuse o zjednodušení je obecně zaměřena na náklady. Diskuse o dopadech požadavků na účetnictví se však zabývá výhodami účetního výkaznictví a potřebami jednotlivých uživatelů.

Existuje řada výhod zavedení zjednodušených předpisů pro malé a střední podniky. Zavedení všeobecných standardů zprv jistě přinese malým a středním podnikům méně výhod než v případě větších, veřejných podniků. Povede to k nerovnováze nákladů a přínosů s ohledem na zavedení standardů. Aby se vytvořila přiměřená rovnováha nákladů a přínosů, je nutné snížit náklady. Zadruhé účetní výkaznictví nehraje významnou úlohu při plnění požadavků na informování vlastníků malých a středních podniků, neboť ti mají k informacím přímý přístup. Zatřetí mají uživatelé účetních výkazů vypracovaných malými a středními podniky omezenější znalosti v oblasti účetního výkaznictví a toto výkaznictví by proto mělo být přizpůsobeno jejich schopnostem.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Pane předsedající, Evropský parlament již mnoho let naléhavě upozorňuje na problém zbytečných a nepřiměřeně vysokých administrativních nákladů, které musí vynakládat evropské podniky. Vítáme proto zprávu, že Komise tuto věc konečně řeší a že prostřednictvím zrychleného postupu předložila pozměňovací návrhy ke čtvrté a sedmé směrnici o právu obchodních společností, jež se týkají požadavků na zveřejňování pro střední podniky a povinnosti vypracovávat konsolidované účetní výkazy.

Podporuji přístup Komise, jehož cílem je zjednodušit podmínky pro činnost evropských podniků. Má podpora je však podmíněna tím, že tyto změny nebudou snižovat transparentnost nebo nepovedou k omezení přístupu uživatelů účtů k informacím. Návrh na odstranění požadavků na zveřejňování zřizovacích výdajů se rovněž jeví jako odůvodněný. Rozšíření výjimek, z nichž mají prospěch malé podniky a z nichž již má velký prospěch většina členských států, na střední podniky by mohlo přispět ke snížení zátěže účetního výkaznictví pro tyto podniky.

S ohledem na předložené pozměňovací návrhy k sedmé směrnici o právu obchodních společností nemá povinnost sestavovat konsolidované účetní závěrky žádné skutečné opodstatnění, neboť konsolidované účetní závěrky by v tomto případě byly téměř totožné s nepovinnými individuálními účetními závěrkami.

Evropská komise by měla vynaložit další úsilí na revizi čtvrté a sedmé směrnice o právu obchodních společností, aby mohla před koncem roku 2009 předložit evropský rámec pro účetnictví. Jednotný standard sníží administrativní zátěž pro malé a střední podniky a zvýší transparentnost pro všechny zúčastněné.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, rád bych začal poděkováním naší zpravodajce, paní van den Burgové, našemu koordinátorovi, panu Lehnemu, a našemu stínovému zpravodaji, panu Gauzèsovi, za jejich úsilí o dosažení postoje, který považuji za velmi účinný a rozumný.

Jsm si skutečně dobře vědomi potřeby přizpůsobit naše pravidla zvláštním podmínkám malých a středních podniků, a proto velmi výrazně podporujeme plán pro malé a střední podniky, který navrhla Komise a schválila Rada. Nicméně bych dodal, že to nesmíme udělat tak, jako bychom tyto malé a střední podniky považovali za méněcenné a umístili je do jakéhosi ghetta, kde bude existovat tolik zjednodušení a tak málo pravidel, že by již neposkytovaly záruky, jež jim umožňují zejména – a především ve stávající krizi – získat úvěr, který potřebují k tomu, aby mohly fungovat a růst.

Proto, stejně jako pan Gauzès, velmi výrazně podporuji usnesení navržené paní van den Burgovou a schválené naším výborem, jehož podstatou je žádost Komisi, aby předložila návrh umožňující členským státům vyjmout podniky, jež jsou charakterizovány svou skutečně malou velikostí – rozvaha činí méně než 500 000 EUR, obrát činí méně než 1 milion EUR a početní stav zaměstnanců činí méně než 10 osob – a které působí pouze místně či regionálně v rámci jediného členského státu, z povinnosti řídit se touto směrnicí.

Členským státům to umožní přizpůsobit své právní předpisy, jako to udělalo Německo, avšak zároveň zacházet s malými a středními podniky jako s ostatními – to je velmi důležité. Malé a střední podniky se nevyvíjejí odděleně; Evropa musí přijmout opatření, která zajistí, že nebudou znevýhodněny vůči ostatním.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, malé a střední podniky v Evropské unii zaměstnávají přibližně 60 % veškerých pracovníků. Jejich ekonomická situace je proto nanejvýš důležitá. V časech hospodářské krize je zvláště důležité zabránit nárůstu složitosti jejich zákonných povinností a dosáhnout tak usnadnění jejich činnosti. Toto je příležitost pro tyto podniky a jejich pracovníky.

Zjednodušené právní předpisy v oblasti účetního výkaznictví, tak, jak jsou uvedeny v pozměňující směrnici, jsou krokem správným směrem. Souhlasím však se svými kolegy, kteří zdůraznili nutnost zajistit, aby měli místní novináři přístup k informacím.

Rachida Dati, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych se chtěla omluvit za zpoždění. Bylo způsobeno naším opožděným odjezdem z Paříže. Ačkoli jsem neslyšela celou dnešní diskusi, chtěla jsem vám za ni také poděkovat.

Rada bere a bude i nadále brát na vědomí všechny komentáře a doporučení, která činíte, a zájem, jenž projevujete v těchto oblastech, zejména pokud jde o závazek, který přijímáte v souvislosti se snižováním zátěže pro podniky.

Toto je v dnešní době velmi citlivá otázka, avšak je absolutně nezbytné – zejména vzhledem ke krizovým podmínkám – provést zjednodušení bez deregulace ve snaze vytvořit v Evropě prostřední daleko větší jistoty, aby se zajistil rozvoj malých a středních podniků.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, rád bych přivítal paní Datiovou a stejně jako ona bych se chtěl připojit k těm, kdo poděkovali Parlamentu, paní van den Burgové, panu Lehnemu a panu Gauzèsovi za dokončení této práce, která nám dnes umožní dospět k závěru ohledně tohoto prvního ustanovení.

Pozorně jsem poslouchal, co bylo řečeno o malých podnicích. Cílem je totiž přizpůsobení pravidel pro malé podniky u příležitosti plánované revize, rád bych však znovu zdůraznil, že si členské státy budou moci zvolit buď používání těchto pravidel, nebo vytvoření alternativy vhodné pro místní podmínky.

Osobně je mi velice blízký argument, že by malé podniky neměly být dotlačeny do situace, jež by je pod záminkou zjednodušení odstavila na okraj hospodářského života. Toto jsem chtěl říci; věřím, že tato diskuse bude poučná pro mého kolegu, pana McCreedyho, který je odpovědný za vnitřní trh, a že nám umožní pracovat na tomto snižování administrativní zátěže, jež je břemenem pro podniky, zejména pro ty nejmenší.

Děkuji Parlamentu za jeho trvalou podporu a doufáme, že tato konstruktivní spolupráce bude pokračovat po celý příští rok.

Ieke van den Burg, zpravodajka. – (NL) Poselství tohoto Parlamentu bylo podle mého názoru hlasité a jasné. Dočasné řešení spočívající v tom, že se členským státům poskytne možnost vyjmout mikropodniky v krátkodobém horizontu z evropských právních předpisů je sice řešení, avšak nikoli trvalé. Doufám, že toto poselství dobře zaznamenala také Komise.

Také pro toto podnikání a pro malé a střední podniky obecně bychom rádi zavedli jednotné právní předpisy, které jim umožní fungovat v rámci vnitřního trhu, avšak které budou zároveň jednoduché, jak vlastně uvedl pan Gauzès, s jediným kontaktním místem a jedním souborem pravidel, jako je tomu v případě eXtensible Business Reporting Language (XBRL), což znamená, že nebudou zavaleny obrovskou administrativní zátěží, jako je tomu v současnosti. Ostatně, i když dáme členským státům možnost přiznávat výjimku, neznamená to, že členské státy mohou ukládat svá vlastní pravidla, jež jsou navíc v každém členském státě odlišná. Ve střednědobém horizontu to nic neřeší.

Ve střednědobém horizontu bychom velmi rádi vypracovali návrh, který poskytne jednoduché, harmonizované právní předpisy, jež lze uplatnit napříč celým vnitřním trhem a které neznamenají obrovskou zátěž pro malé a střední podniky, zejména mikropodniky; má se jednat pouze o jednoduchý systém poskytování informací o jejich ročních účetních závěrkách. To je záměr Parlamentu a já doufám, že toto poselství bude vyslyšeno.

Předsedající. – Obdržel jsem jeden návrh usnesení ⁽¹⁾ předložený v souladu s čl. 103 odst. 2 nařízení.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek dne 18. prosince 2008.

3. Evropská úřední listina - E-justice - Právní ochrana dospělých: přeshraniční dopad (rozprava)

Předsedající. - **Dalším bodem pořadu jednání je společná rozprava na tato témata:** Zpráva pana Manuela Mediny Ortegy jménem Výboru pro právní záležitosti obsahující doporučení Komisi k evropské úřední listině (2008/2124(INI)) (A6-0451/2008),

Zpráva paní Diany Wallisové jménem Výboru pro právní záležitosti obsahující doporučení Komisi o e-justici (2008/2125(INI)) (A6-0467/2008), a

Zpráva pana Antonia Lópeze-Istúriz Whitea jménem Výboru pro právní záležitosti obsahující doporučení Komisi o právní ochraně dospělých osob: přeshraniční dopady (2008/2123(INI)) (A6-0460/2008).

Manuel Medina Ortega, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, toto je iniciativa Výboru Parlamentu pro právní záležitosti, jejímž cílem je dosáhnout uznání evropských úředních listin.

Tato iniciativa Parlamentu vyzývá Komisi, aby přijala opatření, jež bude považovat za vhodná. Je založena na haagském programu, konkrétně na uznávání nejen soudních rozhodnutí, ale také úředních listin.

Účelem této iniciativy je zjednodušit postavení spotřebitelů v Evropské unii.

Formality požadované pro uznání těchto listin jsou finančně i časově náročné.

Zdá se, že bychom proto měli zjednodušit pohyb a uznávání těchto úředních listin, aby vždy, když dojde k přeshraničnímu úřednímu aktu, jako je uzavření manželství, smlouva či něco podobného, nebylo nutné absolvovat obtížné postupy.

Problémem, který tato zpráva může představovat, je povaha evropské úřední listiny či veřejného dokumentu samotného, který je uznáván ve většině zemí Evropské unie, ale v jiných nikoli.

Existují země, v nichž systém evropské úřední listiny vydávané veřejným orgánem neexistuje. Namísto toho existují jednoduché soukromé dokumenty legalizované notářem, ačkoli povaha dokumentu se nemění.

Tento návrh vychází z rozsudku Soudního dvora Evropských společenství ve věci Unibank, který stanovil několik požadavků pro uznávání úředních listin. Konkrétně prvním požadavkem bylo, aby byly tyto listiny vydávány veřejnými orgány. Jinými slovy, osoba ověřující listinu musí mít povahu veřejného orgánu, což je funkce, jež v některých zemích EU neexistuje, a tyto země proto tuto způsobilost nemají.

Zadruhé musí listina zajistit, aby byla vůle stran přiměřená pro dosažení konkrétních zákonných cílů. Notářská listina má, alespoň v kontinentálním právu, určitý konstitutivní charakter v tom, že jí strany vyjadřují svou vůli, avšak listinu vyhotovuje notářský úředník.

Zatřetí listina nemůže mít účinky přesahující meze stanovené v zemi jejího původu. To znamená, že pokud je listina průkazná pouze ve své zemi původu, nemůže být považována za vynutitelnou.

Řekl bych, že tyto tři faktory jsou zásadní: zaprvé, osoba ověřující listinu musí mít status veřejného orgánu; zadruhé, listina má konstitutivní povahu a není pouhým potvrzením podpisu; a zatřetí, listina nesmí mít jiné účinky, než jaké by měla v zemi svého původu.

Oblastí, již je velmi jednoznačně nutné vyloučit, jsou veškeré záležitosti týkající se majetkového práva. Právo o nemovitém majetku se zdá být úzce spojeno se zemí a místem, kde se tento majetek nachází. Možnost převodů v této oblasti je proto omezena existencí veřejných registrů a skutečností, že každá země má přísné právní předpisy ukládající v této oblasti zvláštní požadavky.

(1) Viz nařízení

Věřím, že Komise tento návrh zvaží a že bude schopna předložit nějakou iniciativu. Příslušným právním základem jsou konkrétně čl. 65 písm. a) a druhá odrážka čl. 67 odst. 5 Smlouvy o ES.

Domnívám se, že tento právní základ je přiměřený a že tento druh iniciativy by usnadnil právní vztahy mezi občany a že by především zlepšil jejich životy.

Problémem, který Komise chce a bude řešit, je problém rozdílnosti našich právních systémů, avšak já si myslím, že o této věci budeme mít čas diskutovat v pozdější fázi, až Komise předloží svůj návrh.

Diana Wallis, zpravodajka. – Pane předsedající, zdá se, že e-justice byla jednoznačně v centru pozornosti jak za předchozího slovinského, tak za francouzského předsednictví, a víme, že nadcházející české předsednictví si rovněž v této dobré práci na e-justici přeje pokračovat.

E-justice je v tomto Parlamentu, a zcela jistě i ve Výboru pro právní záležitosti, rovněž v souladu s tématem, které nám již dlouho leží na srdci, totiž s přístupem ke spravedlnosti a se způsobem jeho zajištění na přeshraničním základě. Je dokonce již dost obtížné získat přístup ke spravedlnosti ve vnitrostátním kontextu: máme na mysli přístup k právníkům, finanční dostupnost či schopnost porozumět právnímu systému. Pokud to však zasadíme do evropského přeshraničního kontextu s různými právními kulturami a jazyky, stává se přístup našich občanů ještě složitější a obtížnější.

Měli bychom však být schopni těmto problémům čelit a uplatnit veškeré možnosti, jež nabízejí moderní technologie. Je-li Evropa bez hranic, platí to i pro internet, jsou-li obtížné jazyky, technologické nástroje nyní umožňují okamžitý překlad. Měli bychom být schopni rozvinout technologické možnosti s cílem poskytovat lepší přeshraniční přístup ke spravedlnosti.

Je jasné, že řada našich členských států si uvědomila možnosti v rámci svých hranic a buduje své vlastní systémy. To je dobře! Probíhá také spolupráce na řadě projektů – cílem některých je zřídit propojené registry pro jednání s podniky a propojené katastry nemovitostí –, což je opět dobře.

My jako poslanci však chceme vidět skutečný a přímý přínos pro naše občany a pro jejich starosti týkající se spravedlnosti v jejich každodenním životě. Chceme, aby evropští občané pocítili účinky projektu e-justice na evropské úrovni.

Zdá se, že by toho mohla dosáhnout práce na portálu justice: mohl by poskytovat informace o osobách, věcech, místě, právnících, tlumočnících, místech pro získání právní pomoci – veškeré druhy informací. Tento projekt je ambiciózní a bude takový i muset být.

Nechceme se však zastavit zde, u informací. Chtěli bychom vidět skutečnou možnost přístupu k přeshraniční spravedlnosti on-line a evropské nástroje platebních příkazů a drobných nároků dostupné pro naše občany on-line. Je jasné, že některé členské státy pracují na společných projektech a znovu říkám, že je dobře, že máme toto nadšení a tuto ambici. Potřebujeme však také, aby Komise zachovávala evropský rozměr – aby jej udržovala jako evropskou ambici –, abychom mohli postupovat vpřed koordinovaným způsobem společně. Proto existuje akční plán připojený ke zprávě Parlamentu, který mnoho z těchto témat vysvětluje. Mohl by se tak splnit náš sen o skutečné Evropě se spravedlností bez hranic. Umožňme to.

Antonio López-Istúriz White, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, pane ministře, pane místopředsedo Komise, zpráva, kterou vám dnes předkládám, se zabývá ochranou dospělých osob v Evropské unii. Bylo obtížné se tímto předmětem zabývat v tak krátké době, zejména když má tak široké a průřezové cíle.

Kromě toho byla zpráva předmětem několika různých pohledů uvnitř Výboru pro právní záležitosti, pokud jde o směr, kterým by se měla ubírat.

Dnes se tímto textem zabýváme ve společné rozpravě s dalšími dvěma zprávami z Výboru pro právní záležitosti: jedna je od pana Mediny Ortegy a týká se evropské úřední listiny a druhá je od paní Wallisové a týká se e-justice.

Zlepšená koordinace mezi těmito oddělenými nástroji vybudovaná našim výborem nepochybně zefektivnila naše návrhy a jistě poskytne evropským občanům lepší služby.

Nejprve bych rád poblahopřál francouzskému předsednictví k vynikající práci, kterou v průběhu uplynulých šesti měsíců v čele Evropské unie vykonalo. Zejména musím poděkovat francouzské ministryni spravedlnosti, paní Datiové, za zájem, jenž projevila tím, že v této problematice pokročila za hranici daných ustanovení, aby dosáhla nových, praktických a účinných řešení pro všechny členské státy.

Když už hovořím o Francii, rád bych také zvlášť zmínil soudkyni a poradkyni ministryně spravedlnosti, Amélii Durandovou, a mé francouzské kolegy, kteří sehráli aktivní úlohu, včetně pana Gauzèse a pana Toubona.

Výbor pro právní záležitosti sdílel obavy předsednictví týkající se tématu, které nás sem dnes přivedlo: ochrana zranitelných dospělých osob. Proto jsem se rozhodl vypracovat legislativní zprávu z vlastního podnětu s cílem dosáhnout pokroku a nalézt nová řešení, z nichž by naši dospělí občané mohli získat největší prospěch.

Výbor se také nedávno intenzivně zapojil do schvalování balíčku opatření v oblasti občanského práva, včetně mediací, doručování písemností a práva deliktů.

Důkazem toho bylo slyšení fóra pro soudní spolupráci v občanských věcech, jenž se konalo dne 2. prosince ve Výboru pro právní záležitosti ve spojení s Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, na němž byla jedním z bodů pořadu jednání potřeba ochrany dospělých v naší společnosti.

Dámy a pánové, toto je téma, které se týká všech členských států, protože Evropská unie zažívá stárnutí svého obyvatelstva. Do roku 2050 bude 37 % lidí starších 60 let a 10 % starších 80 let.

Je důležité mít na paměti, že tato situace nemá pouze hospodářské dopady, ale také dopady na rozpočet a zdraví, které nás ovlivňují všechny. Musíme co nejdříve začít hledat řešení těchto problémů.

Cílem této zprávy je vytvořit prostor spravedlnosti, svobody a bezpečnosti dvěma hlavními způsoby: vymáháním práva a spoluprací příslušných orgánů jednotlivých členských států.

Jak jsem již dříve uvedl, prošla tato zpráva dlouhou cestou, než byla dne 17. prosince jednomyslně přijata Výborem pro právní záležitosti.

Bylo dosaženo kompromisního pozměňovacího návrhu, který skloubil rozdílné pohledy, jež zastávali členové Výboru. Tento pozměňovací návrh, který se stal článkem 2 konečné zprávy, je pro tuto zprávu klíčový, neboť připouští možnost členských států začlenit Haagskou úmluvu ze dne 13. ledna 2000 do svých právních předpisů.

Zpráva kromě toho stanoví, že by Komise měla být v budoucnosti, až budou v této oblasti existovat dostatečné zkušenosti, vyzvána k předložení legislativního návrhu pro posílení spolupráce mezi členskými státy a zlepšení uznávání a vynucování rozhodnutí o ochraně dospělých osob a zastoupení z důvodu nezpůsobilosti.

Rád bych této sněmovně zdůraznil, že Haagskou úmluvu dosud podepsaly pouze čtyři země a pouze osm ji ratifikovalo. Vyzýváme členské státy, aby tuto úmluvu ratifikovaly, abychom se mohli důsledněji a účinněji zabývat problematikou, která se týká nás všech.

Mělo by být připomenuto, že podle Smlouvy o založení Evropského společenství náleží pravomoc navrhovat právní předpisy Evropské komisi. Jak však všichni víme, existuje ve Smlouvě malé ustanovení – článek 192 – který Parlamentu přiznává právo požádat Komisi, aby vypracovala návrh právního předpisu.

Dámy a pánové, rádi bychom tento článek uplatnili. Skončím připomínkou, že by Komise měla, jak uvádí zpráva, v budoucnosti sledovat zkušenosti s Haagskou úmluvou s cílem navrhnout ustanovení Společenství, jež doplní tuto úmluvu a navrhne další možné nástroje pro budoucnost.

Rachida Dati, *úřadující předsedkyně Rady*. – (FR) Pane předsedající, pane Barrote, dámy a pánové, jsem velmi ráda, že mám příležitost opět hovořit k této sněmovně, a ráda bych vám tak jménem předsednictví poděkovala za pokrok, kterého bylo v oblasti spravedlnosti dosaženo.

Po předcházející rozpravě, která se týkala obchodního života, se zprávy, o nichž se má diskutovat nyní, týkají každodenního života evropských občanů. Toto jsou otázky, které byly řešeny při mnohých příležitostech v rámci francouzského předsednictví, zejména během seminářů pořádaných na téma pohybu úředních listin a právní ochrany dospělých.

Jak víte, pokoušelo se francouzské předsednictví o pokrok týkající se Evropy spravedlnosti prostřednictvím praktických projektů s cílem přiblížit evropské instituce našim spoluobčanům a – jak právě zmínila paní Wallisová – slovinské předsednictví v této oblasti rovněž vykonalo dobrou práci a my jsme v jeho práci pokračovali.

Tři texty, jež se dnes ráno objevily na pořadu našeho jednání, jsou toho dokladem: zpráva pana Mediny Ortegy o evropské úřední listině, zpráva paní Wallisové o e-justici a zpráva pana Lópeze-Istúriz Whitea

o právní ochraně dospělých. Tyto zprávy skutečně odpovídají úmyslu předsednictví podporovat nové iniciativy ve snaze nejen přijmout nové nástroje, ale také vyměňovat si vzájemně naše metody, srovnávat naši praxi a hledět dopředu do budoucnosti.

Pokud jde o zprávu o úředních listinách, předsednictví nejprve chválí iniciativu pana Mediny Ortegy a kvalitu jeho zprávy. Zájem, jenž tato sněmovna prokázala, co se týče uznávání a pohybu úředních listin v Evropě, dokládá, že se jedná o významné téma v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech. Tato práce je součástí naší snahy o zjednodušení každodenního života našich spoluobčanů, ale také našich podniků, a právo je vytvářeno především proto, aby usnadňovalo sociální vztahy, přičemž nezbytnou výjimkou zůstávají podání k soudu.

Pro Evropskou unii je rovněž důležité přijmout závazek v tomto smyslu. Úřední listina je klíčovým prvkem v životě rodin i podniků, ať už se jedná o smlouvu, darování, závět, kupní smlouvu nebo smlouvu mezi podniky. Umožňuje lidem, aby jako součást mimosmluvního vztahu světili uznanému orgánu úkol stvrzovat závazky, jež si přejí přijmout, a upravit s předstihem veškeré důsledky těchto závazků tím, že tento dokument učiní vynutitelným. Vaše práce však také ukazuje, že musíme zvážit, jaké podmínky je nutné stanovit pro to, aby se úřední listina mohla volně pohybovat v rámci Evropy, bez ohledu na dotčenou oblast.

Není pochyb o tom, že tato úvaha bude muset být zohledněna v budoucím legislativním programu Evropské komise. Diskuse o úředních listinách nám nezabrání v dalším přemýšlení o způsobech, jak zlepšit pohyb dalších typů listin. Je třeba pokračovat postupně, musíme však rovněž stanovit velmi jasný rámec. Je možné zmírnit podmínky a postupy vzájemného uznávání úředních listin, neboť poskytují větší záruky.

Pokud má někdo v úmyslu podrobit režimu listiny, jež poskytují nerovné záruky, bude náš cíl muset být redukován, a to bude zcela jednoznačně problematické. Postoj Parlamentu, tak, jak vyplývá z této zprávy, spočívá v souladu s pokyny vypracovanými a navrženými předsednictvím. Vaše zpráva, pane Medino Ortego, poslouží jako nezbytný základ pro budoucí práci, neboť předsednictví dnešní rozpravu náležitě zohlední.

Zlepšení a posílení evropské právní oblasti také znamená zlepšení a modernizaci způsobu, jakým soudnictví funguje, což na druhou stranu závisí na tom, jak využíváme nové metody komunikace; toto je podstata projektu e-justice. Cílem tohoto projektu je rozvoj využívání nových informačních a komunikačních technologií v evropském přeshraničním kontextu. Mělo by nám to umožnit posílení vazeb mezi našimi soudními systémy a usnadnit výměnu. Kromě toho hraje v této problematice významnou úlohu rámcové rozhodnutí, jenž bylo přijato v oblasti propojení rejstříků trestů. Akční plán o evropské e-justici, který byl předložen na posledním zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 28. listopadu, je v souladu s prací vykonávanou soustavně jednotlivými předsednictvími počínaje německým.

V posledních šesti měsících jsme usilovali o co nejvyváženější návrh akčního plánu o evropské e-justici při současném zohlednění členských států zapojených do tohoto projektu, postoje této sněmovny, ale také úlohy, již bude muset sehrát Komise. Naše cíle Parlament sdílí, a předsednictví by proto chtělo ještě jednou poděkovat zpravodajce, paní Wallisové, za její nasazení v této věci a za její vysoce kvalitní zprávu. Intenzivní diskuse vedená v Evropském parlamentu obohatila návrh předsednictví a vedla k tomu, že konečný návrh má plnou podporu.

Zjednodušení přístupu a zajištění volného pohybu osob a soudních rozhodnutí jsou cíle, jichž je možné plně dosáhnout, pouze pokud zohledňují nejzranitelnější osoby ve společnosti. To je jeden z důvodů, proč francouzské předsednictví chtělo zlepšit situaci dospělých, na něž se vztahují opatření právní ochrany.

Chráněné dospělé osoby musí mít možnost využívat stejné svobody pohybu jako ostatní občané, bez ohledu na ochranu, již se jim dostává. Předsednictví je potěšeno, že tato otázka byla v rámci Parlamentu řešena, a děkuje jeho zpravodajovi, panu Lópezovi-Istúrizovi Whiteovi, za jeho návrhy týkající se právní ochrany dospělých. Toto je zjevný doklad našeho společného zájmu.

Haagská úmluva ze dne 13. ledna 2000 vstoupí v platnost dne 1. ledna mezi Francií, Německem a Spojeným královstvím. Další členské státy ji podepsaly během posledních šesti měsíců. Jsou to tyto státy: Finsko, Řecko, Irsko, Lucembursko a Polsko. Je důležité, aby všechny členské státy byly schopné se tohoto nástroje účastnit. Víím, že budoucí české a švédské předsednictví se budou touto oblastí zabývat – naznačily nám to ostatně v průběhu předsednictví francouzského – a obecněji řečeno, pohyb soudních rozhodnutí týkajících se ochrany dospělých se musí objevit mezi našimi cíli.

Jen takto ukážeme, že je Evropa schopna vyhovět potřebám svých občanů, včetně těch nejzranitelnějších. Vaše zpráva je důležitým příspěvkem. V této souvislosti také francouzské předsednictví doufá, že tato otázka bude moci být začleněna do budoucího legislativního programu Komise, pane Barrote. Jedná se o velmi

významnou sociální otázku. Víím, že je to téma, kterému byla přiznána priorita a které je zásadní pro Komisi, a zejména pro vás, pane Barrote. Je to také důkaz, že Evropa tím, že vytváří jistější právní prostředí, také chrání nejzranitelnější občany.

Předsednictví by vám chtělo poděkovat za tyto příspěvky a já samozřejmě náležitě zohledním komentáře učiněné v průběhu této rozpravy.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem velmi potěšen, že mohu i já poblahopřát autorům těchto tří zpráv, a rád bych řekl paní Datiové, že tyto zprávy jsou v naprostém souladu s úsilím, které vynaložilo francouzské předsednictví a jemuž jsme samozřejmě věnovali plnou pozornost. Domnívám se, že jsme skutečně položili základy této evropské právní a soudní oblasti, na níž mi osobně velmi záleží a kterou chceme společně budovat, zejména prostřednictvím Stockholmského programu.

Je proto pravda, že tato rozprava dnes ráno přišla přesně v ten správný čas. Paní Datiová již poskytla velmi důkladný přehled zmíněných tří zpráv, i přesto však stručně zopakuji, co řekla, abych potvrdil záměry Komise.

Nejprve prosím přijmete mé díky, pane Medino Ortego. Pan Medina Ortega nám představil vynikající zprávu o evropské úřední listině. Jedná se zcela jistě o každodenní životy spotřebitelů a občanů a doporučení, jež činíte Komisi, opravdu ovlivňují životy našich spoluobčanů, jednotlivců i podnikatelů.

Jednotliví občané a podniky často chtějí přijímat rozhodnutí týkající se rodinných otázek či obchodních transakcí prostřednictvím dobrovolné dohody ověřené veřejným orgánem, a je vcelku jasné, že v této oblasti volného pohybu musí být umožněn i pohyb úředních listin.

Tento volný pohyb byl však do dnešního dne uskutečněn pouze částečně a jak víte, přijali jsme kromě stávajících nástrojů nová opatření. V současné době pracuji na těchto opatřeních, která byla právě přijata – a já vám, paní Datiová, děkuji za vyživovací povinnosti –, na březen 2009 rovněž připravuji, pane Medino Ortego, opatření v oblasti dědictví. Jsem si však dobře vědom, že je stále ještě potřeba vykonat mnoho práce, a proto Komise připraví zelenou knihu o úředních listinách, abychom skutečně měli příležitost pro širokou konzultaci o této otázce.

Je však jasné, že vaše zpráva a studie připravená Evropským parlamentem bude v tomto ohledu velmi užitečná. Kromě toho, jak jste zdůraznil, je podle mého názoru – souhlasím s vámi – potřeba vytvořit právní základ, který nám umožní chopit se iniciativy a zároveň uznat, že rozmanitost našich právních systémů bude nicméně vyžadovat důkladnou práci umožňující takové opatření realizovat. Děkuji vám však ještě jednou za vynikající práci.

Nyní se obracím na paní Wallisovou, která velmi zdůrazňovala potřebu modernizace způsobu fungování soudnictví, a je pravda, že akční plán, který byl právě přijat v rámci francouzského předsednictví, je předmětem velkého zájmu pro předsednictví české. Proto budeme moci, paní Wallisová, v reakci na Vaši zprávu zjistit, jak můžeme plně využít tohoto přístupu k e-justici.

Zmínila jste zejména případy, ve kterých by takový přístup byl nesmírně prospěšný, pokud jde například o urovnávání menších sporů. Vaše doporučení nám nepochybně pomohou posílit opatření, která již Komise přijala, a obohatí diskuse a rozhodnutí přijatá Evropskou radou.

Budeme spolupracovat na zajištění toho, aby evropská e-justice umožňovala snadnější přístup k informacím o evropských právních předpisech, o vnitrostátních právních systémech a o evropských postupech. Rád bych také zdůraznil, že plánovaný portál bude spuštěn nejpozději na konci prosince 2009. Samozřejmě na tom budeme úzce spolupracovat s Parlamentem. Tento portál evropské e-justice musí být tedy plně funkční do konce prosince 2009. Je určen evropským občanům, avšak uvidíme také, jak řešit otázky, které bezprostředněji ovlivňují soudní orgány.

Ještě jednou musím vyjádřit velké potěšení, když vidím součinnost mezi evropskými institucemi – Radou, Parlamentem a Komisí – ohledně této otázky; domnívám se, paní Wallisová, že francouzské předsednictví a paní Datiová v souladu s vaším přáním, abychom si dali pozor, neomezovali svou ctižádost a uplatnili ji v oblasti e-justice, takovou ctižádost prokázali. Buďte si jisti, že jako komisař se budu v tomto směru velmi angažovat.

Nakonec přejdu ke zprávě pana Lópeze-Istúriz Whitea; také jemu děkuji za to, že se chopil vynikající iniciativy paní Datiové a přiměl nás v Lille k práci na této otázce, která je v naší společnosti tak důležitá.

Víme, že v naší společnosti budou čím dál větší podíl tvořit lidé starší 65 let – tato kategorie již dnes představuje 16 % veškeré evropské populace –, a jsme proto přesvědčeni o významu ochrany zranitelných dospělých osob. Z tohoto důvodu jsme vyjádřili velmi výraznou podporu francouzské iniciativě tím, že jsme členské státy vyzvali k ratifikaci Haagské úmluvy ze dne 13. ledna 2000. Díky nezlomnému odhodlání paní Datiové vstoupí tato úmluva v platnost dne 1. ledna 2009.

Paní Datiová uvedla několik zemí, které jsou již dnes signatáři této úmluvy. Věřím, že jejich členství bude mít opět efekt sněhové koule a umožní nám přesvědčit všechny členské státy k ratifikaci této úmluvy.

Je pravda, že na úrovni Společenství neexistují v současné době žádné nástroje. Dosud jsme však nezmínili vytváření nástroje stávajícího. Budeme velmi pozorně sledovat uplatňování této úmluvy a dále zřejmě začleníme tento návrh do rámce Stockholmského programu. Prověříme veškerá opatření, jež umožní členským státům více vzájemně spolupracovat a potom budeme moci začlenit případnou iniciativu Společenství v tomto ohledu.

Tolik mohu říci k tomuto tématu, které osobně považuji za velmi důležité. V každém případě vám děkuji, dnešní ranní rozprava za přítomnosti paní Datiové nám již umožnila určit, jakým způsobem se pokusíme navrhnout ambiciózní Stockholmský program, který vyhoví očekávání evropského obyvatelstva, jež si přeje tento evropský právní prostor. Děkuji Parlamentu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Panayiotis Demetriou, *zpravodaj pro stanovisko Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.* – (EL) Pane předsedající, nejprve mi dovoluji poblahopřát francouzskému předsednictví za vše, čeho dosud dosáhlo, zejména v oblasti spravedlnosti. Rád bych také poblahopřál panu komisaři. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci podporuje postoje zpravodaje Antonia Lópeze-Istúrizze Whitea vyjádřená v jeho zprávě. Naši starší spoluobčané, mající omezené možnosti, stejně jako všichni lidé kolem nás, kteří mají nějaké problémy, nemohou být ponecháni bez ochrany; nemohou být ponecháni osudu a často v rukou oportunistických ochránců, kteří je někdy ponižují a využívají. Každá společnost, každý právní stát má povinnost vydávat soudní a správní rozhodnutí a akty, jež chrání důstojnost a majetek starších osob, a Evropská unie má přeshraniční odpovědnost. Vyzývám Komisi, aby pomohla a vyvinula tlak na členské státy, aby podepsaly a ratifikovaly Haagskou úmluvu, která pro takovou ochranu poskytuje rámec. Vyzývám všechny své kolegy poslance ze zemí, které tak ještě neučinily, aby usilovali o uskutečnění tohoto cíle.

Luca Romagnoli, *navrhovatel stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.* – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poblahopřál francouzskému předsednictví, panu komisaři Barrotovi a všem zpravodajům, neboť technologický vývoj jde neúprosně kupředu a soudní systémy této skutečnosti nemohou uniknout.

Domnívám se, že zavedení informačních a komunikačních technologií do soudní správy nabízí mnoho možných řešení pro zlepšení fungování soudnictví, což pomůže k racionalizaci a zjednodušení postupů, a tím i ke snížení nákladů. E-justice by také mohla mít nepochybný přínos a splnit několik různých potřeb, z nichž nejdůležitější je přístup ke spravedlnosti a zlepšení, pokud jde o účinnost a snížení časové náročnosti a nákladů. Je proto zásadní, aby e-justice směřovala k rozvoji využívání informačních technologií v soudnictví, a to tím spíše, když uvážíme, že téměř deset milionů evropských občanů je zapojeno do přeshraničního občanskoprávního řízení a že tento počet pravděpodobně v budoucnosti dále poroste.

Kromě přínosu pro občany musíme rovněž zvážit přínosy pro pracovníky právního odvětví, a nemělo by se proto zapomínat na postupy v oblasti spolupráce v soudních a trestních věcech. Jak jsem již viděl při své práci zpravodaje zprávy o elektronickém informačním systému soudního rejstříku (ECRIS), je kromě tohoto stanoviska potenciální sféra uplatnění elektronického soudnictví široká a směřuje k rozvoji v souladu s pokrokem v oblasti evropského právního prostoru i technologického rozvoje. Proto vítám dřívější oznámení pana komisaře Barrota, že portál bude zprovozněn do konce roku 2009.

Rád bych skončil vyjádřením naděje, že naše Evropa může nakonec dospět ke spravedlivému soudnímu systému a že odpovědnost stran řízení lze také nakonec sdílet. Příliš často se stává, například v mé zemi, že vyšetřující strana zaplatí velmi vysokou cenu a pokřivené soudní řízení končí zproštěním viny. Soudci v Itálii nenesou občanskoprávní odpovědnost za chybná rozhodnutí z hlediska spravedlnosti – to je závažná sociální křivda a je nutné ji napravit. Doufám, že evropský právní prostor pomůže tuto velkou nespravedlnost dříve či později napravit.

Ještě jednou děkuji francouzskému předsednictví za úsilí v těchto oblastech a také paní Wallisové.

Jean-Paul Gauzès, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, paní Datiová, pane Barrote, nejprve bych rád ocenil úsilí francouzského předsednictví, jakož i úsilí, které jste Vy osobně, paní Datiová, vynaložila na podporu zlepšení oblasti právní svobody a účinnosti ve prospěch našich spoluobčanů.

Naši zpravodajové odvedli vynikající práci. Proto skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů podpoří tyto tři zprávy: zprávu paní Wallisové, pana Lópeze-Istúrise Whitea a pana Mediny Ortegy. Chtěl bych za sebe vyjasnit několik věcí týkajících se postoje naší skupiny ke zprávě pana Mediny Ortegy, s nímž jsem úzce spolupracoval.

Jak jste řekli, paní Datiová a pane Barrote, v této zprávě nám byla představena myšlenka, že bychom měli vynaložit výrazné úsilí pro vzájemné uznávání úředních listin. Když byla tato zpráva předložena, proběhla diskuse o možnosti otevření, pokud jde o terminologii.

My se domníváme, že se tato zpráva týká úřední listiny, jejíž charakteristika byla vyložena v judikatuře, a že bychom se v této fázi měli omezit na úřední listiny a nezpůsobovat právní nejasnosti používáním nevhodných pojmů s cílem rozšiřovat vymezení úřední listiny.

Řekli jste, paní Datiová a pane Barrote, co je charakteristikou úřední listiny, a já se k ní nebudu vracet. Chtěl bych pouze říci, že pokud by se rozprava měla otevřít pro jiné otázky, pro jiné listiny, které jsou zpravidla soukromými dohodami, není to úlohou této zprávy z vlastní iniciativy, jež dnes pokládá otázku, jak můžeme vzájemně uznávat to, co judikatura považuje za úřední listiny. Rád bych ještě jednou poděkoval panu Medinovi Ortegovi za vynikající práci, již v této věci odvedl.

Manuel Medina Ortega, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, nyní vystupuji v odlišné roli. Nehovořím jako zpravodaj své zprávy, ale jménem Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, a to o všech třech zprávách.

Řekl bych, že tyto tři zprávy mají jednu věc společnou: jejich cílem je zlepšit situaci občanů. Skutečností je, že v oblasti spravedlnosti lze zlepšit situaci občanů pouze v souladu s určitými zásadami rovnováhy a při zohlednění určitých faktorů. V oblasti elektronického soudnictví se například nesmíme nechat unést přehnaným nadšením pro nové technologie, pokud by mohly ohrozit záruky pro občany. Jinými slovy, starost o to, aby měl každý e-mailovou adresu, by například mohla vést k tomu, že lidé, kteří nemají přístup k internetu, budou ze spravedlnosti vyloučeni.

V určitém místě mé zprávy o úřední listině myslím jak úřadující předsedkyně Rady, paní Datiová, tak pan Barrot zdůraznili, že právní záruky jsou zde rovněž důležité. Jedná se o předávání dokumentů, jež mají právní hodnotu, z jedné země do země druhé, avšak ne o otázku uznávání jakéhokoli druhu dokumentu, pokud máme pochybnosti týkající se jeho účinnosti. To znamená, že i když je soukromý dokument notářsky ověřen v zemi, ve které úřední listiny neexistují, nemůže být vynutitelný stejně jako notářské akty v kontinentálním právu, protože tyto akty mají zcela odlišnou hodnotu, pokud jde o jejich závaznost a vynutitelnost.

Rovnováha mezi potřebou efektivního fungování trhů a potřebou efektivního pohybu v celé Evropské unii by nás neměla vést k upuštění od zásadních právních záruk. Bez právních záruk a bez záruk pro občany není právo. To je proto důvod k tomu, že až dojde k hlasování o těchto zprávách, bude Skupina sociálních demokratů pokračovat v upřesňování svých postojů, zejména na ochranu zájmů obyčejných řádných občanů a nejen zájmů těch nejsilnějších.

Diana Wallis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, domnívám se, že má skupina snad nebude mít problém s podporou mé vlastní zprávy a zcela jistě také s podporou zprávy pana Lópeze-Istúrise Whitea.

Zpráva, k níž se chci vyjádřit – protože s ní mají problém poslanci napříč touto sněmovnou –, je zpráva pana Mediny Ortegy. Všichni sdílíme stejnou myšlenku: máme volný pohyb soudních rozhodnutí. Rádi bychom zavedli volný pohyb úředních listin, a já dodávám: „rovnocenných dokumentů“. O zjednodušení životů našich občanů již bylo řečeno mnoho. Pro mě to znamená životů všech evropských občanů, a nemělo by pro nás velký užitek, pokud by několik zemí a několik právních tradic bylo z této oblasti spravedlnosti vyloučeno. K tomu dojde, pokud se nebudeme dívat ze širší perspektivy a nebudeme trpělivi a tolerantní vůči právním systémům, které se na první pohled zdají být odlišné, avšak při bližším pohledu zjistíme, že vyznávají velmi podobné přístupy.

Podařilo se nám dosáhnout vzájemného uznávání dokumentů. Neexistuje žádný rozumný důvod, proč bychom s tolerancí a opatrností nemohli vzájemně uznávat listiny, které mají smluvní či notářskou povahu, avšak nejsou vyhotoveny stejným způsobem a ve stejné formě.

Má prosba zní: Prosím, respektujte pozměňovací návrhy, které vám dnes byly předloženy. Možná, že nebudou schváleny, avšak jejich smyslem je, že toto je Evropa spravedlnosti pro všechny občany a všechny právní kultury. Neměla by se stát exkluzivní.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, diskutujeme o třech velmi důležitých zprávách. Rád bych poděkoval zejména paní Wallisové za její vysoce komplexní, věcnou, kompetentní a vynikající zprávu, která se zabývá všemi aspekty problému. Parlament souhlasí s paní Wallisovou, když zdůrazňuje význam problému, který se týká nejméně 2 % občanů členských států Evropské unie. Až 10 milionů občanů Evropské unie z celkových 500 milionů je zapojeno do přeshraničního sporu. Pro tyto osoby by zavedení nejmodernějších počítačových systémů v oblasti spravedlnosti mohlo mít rozhodující dopad, neboť by mohlo zvýšit účinnost soudních řízení a tato řízení zjednodušit a zkrátit.

Naše návrhy, budou-li schváleny Evropskou komisí, mohou usnadnit přístup ke spravedlnosti, a kromě toho sníží náklady na soudní řízení, což je pro naše občany důležité. Podpora myšlenky vytvoření dvou internetových portálů e-justice se zdá být odůvodněná. První portál by přinesl prospěch občanům a zajistil by přístup podnikatelů k právnímu poradenství v řadě jazyků. Druhý portál, zaměřený na právnícké profese, by byl pomocným nástrojem právníků, soudců, státních zástupců, obhájců a úředníků pracujících v soudní správě.

Nová technologie by také mohla pomoci v boji proti mezinárodnímu zločinu a v oblasti prevence zločinu, nemluvě o širokém využití videokonferencí jakžto prostředku získávání a shromažďování důkazů v soudních řízeních.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Je zásadní, aby nové technologie byly zavedeny a využívány v soudních řízeních co možná nejvíce. Nemůžeme připustit, aby soudní systém v tomto ohledu tolik zaostával za jinými oblastmi. Není také potřeba připomínat, že na jakoukoli strategii v této věci je nutné pohlížet velmi vážně. Pokud se však podíváme na stávající situaci, musíme zůstat nohama pevně na zemi.

V Evropské unii 21. století existují soudy, jež nemají počítač či přístup k internetu, což je v této zprávě také zdůrazněno. Nehledě na použitou metodu vyhledávání je stále velmi obtížné získat přístup k právní informaci, a to jak pro právní profesionály, tak zejména pro běžné občany usilující o ochranu svých práv. Jsem přesvědčen, že jakožto součást evropských systémů financování v oblasti občanského i trestního soudnictví bude v budoucnosti existovat více finančních prostředků pro nápravu těchto nedostatků. Podobně je po členských státech požadováno větší úsilí, pokud jde o účinné využívání dostupných finančních prostředků.

Zpráva také zdůrazňuje velmi podobné problémy týkající se Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, odhlasované teprve před dvěma dny. Lituji, že o této zprávě ještě nebyla vedena diskuse. Zlepšení způsobu fungování této sítě je nepochybně důležité a pro evropské občany bude mít přidanou hodnotu. Problémy, o nichž jsem se již zmínila, však v této oblasti přetrvávají a zahrnují nedostatek informací, nedostatek překladů do všech úředních jazyků a problémy v přístupu k soudnímu systému na přeshraničním základě.

Děkuji vám za pozornost. Ještě jednou doufám, že tyto problémy, které mají pro Parlament velkou důležitost, zaujmou v budoucí agendě Komise a Rady větší prostor, a to zejména z toho důvodu, že občané od Evropské unie očekávají konkrétní opatření, jež jim usnadní jejich každodenní život.

Neena Gill (PSE). – Pane předsedající, vítám všechny tři zprávy, avšak nejprve budu hovořit o opatrovnictví. Ochrana nejzranitelnějších občanů je problematikou, o níž se velmi intenzivně zajímám. Víme, že evropská populace stárne: průměrná délka života se zvýšila na dnešních 80 let a do roku 2050 bude 37 % obyvatelstva starších 60 let. Obyvatelstvo je také mobilnější. V loňském roce z mé země emigrovalo za účelem penze 400 000 osob, takže je důležité zajistit, aby se těmto osobám dostalo stejné ochrany jako doma.

Výzev pro evropskou společnost, jež tyto demografické změny přinášejí, je mnoho, jak jsme zatím slyšeli v souvislosti se zdravotní a sociální péčí. Domnívám se, že je nezbytné umožnit starší generaci žít nezávislým a důstojným životem.

Minulý rok jsem byla zpravodajkou zprávy týkající se zajištění toho, aby starší občané mohli zůstat zdravější a žít déle a nezávisle. Zpráva, o které dnes diskutujeme, se podle mého názoru zvlášť doplňuje s návrhy na zajištění, aby se tyto osoby mohly i nadále starat o svůj majetek a aby zvládaly svůj každodenní život, bez

ohledu na to, kde žijí, a bez vykořisťování a zneužívání. Zabývám se však také Haagskou úmluvou. Vítám kroky pana ministra v této věci, avšak neměli bychom se pouze přesvědčit, že stávající právní předpisy jsou ratifikovány; měli bychom se přesvědčit, že jsou účinné.

Rád bych sdělil několik poznámek k úřední listině. Vítám iniciativy na snížení administrativní zátěže pro naše občany, ale rovněž se obávám, že tato zpráva nezohledňuje různé právní tradice, které existují ve Společenství, včetně různých právních nástrojů, jako je anglická listina nebo různé formy notářských profesí, jež existují v Anglii. Domnívám se, že zpráva ve své stávající podobě může narušit vnitrostátní právo některých členských států, zejména toho mého, pokud jde o správu majetku. Domnívám se, že ignorování těchto rozdílů by bylo v rozporu se zásadou vzájemného uznávání a cílem dosažení rovného přístupu ke spravedlnosti pro všechny občany. Z těchto důvodů já i má delegace podporujeme pozměňovací návrhy paní Wallisové.

Zprávu paní Wallisové o e-justici velmi vítám. Myslím si, že některé z otázek, jimiž se zabýváme v jiných zprávách, jsou vzájemně propojené, což znamená, že ať už se lidé v Evropské unii nacházejí kdekoli, budou mít rovný přístup ke spravedlnosti.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Rád bych poblahopřál zpravodajům, paní Dianě Wallisové, panu Manuelu Medinovi Ortégovi a panu Antoniu Lópezovi-Istúrizovi Whiteovi, ze jejich vynikající zprávy. E-justice je nezbytná v době, kdy je počet osob zapojených do přeshraničního sporu v Evropě odhadován na 10 milionů. Používání informačních technologií v soudním systému by mohlo významně přispět ke zlepšení dostupnosti a účinnosti evropského právního a soudního systému. Proto si zpráva a úsilí paní Wallisové zaslouží plnou pozornost.

Domnívám se rovněž, že toto usnesení o úřední listině je obzvláště důležité. Jako rumunský právník nemohu nezdůraznit skutečnost, že přínosy plynoucí z úřední listiny a přátelského, nesporného soudního systému jsou obrovské. Nejdůležitější způsob, jakým se projevuje právní prevence v Rumunsku i v jiných evropských zemích s občanskoprávní jurisdikcí, je totiž prostřednictvím notářské úřední listiny. Chápu, že pan Medina Ortega by se chtěl omezit výlučně na úřední listiny a rozlišovat mezi veřejnými úředními listinami vystavovanými pouze specializovanými profesionály pověřenými veřejným orgánem a úředními listinami stvrzenými soukromým podpisem.

Avšak bez ohledu na výsledek diskusí a na to, zda budou rovnocenné listiny zahrnuty, nebo se objeví v agendě jiné iniciativy, si myslím, že tato zpráva musí zajistit, aby jejím cílem bylo zaručovat ochranu pro občany a jejich právní bezpečnost, jakož i pro přeshraniční rodinné a majetkové vztahy, a to navržením vzájemného uznávání úředních listin.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Pane předsedajícím, Evropská unie musí řešit problém výrazného stárnutí obyvatelstva v členských státech, který je spojen s výrazným růstem délky života. Výsledně bude kolem roku 2050 asi 40 % obyvatel Evropy starších 60 let a 10 % starších 80 let.

Tyto demografické změny budou mít závažný dopad na naše hospodářství, společnost, zdraví a rozpočet. Potřebujeme tak vytvořit vhodný a specifický ochranný mechanismus, který zaručí rovná práva a povinnosti ve všech oblastech. Chráněné osoby stále více tráví čas mimo zemi svého bydliště nebo podstupují léčbu v zahraničí, tedy mimo zemi, kde mají svůj majetek. Proto musí systém právní ochrany zajistit kontinuitu soudních a správních rozhodnutí a rozhodnutí přijatých těmito osobami samotnými. To se týká zejména plné moci, jež má vliv na budoucí právní ochranu, která musí být uplatňována v evropských členských státech.

Musíme proto vytvořit mechanismus účinného předávání dokumentů, zejména v naléhavých případech, jako jsou například situace, kdy chráněná osoba potřebuje ošetření v době dočasného pobytu mimo zemi svého původu. Tímto způsobem by Evropané mohli bez problému pobývat či žít v členském státě, který není zemí jejich původu, aniž by ztráceli účinný a rychlý přístup k ošetření.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Pane ministře, pane komisaři, dámy a pánové, ráda bych vás ujistila, že na dnešní diskusi o třech zmíněných zprávách mají velký zájem jak občané Evropské unie, tak mí kolegové právníci. Proto bych chtěla poblahopřát zpravodajům těchto tří zpráv.

Moje kariéra dosud probíhala zcela v rámci soudního systému: jako předsdkyně jednoho z největších soudů v Bulharsku, který jako první zavedl on-line technologii pro zpracovávání případů, i jako předsdkyně Výboru expertů pro informatiku a právo v Radě Evropy do roku 2000. Z tohoto důvodu se velmi dobře vyznám v otázkách souvisejících s e-justicí. Když jsme v roce 1995 zaváděli výpočetní techniku, nenapadlo

mě, že toto téma vzbudí v Evropském parlamentu rozruch. Proto jsem velmi potěšena, že mám dnes příležitost o této otázce hovořit.

Chtěla bych poblahopřát paní Wallisové, a to zejména k její zprávě o e-justici, neboť se domnívám, že používání výpočetní techniky a nových komunikačních technologií v oblasti soudnictví podpoří další rozvoj přeshraniční soudní spolupráce a zároveň usnadní přístup k soudnímu systému pro občany Evropské unie.

Ráda bych však zdůraznila, že má-li být v této oblasti vytvořen účinný evropský systém, je mimořádně důležité vypracovat všeobecnou strategii na institucionální úrovni a navrhnout všeobecné standardy podporující účinnější komunikaci mezi vnitrostátními systémy, přičemž je však nutné nezapomínat ani na potřebu mnoha vysoce kvalifikovaných specialistů.

Pouze pokud budou splněny tyto podmínky, budeme schopni využít potenciál nových technologií v boji proti přeshraničnímu zločinu a více zpřístupnit soudní systém občanům, pokud jde o občanskoprávní a obchodněprávní otázky.

Ráda bych proto vyzvala k podpoře všech relevantních projektů, ať už se jedná o on-line síť rejstříků trestů, insolvenční rejstříky nebo Evropskou soudní síť v oblasti občanských a obchodních věcí. To je jediný způsob, jak dosáhneme jednoho ze základních cílů Evropské unie, kterým je větší míra součinnosti se svými občany.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Pane předsedající, ve sdělení Parlamentu a Radě ze dne 10. května 2005 týkajícím se Haagského programu uvedla Komise jako jednu ze svých specifických priorit cíl zajistit do roku 2011 účinný prostor spravedlnosti v Evropě v oblasti občanského práva, pokud jde o uznávání a prosazování rozhodnutí soudu a zásadu vzájemného uznávání, neboť tato opatření poskytují skutečné prostředky pro zajištění přeshraniční právní ochrany pro občany Evropské unie.

Evropská unie se rozšiřuje a její občané jsou vybízeni k větší mobilitě. Pohyb osob napříč územím Společenství mezitím působí problémy ve vztahu k předávání úředních listin. Vzhledem k celé řadě řešení, jež členské státy uplatňují na problém vzájemného uznávání úředních listin, je dnes pohyb těchto dokumentů složitou záležitostí a existují omezení, pokud jde o počet a druhy dokumentů, jež mohou být předány.

Komise musí přijmout konkrétní opatření a neprodleně zavést jediný, jednotný a konkrétním potřebám přizpůsobený systém jak pro vymáhání, tak pro vzájemné uznávání úředních listin ve všech členských státech, což výrazně zjednoduší každodenní život občanů a podniků.

Zároveň by vzhledem k rozdílům ve struktuře a organizaci systémů veřejných registrů v oblasti vlastnictví nemovitostí měly být záznamy o veřejných pozemcích a registry majetku vyloučeny z tohoto nástroje Společenství. Kromě této výjimky může být uznání pravosti, průkazné hodnoty a vynutitelnosti úřední listiny pro účely jejího použití v žádaném členském státě odmítnuto pouze v případech závažných a odůvodněných pochybností o její pravosti, nebo bylo-li by uznání v rozporu s veřejným pořádkem žádaného členského státu.

Nakonec bych ráda poděkovala zpravodaji, panu Medinovi Ortegoví, za velmi dobře připravený dokument.

Toomas Savi (ALDE). – Pane předsedající, velmi vítám skutečnost, že Komise připravuje akční plán o e-justici. Byl jsem docela překvapen zjištěním, že tato iniciativa vzniká až nyní. Chtěl bych poděkovat své kolegyni, paní Dianě Wallisové, že se touto nálehavou otázkou zabývá velmi vhodným způsobem. Rychlý technologický rozvoj nám poskytl nové účinné nástroje, s jejichž použitím bychom neměli váhat.

Tento vývoj s sebou bohužel přináší i nové problémy, včetně trestné činnosti na internetu, jako je nedovolené sledování, podvody, kybernetické války a mnoho dalších. Je nejvyšší čas, aby Evropská unie zavedla právní předpisy týkající se vymezení, vyšetřování a postihování trestné činnosti na internetu. Trestná činnost na internetu překračuje vnitrostátní hranice a měla by proto být řešena na nadnárodní úrovni. Očekávám, že se Komise velmi rychle chopí legislativní iniciativy v této oblasti.

Costas Botopoulos (PSE). – Pane předsedající, můžeme říci, že e-justice – elektronická justice – je možná u činnosti, která je podmíněna lidskými slabostmi a přednostmi, tedy vlastnostmi nanejdůležitějšími lidskými?? Nikoli! Může existovat justice bez hranic? Jak jste sám řekl, opět nikoli! Jedná se totiž o lidskou činnost, která je rovněž v každé části světa odlišná.

Znamenají obě záporné odpovědi, že se musíme obrátit zády k technologické inovaci? A opět, samozřejmě, že nikoli! Musíme se pokusit lidskou inovaci využít. Portál pro informace: ano! Výměna údajů: ano! Povědomí

o provázanosti soudních systémů: ano! Příspěvek na vytvoření evropských demonstračních programů: ano! Ale pro společnou justici bez tváře – netvrdím, že k ní ve své zprávě spějete – ne!

Můj otec, který byl soudcem, by nebyl příliš nadšený, kdybych v Evropském parlamentu e-justici obhajoval. Promluvím-li z půdy Evropského parlamentu ke svému otci, který již nežije, mohu mu říci, že vím, že justice bude vždy člověk, jeho obhájce a soudce – ne před bohem, nýbrž před svým svědomím.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Rád bych poblahopřál k iniciativě týkající se pohybu úředních listin v Evropě, neboť tato iniciativa povede k dalšímu rozvoji svobody pohybu osob a obchodních subjektů v rámci Evropské unie. Ačkoli byly zrušeny fyzické hranice, právní hranice stále přetrvávají. Dokladem toho jsou složité postupy, lišící se stát od státu, pro žádosti o podpis smlouvy za přítomnosti zástupce veřejného orgánu.

Je naší povinností poskytnout každému občanu možnost uplatnit ustanovení evropské úřední listiny bez dalších postupů v členských státech Evropské unie, byla-li tato listina vyhotovena v jiném členském státě.

Vítám iniciativu a zprávu paní Wallisové o e-justici, protože se domnívám, že schválení této zprávy zajistí přístup evropských občanů k evropskému právnímu a soudnímu systému prostřednictvím využití informační a komunikační technologie. Rychlé řízení důkazů s minimálními náklady a zjednodušení soudních postupů využívajících jednoduché a praktické nástroje usnadní přístup k soudnímu systému občanům vedoucím přeshraniční spor. S cílem dosáhnout...

Armando França (PSE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, paní Datiová, e-justice je významným krokem k zajištění přístupu k právu, spravedlnosti a soudům. Vítám tuto iniciativu a blahopřeji zpravodajovi a francouzskému předsednictví. Projekt e-justice byl jedním z projektů diskutovaných během portugalského předsednictví a Portugalsku proto připadlo vedení rozvoje a provádění pilotního projektu, který umožní všem občanům přístup ke službám v ostatních členských státech jednodušším, levnějším a vhodnějším způsobem a ve vlastním jazyce.

Tento vícejazyčný portál by měl být koncipován tak, aby pomohl občanům a podnikům hledajícím právní pomoc a počáteční právní poradenství o přeshraničních právních problémech. Portál e-justice by měl být koordinován a řízen oddělením, které bude rovněž odpovědné za koordinaci příspěvků různých členských států a za zajištění jejich interoperability. Projekt e-justice bude sloužit občanům a posílí naši demokracii. Vítám spuštění portálu v prosinci 2009.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Pane předsedající, nejprve bych rád poblahopřál paní Wallisové k vynikající zprávě a upozornil vás na dvě otázky. Jakožto předseda Petičního výboru si všímám, jak často si občané Evropské unie nejsou vědomi svých práv, a naopak, jak se často domnívají, že mohou zasahovat do určitých věcí, ačkoli k tomu nemají žádné oprávnění. Tento internetový portál, také nazývaný portál e-justice, proto nepochybně pomůže občanům Evropské unie při kontaktování Evropského parlamentu a jeho Petičního výboru.

Rád bych vás také upozornil na jinou otázku zmíněnou paní Wallisovou v jejím projevu, a to skutečnost, že musíme dodržovat místní zákony. Touto problematikou se před 250 lety zabýval slavný francouzský filozof Charles de Montesquieu, který řekl, že při vytváření právních předpisů na vyšší územní úrovni by mělo být vždy zohledněno, že malé regiony, menší území, a v tomto případě členské státy Evropské unie, mají své vlastní tradice, jež musí být respektovány.

Předsedající. – Dámy a pánové, v průběhu někdejší diskuse v předsednictvu Parlamentu bylo převládajícím názorem, že poslancům, kteří již hovořili v rozpravě, by nemělo být znovu udělováno slovo. Nicméně uděláme výjimku, jak ve Španělsku říkáme, ve vánočním duchu, a udělíme slovo panu Romagnolovi.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nemohu hovořit za všechny, ale doufám, že nezařazení poslanci souhlasí s tím, že společný prostor práva představuje pro občany Unie nesporný přínos a budou tudíž podporovat příslušnou iniciativu.

Dámy a pánové, více či méně každý z nás zde byl přítomen před několika minutami a nechci zbytečně opakovat, co již bylo řečeno, a tak bych namísto toho rád všem, a především Evropě a početným občanům Unie, kteří cítí, že jejich kvalita života je ohrožena, popřál nový rok plný prosperity a, samozřejmě, spravedlnosti.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, je dobré, že integrace v odvětví justice, které bylo dosud tradičně vyhrazeno jednotlivým státům, zaznamenává pokrok. Je to v souladu se změnami životních

podmínek obyvatel naší Unie. Avšak, jak již bylo několikrát poznamenáno, nesmí tato integrace proniknout příliš hluboko do struktur, jež se vyvíjely tradičně, a které, což je nejdůležitější, fungují. Ne všechno lze měřit stejným metrem.

Organizace ověřovacích nástrojů a veřejných registračních úředníků je v mnoha členských státech zcela odlišná. V Rakousku, avšak nejen tam, má za sebou úřad notáře dlouhou tradici a úroveň jeho bezpečnosti a důvěry jakožto veřejného registračního úředníka je vysoká. To nesmí být bez náležitého důvodu ohroženo; tzn. pouze proto, že taková profese jinde neexistuje. Proto souhlasím s integrací a vzájemným otevíráním, avšak vyváženým způsobem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, každý členský stát má odlišný právní systém a odlišné zásady pro uznávání úředních dokumentů. Měli bychom proto směřovat k co nejjednoduššímu přeshraničnímu pohybu úředních listin. Musíme však mít na paměti, že zajištění jistoty a bezpečnosti situací a zákonných listin a situací má přednost před zjednodušením pohybu dokumentů.

Musíme také harmonizovat zásady uznávání správních dokumentů, abychom zjednodušili každodenní život našich občanů a usnadnili činnost podniků. To je to, co od nás ve skutečnosti očekávají. Je jisté, že taková pravidla jim ušetří čas a peníze. Musíme usilovat o vytvoření harmonizovaného základu pro vzájemné uznávání úředních listin v jednotlivých členských státech, avšak zcela jistě bychom neměli rozšiřovat působnost tohoto systému tak, aby zahrnoval dokumenty nesplňující základní kritéria.

Rachida Dati, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, předsednictví věnovalo vaší práci na těchto třech otázkách velkou pozornost.

Všechny výše uvedené zprávy svědčí o vašem zájmu o tyto oblasti a jsem si jista, že v budoucnu budeme mít k opětovné diskusi o nich další příležitosti. Ještě jednou bych ráda poděkovala panu Medinovi Ortegovi za jeho poznámky a příspěvek. Potřebujeme dosáhnout pokroku pokud jde o pohyb a uznávání úředních listin.

Správně jste uvedl, že rozsudek Unibank poskytuje rámec pro opatření a pro definici úředních listin. Jak před chvílí zdůraznil pan Gauzès, toto je vynikající zpráva, která pomůže zlepšit soudní spolupráci. Chtěla bych také objasnit pro paní Wallisovou, že tato otázka se má týkat všech evropských občanů, avšak měli bychom se ujistit, že vytváříme podmínky pro skutečnou vzájemnou důvěru. To je nezbytné z důvodu právní jistoty.

Ráda bych vyzdvihla zapojení paní Wallisové v oblasti elektronické justice. Máte pravdu; toto je způsob, jak zlepšit přístup k justici. Nezapomínejme, že do přeshraničních sporů je údajně zapojeno 10 milionů lidí, a proto jsou nezbytné účinné metody komunikace. Pokud zopakují slova pana Barrota, „zůstaneme věrni této tradici“. Projev paní Zdravkové jde tímto směrem, protože propojení soudních systémů pro nás skýtá mnoho možností.

Pane Lópezi-Istúrizi White, souhlasím s tím, co jste řekl, musíme udělat víc pro ochranu zranitelných dospělých osob a zejména starších osob a vítám schválení této zprávy, která je plně v souladu s doporučeními a s našimi ambicemi. Děkuji také paní Gillové za její poznámky, neboť její příspěvek dělá z tohoto dokumentu velmi praktickou zprávu.

Pane komisaři, také vy jste prokázal zájem na této otázce, a doufám, že naše dnešní diskuse bude moci obohatit konzultaci, kterou v této chvíli, jak se domnívám, organizujete.

Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jménem předsednictví bych ráda poděkovala všem řečníkům, kteří zde přednesli své příspěvky. Poznámky zde učiněné byly velmi profesionální a velmi praktické. A co víc, umožní nám mít důvěru v budoucnost a svědčí o zájmu EU v této oblasti týkající se ochrany evropských občanů.

Práci francouzského předsednictví v oblasti justice hodnotím tak, že témata byla praktická, rozhodnutí byla praktická a naše ambice je ještě praktičtější. Byla to pro mě také zvláštní příležitost k dialogu s touto sněmovnou, a to nejen při vaší práci v plénu a ve výborech, ale také na všech tematických konferencích, které jsme k těmto tématům zorganizovali ve Francii.

Děkuji vám za vynikající spolupráci, jež byla navázána mezi Radou a Parlamentem. Umožnila nám navíc dosáhnout velmi rychlého pokroku. Pamatuji si na počátek předsednictví, kdy jsme diskutovali o našich cílech a prioritách. Mohu vám říci, že tyto cíle byly splněny a priority byly posíleny, a věřím, že předsednictví, jež budou následovat po francouzském předsednictví, budou pokračovat zcela v tomto duchu.

Předsedající. – Paní Datiová, jakožto předseda rovněž musím poděkovat vám a předsednictví v Radě za práci, kterou jste vykonali, a za úsilí, jež bylo, a to nejen vámi osobně, vynaloženo během posledních šesti měsíců.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, paní Datiová, dámy a pánové, nejprve bych chtěl s ohledem na zprávu pana Mediny Ortegy zdůraznit, že máme v plánu setkání na téma uznávání úředních listin v rámci nařízení Brusel I. Na počátku roku 2009 přijmeme zprávu týkající se uplatňování nařízení Brusel I a v průběhu roku 2009 prozkoumáme možnosti revize tohoto nařízení.

Zadruhé, jak jsem vám právě řekl, uspořádáme další setkání ohledně nástroje v oblasti dědictví a dědických dohod. Otázka úředních listin proto bude řešena v kontextu zelené knihy, která šířeji pokryje všechny veřejné listiny. Tato zelená kniha je plánována na konec roku 2009.

Není pochyb o tom, že je potřeba zlepšit volný pohyb listin a dokumentů, ale jak vcelku správně řekla paní Datiová, potřebujeme na druhou stranu zaručit právní jistotu, které nelze dosáhnout bez skutečné vzájemné důvěry. Tolik z mé strany k těmto setkáním na téma úředních listin, jimž budeme v následujících měsících roku 2009 věnovat velkou pozornost.

Pokud jde o e-justici, mohu skutečně potvrdit, že Komise v současné době zavádí smlouvy, jež umožní vytvořit původní verzi evropského portálu e-justice v rámci dohodnutého časového plánu a, jak bylo zdůrazněno, propojení trestních rejstříků se mi jeví jako velmi slibná známka budoucího úspěchu této iniciativy e-justice.

Konečně, jak jsem naznačil, budeme velmi pozorně sledovat uplatňování Haagské úmluvy o ochraně zranitelných osob. V průběhu celého roku 2009 přesně uvidíme, jaká zlepšení by bylo možné učinit a zda budeme potřebovat iniciativu Společenství v této otázce, abychom formálně zjednodušili provádění ustanovení Haagské úmluvy. Mám na mysli předávání dokumentace a informace poskytované zranitelným osobám ohledně jejich práv. To je odpověď Komise.

Osobně bych, pokud dovolíte, pane předsedající, rád poblahopřál paní Datiové, neboť francouzské předsednictví je v oblasti justice velmi aktivní, o čemž svědčí semináře, na něž jsme byli spolu s Parlamentem a Komisí pozváni. Tyto semináře velmi obohatily diskusi a řekl bych, že položily základy pro tento nový Stockholmský program.

Velmi mě těší vaše osobní nasazení, schopnost francouzského předsednictví naslouchat a, jednoduše řečeno, způsob, jakým jste pracovali, pokud jde o vyživovací povinnosti, předávání záznamů v rejstříku trestů a posílení Eurojustu. Vaše bilance je vskutku obdivuhodná. Blahopřeji!

Manuel Medina Ortega, zpravodaj. – (ES) Ačkoli tento Parlament není vzhledem ke svému charakteru příliš štědrý, pokud jde o čas, měli jsme během téměř hodiny, kterou jsme věnovali tématu justice, příležitost v určitém rozsahu prodiskutovat některé z důležitých otázek. Myslím si, že zejména pokud jde o otázku úřední listiny, je nutné vyjasnit jednu záležitost. Úřední listina je jedna věc a soukromý dokument je věc druhá, byť s účastní notáře.

Soukromý dokument s účastí notáře může být uznán jako dokument vyjadřující vůli dotčených stran. Existují právní systémy, v nichž se účast notáře omezuje na potvrzení, že vůle stran byla vyjádřena. Toto je všeobecně uznáváno podle zásady autonomie vůle a uznání její existence.

To, o čem zde hovoříme, je zcela odlišný nástroj. Mluvíme o veřejném dokumentu s účastí úředníka – obvykle ve většině zemí kontinentálního práva notáře –, jemuž byla propůjčena veřejná moc. Tato účast povyšuje listinu na úroveň velmi podobnou rozsudku.

V této chvíli zde nejde o diskriminaci na základě země. Pokud bychom měli přijmout pravidla o evropské úřední listině, mohla by každá evropská země mít tento dokument a získat toto uznání, avšak aby se tak stalo, bylo by zapotřebí, aby se mu v dotčeném právním systému dostalo téhož uznání, jako má v právních systémech ostatních.

Jinými slovy, třetím prvkem požadovaným pro uznání úřední listiny je, že nemůže mít jiné právní účinky v této zemi než v zemi jiné. To tedy znamená, že britský notářský dokument je uznáván na kontinentu, avšak ve stejném rozsahu, v jakém je uznáván podle britského práva. Tento rozsah nelze rozšířit. Britský právní dokument nelze například uznat ve Francii ve stejné míře, jako by se jednalo o francouzský veřejný dokument, protože nemá stejné vlastnosti. Jedná se o zcela odlišný druh dokumentu.

Proto se zde nejedná o diskriminaci. Jedná se o pokus vytvořit společný systém pro celou Evropskou unii a myslím si, že je možné, že některé země, které takový druh dokumentu nemají, jej zavedou. Zavedení jednotné evropské listiny by proto bylo důležitým nástrojem.

Diana Wallis, zpravodajka. – Pane předsedající, obávám se, že neodolám. Pan Medina říká, že je nutné, aby úřední listina – a proto říkám, že náš pohled musí být pečlivý a že musí jít do hloubky – byla veřejnou listinou. Podíváme-li se na britské zvykové právo a na britského notáře, který připravuje smlouvy, je tento notář úředníkem soudu a má od tohoto soudu pověření, a proto může vyhotovovat veřejný dokument. Pochopte to, prosím. Jsou věci, které jsou společné a jež si zaslouží více zkoumání a zvažování v jiných soudních systémech a právních kulturách.

Nyní skončím s touto argumentací a obrátím se na francouzské předsednictví: Paní ministryně, děkuji vám velice za spolupráci a za práci, kterou váš personál a jiní odvedli za dobu vašeho předsednictví. Bylo to skvělé. Udělali jsme tolik práce a vaše oddanost a odhodlání skutečně změnit životy našich občanů v oblasti justice byly velmi dobře hodnoceny. Děkuji vám. Budete nám chybět.

Předsedající. – Měl bych udělit slovo panu Lópezovi-Istúrizovi Whiteovi, avšak tento můj krajan mi sdělil, že by minutu ze svého času rád věnoval panu Toubonovi.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, paní ministryně spravedlnosti, chtěl bych se na vás obrátit na konci této rozpravy právě z titulu vaší funkce. S portugalským a slovinským předsednictvím a nyní předsednictvím francouzským, tzn. s paní Rachidou Datiovou jako ministryní spravedlnosti, skutečně věřím – a to říkám na základě své zkušenosti bývalého ministra spravedlnosti –, že jsme v Evropě překročili milník a že se již nevrátíme zpět.

Dnes jsme svědky pokusu o sblížení, uznání a harmonizaci právních a soudních systémů, které jsou však svou povahou vůči sobě nedůvěřivé. V některých bodech existuje dokonce snaha o zapojení právních předpisů zcela či částečně založených na právu Společenství, jako je tomu například u právních předpisů v oblasti vyživovací povinnosti. Z toho vyplývá, že se kromě toho, co jsme provedli pod tlakem situace například v oblasti bezpečnosti, trestního práva a boje proti terorismu, zabýváme nyní těmi, kdo potřebují pravidla a urovnání sporu uplatnitelné v celé Evropě, protože žijí ve své zemi, ale i jinde, protože pracují a protože jsou ve vztahu se všemi v celé Evropě.

Tento aspekt je třeba zdůraznit, pane předsedající. Je zcela nepochybně charakteristickým znakem francouzského předsednictví. Všichni mí kolegové poslanci to již řekli, ale je nutné zdůraznit, že bezpochyby došlo k překročení historického milníku, pokud jde o spolupráci a právní předpisy v oblasti justice. Domnívám se, že Evropa se navždy změní, pokud budou lidé opravdu cítit, že evropský právní prostor je něco víc než jen líbivá slova.

Antonio López-Istúriz White, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, toto je, jak se domnívám, velmi dobré řešení a já vám děkuji za poklonu mně a mé kolegyni.

Pokud jde o mě, oceňuji všechny příspěvky a díky, zejména ty, které byly přívětivé k této zprávě, a spolupráci s Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci na mé zprávě.

Rád bych zmínil zejména vystoupení pana Rogalskiho. Jakožto poslanec zastupující region Baleárských ostrovů a jakožto španělský poslanec musím říci, že si můžete být celkem jisti, že důvod, proč jsem se ujal této zprávy, bylo pomoci starším lidem, kteří nyní žijí na našich ostrovech ve Španělsku jakožto místní obyvatelé nebo turisté. Považuji za důležité, aby jim byla poskytována tato ochrana.

Nikdo si proto neopomene povšimnout, že jsem svou vlastní zemi zahrnul v očekávání, že by zanedlouho mohla ratifikovat a podepsat Haagskou úmluvu.

S paní ministryní se liším pouze v jedné věci. Jak jste si všimli, nezmínil jsem žádná jiná předsednictví. Připojuji se k názoru, že bychom si nakonec přáli, aby toto francouzské předsednictví trvalo mnohem déle. Pro mnohé z nás bylo příliš krátké.

To byl můj jediný odlišný názor.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes v 11:30.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:00 a znovu zahájeno v 11:35.)

Písemná prohlášení (článek 142)

Louis Grech (PSE), písemně. – Cílem této iniciativy je stanovit jasný a komplexní právní rámec pro další zobecnění uznávání a pro zjednodušení provádění úředních listin.

Dosud bylo s uznáváním úředních listin mezi členskými státy zacházeno nejednotně, což vedlo k právní nejistotě a nepředvídatelnosti pro občany a obchod.

Vytvoření společného systému pro vzájemné uznávání a vynucování úředních listin přinese Evropské unii úsporu času a nákladů a, což je ještě důležitější, přijetí zjednodušených postupů. Podpoří také pohyb úředních listin tím, že je učiní bezpečnějšími.

Vynutitelnost úřední listiny a její vyšší průkazní hodnota by přispěly k hospodářskému rozvoji a integraci Unie tím, že by usnadnily pohyb zboží a služeb. To je obzvlášť potřebné v době hospodářské krize a rád bych přivítal co nejdříve provedení těchto právních předpisů.

Vítám také skutečnost, že působnost této zprávy je omezena na úřední listiny a že tato zpráva respektuje specifickou povahu soukromých smluv a dalších přechodných kategorií aktů.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

4. Přivítání

Předseda. – Jsem potěšen, že vás mohu informovat, že je s námi dnes u příležitosti 7. meziparlamentního setkání EP/Vietnam přítomna delegace Národního shromáždění Vietnamu. Přijměte všichni naše vřelé přivítání!

(Potlesk)

Toto setkání se koná v době velmi významné pro naše vztahy. Vietnam v současné době vyjednává s EU o dohodě o partnerství a spolupráci a hraje také důležitou úlohu v rámci ASEAN, Sdružení národů jihovýchodní Asie, s nímž EU jedná o zóně volného obchodu. Jak víte, předseda naší delegace je pan Nassauer .

Rád bych rozšířil velmi vřelé přivítání na vietnamskou delegaci, vedenou panem Nguyenem Van Sonem, předsedou Výboru pro zahraniční věci vietnamského Národního shromáždění, a popřál vám plodnou diskusi. My jsme se samozřejmě viděli již včera.

Ještě jednou vás srdečně vítáme!

5. Členství v politických skupinách: viz zápis

*

* *

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – Pane předsedající, chci poděkovat všem kolegům za podporu písemného prohlášení o fibromyalgii. Je to ten nejkrásnější vánoční dárek, který můžeme dát milionům pacientů s touto nemocí. Děkuji vám všem.

(Potlesk)

6. Hlasování

Předseda. – Další bod se týká doby vymezené pro hlasování.

(pro výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

6.1. Změna interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení (A6-0509/2008, Jo Leinen) (hlasování)

6.2. Změna interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení (A6-0504/2008, Reimer Böge) (hlasování)

6.3. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie (A6-0474/2008, Reimer Böge) (hlasování)

6.4. Uvolnění prostředků z nástroje flexibility (A6-0493/2008, Reimer Böge) (hlasování)

6.5. Návrh opravného rozpočtu č. 10/2008 (A6-0481/2008, Kyösti Virrankoski) (hlasování)

6.6. Rozpočtový rok 2009, ve znění pozměněném Radou (hlasování)

– Po hlasování:

Éric Woerth, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, vaše hlasování o druhém čtení návrhu rozpočtu je konečnou fází procesu, jenž se vyznačuje velmi vysokým standardem spolupráce mezi dvěma složkami rozpočtového orgánu a s Komisí. Rád bych vřele poděkoval všem zapojeným osobám, zejména předsedovi Rozpočtového výboru, panu Bögemu, zpravodajům, paní Haugové, panu Lewandowskému a paní komisařce Grybauskaitė.

Na našem konzultačním setkání konaném dne 21. listopadu jsme spolupracovali na sestavení vyváženého rozpočtu pro rok 2009, který zaručí řádné posouzení financování politik EU a zároveň ochranu zájmů evropských daňových poplatníků. Společně jsme vytvořili postupy financování potravinového nástroje, čímž jsme splnili svou povinnost podporovat rozvojové země, a společně jsme navrhli praktická opatření umožňující vyřešit situaci zablokované politiky soudržnosti a konečně spustit programy na období 2007-2013.

Význam této iniciativy zdůraznili představitelé států a vlád v Evropské radě a to představuje podstatnou část evropské odpovědi na hospodářskou krizi, na níž musíme bezodkladně nadále pracovat. Vaše hlasování zajistí, že budou výsledky konzultace realizovány plně a v souladu s postupem stanoveným Smlouvou. Proto mohu potvrdit, že Rada souhlasí s maximální mírou navýšení vyplývající z vašeho druhého čtení.

Předseda. – Děkuji vám za vaše prohlášení, pane Woerthi.

Vzhledem k tomu, že si Komise nepřeje reagovat, připomínám, že rozpočtový proces proběhl v souladu se Smlouvou a interinstitucionální dohodou ze dne 17. května 2006 a že Rada a Parlament v souladu s článkem 13 této dohody stanovily, že souhlasí s maximální mírou navýšení pro nepovinné výdaje vyplývající z druhého čtení Parlamentu.

Rozpočtový proces tudíž lze považovat za uzavřený a rozpočet za schválený s konečnou platností. Nyní podepíšeme ona různá prohlášení, avšak za okamžik musíme hlasovat o dalším usnesení.

(Předseda vyzval pana Woerthe, paní komisařku Grybauskaitė, pana Bögeho (předsedu Rozpočtového výboru) a zpravodaje pana Hauga a pana Lewandowského, aby se k němu připojili.)

(Rozpočet byl podepsán)

Právě jsem se dozvěděl, že pan Böge má dnes narozeniny, a rád bych mu k nim srdečně poblahopřál.

6.7. Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie na rok 2009 ve znění pozměněném Radou (všechny oddíly) (A6-0486/2008, Jutta Haug/Janusz Lewandowski) (hlasování)

– Po hlasování o pozměňovacím návrhu č. 1:

Jutta Haug, *zpravodajka*. – (DE) Pane předsedo, samozřejmě jsme se v našem ústním pozměňovacím návrhu pokusili zohlednit novou situaci. Rádi bychom znovu připomněli Radě naši ochotu jakožto Parlamentu

jednat o 5 mld. EUR, které Komise navrhla k revizi. Náš pozměňovací návrh zní proto takto – přečtu jej anglicky, neboť jsme pracovali v angličtině, aby se naši kolegové poslanci mohli co nejdříve zorientovat:

zpravodajka. – „Vyslovuje svoji výraznou ochotu zahájit jednání s Radou na základě návrhu Komise na revizi víceletého finančního rámce 2007-2011 pro 5 mld. EUR, v rámci navrženého Plánu evropské hospodářské obnovy; bere na vědomí závěry zasedání Evropské rady z prosince 2008 v tomto ohledu.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Po hlasování o pozměňovacím návrhu č. 15:

Jutta Haug, zpravodajka. – (DE) Pane předsedo, jedná se zde o evropské školy v Bruselu. Diskutovali jsme o tomto tématu dlouho a vedli mnoho rozhovorů. Částky uvedené v textu je potřeba o něco zpřísnit, neboť chceme, aby Komise byla skutečně aktivní. Nové znění také stanoví lhůtu. Přečtu ho, a to opět anglicky:

zpravodajka. – „Se znepokojením poukazuje na situaci současných a budoucích žáků v bruselských evropských školách, kterou způsobuje opoždění a stále očekávané otevření čtvrté evropské školy v Laekenu a také současný přijímací postup, jehož důsledkem jsou dlouhé a pro děti nepřijatelné doby cestování; očekává, že Komise ve spolupráci s generálním sekretariátem evropských škol v Bruselu předloží do konce března 2009 revidovaný přijímací postup s objektivními a srozumitelnými kritérii (včetně hlavního bydliště a již zapsaných sourozenců), který vstoupí v platnost s příštím zápisovým obdobím.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– po konečném hlasování:

Robert Goebbels (PSE). – Velmi pěkné, také velmi pěkné!

6.8. Úmluva o mezinárodních zařízeních a protokol k této úmluvě ve věcech příslušejících vybavení letadel (A6-0506/2008, Georgios Papastamkos) (hlasování)

– Před hlasováním:

Georgios Papastamkos, zpravodaj. – (EL) Pane předsedo, dámy a pánové, přeshraniční obchod s vybavením letadel byl dosud předmětem právní nejistoty. Cílem nového mezinárodněprávního rámce je zjednodušit financování vybavení letadel, zejména celých letadel, motorů a příslušenství, a to vytvořením zvlášť silných mezinárodních záruk pro půjčovatele (prodejce na úvěr a instituce poskytující úvěr pro tyto prodeje). Nový právní systém v podstatě sníží náklady na financování vybavení letadel na celosvětové úrovni a v leteckém odvětví pomůže ušetřit miliardy eur ročně. Konečně, pozitivní dopady tohoto momentálně nejvyspělejšího předpisového rámce v historii finančního práva v odvětví letectví zaznamenají nejen věřitelé a výrobci, ale také aerolinie, zaměstnanci a cestující.

Předseda. – K této zprávě neproběhla rozprava, a tudíž má zpravodaj nárok na dvouminutový projev. Děkuji vám, pane Papastamkosi.

6.9. Evropský akční plán pro pracovní mobilitu (2007–2010) (A6-0463/2008, Monica Maria Iacob-Ridzi) (hlasování)

6.10. Celoživotní učení jako základ znalostí, kreativity a inovací - provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“ (A6-0455/2008, Ljudmila Novak) (hlasování)

– Před hlasováním:

Ljudmila Novak, zpravodajka. – (SL) Ze zprávy Rady a Komise za rok 2008 jednoznačně vyplývá, že v oblasti celoživotního učení bylo dosaženo určitého pokroku, avšak s dosavadními úspěchy ještě nemůžeme být spokojeni.

Největšími problémy jsou například studenti ukončující vzdělávání předčasně, malá účast na celoživotním učení mezi staršími lidmi, pracovníci s nízkou kvalifikací a nízká úroveň dovedností mezi migrujícími

pracovníky. Ekonomika založená na znalostech však bude potřebovat čím dál lépe kvalifikovanou pracovní sílu.

Ve své zprávě jsem zdůraznila, že musíme zlepšit kvalitu vzdělání na všech úrovních, aby děti a mladé lidi vybavilo pro autonomní, kreativní a inovativní myšlení a učení. Je potřeba neustále modernizovat školní osnovy a zvyšovat využívání informačních technologií mezi staršími lidmi.

Programy celoživotního učení musí být napojeny na hospodářství a podporovat podnikání, což umožní občanům získat takový druh znalostí, který jim pomůže založit, provozovat a rozvíjet jejich vlastní podniky. Je důležité zohlednit místní a regionální potřeby, potenciál a charakteristiky.

Vyzývám vlády členských států a orgány Evropské unie, aby v době současné finanční krize nekrátily zdroje pro vzdělávání, protože kvalitní vzdělání dostupné pro všechny skupiny obyvatel je nejlepší zbraní proti chudobě a nejlepším nástrojem pro nalezení řešení krize.

Děkuji všem kolegům poslancům a předsednictvu za jejich spolupráci.

(Potlesk)

6.11. Bezpečnost hraček (A6-0441/2008, Marianne Thyssen) (hlasování)

– Po hlasování o pozměňovacím návrhu č. 142:

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, podle jednacího řádu se samozřejmě nacházíme v procesu přijímání rozhodnutí, směrnice, na základě třístranné dohody. Podobný postup jsme tu měli včera ohledně obchodování s emisemi. Dnes, což považuji za správné, předkládáme k hlasování všechny pozměňovací návrhy zvlášť, a to po přijetí celkového usnesení. Včera jsme tak nepostupovali, a opravdu nechápu, z jakého důvodu. Skutkový stav byl tentýž, avšak neproběhla oddělená hlasování, což nepovažuji za přijatelné. Já a mých 40 kolegů poslanců jsme totiž včera předložili pozměňovací návrhy a myslím, že mám také právo na to, aby o nich bylo hlasováno.

Předseda. – Dělán pouze svou práci a mám jen výkonnou funkci. Mohu ovlivňovat, ale nemám žádnou skutečnou moc.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedo, bylo by rozumné, kdyby Konference předsedů zvážila zavedení obecného postupu spolu s vámi. Jistě bych uvítal včerejší postup, ale v takových případech bychom měli vždy uplatňovat stejný systém hlasování.

Předseda. – Předneseme to takto Konferenci předsedů a dospějeme k tomu či onomu rozhodnutí.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Pane předsedo, jednou ze součástí dohody mezi Parlamentem a Radou bylo i prohlášení Komise, které nám slíbil pan komisař Verheugen. V pondělí toto prohlášení nepřednesl. Vycházela jsem z toho, že pan komisař Verheugen – který zde dnes samozřejmě není přítomen, avšak je zastoupen panem komisařem Barrotem – učiní toto prohlášení, které se týká tří bodů důležitých pro Parlament, v této sněmovně ještě před hlasováním, ale dosud jsem žádné takové prohlášení neslyšela. Chtěla bych se bez dalších průtahů dozvědět, jaký je skutečný postup.

Předseda. – Předseda o tom nebyl informován, avšak nyní jsem to vzal na vědomí. Paní Gebhardtová, kdy se domníváte, že je vhodná doba pro to, aby Komise přednesla prohlášení, pokud tak bude chtít učinit – nyní nebo později?

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Pane předsedo, obvykle slýcháme toto prohlášení před hlasováním, neboť je součástí textu, avšak tento text dosud nebyl Parlamentu v písemné podobě předložen. Nejprve tento text potřebujeme oficiálně mít – to je snad jasné.

Předseda. – Paní Gebhardtová, říkáte, že obvykle toto prohlášení slýcháte na začátku. Ten okamžik však již uplynul.

Pan místopředseda Barrot by možná chtěl prohlášení učinit nyní.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedo, v rámci odpovědi paní Gebhardtové vám předložím tři prohlášení, která mohou být přiložena k agendě.

Předseda. – Pane místopředsedo, jak dlouhé je to prohlášení? Pokud není příliš dlouhé, rád bych vás požádal o jeho přečtení, jak žádala paní Gebhardtová.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – Pane předsedo, jedná se o tři prohlášení: prohlášení Evropské komise o sledování bezpečnostních aspektů; prohlášení Evropské komise o požadavcích na hračky, které jsou navrženy tak, aby vydávaly zvuk; prohlášení Evropské komise o klasifikaci knih.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise.* – (FR) Mohu vám je přečíst.

Předseda. – To bylo technické vysvětlení.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedo, mohu vás za těchto okolností požádat, abychom přistoupili k hlasování, avšak neprováděli závěrečné hlasování? Umožní nám to podívat se na text a závěrečné hlasování provést až v lednu, pokud budeme spokojeni.

(Poslanci souhlasně klepou na stoly)

Předseda. – Z vaší reakce vyvozují, že návrh pana Swobody podporujete. V tom případě nyní přistupme k hlasování, avšak neprovedeme závěrečné hlasování.

– Po hlasování o pozměněném návrhu:

K závěrečnému hlasování přistoupíme, až si vyslechneme celý postoj Komise.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Pane předsedo, sledoval jsem všechny tyto rozpravy od začátku až do konce, a zvláště tu v pondělí večer. Musíme přijmout odpovědný postoj k bezpečnosti našich spoluobčanů. Netrpělivě čekají na tyto právní předpisy, které by měly přinést dětem a rodinám více bezpečnosti. Nemůžeme čekat.

V pondělí večer pan Verheugen velmi přesně vylíčil obsah těchto tří prohlášení, které poskytl pan Barrot. Toto bylo pouze formální odevzdání těchto prohlášení. Jak v pondělí večer řekl komisař Verheugen, můžeme a musíme hlasovat, je to naše povinnost vůči evropským spotřebitelům.

(Potlesk)

Předseda. – Dámy a pánové, před okamžikem jste měli opačný názor. Hlasujme tedy nyní o tom, zda budeme hlasovat.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, se vši úctou bych se rád zeptal, proč pan komisař nemůže přečíst, co si s sebou přinesl. Existuje v tomto ohledu nějaký zásadní problém?

Předseda. – Pan komisař nemůže nebo nechce odpovídat, pane Posselte. Já to nechci komentovat, protože mi to nepřísluší.

6.12. Evropský referenční rámec pro zajištění kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy (A6-0438/2008, Jan Andersson) (hlasování)

6.13. Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) (A6-0424/2008, Thomas Mann) (hlasování)

6.14. Obchody s cennými papíry a dohody o finančním zajištění (A6-0480/2008, Piia-Noora Kauppi) (hlasování)

6.15. Systémy pojištění vkladů, pokud jde o úroveň krytí a lhůtu k výplatě (A6-0494/2008, Christian Ehler) (hlasování)

6.16. Povinnosti, pokud jde o zveřejňování pro střední podniky, a povinnost vypracovávat konsolidované účetní závěrky (A6-0462/2008, Ieke van den Burg) (hlasování)

6.17. Přístup Rady k revizi nařízení o úřadu OLAF (hlasování)

6.18. Hodnocení a budoucí rozvoj agentury FRONTEX a evropského systému kontroly hranic EUROSUR (A6-0437/2008, Javier Moreno Sánchez) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu č. 4:

Javier Moreno Sánchez, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, můj příspěvek se týká bodu 12a pozměňovacího návrhu č. 4, který předložila Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice.

Se souhlasem skupiny GUE/NGL navrhuji ústní pozměňovací návrh ve snaze vyřešit některé nepřesnosti, které se objevily v různých jazykových verzích. Přečtu jej velmi pomalu ve španělštině.

Jedná se o nahrazení slov „zdůrazňuje, že minimální požadavek pro spolupráci EU se třetími zeměmi musí být dodržování mezinárodních závazků“ slovy „zdůrazňuje, že spolupráce EU se třetími zeměmi musí být založena na mezinárodních závazcích“.

S tímto ústním pozměňovacím návrhem bude má skupina – a myslím, že i několik dalších skupin – moci podpořit pozměňovací návrh předložený skupinou GUE/NGL.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu č. 7:

Weber, Renate (ALDE). – Pane předsedo, přečtu pozměněné znění v angličtině: „whereas the effect of the joint operations coordinated by FRONTEX is to create an „externalisation of borders“, which could call into question Member States' compliance with the EU's obligations concerning the protection of asylum-seekers and refugees.“

CS (Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

6.19. Dopad padělatelství na mezinárodní obchod (A6-0447/2008, Gianluca Susta) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu č. 1:

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Pane předsedo, mnoho našich kolegů má v úmyslu hlasovat pro myšlenku obsaženou v usnesení strany zelených, aby poskytovatelé internetu a telekomunikačních služeb nebyli odpovědní za internetový obsah atd., avšak mnozí z těchto kolegů, kteří chtějí hlasovat pro toto usnesení, nesouhlasí s bodem 15, který se týká jiného tématu. V duchu vánočního kompromisu bychom uvítali, aby byl prostřednictvím ústního pozměňovacího návrhu z našeho usnesení vyjmut bod 15, aby pro něj mohlo hlasovat více poslanců.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

6.20. Účetní požadavky vůči malým a středním podnikům (hlasování)

6.21. Evropská úřední listina (A6-0451/2008, Manuel Medina Ortega) (hlasování)

– Po hlasování:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych se vrátit k tématu závěrečného hlasování o Sustově zprávě. Omylem jsme při tomto hlasování hlasovali proti ní, ačkoli jsme chtěli hlasovat pro ni. Způsobila to menší dezorientace, pokud jde o ústní pozměňovací návrh. Rád bych vás požádal, abyste akceptoval náš úmysl hlasovat při závěrečném hlasování pro tuto zprávu.

6.22. E-justice (A6-0467/2008, Diana Wallis) (hlasování)

– Po hlasování:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, můj příspěvek se týká příslušného článku jednacího řádu. Před několika měsíci jsme hlasovali o Bauerově zprávě a já na ni písemně reagoval s cílem vyjasnit, jak bychom měli hlasovat o pozměňovacích návrzích ke zprávám.

Není pochyb, že v závěrečném hlasování potřebujeme kvalifikovanou většinu, pokud chceme vyzvat Komisi, aby přijala legislativní opatření, avšak nevidím důvod, proč potřebujeme kvalifikovanou většinu také předtím pro pozměňovací návrhy. Bohužel jsem dosud neobdržel odpověď.

Nyní máme na pořadu jednání další takovou zprávu. Byl bych vděčný, kdyby to útvary mohly vyjasnit.

Předseda. – Pane Caspary, právě jsem byl informován, že odpověď týkající se Bauerovy zprávy je na cestě k vám. Doufám, že ji obdržíte před Vánocemi.

6.23. Právní ochrana dospělých: přeshraniční dopad (A6-0460/2008, Antonio López-Istúriz White) (hlasování)

6.24. Perspektivy rozvoje, pokud jde o upevňování míru a budování států v situacích po ukončení konfliktu (A6-0445/2008, Nirj Deva) (hlasování)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

7. Složení Parlamentu: viz zápis

8. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

9. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Jutta Haug, Janusz Lewandowski (A6-0486/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pozitivem právě schváleného rozpočtu na rok 2009 je, že jsou v něm čitelné priority, jako je podpora malého a středního podnikání, ochrana klimatu a podpora potravinové krize pro nejchudší země. Bohužel nemáme mnoho možností, jak jej využít více k řešení hospodářské krize, nejen protože je v porovnání s rozpočty členských států titěrný, jen 1%, ale také kvůli malé flexibilitě pravidel, daných rámcovým rozpočtem na období 2007–2013. Oceňuji snahu poslanců, kteří se angažovali, aby vyjednali s Komisí alespoň tuto úpravu s ohledem na globální problémy. Rada nebyla bohužel vstřícná ke schválení větší pružnosti. Po schválení Lisabonské smlouvy budeme mít větší kompetenci jako Evropský parlament.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, vzhledem k tomu, že jsem od přírody k práci Evropské unie a jejím orgánům velmi kritický, je samozřejmé, že jsem hlasoval proti této zprávě o rozpočtu na rok 2009. Zprvke nejsem vůbec přesvědčen, že evropské instituce moudře vynakládají to velké množství příjmů z daní, které těmito institucemi procházejí.

Zadruhé podle mého názoru příliš zasahujeme do mnoha oblastí politiky a dotace, jež vyplácíme členským státům, jsou vnímány jako evropské finance, které s těmito státy nemají nic společného, a jsou proto jimi samotnými spravovány špatně a neefektivně.

Kromě toho jsem si všiml, že velmi nesnadno, pokud vůbec, dostávám odpovědi na své parlamentní otázky týkající se výdajů na činnost těch mnoha sesterských organizací a agentur EU. To vše mě naplňuje podezřením a pouze mě utvrzuje v hlasování proti tomuto rozpočtu.

- Zpráva: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Paní předsedající, rád bych ve stručnosti zdůraznil, že jsem se zdržel hlasování o zprávě paní Thyssenové o bezpečnosti hraček.

Souhlasím samozřejmě s paní zpravodajkou a většinou této sněmovny, že je nutné chránit bezpečnost dětí a zajistit bezpečnost spotřebitelů obecně. Mám však dojem, že kulturní tradice různých členských států musí být respektovány, a kromě toho nesmí být diskuse o bezpečnosti dovedena do legislativních extrémů hraničících s absurditou, jak je tomu v tomto případě.

Některé z bezpečnostních požadavků uvedených v této směrnici s absurditou jistě hraničí. Došlo k tomu zejména v rozpravě. Tato směrnice byla přijata jako celek. Myslím, že jednoho dne přijmeme směrnici, která bude děti nutit nosit přilbu vždy, když půjdou ven, nebo nosit rukavice, když je zima. To podle mého názoru nemá smysl, avšak tímto směrem se ubíráme.

Proto se, ačkoli si uvědomuji, že tato směrnice zahrnuje i některé velmi pozitivní prvky, domnívám, že někdy zachází příliš daleko, a to je důvod, proč jsem se zdržel hlasování.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Jsem velice ráda, že se nám podařilo schválit v prvním čtení směrnici o bezpečnosti hraček a že jsme odmítli nesmyslný návrh zelených a části sociálních demokratů na povinné testování všech hraček nezávislými institucemi. Blokovací návrh dali i přesto, že zkušenosti z USA, ale i z Číny prokázaly, že i přes testování jsou hračky na evropském trhu závadné. Naší ambicí je, aby výrobci a také dovozci byli za bezpečnost plně odpovědní. Je na výrobcích, jak si ověří, že výrobky splňují standardy. Pokud takové standardy ještě neexistují, článek 18 směrnice testy ukládá. Náklady na externí testy jsou v České republice v průměru kolem 3000 eur. Takový návrh by likvidoval malé podnikatele v Unii s vědomím, že přitom v Číně testování hraček stejně nebude zaručovat bezpečnost. Odpovědnost musí zůstat na dovozcích a výrobcích, nikoli na nekontrolovatelných zkušebnách po celém světě. Blahopřeji rodičům k tomu našemu darčku.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, nepodpořila jsem kompromisní pozměňovací návrh o hračkách. Přetrvává příliš mnoho bezpečnostních mezer, zejména v oblasti chemických látek. Toxiny do rukou dětí nepatří, a to ani v nejmenších množstvích. Dnešní rozhodnutí je zklamáním, a kromě toho postrádá ambici. Kromě příliš vysokého počtu mezer v něm také postrádám jednoznačný zákaz všech těžkých kovů a alergenních aromatických látek, stejně jako jednoznačné cíle, pokud jde o hluk. Je politováníhodné, jak zbaběle se chováme, když přijde na bezpečnost našich dětí.

Vynechání prvního čtení v přehnaném spěchu s cílem dosáhnout shody, jen abychom udělali dojem, že příští týden budou všechny hračky pod vánočním stromkem bezpečné, je přímo absurdní. Bylo sice dosaženo pokroku, ale to je samozřejmé, pokud hovoříme o 20 let staré směrnici, která vyžaduje revizi. Souhrnem bych řekla: příliš velký rozruch a příliš málo podstaty. Odpovědnost nelze přenést na průmysl, odpovědnost za jasné právní předpisy neseme my!

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Hlasovala jsem pro zprávu Marianne Thyssenové.

RAPEX je více než jen pět písmen: je to systém pro rychlou výměnu informací, který upozorňuje evropské spotřebitele na nebezpečné spotřebitelské výrobky.

V roce 2006 přijal systém díky rychlé výměně informací mezi členskými státy 221 upozornění týkající se hraček z celkového počtu 924 upozornění. Upozornění spojená s hračkami se týkala zejména rizika poranění dětí nebo nebezpečí vzniku různých alergií a zdravotních problémů, zejména pro děti trpící alergiemi.

Jsem potěšena, že Parlament dnes o této směrnici hlasoval, protože tato fakta svědčí o tom, že je tato směrnice jednoznačně velmi potřebná. Dnešním hlasováním o této směrnici Evropský parlament učinil významný krok v oblasti bezpečnosti hraček a ochrany zdraví a bezpečnosti dětí tím, že modernizoval již 20 let starou směrnici o hračkách.

Jsem potěšena, že je tento postup v Evropském Parlamentu také sledovám skupinou návštěvníků ze Slovenska, jež vřele vítám a jimž přeji příjemný pobyt zde v sídle evropské demokracie.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Paní předsedající, byla jsem velmi potěšena, když jsem viděla, že bylo dosaženo pokroku ve věci hlasování o směrnici o bezpečnosti hraček, a to z toho prostého důvodu, že máme-li vyslat jasný signál do světa, pokud jde o hračky a jejich bezpečnost, musí se tak stát o Vánocích. Odložením tohoto hlasování bychom tento signál oslabili. V této roční době lidé na hračky myslí.

Stejně jako v loňském roce byly i letos z trhu staženy miliony čínských hraček. Výsledky – ať už jde o olovo, arzen, rtuť a polychlorované bifenylly – jsou velmi závažné a nezáleží na tom, k čemu je hračka určena – jestli je to kniha či nějaké vozítko nebo cokoliv jiného. Jako matka vím, že dříve či později to může skončit

v ústech dítěte. Pokud jde o hračky, nemůžeme tedy být nikdy dost opatrní, avšak těší mě, že jsme nyní vyslali tento signál.

- Zpráva: Thomas Mann (A6-0424/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Rád bych poděkoval svému kolegovi, panu Mannovi, za tuto zprávu. Víme, jak je důležité stanovit pravidla a odstranit překážky pro mobilitu studentů a pracovníků, kteří se stěhují v reakci na nabídku a poptávku na trhu práce EU.

Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu usnadní přenos, uznávání a akumulaci odborných kvalifikací. Bude uplatnitelný na kvalifikaci dosaženou různými vzdělávacími cestami na všech úrovních evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení.

Vaším schválením jsme učinili krok směrem k širší podpoře celoživotního učení a vyšší míře zaměstnanosti, otevřenosti, mobility a sociální integrace pracovníků a osob, které se vzdělávají. Usnadní to tak rozvoj flexibilních a individuálních přístupů a uznávání odborných kvalifikací, dosahovaných jak cestou neformálního, tak cestou formálního vzdělávání.

- Zpráva: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Chtěl bych začít poděkováním paní Thyssenové, díky níž jsme dosáhli chválehodného kompromisu, v jehož důsledku budou naše děti chráněny před nežádoucími materiály v hračkách a který zároveň nepoškodí průmyslové podniky.

Jak možná víte, plně jsem podporoval omezení používání alergenů v hračkách – sám jsem otcem čtyř dětí a ne vždy jsem přemýšlel o bezpečnosti každé hračky, kterou mé dítě vzalo do ruky. Rodiče v Evropě se často spoléhají na předpoklad, že pokud jsou hračky v obchodech, nejsou pro jejich děti škodlivé. Jsem proto potěšen, že jsme společně dosáhli zprůsnění opatření pro zajištění toho, aby se do obchodů dostaly pouze hračky vhodné pro děti, protože děti jsou skutečně nejzranitelnější skupinou spotřebitelů.

Až 80 % hraček na trhu EU pochází z dovozu a je nutné říci, že během roku 2007 byly z trhu staženy miliony hraček vyrobených v Číně, protože nesplňovaly evropské normy. Současný pohyb zboží znamená, že musíme znovu přezkoumat pravidla pro uvádění zboží na trh a pro kontrolu jejich souladu s normami.

- Zpráva: Christian Ehler (A6-0494/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) *(začátek vystoupení nebylo slyšet)* pojištění vkladů, který navrhl velice pružně Evropský parlament a pro který jsem hlasovala, je jasný. Chceme, aby se harmonizovala minimální úroveň ochrany drobných střadatelů, a to pojištěním vkladů do výše 50 000 eur a chceme, aby byla stanovena krátká lhůta pro vyplacení vkladů, aby klienti dostávali jasné a včasné a pravdivé informace o stavu svých vkladů u banky i během krize. Je to nutné opatření, protože klienti chaoticky převádějí své vklady ze zdravých bank do těch, které na svou záchranu získaly státní garance. Tento návrh je jediná cesta, jak vrátit důvěru drobným střadatelům a stabilizovat trh bankovních služeb. Přeji si, aby se garance uplatnily i pro malé a střední podnikatele, protože mají nezastupitelnou sociální úlohu v evropské společnosti a přitom jsou v období krize vždy nejvíce ohroženi.

- Návrh usnesení: o přístupu Rady k revizi nařízení o úřadu OLAF (B6-0627/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem pro usnesení o úřadu OLAF, protože zcela souhlasím s výzvou Parlamentu k posílení nezávislosti úřadu OLAF. V této záležitosti je potřeba skutečně něco co nejdříve udělat. V současné době je úřad OLAF, při zvažování všech okolností, sotva něco víc než jedno z generálních ředitelství Komise a politickou odpovědnost za něj nese místopředseda Komise. To není zdravý stav věcí. Ačkoli je možná úřad OLAF funkčně nezávislý, má pouze hybridní status, a to je potřeba změnit. Dobře.

Obecněji řečeno, domnívám se, že způsob, jakým evropské instituce nakládají s vysokými příjmy z daní je vždy nahodilý. Úřad OLAF by měl mít přinejmenším prostředky, lidské zdroje a odpovědnost zastavit zjevně nezákonné aspekty této situace. Co se týče štedrého přístupu k legálnímu utrácení finančních prostředků, obávám se, že s tím budeme muset skoncovat my.

- Zpráva: Javier Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem pro tuto překvapivě vynikající zprávu o agentuře FRONTEX, neboť mohu pouze souhlasit s výzvou pro posílení této instituce, jež je v této zprávě obsažena. Podle mého názoru by měl být boj proti nelegálnímu přistěhovalectví hlavní prioritou Unie a v tomto rámci jsou dohody, jež agentura FRONTEX uzavřela s orgány třetích států, skutečně velmi důležité. Na této zprávě je třeba ocenit, že nazýváme věci pravými jmény a že je kritizováno nepřijatelné stanovisko Turecka, které je kandidátskou zemí.

Dle mého názoru by mělo být dostatečně jasné, že aktivní odmítnutí orgánů třetího státu – Turecka, které je navíc kandidátskou zemí, spolupracovat s agenturou FRONTEX by mělo mít přímé dopady pro politické a hospodářské vztahy mezi Unií a tímto státem, a případně vést k pozastavení přístupových jednání s Tureckem jakožto neevropskou zemí.

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem pro zprávu Morena Sáncheze s několika výhradami. Při vši úctě, měl jsem od zprávy pouze skromná očekávání, vzhledem k atmosféře politické korektnosti, jež obvykle panuje ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Musím však říci, že zpráva je vyvážená a zabývá se několika bolestivými oblastmi, včetně nedostatečné spolupráce, nebo spíše sabotáže, třetích zemí, jako je Libye a Turecko.

V případě Turecka je jistě ostudou, pokud kandidátská země neplní své závazky tak nehorázným způsobem. Z agentury FRONTEX – a to je místo, kde zpráva zůstává daleko od žádoucího stavu – by měl být vytvořen účinný nástroj v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví, avšak také v boji proti mezinárodnímu zločinu a obchodování s drogami a zbraněmi.

- Zpráva: Gianluca Susta (A6-0447/2008)

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, hlasovala jsem pro Sustovu zprávu, protože padělání je samozřejmě vážný problém, a text před námi svědčí o zdravém rozumu.

Opravdu zcela souhlasím s bodem 30 zprávy, který nám připomíná, že – cituji – „Turecko bude důvěryhodným kandidátem na členství v EU jedině tehdy, až bude schopné přijmout *acquis communautaire* a zaručit plné dodržování práv duševního vlastnictví na vnitrostátní úrovni.“ Z toho lze dovodit pouze to, že Turecko není kandidátem zcela zralým pro přistoupení k EU, čehož si všímám.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, domnívám se, že v této – velmi plné – sněmovně všichni souhlasíme s důležitostí duševního vlastnictví, a to nejen pro znalostní ekonomiky, ale také pokud jde o závažné škody, které mohou být způsobeny spotřebitelům v celé Evropě, například paděláním léků, potravin a náhradních dílů na automobily.

K původnímu usnesení jsem měl několik skutečných výhrad, protože kladlo příliš velký důraz na spotřebitele. Mohli jsme se dostat do absurdní situace, kdy by cestující byli na hranicích prohledáváni a byly by jim odebírány jejich počítače, MP3 přehrávače a iPody za účelem prozkoumání z hlediska potenciálního padělaného materiálu. Naštěstí přišli zástupci strany zelených s citlivější alternativou a vyjádřili vůli v duchu vánočního kompromisu vzít zpět nejistý pozměňovací návrh týkající se kritiky společností. Celkově vzato jsme velmi rádi hlasovali pro toto usnesení.

Nyní jsem si splnil svou ambici hovořit k prázdné sněmovně a rád bych skončil přáním veselých Vánoc a šťastného Nového roku všem, kteří tu stále jsou přítomni.

- Zpráva: Antonio López-Istúriz White (A6-0460/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Paní předsedající, ráda bych vám také popřála veselé Vánoce. Tato sněmovna není zcela prázdná.

Hlasovala jsem pro zprávu pana Lópeze o ochraně dospělých, zejména o jejím přeshraničním dopadu, protože ze zkušenosti jsem si vědoma její nezbytnosti, ale také proto, že doufám, že to bude krok blíže ke dni, kdy budeme svědky opravdové mobility v Evropě. V tomto ohledu zacházíme s dospělými, kteří jsou určitým způsobem spjati s umístěním soudu. V mnoha případech se často jedná o velmi zranitelné osoby a v některých případech se jedná o osoby pod soudní ochranou či osoby se zdravotním postižením. Pokud však toto dovedeme dál, bylo by logickým důsledkem přiblížení se o krok ke dni, kdy budou moci příjemci sociálních dávek přenášet svou podporu, takže se budou moci pohybovat po celé Evropě stejně jako zaměstnanci.

- Zpráva: Nirj Deva (A6-0445/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Paní předsedající, hlasovala jsem proti Devově zprávě o rozvojových perspektivách upevňování míru a budování státu v situacích po ukončení konfliktu, a to kvůli jednomu bodu, který uvádí, že bychom měli být s to přijmout preventivní i reagující iniciativy, které mohou zahrnovat dokonce i použití donucující vojenské síly v absolutně krajním případě.

To je Bushova doktrína; ostatní kolegové ve sněmovně v tom možná Bushovu doktrínu, která nás dovedla do Iráku, nepoznali, ale je tomu tak. Sarah Palinová byla kritizována za to, že nevěděla, co je Bushova doktrína, ale mě by zajímalo, zda poslanci Evropského parlamentu pochopili, že jsme dnes pro tuto doktrínu hlasovali.

Luisa Morgantini, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, obvykle tohoto demokratického nástroje vysvětlení hlasování nevyužívám, dělám to dnes poprvé jménem naší skupiny.

Musím totiž bohužel konstatovat, že jsme hlasovali proti zprávě, na jejímž vypracování jsem se sama podílela, a to jako navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a jako členka Výboru pro rozvoj. Jedná se opravdu o dobrou zprávu a ráda bych vyjádřila mé nejvřelejší díky panu Devovi a Výboru pro rozvoj za práci, kterou vykonali.

Souhlasíme vlastně s velkou většinou textu: s integrací analýzy konfliktů do rámce spolupráce, s podporou občanské a místní společnosti, s bojem proti šíření lehkých zbraní, s potřebou kodexu chování pro vojáky a policii, s odkazy na reprodukční zdraví, s transparentním využíváním přírodních zdrojů a s podporou uprchlíků. Zpráva zejména také zdůrazňuje začlenění mezi genderové politiky. Tak proč hlasovat proti ní? Důvod je jednoduchý: protože v některých bodech se pokouší vnést do oblasti rozvojové pomoci vojenský prvek.

Tento Parlament, Výbor pro rozvoj a Mitchellova zpráva vlastně velmi jasně pro provádění nařízení a nástroje rozvojové spolupráce stanovily, že rozvojové nástroje nesmějí být využívány pro financování vojenských výdajů. Proto v souvislosti se strategickým dokumenty země náš Parlament také dával pozor, aby zdroje pro rozvoj nebyly vynaloženy na bezpečnostní operace.

Proč by měla naše různá usnesení obsahovat takové rozpory? Rozvojové fondy by měly být využívány pro rozvoj, tj. pro vzdělávání, zdraví, zemědělství, místní společenství a ženské organizace. Zdrojů pro spolupráci je příliš málo, než aby mohly odstranit chudobu a nespravedlnost a než aby vybudovaly mír; proto není možné zahrnout vojenskou oblast.

Písemná vysvětlení hlasování**- Zpráva: Reimer Böge (A6-0504/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) EU se rozhodla vytvořit „nový nástroj rychlé reakce na rostoucí ceny potravin v rozvojových zemích („potravinový nástroj“)“ a schválila celkovou částku 1 mld. EUR na období tří let.

Podle původního návrhu měl být „potravinový nástroj“ financován z rezervy okruhu 2 (zemědělství) víceletého finančního rámce a dále prostřednictvím revize stropu okruhu 4 (vnější činnost) tohoto rámce. Nakonec se však rozhodlo, že bude financován prostřednictvím nástroje flexibility, rezervy na mimořádnou pomoc a přesunem v rámci okruhu 4 z nástroje pro stabilitu.

Pro financování této iniciativy je potřeba změnit interinstitucionální dohodu s cílem navýšit finanční prostředky dostupné v rámci rezervy na mimořádnou pomoc pro rok 2008 na 479 218 000 EUR (ve stávajících cenách).

Ačkoli považujeme cíle stanovené v rámci této iniciativy za pozitivní, rádi bychom zopakovali, že by tato iniciativa neměla být omezena na pouhou bilanční položku nebo podmínku umožňující EU uložit dohodu v rámci Světové obchodní organizace nebo v rámci dohod o hospodářském partnerství se skupinou afrických, karibských a tichomořských států. Neměla by být také využita pro zastření omezení rozvojové pomoci EU a tyto obrovské částky by také neměly být uvolněny pro opětovné spuštění závodů ve zbrojení a militarizaci mezinárodních vztahů, jak to podporuje EU.

- Zpráva: Reimer Böge (A6-0474/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tento nový návrh změny rozpočtu se týká použití fondu solidarity EU (okolo 7,6 mil. EUR na odstranění škod, jež činí 176 mil. EUR) pro Kypr v důsledku období velkého sucha.

Komise však zdůrazňuje, že „vezmeme-li v úvahu přebytné prostředky v linii 13 04 02 – Fond soudržnosti, nebudou pro Kypr na financování plateb z Fondu solidarity EU zapotřebí nové prostředky na platby“. Jinými slovy, finanční prostředky potřebné pro čelení této přírodní katastrofě budou pocházet z politiky soudržnosti.

Ke vzniku „přebytných prostředků“ ve Fondu soudržnosti došlo (mimo jiné důvody) kvůli zpoždění v provádění programů v zemích čerpajících prostředky z tohoto fondu. V důsledku toho jsme namísto uplatnění koncepce „solidarity“, jež může znevýhodňovat méně hospodářsky vyspělé země, měli přijmout rozhodnutí pro zabránění trvajících nedostatečného provádění strukturálních politik a politik soudržnosti.

Rádi bychom také upozornili, jak jsme to již učinili v minulosti, na potřebu urychlit postupy pro využití Fondu solidarity, abychom zajistili jeho využitelnost v případě přírodních katastrof a pro účinné uznání zvláštní povahy přírodních katastrof v oblasti Středomoří, jako je sucho a požáry.

- Zpráva: Reimer Böge (A6-0493/2008)

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Vzestup cen potravin v rozvojových zemích je velmi důležitým problémem, který vyžaduje rychlou akci EU s cílem zabránit škodlivým dopadům na nejpotřebnější části obyvatelstva. V této zprávě proto Parlament navrhuje financování rychlé reakce na následky této situace, a to až do výše 420 mil. EUR. Zejména se plánuje využít nástroje flexibility stanoveného v interinstitucionální dohodě z roku 2006. V této dohodě EU stanovila možnost využít nástroj flexibility pro umožnění financování přesně určených výdajů, které nemohou být financovány v rámci stropů dostupných pod jedním či více okruhy víceletého finančního rámce.

Tato situace zcela splňuje institucionální požadavky a je bez sebemenší pochybnosti odůvodněna na základě politiky solidarity EU. Výsledkem je, že ti, kdo přijímají rozhodnutí, nevznesli vzhledem k závažnosti situace žádné otázky.

Čas nás tlačí a naše rychlá reakce a odpověď by mohly vytvořit rozdíl mezi pouhou nehodou a lidskou tragédií s nevypočitatelnými důsledky pro budoucí vývoj těchto skupin populace.

- Zpráva: Kyösti Virrankoski (A6-0481/2008)

Derek Roland Clark (IND/DEM), písemně. – UKIP hlasovala pro tuto zprávu, neboť 4,9 mld. EUR, jež nebyly využity, budou vráceny vnitrostátním vládám.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Během stávajícího finančního období (2007 a 2008) byl Fond solidarity využit devětkrát (Německo: 166,9 mil. EUR; Spojené království: 162,3 mil. EUR; Řecko: 99 mil. EUR; Francie: 17,1 mil. EUR; Maďarsko: 15 mil. EUR; Slovinsko: 8,2 mil. EUR a Kypr: 7,6 mil. EUR), což v celkovém vyjádření činí asi 477,3 mil. EUR ve srovnání se stropem, který činí 1 mld. EUR ročně.

Aniž bychom zpochybňovali zjevnou potřebu této podpory – a aniž bychom se zabývali postupem aktivace a uvolnění této podpory (které trvají příliš dlouho) – nabízí se otázka původu využitých finančních prostředků, zejména vzhledem ke stávajícímu pozměňovacímu návrhu k rozpočtu.

Jinými slovy, zatímco o naléhavé potřebě poskytnout pomoc v případech přírodních katastrof není pochyb, mohou vyvstat pochybnosti týkající se původu těchto finančních prostředků, a to tím spíše, pokud jsou „odčerpávány“ z politiky soudržnosti, a ne například ze zdrojů vyčleněných na postupnou militarizaci EU. Domníváme se, že by politika soudržnosti měla být zachována.

Konečně, jak jsme to již činili při jiných příležitostech, bychom rádi zdůraznili potřebu změn Fondu solidarity ve snaze urychlit postupy pro jeho využití a zároveň zajistit jeho vhodnost pro regionální katastrofy a účinné uznání zvláštní povahy přírodních katastrof v oblasti Středomoří, jako je sucho a požáry.

- Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie pro finanční rok 2009 ve znění pozměněném Radou

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana June List se domnívá, že je možné snížit poplatky členských států EU na polovinu. Největší část finančních prostředků EU je vynakládána na zbytečné sociálně-ekonomicky škodlivé činnosti, včetně zemědělské politiky, Fondu soudržnosti, rybářské

politiky a dotací pro různé druhy informačních kampaní. Kromě toho jsou vynakládány prostředky na stěhování Evropského parlamentu mezi Štrasburkem a Brusel a na instituce, jako je Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů, které by měly být okamžitě zrušeny.

Zemědělská politika je obzvlášť problematická. Finanční prostředky plynou od spotřebitelů k často velmi bohatým příjemcům. Zemědělci v chudých zemích světa pak ztrácejí konkurenceschopnost vůči dotovaným zemědělcům z EU.

Různé orgány EU členským státům neustále domlouvají, jak je důležité snižovat jejich veřejné výdaje. Tato sněmovna zároveň vytrvale požaduje zvyšování výdajů na úrovni EU. Celá věc je absurdní. Členské státy vydávají veřejné finanční prostředky na školy, zdravotní péči a infrastrukturu a podporují zranitelné skupiny společnosti, zatímco většina výdajů EU plyne do bláznivé zemědělské politiky, špatně řízených strukturálních fondů a na financování institucí EU, které již dávno měly být uzavřeny.

Naše odmítnutí návrhu rozpočtu by mělo být vykládáno jako žádost o výrazné snížení výdajů z rozpočtu EU a o snížení poplatků, jež členské státy odvádějí do EU, na polovinu.

- Zpráva: Jutta Haug, Janusz Lewandowski (A6-0486/2008)

Kader Arif (PSE), písemně. – (FR) v rozpočtu Společenství na rok 2009 jsme jako Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu navrhli a také dosáhli schválení přípravných opatření pro rozvoj sociálního cestovního ruchu v Evropě.

Tento projekt je reakcí na zjištění, že mnohým občanům je bráněno v cestování z ekonomických důvodů a že tuto nerovnost je potřeba napravit zaručením dostupnosti prázdnin pro každého. Projekt je však rovněž užitečný z hlediska územního plánování a místního rozvoje.

Kombinací sociálního mísení s místním rozvojem a zajištěním přístupu členům společnosti, pro něž je cestování složité, se sociální cestovní ruch stává rentabilnějším. Poskytuje proto příležitosti pro rozvoj mimosezónního cestovního ruchu, zejména v oblastech, v nichž je toto odvětví vysoce sezónní, a podporuje vytvoření stálejších pracovních míst v tomto hospodářském odvětví. Sociální a společenský cestovní ruch tak dokládají, že skutečně existuje odvětví mezi trhem pro volný čas a nesolventním hospodářstvím a že ekonomická relevance není neslučitelná s poskytováním přístupu co největšímu počtu osob. Toto odvětví také pomáhá posílit euroobčanství, a to prostřednictvím výměny mezi evropskými občany.

To pouze ukazuje, jak významné toto odvětví je, jak pokud jde o ekonomickou návratnost, tak pokud jde o veřejné zdroje.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Ačkoli ekonomické předpovědi ukazují na hospodářskou recesi v několika členských státech (některé z nich jsou již v technické recesi), přijímá Rada a Parlament rozpočet EU na rok 2009, který je nižší, pokud jde o platby, než rozpočet na rok 2008.

Pokud však porovnáme stávající návrh rozpočtu na rok 2009 se stropem stanoveným víceletým finančním rámcem na období 2007-2013 pro tento rok – o němž jsme tehdy tvrdili, že je nedostatečný pro zajištění „hospodářské a sociální soudržnosti“ v rozšířené EU-27 – je situace ještě horší, protože rozpočet je ještě asi o 8 mld. EUR nižší!

Rozpočet na rok 2009 je v procentním vyjádření (0,89 %) z hlediska HND (hrubý národní důchod) nejnižší od doby, kdy Portugalsko přistoupilo k Evropskému hospodářskému společenství.

I přes vyjádření „obavy“, zejména pokud jde o „možné dopady hospodářské recese na evropské občany“ a „extrémně nízké“ úrovně plateb a využití prostředků v rámci politiky soudržnosti, Parlament tento rozpočet podporuje. Důvodem je snaha, aniž bychom se zabývali příčinami, zlepšit svůj obraz mezi pracovníky a lidmi v různých zemích, aby v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu v červnu příštího roku vyšlo vše podle plánu.

Proto jsme hlasovali proti návrhu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Rozpočet na rok 2009 nesplňuje zcela naše očekávání a pouze částečně řeší nové výzvy a aktuální problémy. Odráží dříve schválené cíle a předpoklady a v tomto ohledu splňuje nezbytná kritéria. Hlasoval jsem pro jeho schválení. Rád bych vás však upozornil na následující otázky:

1. Je dobře, že zvyšujeme financování podpory rozvoje zemědělství v rozvojových zemích, které trpí nedostatkem potravin. Měli bychom však mít na paměti, že v Evropské unii je skoro 80 milionů lidí ohroženo chudobou a 43 milionům občanů hrozí podvýživa.

2. I přes SZP jsou příjmy rodinných zemědělských hospodářství výrazně nižší než příjmy rodin, které se živí jiným způsobem.

3. V Evropě jsme svědky systematického hroucení a bankrotu zemědělských podniků. Zásoby zemědělských produktů se snižují, což představuje ohrožení pro potravinovou bezpečnost. Mezitím existují lidé, kteří chtějí krátit výdaje na SZP.

4. Politika soudržnosti i strukturální politika zmiňují územní, hospodářskou a sociální soudržnost, stejně jako vyrovnání úrovní rozvoje a vytvoření rovných příležitostí pro rozvoj, zejména v chudších regionech. Ve skutečnosti se oblasti se složitými podmínkami pro zemědělskou činnost a s infrastrukturou, která zůstává daleko od žádoucího stavu, postupně vyliďňují.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně - (PL) Podporoval jsem schválení zprávy navržené Juttou Haugovou a Januszem Lewandowskim o návrhu rozpočtu EU na rok 2009. Je důležité, že poslanci Evropského parlamentu nakonec byli schopni dosáhnout kompromisu s Radou, pokud jde o financování prioritních cílů Parlamentu, jako jsou boj proti dopadům hospodářské recese a opatření na podporu hospodářského růstu, soudržnosti a zaměstnanosti.

Parlament navýší finanční zdroje vyčleněné na sociální politiku a politiku zaměstnanosti, zejména na činnosti pro podporu hospodářské soutěže a soudržnosti. Tyto výdaje pokryje Sociální fond, který dostane dalších 135 mil. EUR, stejně jako Evropský fond pro regionální rozvoj a Fond soudržnosti. Ve stávající složité finanční situaci v celé Evropské unii mají obrovský význam iniciativy na podporu rozvoje a zaměstnanosti, což je nutné zohlednit v rozpočtu na rok 2009. Je chvályhodné, že cílem rozpočtu je také vyčlenění dalších finančních prostředků na poskytnutí podpory malým a středním podnikům.

Rozvojové země budou moci počítat s finanční podporou pro zmírnění dopadů náhlého zvýšení cen potravin a další 1 mld. EUR bude také vyčleněna na snahu zabránit hladomoru v rozvojovém světě. Vítám také skutečnost, že Parlament zamýšlí omezit své správní výdaje a snížit tuto částku pod 20 % svých celkových výdajů.

- Zpráva: Monica Maria Iacob-Ridzi (A6-0463/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Iacob-Ridziové o Evropském akčním plánu pro pracovní mobilitu (2007–2010).

Snaha vytvořit skutečný evropský trh práce vyžaduje, abychom přijali vnitrostátní právní předpisy a vyjasnili byrokratické postupy, které někdy znevýhodňují mobilitu pracovníků. Unie hraje zásadní úlohu v harmonizaci vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení a přenositelnosti nároků na penzijní pojištění. Kromě toho je důležité, aby bylo vynaloženo úsilí pro zvýšení míry informovanosti občanů, a to nejen zlepšením portálu EURES, ale také prostřednictvím evropských informačních kampaní.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) Ačkoli tato zpráva obsahuje různá doporučení, jež podporujeme, jsou všechna činěna v liberálním duchu. To je případ hájení začlenění pojmu mobility, zejména do politik týkajících se dokončení vnitřního trhu, bez ohledu na skutečnost, že tyto politiky náležitě nechrání pracovníky.

Zpráva však společně s těmito přijatelnými doporučeními zdůrazňuje hospodářský a sociální rozměr lisabonské strategie, přičemž zapomíná, že tato strategie zahrnuje nejvíce neoliberální politiky, které Evropská unie má, ze kterých již vzešly návrhy, jako je notoricky známá Bolkesteinova směrnice, tzv. flexikurita a návrh Rady na směrnici o pracovní době.

V důsledku toho je zpráva pouze dalším propagandistickým dokumentem, jenž usiluje o zastření protisociálních politik Evropské unie a nebere zřetel na následky neoliberalismu, ačkoli se jedná o tajemství, které již vyplulo na povrch. Stačí se jen podívat na rozpory v bodech 15 a 16, abyste viděli, proč jsem se zdržela hlasování.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. - (FR) Zdá se, že problémem pro paní zpravodajku není ani tak odstranění právních a správních překážek profesní mobility evropských pracovníků na území EU, ale naopak skutečnost, že tato mobilita není obecně rozšířená, a především povinná. Je nám nabízeno mísení obyvatelstva ve velkém měřítku, jež urychlí zánik evropských národů. Je zvažována soutěž o mzdy, sociální dumping a harmonizace

odspodu. Vytvořením evropské karty sociálního zabezpečení s velmi mlhavými pravidly se dosahuje podkopání a narušení vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení.

Zeptejte se pracovníků ve Francii, kterým bylo před několika lety navrženo, že jejich pracovní místa budou chráněna, pokud se rozhodnou všechno opustit a odejít do Rumunska za práci za několik set eur měsíčně, co si myslí o vaší mobilitě!

Snaha o vyřešení problémů týkajících se zdanění a nabytí sociálních práv příhraničních pracovníků či pracovníků, kteří budovali kariéru v několika členských státech, je totiž odpovědností Evropské unie. Nesmí se tak však stát za cenu sociální nejistoty.

Zita Plešinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Mezi klíčové prvky realizace cílů lisabonské strategie patří také mobilita pracovníků, které stále brání překážky administrativního, právního, daňového nebo sociálního charakteru. Příčinou administrativních překážek jsou zejména rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy, které se týkají trhu práce, za něž jsou ve velké míře zodpovědné členské státy.

Na úvod vyjadřuji své zklamání, že některé státy z EU-15 stále uplatňují omezení na trhu práce v případě pracovníků pocházejících z nových členských států, a to i přesto, že obavy občanů a vlád těchto států ekonomické analýzy a statistické údaje nepotvrzují.

Občané se na mě obraceli s mnohými problémy, s nimiž se setkávají při uplatňování svého práva na mobilitu mimo zemi svého původu. Musí čelit neuznávání zkušeností spojených s mobilitou v rámci profesního rozvoje, problémům souvisejícím se sociálním zabezpečením a důchody, a to zejména v malých a středních podnicích. Jazykové bariéry patří rovněž k hlavním překážkám v mobilitě pracovníků a jejich rodin, a proto musí členské státy aktivně podporovat výuku cizích jazyků, zejména v případě dospělých.

Věřím, že občané dostanou prostřednictvím účinných informačních kampaní relevantní informace o síti EURES, která představuje jednotné kontaktní místo pro mobilitu pracovníků v Evropě, o síti TRESS či o nástroji SOLVIT, který pomáhá řešit problémy na vnitřním trhu a problémy související s mobilitou pracovníků.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, neboť pracovní mobilita je základním právem, jež občanům EU zaručuje Smlouva. To z ní činí jeden ze základních pilířů evropského sociálního modelu, což umožňuje dosažení cílů lisabonské strategie.

Vítám tuto zprávu, protože kromě toho, že upozorňuje na překážky bránící volnému pohybu pracovníků z nových členských států na trhu práce, zahrnuje také důležité prvky doplňující Evropský akční plán pro pracovní mobilitu, který představila Evropská komise, jako je podpora programů propojujících vzdělávací systém s trhem práce, vzájemné uznávání kvalifikací a rozšíření sítě EURES.

Luca Romagnoli (NI), písemně – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové,

hlasoval jsem pro zprávu paní Iacob-Ridziové o Evropském akčním plánu pro pracovní mobilitu na období 2007 až 2010. Sdílím názor, že profesní mobilita mezi členskými státy Unie výrazně pozitivně přispěla k evropské integraci: příkladem toho je jednoduchost, s jakou je ve srovnání s minulostí možné na určitý čas bydlet a pracovat v jiné zemi, a možnosti přístupu k pracovním nabídkám v jiných státech, než je stát původu, které rostou každým dnem. V této chvíli se musíme pokusit zlepšit právní, správní, rozpočtovou a sociální situaci, a to omezením byrokracie v tomto odvětví. Měli bychom však vždy mít na paměti, že kroky Evropské unie musí zohledňovat sociální a hospodářské rozdíly mezi členskými státy.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Na prosincovém zasedání Evropského parlamentu se hlasovalo o Evropském akčním plánu pro dovednosti a mobilitu, který předložil Výbor pro zaměstnanost a sociální věci.

Mobilita pracovníků závisí na základní zásadě volného pohybu osob v rámci vnitřního trhu v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství. Společně se zabezpečením se jedná o jednu z čtyř základních svobod, na něž mají občané Evropské unie právo.

Právní předpisy Společenství by měly chránit migrující pracovníky před ztrátou sociálního zabezpečení, na něž mají právo. V tomto ohledu bylo dosaženo značného pokroku, avšak naším cílem stále musí zůstat odstranění správních a právních překážek mobility vyplývajících ze specifických právních předpisů platných v jednotlivých členských státech.

Mobilita pracovníků totiž může sloužit jako nástroj pro posílení ekonomického a sociálního rámce lisabonské strategie. Mobilita může být zásadním krokem směrem k novému impulsu pro evropskou sociální agendu a naplnění řady výzev, jako je demografická změna, globalizace či technologický pokrok.

Podporuji Evropský akční plán pro dovednosti a mobilitu, zahrnující koncepci vytvoření informačního a poradního portálu, který bude obsahovat informace o všech aspektech pracovní mobility, jako jsou volná pracovní místa, zdravotní péče a sociální pojištění a vzájemné uznávání kvalifikací a odborné přípravy.

- Zpráva: Ljudmila Novak (A6-0455/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Ačkoli jsme navrhli mnoho strategií pro celoživotní učení, jejich uplatňování zůstává daleko od žádoucího stavu. Úroveň odhodlání a výdajů se podle jednotlivých zemí liší. Pozitivní trendy ve veřejných výdajích na vzdělávání bohužel všeobecně kolísají. Pro učení dospělých je nutné vyčlenit přiměřený díl rozpočtu. Je to nezbytné, neboť účast dospělých na celoživotním učení podle všeho není velká. Větší úsilí je potřeba vynaložit také pro zvýšení dovedností v dospělé populaci a pro dosažení flexibility a zabezpečení na celém trhu práce.

Zaměstnavatelé by měli být vybízeni k organizaci vzdělání a odborné přípravy pro své zaměstnance. Pobídky pro umožnění účasti pracovníků s nízkou kvalifikací v učebních programech jsou žádoucí. Zvláštní pozornost je potřeba věnovat dlouhodobě nezaměstnaným osobám, zejména těm, které pocházejí ze znevýhodněného sociálního prostředí.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Vysvětlení hlasování o zprávě o provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“.

Dnes jsme hlasovali pro zprávu z iniciativy paní Novakové (A6-0455/2008) (skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, SL) o provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“. Zpráva obsahuje mnoho konstruktivních doporučení, zejména ohledně opatření určených pro zjednodušení mobility studentů a pracovníků v rámci členských států.

Na druhou stranu nevěříme, že doporučení usilující o ovlivnění školních osnov v členských státech jsou v souladu se zásadou subsidiarity. O počtu hodin tělocviku ve školním týdnu a o případném zavedení mediální gramotnosti do vnitrostátních školních osnov nejlépe rozhodnou samy členské státy.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Sdělení Komise z roku 2007 nazvané „Celoživotní učení jako základ znalostí, kreativity a inovace“ je součástí řady zpráv o pokroku v provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“, vydávaných každé dva roky. Tyto zprávy poskytují přehled dosaženého pokroku a posouzení situace, pokud jde o koordinaci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy v rámci cíle lisabonské strategie učinit z Evropy nejkonkurenceschopnější hospodářství světa a do roku 2010 dosáhnout plné zaměstnanosti.

Tato zpráva nám poskytuje cenný pohled na vývoj různých vzdělávacích iniciativ, úspěšných i neúspěšných, a také zaznamenává opatření vhodná pro dosažení dalšího pokroku. Stanoví jednoznačné cíle a spolehlivé statistické ukazatele a kritéria.

Osobně plně podporuji úsilí vynaložené na splnění dohodnutého cíle s lisabonskou strategií a dávám této zprávě podporu, již si zaslouží.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva obsahuje některá důležitá a přijatelná doporučení, neboť vyzývá ke zvýšení ekonomické a sociální podpory, doplňkovým opatřením a integraci migrantů a menšin a zdůrazňuje význam sportu pro vzdělávání a odbornou přípravu a potřebu větší podpory pro předškolní vzdělávání a pro učitele a studenty, zejména v základním a středním školství. Podporuje však návrhy Evropské komise, včetně lisabonské strategie, a trvá na uplatňování Boloňského procesu bez jakéhokoli ohledu na jeho praktické dopady.

Zpráva je založena na sdělení Komise s názvem „Celoživotní učení jako základ znalostí, kreativity a inovace“ a přijímá nejen stav pokroku dosaženého v oblastech, v nichž je pokrok nadále nedostatečný, ale také navrhuje opatření na změnu situace v souladu s cíli, které vždy nejsou zcela přiměřené, neboť nebrání tomu, aby byl ve vzdělávání uplatňován neoliberalismus. Jedná se proto o politické prohlášení, na které je možné pohlížet také jako na cestovní plán pro následující roky. Právě proto zásadně nesouhlasíme.

Nemůžeme totiž například přijmout, aby modernizace vyššího vzdělávání zahrnovala doplňování Boloňských reforem a zvyšování sponzorství soukromého sektoru, zejména když je vyšší veřejné vzdělávání přidušováno, jako je tomu například v Portugalsku.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Výbor Evropského parlamentu pro kulturu a vzdělávání chce již opět zasahovat do vzdělávacího sektoru. My ze strany June List bychom v této sněmovně rádi znovu upozornili, že vzdělávací politika je oblastí, za kterou nesou odpovědnost členské státy.

Výbor Evropského parlamentu pro kulturu a vzdělávání se jako vždy ve svých zprávách nechá unášet na křídlech fantazie. Tato zpráva znovu nastoluje téma sportu ve škole. Bod 4 návrhu zprávy uvádí, že by tělesné výchově měly být ve školních osnovách vyhrazeny alespoň tři vyučovací hodiny týdně.

To je další příklad připravenosti politiků a úředníků EU ke vměšování se do jakékoli oblasti a jakkoli podrobně ve své touze po centralizaci politické moci. Subsidiarita je oslavována ve velkých projevech, ale nikdy není respektována při uvádění politik do praxe.

Domníváme se, že tato oblast nemá s Evropským parlamentem nic společného, a proto jsme hlasovali proti této zprávě.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Vzdělání a odborná příprava je hybnou silou lisabonské strategie. Komplexní strategie a nástroje celoživotního učení, zejména evropský rámec kvalifikací, Europass, rámec klíčových schopností a doporučení pro mobilitu a zabezpečování kvality v oblasti vyššího vzdělávání by se měly důsledněji uplatňovat v každém členském státě. Vlády členských států by měly hrát o mnoho dynamičtější úlohu v politikách zaměřených na vzdělávání. Ačkoli je harmonizace kvalifikačního evropského referenčního systému stanovena až na rok 2010, omezila by urychlená realizace evropského rámce kvalifikací ve všech členských státech problémy, s nimiž se občané v současnosti v EU setkávají.

Mobilita studentů a učitelů je základním prvkem profesní mobility. Více pozornosti je potřeba věnovat iniciativám, jako je Boloňský proces, a programům Comenius, Erasmus a Leonardo da Vinci, které umožňují studium v zahraničí a zdůrazňují důležitost profesní mobility do budoucna.

Základem úspěšného vzdělávacího systému je především kvalita školních osnov a vyučování. Do osnov je potřeba urychleně začlenit programy euroobčanství, programy zaměřené na výuku cizích jazyků, na ochranu spotřebitele a životního prostředí a programy boje proti změnám klimatu. Důležité je, aby členské státy vyčlenily přiměřené zdroje na sociální zabezpečení učitelů a na nábor a přípravu zejména učitelů cizích jazyků.

Jsem přesvědčena, že pokud nedokážeme zvýšit atraktivitu učitelského povolání, nebude ve školství dostatek kvalitních odborníků.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Novakové o celoživotním učení jako základu znalostí, kreativity a inovace, a zejména pro provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“.

Podporuji její argument, že opatření v oblasti vzdělávání a odborné přípravy si zaslouží systematickou podporu ze strany Evropské unie prostřednictvím cílených politik, a to zejména v kritických odvětvích, které podle zprávy předložené Evropskou komisí v roce 2007 vyžadují zlepšení. Patří sem celoživotní učení, veřejné výdaje a soukromé investice do vzdělávání, míra předčasného ukončování školní docházky, která je již velmi vysoká na úrovni středoškolského vzdělávání, a relevance vzdělávání vůči trhu práce. Kromě toho bych rád zdůraznil skutečnost, že odborná příprava a vzdělávání, výzkum, inovace a předávání znalostí jsou pro Evropu dneška i zítřka zásadní, a měly by proto vykazovat společné úsilí na vnitrostátní úrovni i úrovni Společenství.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE), písemně. – (CS) Vážený pane předsedo, hlasoval jsem pro zprávu kolegyně Novakové „Vzdělávání a odborná příprava 2010“. Shoduji se s nutností podpořit efektivitu a účinnost v jednotlivých vzdělávacích systémech. Účinný způsob, jak poskytnout všem dětem včetně těch pocházejících ze znevýhodněného prostředí možnost celoživotního učení, je zvýšení kvality předškolního vzdělávání. Následné základní a středoškolské vzdělání musí podporovat žáky a studenty v kreativním myšlení, rozvíjet jejich osobní nadání a schopnosti, které by mohli uplatnit při získání zaměstnání.

V oblasti odborného vzdělávání je nutné zvýšit kvalitu a přitažlivost nabízených oborů a především propojit toto vzdělávání s hospodářstvím tak, aby vzdělávací proces odpovídal trhu práce nejen v celé EU, ale především v daném regionu. V oblasti vzdělávání vysokoškolského podporuji nutnost modernizace náplně studia tak,

aby splňovalo současné a budoucí socioekonomické potřeby. Programy vzdělávání dospělých by se měly soustředit především na podporu osob, jejichž situace na trhu práce je nejméně příznivá a také na podporu zaměstnavatelů, kteří celoživotní učení svým zaměstnancům nabízejí.

- Zpráva: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), písemně. – (DA) Dánská delegace v rámci Skupiny sociálních demokratů v Evropském Parlamentu v zásadě souhlasí s tím, že by některé druhy hraček měly být povinně certifikovány třetí stranou, aby se zajistilo, že produkty splňují pravidla EU. Tento pozměňovací návrh však nebyl náležitě formulován tak, aby splňoval tento cíl, a kromě toho by schválení tohoto pozměňovacího návrhu vedlo ke krachu celého kompromisu. Chceme zlepšit bezpečnostní požadavky na hračky a domníváme se, že toho lze celkově nejlépe dosáhnout schválením kompromisu dosaženého Evropským parlamentem a Radou.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Směrnice o bezpečnosti hraček představuje mimořádně důležitý krok k zajištění bezpečnosti našich dětí. Bylo zcela zásadní rozšířit oblast působnosti a vyjasnit právní předpisy v tak důležité otázce. Aspekty, jako je zvýšení odpovědnosti výrobců a dovozců a soudní zvýšení počtu zakázaných látek jsou důkazem přísnosti, s jakou se k této otázce přistupovalo.

Musím poblahopřát zpravodajce, která, ačkoli úspěšně stanovila pravidla pro zajištění bezpečnosti dětí, zohlednila i přežití a stabilitu malých a středních podniků v tomto odvětví.

Měli bychom se však zamyslet nad zvýšením odpovědnosti členských států v důsledku těchto právních předpisů. Aby bylo dosaženo cílů této směrnice – zejména bezpečnosti našich dětí –, musí členské státy splnit své závazky, které nyní vzrostly, pokud jde o dozor nad trhem.

Vzhledem k situaci v Portugalsku a opakovaným pochybením v dozoru v tomto ohledu ze strany odpovědné agentury (pod kontrolou státu) naléhám na členské státy, aby své závazky řádně plnily. Pokrok dosažený touto směrnicí, pokud jde o bezpečnost, musí jít ruku v ruce s účinným a odpovědným dozorem členských států.

Gérard Deprez (ALDE), písemně. – (FR) Hračky musí být bezpečnější než jiné výrobky, protože děti jsou velmi zranitelnými spotřebiteli. V rámci Unie však již existují nebezpečné hračky. Můžeme být proto potěšeni kompromisem dosaženým mezi Parlamentem a Radou ohledně textu, který stanovuje pro hračkářský průmysl celou řadu bezpečnostních kritérií, jež musí splnit dříve, než může být hračka umístěna na evropský trh.

Jako je to s mnoha kompromisy, obsahuje jeho znění určitý poměr úspěchů i zklamání.

Pokud jde o úspěchy, rád bych zmínil zejména požadavek záruky ze strany výrobců, aby jejich hračky neohrožovaly zdraví či bezpečnost dětí, zvýšení mezních hodnot pro toxické kovy, zvýšení prevence nebezpečí udušení způsobeného malými oddělitelnými součástmi a jasnější varování na obalech hraček samotných.

Tyto úspěchy odůvodňují mé hlasování pro konečný text.

Pokud jde o zklamání, zmínil bych kromě četných odchylek od zákazu karcinogenních, mutagenních a toxických látek upuštění od myšlenky certifikace nezávislými třetími stranami. Hlasoval jsem pro toto ustanovení, avšak nebylo přijato, čehož lituji.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o bezpečnosti hraček od paní poslankyně Thyssenové stanoví zvýšení obsažených bezpečnostních opatření a omezení používání nebezpečných těžkých kovů při přípravě a výrobě hraček pro děti. Cílem návrhu je revize stávající směrnice (88/378/EHS) a zahrnuje úplnou přestavbu ve snaze uvést tuto směrnici do souladu se specifikacemi stanovenými v rozhodnutí o jednotném rámci pro prodej výrobků.

Tento návrh usiluje o rozšíření oblasti působnosti směrnice, pokud jde o „produkty dvojího využití“, které jsou rovněž hračkami, a o zvýšení počtu produktů, na něž se směrnice vztahuje. Zejména byla řešena otázka týkající se nebezpečí udušení a regulace chemických látek používaných ve výrobním postupu, aby se odstranila či snížila rizika pro děti. Tento sezónní návrh má mou plnou podporu.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu Marianne Thyssenové o bezpečnosti hraček a myslím, že přijatý kompromisní text umožní zpřísnění bezpečnostních požadavků pro hračky, pokud jde

o zvýšení odpovědnosti výrobců a dovozců za prodej svých výrobků a také zvýšení množství povinností členských států ohledně dozoru nad trhem.

Lituji však zamítnutí pozměňovacího návrhu č. 142, který požadoval posouzení hraček laboratoří třetí strany dříve, než budou tyto hračky uvedeny na trh, ve snaze zaručit jejich soulad se stanovenými podmínkami.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Cílem tohoto návrhu směrnice je přijmout lepší požadavky na bezpečnost hraček, zejména v souvislosti s použitím chemických látek a elektrickými vlastnostmi. Nové právní předpisy také uvádějí do souladu fyzikální a mechanické vlastnosti ve snaze snížit nebezpečí udušení. Stanoví rovněž opatření pro posílení dozoru členských států nad trhem a nové povinnosti pro výrobce.

Cílem je tudíž zlepšit stávající směrnici s ohledem na nová bezpečnostní rizika, jež by mohla vyvstat v důsledku vývoje a prodeje nových druhů hraček, které mohou být vyrobené z nových materiálů.

V rozpravě a při hlasování o tomto návrhu směrnice však vyvstalo mnoho otázek. Záruky Evropské komise nebyly během hlasování dostupné, což vedlo k menšímu incidentu.

Kromě toho někteří odborníci vyjadřují obavy ze zachování požadavků, které ne zcela vylučují používání látek, jež jsou karcinogenní, mutagenní či toxické pro reprodukci (známé jako „látky CMR“), byť jsou ukládána nová omezení.

Liší se také názory na mezní hodnoty pro kovy, zejména arzen, kadmium, chrom, olovo, rtuť a cín, které jsou vysoce toxické a které by proto neměly být používány v součástech hraček, k nimž mohou mít děti přístup.

Naše skupina proto hlasovala proti návrhu.

Robert Goebbels (PSE), písemně. – (FR) Zdržel jsem se hlasování o směrnici o bezpečnosti hraček na protest proti tomuto nedemokratickému postupu konfrontace Evropského parlamentu se zprávami vyjednanými během neformálních třístranných rozhovorů, který zabránil jeho práci podle obvyklých postupů.

Navrhovaná směrnice navíc ukazuje absurditu zásady obezřetnosti. Zákonodárce vytváří jedno pravidlo za druhým, přijímá zákaz za zákazem, aby ulevil svému svědomí, zatímco děti si hrají a těmto pravidlům se klidně mohou smát.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Parlament schválil směrnici o bezpečnosti hraček. Jedná se o vynikající směrnici, která zvyšuje bezpečnost hraček, jež se dostávají do rukou našich dětí. Je to velmi významný krok v době, kdy slyšíme stále více zpráv o nehodách způsobených hračkami, jako jsou případy, kdy děti spolknou součásti špatně smontovaných hraček. Je užitečné zdůraznit, že velký počet (asi 80 %) hraček na evropském trhu je dovážen z Číny.

Směrnici se podařilo skloubit zájmy zájmových skupin spotřebitelů a zástupců hračkářského průmyslu. Mohu se jen radovat, že bylo dosaženo dohody o tom, co je pro mě jakožto rodiče tak klíčovým právním předpisem. Tato směrnice přinese prospěch oběma stranám. Spotřebitelé si budou jisti, že hračky, které se dostanou na evropský trh a které skončí v rukou jejich dětí, splňují vysoké bezpečnostní standardy, neobsahují žádné toxické látky a obsahují jasně čitelná varování, která si mohou přečíst ti, kdo hračky kupují.

Hračkářský průmysl často zdůrazňuje skutečnost, že nemůžeme činit kompromisy, pokud jde o bezpečnost našich dětí, a proto jeho zástupci s navrženými změnami souhlasí. Tyto změny by však neměly být hrozbou pro postavení výrobců hraček na evropském trhu. Vyjednaná dohoda zaručí těmto podnikům další dva roky na přizpůsobení se novým právním předpisům o chemických látkách.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Paní předsedající, hlasovala jsem pro směrnici o bezpečnosti hraček, protože představuje cenné zlepšení. Na jednu stranu přispívá více k zajištění bezpečnosti hraček, a tudíž ke zdraví dětí tím, že ukládá nové zákazy alergenních látek a CMR, těžkých kovů a součástí, které představují nebezpečí udušení.

Na druhou stranu se jedná také o úspěšný a vyvážený kompromis, který zohledňuje skutečnost, že značný počet výrobců hraček, kterých je v EU 2000, je obezřetný a uznává svou odpovědnost vyplývající z postavení výrobce. Tito výrobci by neměli být postiženi kvůli nezodpovědnosti pouhých několika dovozců.

Zvláště vzhledem k této roční době je směrnice o bezpečnosti hraček signálem, že Unie chce a je schopna chránit spotřebitele a jejich velmi zranitelné potomstvo účinněji. Měli bychom však možná připomenout,

že žádné množství právních předpisů nemůže zbavit rodiče jejich odpovědnosti. Směrnice o bezpečnosti hraček nemůže být sama o sobě zárukou, že to, co se nachází pod dárkovým obalem, je pro dítě dobré.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Hlasovala jsem pro zprávu paní Thyssenové a udělala jsem to s potěšením, ačkoli procedurální záležitosti se téměř staly překážkou závěrečného hlasování.

Bezpečné hračky jsou naprostou nezbytností a pokud jde o bezpečnostní otázky, EU by měla mít a má vedoucí úlohu.

Absolutní zákaz používání chemických látek, které jsou karcinogenní, mutagenní či toxické pro reprodukci, je zásadní. Ačkoli směrnice obsahuje ustanovení o výjimkách na individuálním základě, mělo by k nim docházet pouze po přísném posouzení Evropským vědeckým výborem.

Je také vhodné zakázat alergenní vonné látky a 55 takových látek bude nyní z hraček odstraněno.

To stejné platí pro velmi přísná pravidla, pokud jde o těžké kovy, se stanovením maximálních hodnot.

Rodiče, kteří letos o Vánocích kupují hračky, předpokládají jejich bezpečnost. Tato revidovaná směrnice o bezpečnosti stávající situaci výrazně zlepšit, škoda jen, že není v platnosti již o těchto Vánocích.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Není lepšího důkazu, než je předložení konkrétních údajů. Rumunský tisk právě dnes zveřejnil výsledky inspekce provedené rumunským úřadem pro ochranu spotřebitele. Při nedávné inspekci se zjistilo, že 90 % testovaných hraček je nevyhovujících.

Některé hračky neobsahovaly žádné informace o používání a neuváděly věk, pro nějž byly doporučeny. Inspektoři také odhalili hračky v podobě střelných zbraní a mečů, které označili za nebezpečné. Jiné hračky obsahovaly snadno oddělitelné malé části.

Podle výsledků této inspekce je nadále hlavním zdrojem nebezpečných hraček Čína, nicméně však právě ona zůstává hlavním dovozcem do Evropské unie. Je potřeba provést v této oblasti radikální opatření za účelem zajištění dobrých životních podmínek našich dětí.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Ačkoli tento nový právní předpis představuje krok správným směrem, umožňuje bohužel promarnit několik příležitostí. Proto jsem tuto zprávu nepodpořil.

Například, i když bylo používání některých alergenních vonných látek a některých chemických látek, které jsou karcinogenní, mutagenní či toxické pro reprodukci, mimo jiné, omezeno, nebudou zcela zakázány, ale postupně odstraňovány. Nejsou také stanoveny žádné závazné normy pro hračky vydávající zvuk.

Pozitivní je, že dovozci budou mít stejné právní postavení jako výrobci. Méně pozitivní je, že ustanovení směrnice o kontrole dodržování bezpečnostních norem je nedomyšlené, neboť za bezpečnostní aspekt jsou odpovědní sami výrobci.

Směrnice sice stanovuje, že členské státy musí provádět náhodné testování, avšak já se obávám, že toto ustanovení je příliš nezávazné.

Kontrola bezpečnosti je namátková a dosud ve skutečnosti neexistuje evropská značka jakosti, která by rodičům umožnila činit informovaná rozhodnutí a vyhnout se hračkám, jež mohou být škodlivé pro zdraví jejich dětí. Tento problém by mohla vyřešit povinná certifikace nezávislými orgány. USA i Čína berou bezpečnost výrobků velmi vážně a nedávno se vyslovily pro zavedení právních předpisů, jež činí tyto kontroly povinnými. Proč v tomto Evropa zaostává?

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Potřeba aktualizovat stávající pravidla o bezpečnosti hraček je tu již dávno. Dnešní hlasování vítám. Bezpečnost dětí musí být naší prvořadou starostí a doufám, že to hračkařský průmysl vezme na vědomí.

Bernadette Vergnaud (PSE), písemně. – (FR) Domnívám se, že kompromis ohledně zprávy paní Thyssenové je příliš uvolněný, pokud jde o pravidla bezpečnosti a přítomnost chemických látek v hračkách. Mimoto nebyl přijat pozměňovací návrh požadující kontrolu souladu hraček s předpisy prostřednictvím nezávislých orgánů, ačkoli se zdá být zřejmé, že by bezpečnost hraček měla mít přednost před zájmy jedné či dvou velkých průmyslových skupin. Vždy jsem souhlasila s přísnější kontrolou zboží obecně, a tím více v případě zboží určeného pro děti. Z toho plyne, že mě konečný, zklamání přinášející obsah tohoto textu – zůstává příliš vzdálen našim původním ambicím, přestože obsahuje několik zlepšení –, vedl k tomu, že jsem se zdržela hlasování.

- Zpráva: Thomas Mann (A6-0424/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu, jehož cílem je podpora a propagace nadnárodní mobility studujících a přístup k celoživotnímu učení. Prostřednictvím ECVET jakožto operačního systému bude zlepšeno předávání, uznávání a shromažďování studijních výsledků. Evropský rámec kvalifikací již poskytuje prostředky pro „převod“ různých prostředků hodnocení různých kvalifikací, jež v Evropě existují. ECVET poskytuje další prostředky pro přesun a převod za použití společného metodologického rámce pro usnadnění přesunu výsledků učení z jednoho systému do druhého. Význam investování do budoucnosti naší evropské znalostní ekonomiky nesmí být podceňován a tato nadnárodní metoda uznávání výsledků vzdělání nám k tomu poskytuje prostředky. Plně podporuji tento návrh na vytvoření tohoto systému kreditů.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Odborné vzdělávání a odborná příprava jsou oblastí, která v posledních letech velmi nabyla na významu.

Zavedení Evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu pomůže vytvořit a šířit evropskou spolupráci ve vzdělávacím sektoru.

Pomůže to také zlepšit mobilitu a přenositelnost kvalifikací na vnitrostátní úrovni mezi různými odvětvími hospodářství a v rámci trhu práce.

Odborné vzdělávání a odborná příprava jsou klíčovou součástí evropského úsilí o čelení sociálním problémům, které představuje stárnutí společnosti, a o sjednocení jeho postavení v globálním hospodářství a vyřešení hospodářské krize.

Z tohoto důvodu se domnívám, že je důležité, aby členské státy uznaly neformální a informální vzdělávání, zejména v době, kdy počet absolventů odborného vzdělávání a odborné přípravy mezi lety 2009 a 2015 dle očekávání dramaticky poklesne. Zároveň však dojde ke značnému nárůstu potřeby personálu s odbornou kvalifikací, který bude moci převzít pracovní místa na trhu práce. V důsledku toho se domnívám, že je zvláště důležité, aby evropské agentury aktivně podporovaly partnerství mezi členskými státy a evropskými společnostmi v této oblasti, a to na základě režimu sdílení nákladů.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Zlepšení odborné přípravy je klíčové pro splnění cílů lisabonské strategie, zejména pokud jde o hospodářský růst, konkurenceschopnost, zaměstnanost a sociální soudržnost.

Navrhovaný Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) je jednou z mnoha iniciativ na evropské úrovni v oblasti odborné přípravy. Výsledky učení se vzhledem k řadě vnitrostátních systémů vzdělávání a odborné přípravy velmi liší. ECVET poskytuje metodologický rámec, jenž pokrývá získané znalosti, dovednosti a kompetence, řeší otázku způsobu převodu a akumulace kreditů a uvádí je do souvislosti s kvalifikacemi. Tento systém usnadňuje přeshraniční mobilitu pracovníků a zjednodušuje dosažení transparentnosti, pokud jde o profesní kvalifikace získané v zahraničí.

ECVET by mohl být cenným nástrojem pro přizpůsobení odborné přípravy a vzdělání požadavkům trhu práce, avšak pod podmínkou, že zohlední specifické vnitrostátní a regionální okolnosti. Musí také vyhovovat potřebám uživatelů, zejména pracovníků a podniků, včetně malých a středních podniků a menších evropských pracovišť. Tento systém usnadňuje přeshraniční mobilitu i přístup k celoživotnímu učení, pokud jde o odbornou přípravu a vzdělávání. Měl by umožnit lidem, kteří projdou odbornou přípravou, aby si zvolili svou vlastní profesní cestu.

Myslím si, že zavedení ECVET významně přispěje k vytvoření evropského trhu práce, pokud se podaří snížit s tím spojenou administrativní zátěž.

- Zpráva: Christian Ehler (A6-0494/2008)

Peter Skinner (PSE), písemně. – Souhlasím s přístupem předneseným paní zpravodajkou, který odráží stávající obavy tolika evropských občanů.

Skutečnost, že v této věci vznikla koordinovaná evropská akce, poukazuje na to, že Evropa může změnit život lidí k lepšímu i uprostřed takové krize, jakou je stávající finanční situace.

Paní zpravodajka vyvodila praktická opatření, což napomohlo přijatelnosti tohoto návrhu.

- Zpráva: Ieke van den Burg (A6-0462/2008)

David Martin (PSE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, která zjednodušuje účetní postupy pro malé a střední podniky, což snižuje jejich administrativní zátěž.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Opatření přijatá Komisí na podporu zjednodušení a harmonizace práva společností EU s přímým cílem snížit administrativní zátěž o 25 % do roku 2012 představuje nezbytnou podmínku pro zvýšení efektivity evropských podniků a zatraktivnění podnikatelského prostředí ve Společenství tím, že dojde k úsporám odhadovaným na 150 mld. EUR.

Iniciativa týkající se přezkumu pravidel stanovených ve čtvrté a sedmé směrnici o právu společností – pokud jde o zrušení povinností zveřejňovat informace o účetnictví a vypracovávat konsolidovanou účetní závěrku nejen pro malé podniky, ale také pro střední či mateřské podniky s dceřinými společnostmi, které nejsou považovány za významné – zahrnuje rovněž příspěvek a má podporu paní zpravodajky a zaručuje pro budoucnost stabilní a bezpečný právní rámec vhodný pro sektor, který hraje významnou úlohu při vytváření pracovních míst v EU.

Vítám rovněž důraz paní zpravodajky na potřebu transparentnosti a poskytování přesných informací pro všechny investory, zejména prostřednictvím širokého uplatňování systémů hospodářského a finančního plánování založených na informační a komunikační technologii.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *písemně*. – (PL) Zpráva paní van den Burgové o pozměňovacích návrzích k některým požadavkům na zveřejňování informací pro střední podniky a k povinnosti vypracovávat konsolidovanou účetní závěrku je dobrým právním dokumentem.

Cílem zprávy vypracované Výborem pro právní záležitosti je v krátkodobém horizontu zjednodušit podmínky činnosti malých evropských podniků. Směřuje především ke snížení jejich zátěže spočívající v povinném zveřejňování informací týkajících se řízovacích výdajů, které se považují za aktiva (náklady související se založením podniku), jakož i povinnosti vypracovávat konsolidovanou účetní závěrku v případech, kdy má mateřská společnost pouze nevýznamné dceřiné společnosti.

Domnívám se, že umožnění nejen malým, ale také středním podnikům využívat v rámci harmonizace právních předpisů o právu společností výjimky nepředstavuje hrozbu pro transparentnost. Myslím si totiž, že opak je pravdou, protože tento krok by mohl výrazně snížit jejich administrativní a finanční zátěž.

- Zpráva: Javier Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), *písemně*. – (SV) My, čtyři švédští sociální demokraté v Evropském parlamentu, jsme se nakonec rozhodli hlasovat pro zprávu pana Morena Sáncheze. Sdílíme některé z obav vyjádřených nad směrem, jímž se agentura Frontex ubírá. Nemyslíme si, že by agentura Frontex měla být militarizována, a proto jsme hlasovali pro pozměňovací návrh č. 2. Činnost agentury nesmí vést ani k tomu, aby EU stavěla vyšší zdi vůči vnějšímu světu. Místo toho je pro nás důležité, aby EU vedla štedrou uprchlickou a migrační politiku. Vítáme však diskusi o agentuře Frontex, kterou toto téma v Evropském parlamentu vyvolalo. Je dobře, že Evropský parlament agenturu Frontex požádal o začlenění boje proti obchodování s lidmi mezi své úkoly, a rovněž to, že bude proveden kontrolní přezkum, zda je právo EU v souladu s mezinárodním právem, které by se jinak v této oblasti uplatnilo, aby tak EU mohla přijmout co nejúčinnější opatření pro pomoc potřebným lidem.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Agentura FRONTEX, která je zodpovědná za společnou správu vnějších hranic Evropské unie, a zejména za boj proti nelegálnímu přistěhovalectví, vděčí své existenci pouze odstranění kontrol na vnitřních hranicích a snaze Evropy řízené Bruslem a vlád členských států o vedení aktivní přistěhovačské politiky. Není jisté, zda agentura Společenství, jako je tato, přinese skutečnou přidanou hodnotu ve srovnání se standardní mezivládní spoluprací, a to, podíváme-li se do jiné oblasti, z důvodu rozdílů mezi Europolem a Interpolem, pokud jde o jejich účinnost a užitečnost.

Navíc se zdá, že objem úkolů agentury bude narůstat a že se tyto úkoly stanou složitějšími a vlastně nezvladatelnými, dokud se nevyřeší příčina problému: na jednu stranu zůstává Evropa sociálním a finančním rájem pro potenciální nelegální přistěhovalce, a to i přes nebezpečí, která skrývá jejich cesta, a problémy, s nimiž se setkávají na místě; na druhou stranu je politika spolupráce, která je nedostatečná, ohrožena přistěhovalectvím diplomovaných profesionálů, které EU sama organizuje. Je proto nezbytné zastavit příliv přistěhovačů a stávající politiky.

Nakonec bych rád zdůraznil, že existují místní sdružení pro boj proti nelegálnímu přistěhovalectví. Patří k nim například ALCEC pana Emila Bomby v Kamerunu a zaslouží si pomoc a podporu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Evropský parlament se nemohl na Mezinárodní den migrantů vyznamenat hůř, než přijetím zprávy, která obhájí posílení agentury Frontex a která „vítá přijetí Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu Evropskou radou“.

Stejně jako agentura Frontex je i nehumánní směrnice o navracení jedním z ústředních pilířů kriminalizující, na bezpečnost zaměřené, vykořisťující a elitářské přistěhovalecké politiky EU.

Po schválení této směrnice Parlamentem ji v tichosti dne 9. prosince přijala Rada ve složení pro dopravu, telekomunikace a energetiku, a to díky hlasování portugalské vlády.

Poslanci evropského parlamentu z portugalské socialistické strany se sice mohou snažit zakrýt chování své strany a vlády, avšak pravdou je, že vláda hlasovala v Radě EU pro tuto ostudnou směrnici.

Nyní je zásadní bojovat proti této směrnici v rámci postupu provádění v Portugalsku. To znamená, že musíme odsoudit její nehumánnost a zásah do lidských práv a mobilizovat všechny, kdo bojují za lidskou důstojnost migrantů.

Portugalská komunistická strana zůstane v čele tohoto boje a bude prosazovat zamítnutí nečestného obsahu této směrnice a ratifikaci Mezinárodní úmluvy OSN o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) V bodě odůvodnění B této zprávy je napsáno, že „problém nelegálního přistěhovalectví je společným evropským problémem“. Je to o to pravdivější, že na italském, řeckém a španělském pobřeží se každý měsíc vyloďují tisíce nelegálních přistěhovalců hledající evropský ráj.

Na tento problém, který je, nezapomínejme, především produktem schengenských dohod, jež zrušily kontroly na vnitřních hranicích členských států, Unie odpověděla vytvořením agentury pro kontrolu vnějších hranic – Frontex.

Tato agentura, která byla ještě nedávno pouhým nápadem bez zdrojů, personálu a moci, má dnes, zdá se, mandát, jenž jí umožňuje poskytovat podporu společným návratovým operacím a určitým, byť nevýrazným způsobem, přispívá ke každodennímu boji proti nelegálnímu přistěhovalectví.

Měli bychom však mít na paměti, že nemá význam zacelovat některé trhliny umožňující proniknout nelegálním přistěhovalcům, pokud všechny členské státy EU nezareagují společně zrušením schengenských dohod a opětovně nezavedou skutečné kontroly na všech svých hranicích, jak na pevnině, tak na moři.

- Zpráva: Gianluca Susta (A6-0447/2008)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Naše trhy jsou zaplavovány čím dál větším množstvím padělaných výrobků. Tyto výrobky představují vážný problém pro evropské podniky, které fungují legálně a dodržují bezpečnostní normy a jež nemohou soutěžit s levnějším, padělaným zbožím. Co je však horší, padělané potraviny, náhradní díly na automobily, kosmetika, hračky a zejména léky také představují skutečnou hrozbu pro zdraví a životy našich spotřebitelů.

Stávající právní předpisy mají mezery, které padělaným výrobkům umožňují snadný přístup na naše trhy. Například polské právní předpisy neobsahují definici, jež by vymezila charakteristiky padělaného zdravotnického výrobku. Užití padělaného léku zcela jistě není totéž, co použití padělaného parfému. Pokud si lidé tohoto problému nebudou vědomi a budou užívat padělané zdravotnické výrobky, může to mít tragické následky.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Zprávu pana Susty jsem podpořil. Padělání může ničit pracovní místa, poškozovat zdraví a může být zdrojem financování pro mezinárodní zločinecké gangy a teroristy. Proto je nezbytné, aby Parlament, Rada a Komise přijaly veškerá nezbytná opatření.

Nadnárodní společnosti však ve svém úsilí o maximalizaci zisků vytvářejí prostředí podporující výrobu padělaného zboží a veřejný souhlas s tímto postupem. Uvedu jeden příklad. Regionalizace nosičů DVD způsobuje obrovské cenové rozdíly mezi regiony a spotřebitelé k nim mohou získat přístup, pouze pokud nelegálně přizpůsobí své DVD přehrávače nebo budou-li nakupovat nelegální pirátské nosiče DVD, neboť

technologická šikana zabránila globálnímu jednotnému trhu s tímto produktem. Představte si, že by podnikům bylo umožněno dosahovat zisku tímto způsobem ve všech oblastech.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Padělání není pouze problémem dodržování práv duševního vlastnictví. Jak zdůrazňuje pan zpravodaj, tento jev maří jakoukoli inovační iniciativu, působí ztrátu tisíců kvalifikovaných i nekvalifikovaných pracovních míst v Evropě a buduje základy stínové ekonomiky ovládané organizovaným zločinem. Tyto nelegální praktiky mohou také ohrozit zdraví a bezpečnost spotřebitelů a způsobit závažné škody na životním prostředí.

Problém kvality a nebezpečné povahy dováženého zboží, jehož padělání pouze zvyšuje nebezpečí zmylení spotřebitele, je více rozšířený. Země původu tohoto zboží jsou dobře známé a Čína je na prvním místě. Unie dokonce občas souhlasí s otevřením svého trhu pro zboží, které nesplňuje normy ukládané vlastním výrobcům, jako jsou například chlorovaná kuřata, která se vyrábějí levněji než kuřata pod veterinární kontrolou.

Mezi řadou opatření, jež navrhuje pan zpravodaj (dvoustranné a mnohostranné dohody, spolupráce se zeměmi původu, spolupráce mezi dotčenými evropskými orgány atd.), jsou dvě zřejmá opomenutí: obchodní sankce vůči státům, jež tyto praktiky schvalují, a vytvoření všeobecného vnitrostátního a evropského systému preferencí.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana June List podporuje volný vnitřní trh a vítá konstruktivní návrhy, jejichž cílem je čelit jevům narušujícím trh, včetně padělání ochranných známek.

Zpráva výboru i alternativní návrh usnesení však doporučují právní předpisy na úrovni EU, které mají větší dosah, než je odůvodněno potřebou řešit problémy způsobené paděláním ochranných známek.

Strana June List vystupuje zejména proti návrhům na koordinaci činnosti soudních a policejních orgánů a harmonizaci trestněprávních předpisů jednotlivých členských států.

Z těchto důvodů považujeme za nezbytné hlasovat proti této zprávě jako celku.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), písemně. – (PT) Rostoucí význam práv duševního vlastnictví (IPR) odráží nesporný model: moderní hospodářství oceňuje a chrání znalosti, na nichž je založeno. Průmysl je, bez ohledu na odvětví, velmi závislý na držení výhradních práv k používání konkrétního know-how. Padělání je často odsuzováno, protože škody způsobené příslušnému průmyslu mají jednoznačné dopady na zaměstnanost, výzkum a vývoj. Tyto dopady jsou v mé zemi zvláště obávané.

Otázky obklopující padělání tedy v dnešní době jdou za rámec čistě ekonomických škod. Škody způsobené paděláním dosáhly nových rozměrů: zatímco dříve se padělalo oblečení, nyní se padělají zdravotnické a potravinářské výrobky, jež mohou být škodlivé. Neinformovaný spotřebitel hrozícímu nebezpečí nerozumí.

Proti tomuto paděláním proto musíme bojovat. K tomu potřebujeme tvrdší sankce, spolupráci a koordinaci mezi příslušnými orgány a harmonizaci právních zásad uplatňovaných v partnerských soudních systémech.

Kromě vytváření účinných mechanismů pro urovnávání případných sporů potřebujeme nyní něco jako „obchodní dohodu proti paděláním“. Tou je mnohostranná mezinárodní dohoda, o níž v současné době probíhá diskuse a která nabízí inovaci potřebnou pro rozvoj účinných opatření pro sledování a postih.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Usnesení přijaté Evropským parlamentem zahrnuje otázky a návrhy, které podporujeme, ačkoli nesouhlasíme s některými body.

Není pochyb o tom, že boj proti paděláním měl být prioritou. Avšak přesto, že usnesení uvádí, že „obchodní partneři Evropské unie vždy řádně nerespektují práva k duševnímu vlastnictví, včetně zeměpisných označení a označení původu“, mělo by být zdůrazněno, že EU samotná nejde příkladem. Rada v současné době blokuje návrh nařízení „made in“ a nepřijala žádné další opatření ve snaze uplatnit na dovoz ze třetích zemí závazná pravidla týkající se označení původu výrobků.

Budeme nadále prosazovat přijetí opatření Společenství, která budou vyzývat každou zemi, aby schválila a provedla opatření pro boj proti paděláním ochranných známek a pašování, a také specifické celní kontroly pro identifikaci produktů doprovázených falešnými deklaracemi o původu nebo porušujících pravidla o ochraně ochranných známek.

Každá země by měla provést opatření na ochranu proti agresivnímu vývozu prostřednictvím soustavné kontroly a sledování dováženého zboží a uplatňování ochranných doložek, kdykoli to bude nezbytné.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, která hraje důležitou roli v boji proti padělání, jež představuje asi 7-10 % světového obchodu, což činí asi 500 mld. EUR. Účelem této zprávy je vypracovat konkrétní a ucelený návrh na boj EU proti padělání, a to je přístup, který podporuji. Ačkoli tato zpráva respektuje základní zpráva, jako je ochrana soukromí a údajů, poskytuje rámec pro všeobecné úsilí o potlačení padělání, a chrání tak tisíce kvalifikovaných pracovních míst.

- Zpráva: Manuel Medina Ortega (A6-0451/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Poslanec Evropského parlamentu, pan Ortega, navrhuje prostředky nakládání s právními nástroji, jež se nazývají úřední listiny. Úřední listiny se v zásadě používají v členských státech, které vycházejí z občanskoprávní tradice, podle níž jsou právní předpisy primárním zdrojem práva, na rozdíl od tradice common law (např. Irsko a Spojené království) a jeho opory ve zvykovém právu a výsadách. Podle občanskoprávní tradice je úřední listinou akt vyhotovený příslušným veřejným orgánem a kryje nejen listinu jako takovou, ale i její obsah. Tento obsah sahá od finančních převodů až po oblast veřejných záznamů a úředních dokumentů tohoto druhu.

Cílem návrhu usnesení Parlamentu je podporovat větší legislativní zásahy v členských státech, které znají tyto listiny, a to zvážením jejich vzájemného uznávání a uplatňování v konkrétních oblastech. Tento návrh dále zvyšuje váhu existujících právních předpisů a potenciálně více prospívá zemím s touto právní tradicí.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Tato zpráva týkající se přeshraničního používání a uznávání úředních listin představuje v řadě případů nebezpečí omylu.

Kromě toho by mělo být zdůrazněno, že pojem úřední listiny v systému common law neexistuje. V Anglii a Walesu plní úlohu notářů advokáti. Existují také profesionální notáři, avšak ti nemohou vydávat úřední listiny a jsou oprávněni pouze ověřovat podpisy.

Komise ve svém úsilí o harmonizaci právních profesí přikládá příliš malý význam rozdílům týkajícím se samotné povahy právních systémů členských států.

Tato politická vůle bohužel nepřispívá právní jistotě jako takové.

Evropa musí chránit identitu svých obyvatel a hodnoty a tradice charakteristické pro každý z jejích států. Největší chybou by bylo, aby se vyvíjela způsobem poškozujícím své obyvatelstvo.

- Zpráva: Diana Wallis (A6-0467/2008)

David Casa (PPE-DE), písemně. – (MT) Jedná se o mimořádně důležitou zprávu a mělo by se z ní vycházet jako ze základu pro mnohá budoucí rozhodnutí. Používání informačních a komunikačních technologií v soudní oblasti výrazně usnadňuje práci správních a soudních orgánů. V Evropě, která směřuje k větší integraci a jednotě, a to ekonomicky i sociálně, potřebujeme také nezbytné nástroje, pomocí nichž budeme držet krok s dobou. To je právě funkce e-justice.

Nesmíme však zapomínat, že tradiční systémy, které jsme používali dříve, také přinesly své ovoce, a proto se domnívám, že pokud bude dosaženo náležité rovnováhy, můžeme spolupracovat více harmonizovaným způsobem ve prospěch všech. Týká se to zejména soudnictví, neboť používání systému e-justice umožní tomuto odvětví soustředit se výlučně na svou práci, aniž by se muselo vypořádávat s další administrativní zátěží.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Prostor spravedlnosti v Evropě byl vytvořen (jednak prostřednictvím vzájemného uznávání soudních rozhodnutí a jednak prostřednictvím vytvoření kultury spolupráce v právní oblasti mezi příslušnými orgány), aby doplnil volný pohyb občanů po Evropě.

Odhaduje se, že v Evropě je do přeshraničních sporů zapojeno přibližně 10 milionů lidí, s čímž souvisejí problémy, jako je jazyk, vzdálenost, neznámé právní systémy atd.

Používání informačních a komunikačních technologií v soudní správě může přinést řešení, zlepšit fungování soudnictví (lepší dostupnost a účinnost), pomoci racionalizovat postupy a snížit náklady.

Základním cílem navrhované strategie, pokud jde o e-justici, je dosáhnout větší účinnosti soudnictví v celé Evropě ve prospěch občanů. Potenciální oblast využití e-justice by však mohla být mnohem širší, a proto je nutné jednoznačně vymezit hranice působnosti této oblasti, aby nebyla zpochybněna účinnost a důvěryhodnost opatření EU.

Jakékoli změny je nutné udělat postupně a v souladu s pokrokem, pokud jde o prostor spravedlnosti v Evropě a rozvoj technologií.

Podporuji žádost adresovanou Komisi, aby vypracovala akční plán o e-justici na evropské úrovni a vytvořila evropský portál e-justice.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci se sešla v roce 2007 a přijala usnesení o používání „e-justice“ – pokud jde o přeshraniční využívání informační a počítačové technologie v odvětví spravedlnosti – a shodla se na tom, že by se mělo pokračovat v úsilí o vytvoření centralizovaného systému v celém evropském prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Vzhledem k tomu, že se používání internetu blíží stavu nasycení a celkový dopad naší společnosti založené na informacích se stává jasnější, má výraznější technologická podpora odvětví spravedlnosti jednoznačný přínos pro všechny. Je však důležité uznat, že úroveň technologického rozvoje v Unii není jednotná a že tento prvek opt-in bude uplatňován až do doby, kdy bude rozvoj vyrovnanější a kdy bude dosaženo vyspělé technické kapacity.

Návrh paní poslankyně Wallisové se týká vytvoření centralizovaného systému e-justice, který stanoví konkrétní podobu rámce pro kroky směřující k vytvoření evropského portálu e-justice, v němž jsou roztrženy občanskoprávní, trestněprávní a obchodněprávní záležitosti, a do nějž jsou zahrnuty rejstříky právních úkonů týkajících se nemovitostí a insolvenční rejstříky.

- Zpráva: Nirj Deva (A6-0445/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, paní předsedající, hlasoval jsem pro Devovu zprávu o rozvojových perspektivách upevňování míru a budování státu v situacích po ukončení konfliktu, která upozorňuje na odpovědnost mezinárodního společenství vůči státům či místním skupinám zapojeným do konfliktu. Jsem potěšen, že pozměňovací návrhy předložené Skupinou sociálních demokratů v Evropském parlamentu vedly k podstatnému zlepšení návrhu zprávy, pokud jde o potřebu větší koordinace mezi mírotvornými aktivitami, humanitární pomocí a rozvojem v zemích nacházejících se ve fázi po konfliktu. Rád bych upozornil na situaci dětí v zónách konfliktu, zejména těch, které ztratily jednoho či oba rodiče. Kromě toho jsou dobách konfliktu velmi často cílem útoku jednotek nemocnice a školy. Musíme usilovat o to, aby děti mohly překonat trauma po ukončení konfliktu, a to prostřednictvím spolupráce s UNICEF, který je již přítomen v mnoha ohrožených oblastech na celém světě ve snaze zajistit pro tyto děti uspokojivé vzdělání a lepší budoucnost.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana June List se domnívá, že budování míru a státu v rozvojových zemích není záležitostí EU. Odpovědnost za tyto problémy nese OSN.

Jsmo velmi kritičtí ke všem ustanovením této zprávy, jež doporučují další rozvoj vojenské kapacity EU, a proto jsme hlasovali proti této zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jelikož není možné se vyjádřit k (úmyslné) směsici, již tato zpráva zahrnuje, budeme se soustředit na to, co považujeme za její hlavní cíl: omezit zasahování hlavních velmocí EU ve třetích zemích pod hlavičkou koncepce „odpovědnosti chránit“.

Ačkoli zpráva zdůrazňuje svrchovanost států, uvádí, že „pokud nejsou vlády schopné či ochotné poskytovat tuto ochranu, stává se odpovědnost podniknout přiměřené kroky kolektivní odpovědností širšího mezinárodního společenství“. Dále konstatuje, že „tyto kroky by měly představovat prevenci, ale i reakci a měly by zahrnovat použití donucovací vojenské síly pouze jako zcela krajní prostředek“. Použitý jazyk neprozrazuje záměr zcela jednoznačně.

Nelze však mít v tomto ohledu pochybnosti, neboť zpráva „požaduje“, aby „zásada nevměšování ustoupila mezinárodní odpovědnosti chránit“, a domnívá se, že „existují dvě fáze budování míru a státu: stabilizační fáze, která klade důraz na bezpečnost, právo a pořádek a na poskytování základních služeb, a druhá fáze budování státu, jež se zaměřuje na správu věcí veřejných a instituce, které ji zajišťují“.

Tato zpráva proto představuje základ pro vměšování a kolonialismus.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Hlasovala jsem pro Devovu zprávu o rozvojových perspektivách upevňování míru a budování státu v situacích po ukončení konfliktu, protože se komplexním způsobem věnuje otázkám nezbytným pro úspěšnou rekonstrukci. Tato problematika je důležitá, neboť polovina všech zemí, které překonají válečný konflikt, se v něm během pěti let znovu ocitne. Mimo zemi, jež se sama nachází v choulostivé situaci, je významným hráčem v rozvoji budování státu právě mezinárodní společenství. Domnívám se, že je více než kdy předtím zvláště důležité konzultovat a podporovat místní ženské organizace

a mezinárodní mírové síť a trvat na tom, aby oběti sexuálního násilí měly práva a možnosti ve vztahu k přístupu ke spravedlnosti. Je také vhodné připomenout, že mír není pouze absence války. Pro úspěšnou politiku rekonstrukce je zásadní řešení příčin nestability prostřednictvím sociálně ekonomických, politických a kulturních opatření, která mohou posílit hospodářský rozvoj a vybudovat institucionální a správní kapacity.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Devy o rozvojových perspektivách upevňování míru a budování státu v situacích po ukončení konfliktu. Načrtl v ní vynikající způsob ideálního přechodu ze situace po ukončení konfliktu k běžnému sociálnímu a hospodářskému životu.

Domnívám se, že by to mělo být zváženo při řešení onoho velkého počtu násilných vnitřních konfliktů, zejména pokud jde o úlohu Evropského společenství a mezinárodního společenství. Souhlasím s panem Devou, že cesta k vyřešení konfliktu se snadno vymezí, avšak mnohem obtížněji se sleduje v praxi. To však nemění nic na skutečnosti, že, minimálně pokud jde o Evropu, by naše kroky měly být zaměřeny na seriózní podporu zemím, jež se nacházejí v obtížné situaci, a měly by být zcela oproštěny od pokryteckých či pohodlných postojů.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis: viz zápis

11. Předložení dokumentů: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13.05 a znovu zahájeno v 15.05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

12. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

13. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

13.1. Zimbabwe

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Zimbabwe ⁽²⁾.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, politická, hospodářská a humanitární situace v Zimbabwe se stále zhoršuje, hrozí všeobecné propuknutí cholery a dalších potenciálních epidemií, a to navíc k již tak zoufalým podmínkám, v nichž se zimbabwské obyvatelstvo nachází.

Nyní je zcela jasné, že panu Mugabemu záleží na blahobytu jeho spoluobčanů jen velmi málo. Daleko více mu záleží na jeho vlastním životě v luxusu a extravaganci. Pan Mugabe nade vši pochybnost prokázal, že je zcela nezpůsobilý ke správě své země v moderním světě. Hledá záminku pro svou politickou existenci v tom, že předstírá boj proti příznakům dávno minulé britské koloniální éry.

Neexistuje způsob, jak bychom my Evropané mohli pana Mugabeho přesvědčit, aby se umoudřil. Jedinou možností, jak ho přinutit k odstoupení, je totální změna postoje, který zastává Africká unie. Je ostudou, že tato organizace dosud nezasáhla mnohem rozhodněji a rezolutněji. Domnívám se, že naše úsilí musí směřovat k Africké unii a vládám zemí, které jsou jejími členy. Musíme zcela vyjasnit, že jim přičítáme plnou odpovědnost za špatný stav věcí v Zimbabwe, a očekáváme od nich, že přijmou náležitě radikální kroky k tomu, aby pan Mugabe buď odstoupil a odešel, nebo aby čelil závažným dopadům nevyklučujícím soudní proces za zločiny proti lidstvi.

Catherine Stihler, písemně. – Paní předsedající, pokud si kolegové na okamžik představí svou nejhorší noční můru, bude to ještě daleko od situace, v níž se nacházejí lidé v Zimbabwe. Kdysi prosperující země byla rozvrácena svým prezidentem. Země kolabuje – žádná správa veřejných věcí, žádná pracovní místa,

(2) Viz zápis z jednání

hyperinflace, žádné potraviny, žádná zdravotní péče – a zhroutení systému zdravotnictví nyní vede k vypuknutí cholery.

Před týdnem zimbabwský prezident Robert Mugabe řekl, že šíření cholery bylo zastaveno. Prohlásil, že západní velmoci chtějí epidemii použít jako záminku pro napadení Zimbabwe a pro jeho svržení. Jihoafrická republika však prohlásila většinu svých hranic se Zimbabwe za oblast katastrofy, neboť se choroba šíří prostřednictvím uprchlíků a organizace Oxfam varovala, že situace v Zimbabwe by se mohla ještě velmi zhoršit.

Čísla, která byla dnes oznámena, ukazují, že ztráty na životech činí 1 111 osob a choroba se stále šíří. Je zaznamenáno 20 581 případů cholery. Tato choroba je vysoce infekční a je způsobena bakterií, jež vytváří střevní infekci. K příznakům patří průjem a dehydratace. V její nejvážnější formě může vést náhlý útok akutního vodnatého průjmu ke smrti způsobené těžkou dehydratací a selháním ledvin. Může zabít zdravého dospělého během několika hodin.

Jako příklad dopadu této choroby na obyvatelstvo bych chtěla Parlamentu říci o synovi paní Cynthie Hundeové jménem Munashe. Munashe zemřel na choleru krátce před svými prvními narozeninami. Cynthia odešla pracovat do Jihoafrické republiky, aby se pokusila zajistit svému synovi lepší budoucnost, protože v Zimbabwe není práce, a ponechala Munasheho v péči své matky. Když se vrátila ke své matce domů, našla Munasheho umírajícího v bábíččině náručí. V rozhovoru pro BBC řekla: „Cítím se tak špatně ... Je tak těžké to popsat. Když máte syna, sníte o něm a pro něj. Přišla jsem domů a čekala, že ho uvidím běhat kolem domu, ale to se prostě nestalo.“

Prosím vás, kolegové, podporuji toto usnesení odsuzující Zimbabwe, pomozte prosím nevinným obětem, jako je Munashe.

Erik Meijer, autor. – (NL) Paní předsedající, v předchozích naléhavých rozpravách na téma Zimbabwe, které se konaly dne 7. července 2005 a 24. dubna 2008 jsem uvedl, proč se panu Mugabemu podařilo zůstat u moci tak dlouho.

Lidé si násilnou minulost své země pamatují. Pro mnoho z nich zůstal hrdinou boje za svobodu. Podle tohoto smýšlení by mělo být vše, co učiní, považováno *a priori* za dobré. Každý, kdo s ním nesouhlasí, slouží, jako dříve, zájmům jiných zemí a v tuzemsku pouze zájmům privilegované bílé většiny. Pokud by pan Mugabe měl ztratit moc, byla by země opět kolonizována, a většina lidí by byla diskriminována. Skutečnost je však jiná.

Náhlý radikalismus pana Mugabeho za několik posledních let, kdy se mu nepodařilo reorganizovat vlastnictví zemědělské půdy a kdy umožnil pokračování existence propasti mezi bohatými a chudými, měl původně za cíl přilákat nové stoupence z řad mladé generace, a nikoli dále ztrácet sympatie svých starých příznivců.

Tento přístup mu mohl přinést více fanatických a násilných spojenců, avšak zcela jistě ne podporu většiny jeho spoluobčanů. Evropa a Amerika situaci v Zimbabwe léta nesprávně posuzovaly, čímž se dostaly do podezření, že mají postranní úmysly. Přesně tyto pocity nepřátelství zajistily Mugabemu setrvání u moci.

Odpor nyní roste s tím, jak si každý uvědomuje, jak neúčinná a katastrofální je jeho politika. Bez zabíjení a zastrasování by byl nevyhrál prezidentské volby a těsná parlamentní většina opozice by se byla ujala vlády.

Nyní jsme se dostali dále než během předchozích naléhavých rozprav. Dodávky pitné vody se zhroutily a cholera si vybírá oběti. To není důvod pro radost ze selhání protivníka, ale pro pomoc zimbabwskému obyvatelstvu. Zaslouží si lepší vládu, avšak tu nikdo nemůže dosadit zvenku. Můžeme udělat to, že zabráníme panu Mugabemu, aby dostával podporu ze zahraničí.

Mikel Irujo Amezaga, autor. – (ES) Jak uvádí zpráva, má Zimbabwe podle odhadů z roku 2007 12 milionů obyvatel a téměř polovina z nich trpí hladem. Průměrná délka života je 36 let. Pouze 40 % učitelů země pracuje a pouze třetina studentů se účastní výuky. To ukazuje, že pan Mugabe neničí pouze přítomnost, ale také budoucnost.

Represe a pošlapávání lidských práv jsou rovněž na denním pořádku. Lidé podporující lidská práva v Zimbabwe se systematicky stávají terčem svévolného zadržování, věznění a mučení. Vládní legislativa hrubě omezila svobodu slova, shromažďování, pohybu a sdružování.

Rád bych uvedl několik příkladů, protože vláda přijala represivnější předpisy, jež byly použity proti těmto aktivistům hájícím lidská práva. Patří sem akt o přístupu k informacím a na ochranu soukromí, který vláda

používá pro účinné umlčení novinářů; akt o veřejném pořádku a bezpečnosti, který výrazně omezil svobodu shromažďování, a stovky ochránců lidských práv, včetně pracovníků nezávislých prostředků, byly svévolně zadrženy; a akt o soukromých dobrovolnických organizacích, který vláda opět přijala v roce 2002 a patrně použila k zastrahování a obtěžování nevládních organizací.

Paní předsedající, v mém mateřském jazyce – baskičtině, který není úředním jazykem této sněmovny, znamená slovo „mugabe“ „bez omezení“, což je pro tuto osobu dobré motto.

Diktátor této africké země není pouze dalším jménem na dlouhém seznamu diktátorů, kteří na této planetě naneštěstí vládli, ale trůfám si říci, že patří mezi deset největších diktátorů. Podle mého názoru musíme v EU udělat maximum pro to, aby tato osoba odstoupila a byla postavena před soud pro lidská práva.

Přejeme proto Zimbabwe šťastný rok 2009 bez Mugabeho.

Andrzej Tomasz Zapalowski, autor. – (PL) Paní předsedající, před dvěma měsíci jsme diskutovali o velkém hladomoru, který ve třicátých letech minulého století postihl Ukrajinu. Často byla kladena otázka: jak se tato tragédie mohla stát? Proč svět mlčel? Dnes, když se podíváme na události v Zimbabwe, přicházejí na mysl podobné otázky: jak je možné, že v naší době může vedoucí představitel zničit svou vlastní zemi? Proč dělá svět tak málo, aby tento problém vyřešil?

Samotná usnesení vedení v Zimbabwe nezmění. Měli bychom se ptát sami sebe, zda jsme připraveni přihlížet, jak zimbabwský lid spěje k záhubě, stejně jako jednotky OSN přihlížely krveprolití ve Rwandě. Naše reakce na situaci v Zimbabwe by možná byla rozhodnější, kdyby tato země měla velké zásoby surovin. Dnešní usnesení je vynikajícím dokumentem, avšak není ničím více. Mají-li být zachráněni lidé, je potřeba dynamičtější akce. Proto musíme bez výjimky podporovat sousední země Zimbabwe, aby mohla být na jeho hranicích poskytována náležitá pomoc.

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, v posledních několika letech v těchto rozpravách figurovalo Zimbabwe tak často, že bychom se nemuseli stydět, kdyby nám již došla odsuzující slova, avšak musíme mluvit nahlas, protože dlouho trpícím obyvatelům Zimbabwe byla nemilosrdným despotou, Robertem Mugabem, upřena možnost vyjádřit se.

Ten zrušil veškerá práva týkající se požadavku demokratické legitimacy, neboť svévolně ignoruje lidská práva, politické svobody a právní stát. Nedávné postřelení Perenceho Shiriho, jednoho ze stoupenců Mugabeho, poukazuje na zlobu, jež vře pod povrchem Zimbabwe. Pan Shiri má na svých rukou krev 20 000 lidí. Byl to pan Shiri, kdo s pomocí komunistické Severní Koreje systematicky masakroval nevinné obyvatelstvo na počátku osmdesátých let v Matabelelandu. Jako by toho bylo málo, způsobila nyní Mugabeho nedbalost epidemii cholery, což je nemoc, která byla donedávna v celém Zimbabwe téměř zcela vymýcena.

V reakci na mezinárodní obavy pan Mugabe nestydatě prohlašuje, že propuknutí této choroby je genocidou páchanou Velkou Británií, mou zemí a dřívějším kolonizátorem. Právě toto neopodstatněné obvinění z neokolonialismu ve spojení s naším postkoloniálním pocitem viny nám v Evropě brání přijmout zásadnější opatření.

Když se však obrátíme na Afriku, aby přišla s řešením, spatříme moře lhostejnosti a neúčinnosti. Ostré odsouzení pana Mugabeho keňským předsedou vlády a botswanským prezidentem vyčnívá na pozadí apatie většiny ostatních afrických států a vůdců, a zejména Jihoafrické republiky, třebaže nyní musíme doufat, že prezident Zuma zvolí důraznější přístup.

Pokud Africká unie usiluje o autoritu, jakou má Evropská unie, musí řešit Mugabeho vládu teroru a zvážit případné kroky, jak přinutit pana Mugabeho odstoupit z funkce. Měli bychom podpořit jedno konkrétní opatření, a tím je obžaloba pana Mugabeho u Mezinárodního trestního soudu na základě rezoluce Rady bezpečnosti OSN, což se ukázalo jako účinné v případě prezidenta al-Bašíra a Dárfúru. Doufám, že až budu o Zimbabwe hovořit příště, bude to oslava Mugabeho demise a odchodu z úřadu.

Ioannis Kasoulides, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, ze Zimbabwe se stává zruinovaný stát. Polovina obyvatelstva buď přežije díky dovozu potravin ze zahraničí nebo bude hladovět. Zdravotnická zařízení a neznečištěná voda jsou téměř nedostupné, a v důsledku toho se po celém území Zimbabwe i v okolních zemích šíří zničující epidemie cholery.

To všechno jen proto, že pan Mugabe a jeho přátelé chtějí potrestat vlastní obyvatele, protože hlasovali pro jeho odchod. Zprostředkující role Jihoafrické republiky nebyla úspěšná a africké země dosud nepřijaly rozhodné kroky, což je zklamáním. Výše uvedený obrázek představuje závažnou humanitární katastrofu,

a případ pana Mugabeho by tak měl být jako první krok předložen Mezinárodnímu trestnímu soudu, aby na něj byla podána obžaloba ze zločinů proti lidskosti, a měl by na něj být vydán mezinárodní zatykač.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny PSE. – (PL) Paní předsedající, Zimbabwe bojuje již po určité době s velmi závažnou humanitární krizí: Téměř polovina obyvatelstva hladoví, prakticky neexistuje přístup k tekoucí vodě a hygienické podmínky jsou otřesné. Během minulého desetiletí klesla průměrná délka života v Zimbabwe ze 60 let pro muže i ženy na 37 let pro muže a 34 let pro ženy. Šířící se epidemie cholery si již vyžádala osm set obětí a přes 16 000 lidí je nakaženo. Podle Lékařů bez hranic by mohlo být brzy cholerou nakaženo asi milion a půl lidí.

Hospodářství země je v zuboženém stavu. Míra inflace je již dlouho nejvyšší na světě. Přes 80 % obyvatelstva žije s méně než jedním dolarem na den. Zdá se, že zimbabwské orgány závažnost situace nepostřehly a nepřijaly žádná opatření. Prezident Mugabe nesplnil svůj slib vytvořit vládu národní jednoty a političtí odpůrci jsou i nadále pronásledováni.

Kritická situace v Zimbabwe vyžaduje rozhodnou reakci Evropské unie a Rada i Komise by měly potvrdit své odhodlání v této věci tím, že budou nadále poskytovat humanitární pomoc trpícímu obyvatelstvu. Musíme na zimbabwskou vládu vyvinout nátlak, aby zrušila omezení pro humanitární organizace a zastavila zatýkání aktivistů za lidská práva. Mimoto bychom měli podpořit skupinu Elders, aby její členové mohli získat povolení ke vstupu do Zimbabwe.

Proces zavádění demokratických změn v Zimbabwe si vyžádá zapojení afrických zemí, regionálních institucí i mezinárodních organizací. Zajištění řádného průběhu parlamentních voleb a sledování vytváření nové vlády by mohlo být příležitostí pro stabilizaci situace. Mezinárodní společenství by zároveň mělo být připraveno poskytnout finanční pomoc pro rekonstrukci země.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, informace obsažené v tomto usnesení o Zimbabwe jsou šokující: 5,1 milionu lidí, tj. polovina obyvatelstva, trpí hladem, přes 300 000 lidí je ohroženo epidemií cholery, 1,7 milionu lidí je nakaženo virem HIV a průměrná délka života činí 37 let. Toto všechno je příliš mnoho na to, aby se s tím jakákoli vláda mohla vypořádat sama.

Proto bychom měli plně podporovat všechny iniciativy pro zlepšení situace v Zimbabwe. Autoři usnesení nás správně upozornili na skutečnost, že musíme usnadnit humanitární pomoc a zvětšit její rozsah a že Rada, Komise a členské státy Evropské unie musí provést další opatření, včetně diplomatických kroků, a poskytnout Zimbabwe finanční a praktickou podporu. Tato opatření musí být zaměřena nejen na současnost, ale také na dlouhodobý výhled, a musí být založena na specifickém programu. Říkám „správně“, protože další usnesení nám tyto lidi nakrmit nepomůže. To, co potřebujeme, a na co čeká obyvatelstvo Zimbabwe, je praktická pomoc.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, jedinou dobrou zprávou ze zpusťosené země Zimbabwe je, že jsme pravděpodobně svědky posledních měsíců Mugabeho režimu.

Dobrou zprávou je, že čím dál víc zemí kritizuje stav věcí v této zemi. Jako první místopředseda Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU mohu oznámit, že naše africké protějšky se k nám před třemi týdny na našem zasedání v Port Moresby poprvé připojily v kritickém hodnocení situace v Zimbabwe. I v Jihoafrické republice roste tlak na vládu, aby se konečně zřekla své ochrany zimbabwského režimu. Situace se zhoršila tím, že uprchlíci nyní také přinášejí do Jihoafrické republiky nemoci. Je nutné doufat, že tato situace se zlepší do doby konání Světového poháru ve fotbale, protože to by mohlo vysvětlit, proč Jihoafrická republika provádí změny: ze strachu, že návštěvníci nepřijedou. To by mělo být samo o sobě důvodem pro zřeknutí se ochrany Mugabeho režimu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, o situaci v Zimbabwe jsme diskutovali dne 24. dubna 2008. Během této diskuse jsme se zabývali problémem výsledků voleb, a zejména pokračující vládou prezidenta Mugabeho, navzdory těmto výsledkům. Dnes se zabýváme dramatickými následky těchto událostí. Více než 12 500 lidí trpících cholerou nemůže počítat s pomocí vlády, ačkoli 565 lidí již zemřelo. Tato epidemie se šíří také přes hranice do Jihoafrické republiky.

Výše uvedené počty, které pocházejí ze zpráv OSN z počátku prosince, jsou nižší než ty, které byly nyní zveřejněny humanitárními organizacemi. Podle těchto zpráv již zemřelo více než tisíc lidí a přes 20 000 lidí je cholerou nakaženo. Milion lidí trpí hladem nebo nemá přístup k vodě. Africká unie nepřijímá účinná opatření ke zlepšení situace v Zimbabwe. Prezident Mugabe musí být přinucen stanout před Mezinárodním

trestním soudem a je třeba podniknout naléhavé kroky ke zvládnutí epidemie cholery a k zajištění toho, aby se potravinová a lékařská pomoc dostala až k obyvatelům Zimbabwe.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Paní předsedající, již po mnoho let sledujeme pomalou agónii Zimbabwe. Kromě politického násilí a prohlubující se chudoby jsme nyní svědky jejího zrychlování, neboť vidíme nevyhnutelnost hladomoru a nemoci, jež postihnou pět milionů obyvatel. Musíme se o tyto lidi postarat, nakrmit je, přinést jim lékařskou pomoc a podporovat jejich touhu po svobodě.

Abychom těmto lidem pomohli, musíme izolovat jejich vůdce, pana Mugabeho, od jeho afrických stoupenců tím, že dosáhneme jeho odsouzení všemi africkými vedoucími představiteli. Za hranicemi Afriky musíme usilovat o odstranění mezinárodních podporovatelů, obvykle podezříváné Číny a Ruska, a vyzvat je, aby přerušily veškerou podporu a obchod s Mugabem. Musíme však zpytovat své vlastní svědomí, protože tomu ještě není tak dávno, co jsme my, EU, pozvali pana Mugabeho k účasti na summitu AU-EU konaném v Lisabonu, který uspořádala EU.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, děkuji všem poslancům Evropského parlamentu, kteří vyslali naléhavou výzvu ohledně Zimbabwe, neboť tato země čelí krizi nebyvalého rozsahu, a situace se dále zhoršuje – není ušetřeno jediné odvětví.

Na politické úrovni jsme svědky rostoucího násilí, jak ukazují zprávy o svévolném zatýkání a mizení ochránců lidských práv. Aktuální propuknutí politického násilí může způsobit krach jakéhokoli řešení krize a přimět strany k přijetí nesmiřitelných postojů.

Na humanitární úrovni se situace zhoršuje, jak ukazuje epidemie cholery, která se šíří a ohrožuje sousední země Zimbabwe.

Na hospodářské úrovni je situace katastrofální. Ceny základních komodit neustále rostou. Cena průměrného účtu za nákup potravin se minulý týden zvýšila o 1 293 %.

Na společenské úrovni se riziko exploze každým dnem zvyšuje, přičemž tato situace by mohla mít škodlivý vliv na stabilitu celé oblasti.

Co tedy můžeme dělat? Potřeby Zimbabwe jsou obrovské. Rostou exponenciální měrou a je to způsobeno zejména stávajícím špatným řízením vládou.

Na humanitární úrovni Komise pokračuje v aktivní účasti. Humanitární situaci právě zkoumá mise, která je na místě od 15. do 19. prosince. Tato mise nám umožní mimo jiné velmi rychle určit případné další požadavky.

Na politické úrovni bude Komise – a i mezinárodní společenství jako celek – schopná Zimbabwe pomoci pouze tehdy, pokud bude úzce spolupracovat s legitimní vládou, která bude dostatečně flexibilní, aby přijala potřebná politická a hospodářská opatření.

Tato spolupráce závisí na provedení dohody ze dne 15. září a na vytvoření vlády národní jednoty. Závisí také na investorech v oblasti a na větším zapojení Africké unie. Vyjadřujeme své opravdové přání vidět toto zapojení ve všech kontaktech, které s nimi máme.

Na závěr Vás mohu ujistit, že Komise, která velmi bedlivě sleduje situaci na místě, bude pokračovat ve spolupráci se všemi členskými státy a s našimi africkými a mezinárodními partnery na nalezení spravedlivého řešení, které umožní Zimbabwe dostat se ze stávající krize, již jste všichni důrazně odsoudili.

Děkuji vám za pozornost. Je pravdou, že během tohoto svátečního období nesmíme zapomínat na všechny obyvatele, kteří v Zimbabwe trpí. Řadí se mezi lidi, kteří nepochybně v dnešní době nejvíce strádají.

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po ukončení rozpravy.

13.2. Nikaragua

Předseda. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Nikaragui ⁽³⁾.

(3) Viz zápis

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, svoboda slova, nezávislost soudnictví a zachovávání základních zásad demokracie je, zdá se, v této zemi Latinské Ameriky ohroženo. Je naším úkolem a povinností, abychom se jakožto členové parlamentu EU zastali práv nikaragujského obyvatelstva a vyslali jasnou zprávu nikaragujské vládě, že nebudeme tolerovat žádné porušování těchto práv, ale že zajistíme, že bude ze strany EU a OSN vyvinut všechen potřebný tlak s cílem chránit a zajistit dodržování lidských práv občanů Nikaraguy.

Doufám, že dotčené strany tuto zprávu obsaženou v tomto návrhu usnesení jasně uslyší a že budou naléhavě přijata nezbytná opatření pro nápravu situace.

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Máme před sebou návrh usnesení o Nikaragui, v němž musíme zohlednit řadu faktorů. Nejprve jsou zde nařčení z podvodu – nejméně ve dvou obcích, Nikaragua a León –, která znehodnocují výsledek voleb konaných dne 9. listopadu. Na druhou stranu se místní vláda, pokusila vyřešit některé problémy omezující lidská práva v Latinské Americe, jako je zejména chudoba, negramotnost, dětská úmrtnost, dostupnost pitné vody a neoprávněné vlastnictví půdy původního obyvatelstva.

Při posuzování celé věci tedy musíme jednoznačně rozlišovat mezi těmito dvěma aspekty. Na jednu stranu musíme podporovat lidská práva v jejich tradičním smyslu, jako jsou práva politická, avšak na druhou stranu musíme nikaragujskou vládu podporovat v pokračující pomoci nejzaostalejším odvětvím země. Musíme také samozřejmě zajistit, aby opozice mohla plnit svou úlohu, musíme se postavit proti podvodům a musíme podporovat práci nevládních organizací. Nicméně je potřeba dosáhnout vyváženého výsledku.

Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu předložila řadu ústních pozměňovacích návrhů ve snaze dovést závěrečné znění do vyváženější podoby, s ohledem na nařčení z porušování základních práv, ať už by mělo být zahájeno trestní vyšetřování, či nikoli, a na řadu obcí, v nichž aktuálně došlo k nějakým nesrovnalostem.

Chceme zkrátka odsoudit údajná porušení základních politických práv, aniž bychom však zacházeli příliš daleko, abychom nedostali nikaragujskou vládu do obtížné situace, aby tak mohla pokračovat ve své úloze a podporovat nejslabší vrstvu společnosti.

Pedro Guerreiro, autor. – (PT) Paní předsedající, Evropský parlament se opět, jak tomu již bylo vůči jiným zemím, které přijaly opatření na posílení a obranu své národní svrchovanosti a nezávislosti – zejména práva rozhodovat o své přítomnosti a budoucnosti – a které vypracovaly svůj plán pro emancipaci, sociální pokrok a solidaritu s jinými národy světa, nepřijatelně a opovrženímhodně pokouší zasahovat do vnitřních záležitostí, tentokrát ve vztahu k Nikaragui.

Cílem této rozpravy a tohoto návrhu usnesení je jednoduše nestydatě chránit ty, kteří podporují pokusy o zasahování do záležitostí demokratického a svrchovaného státu, jakým je Nikaragua, a o jeho destabilizaci. Namísto zasahování do situace a skutečností a pokusů dávat Nikaragui lekce z demokracie by Evropský parlament měl odsoudit antidemokratický pokus EU prosadit navrhovanou evropskou smlouvu, která již byla odmítnuta, zcela přehlížející demokratická rozhodnutí, svrchované učiněná francouzským, nizozemským a irským lidem.

Namísto vměšování se do věcí, o nichž může rozhodovat pouze nikaragujský lid, měl Evropský parlament odmítnout nehumánní směrnici o navrácení, která porušuje lidská práva přistěhovalců, z nichž mnoho pochází z Latinské Ameriky, a měl by odsoudit spoluúčast EU na nezákonných letech CIA.

Namísto napodobování vměšování hájeného Spojenými státy by Evropský parlament měl odsoudit nepřijatelné vydírání Nikaraguy ze strany EU a požadovat, aby EU splnila závazky, jež vůči této zemi přijala.

To, co skutečně vadí zastáncům této iniciativy je, že Nikaragua je odhodlána zlepšit životní podmínky svých obyvatel, pokud jde o výživu, zdraví a vzdělání tím, že podporuje nejvíce znevýhodněné z nich. Nejlepším odsudkem tohoto pokusu o vměšování ze strany Evropského parlamentu je upřímné uznání Nikaraguy a solidarita s touto zemí, již prokazují obyvatelé Latinské Ameriky. Dovolte mi proto zopakovat: přestaňte se tvářit, že můžete dávat lekce světu.

Leopold Józef Rutowicz, autor. – (PL) Paní předsedající, Nikaragua je velmi malá, chudá a zadlužená země s velmi nízkým příjmem na jednoho obyvatele.

Tato země neměla mnoho štěstí. Vládly jí skupiny širokého politického spektra, byla okupována americkými jednotkami a stala se obětí vztahů mezi Kubou, SSSR a USA. Kromě toho tuto zemi pustošila sucha a hurikány, z nichž jeden si v roce 1999 vyžádal 6 000 životů a byl pravděpodobně nejznámějším a nejsilnějším hurikánem na světě. Politické změny a boj o moc těžce narušily rozvoj Nikaraguy, jako tomu bylo v případě

řady zemí Latinské Ameriky a Afriky. Situace vyvolala porušování lidských práv a přijímání právních předpisů, jež jsou v rozporu s mezinárodními dohodami.

Evropská unie poskytuje obyvatelům této země pomoc a domnívá se, že je nezbytné zavést do způsobu její správy zásady demokracie a přijmout právní předpisy, jež budou v souladu s mezinárodními dohodami. Kdyby Nikaragua měla demokratickou vládu, mohla by se stát členem Unie jihoamerických národů, která by se v budoucnosti mohla stát spojencem Evropské unie v oblasti globální politiky. Jako součást procesu demokratizace je důležité, aby politická třída v Nikaragui přijala opatření uvedená v usnesení, které podporují.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Ochrana práv ochránců lidských práv podle mého názoru nemůže být předmětem jakéhokoli druhu rozporů založených na souhlasných či nesouhlasných politických postojích. V této sněmovně máme příliš často sklony vyjadřovat velmi ostré soudy nad těmi, s nimiž nesdílíme určité politické ideály, a bránit příliš důrazně ty, které považujeme za spojence.

Musím zdůraznit, že pokud jde o lidská práva, je nutné tuto otázku řešit z univerzálního hlediska.

Riziko, které dnes podstupujeme, je také přítomné v usnesení o Nikaragui, jež bylo předloženo některými politickými skupinami.

Musíme mít na paměti souvislosti. Tyto souvislosti nám jasně ukazují zemi v situaci chudoby, která potřebuje naléhavě přijmout drastická strukturální opatření. Zdá se mi, že stávající nikaragujská vláda činí mnoho z věcí, které je nutné učinit pro řešení tohoto problému.

Je však také důležité připomenout, že boj proti chudobě nemůže být slučitelný s pronásledováním a obtěžováním lidí, kteří z jakéhokoli důvodu nesouhlasí s oficiální linií.

Opravdová demokracie umožňuje nesouhlas, diskusi a svobodu slova.

Nedávno se v Nikaragui odehrály některé situace, jež si zaslouží zdůraznit. Některé z nich jsou pozitivní, jako je červencové zrušení článku 204 trestního zákona, který kriminalizoval homosexualitu. Jako místopředsedu meziskupiny Evropského parlamentu pro práva LGBT mě to těší.

Jiné jsou však negativní a vyvolávají hluboké obavy, jako jsou četné politováníhodné příklady týkající se zhoršování postavení žen. Zejména byly pronásledovány ženy, které prosazují svá sexuální a reprodukční práva, mimo jiné prostřednictvím podpory jedné mladé oběti znásilnění tím, že jí byla poskytnuta pomoc s interrupcí, aby byl zachráněn její život.

To jsou věci, které nesmíme nikdy ztratit ze zřetelů a které musíme zohlednit v rámci stávajících jednání o uzavření dohody o přidružení. Nicméně také vyzývám Komisi, aby konzultovala Parlament dříve, než v této oblasti dospěje k jakémukoli rozhodnutí.

Fernando Fernández Martín, autor. – (ES) Diskutujeme dnes o situaci, jež nastala v Nikaragui po útocích na několik ochránců lidských práv, na některé základní svobody a na demokracii.

Nemusím vám zde připomínat Zoilaméricu, Ernesta Cardenala, Carlose Mejíu Godoye, Jarquína, Sergia Ramíreze či mnoho dalších Nikaragujců, kteří mají nyní pocit, že jejich naděje na lepší Nikaraguu byly zrazeny.

V listopadu 2006 požádal pan Ortega Nikaragujce o to, co nazval novou příležitostí, a ti mu ji demokraticky dali. Nyní víme, proč tuto příležitost potřeboval. Od té doby ve vládních institucích zavládla svévole, protekce a korupce, což vyvrcholilo volebním podvodem dne 9. listopadu. Před nimi bylo přijato několik velmi závažných rozhodnutí, jako je zrušení právního postavení některých opozičních stran nebo hrozby a zastrašování namířené proti členům občanské společnosti, novinářům a médiím.

Prezident Ortega přirovnal vlády Evropské unie k mouchám sedajícím na špínu a prohlásil, že zahraniční pomoc, již Nikaragua dostává, jsou pouhé drobky. Brzy zjistil, že nemá dost venezuelské ropy, aby se bez této rozvojové pomoci mohl obejít.

Pokud jsme připraveni vstoupit do rozhodující fáze vyjednávání dohody o přidružení mezi Evropskou unií a Střední Amerikou, musí nikaragujská vláda pochopit, že v nás vždy najde spojence a přítele, avšak že dodržování lidských práv, svobody slova a demokracie je pro nás zkrátka podmínka, jíž se nikdy nevzdáme, protože se domníváme, že z ní má prospěch zejména obyvatelstvo Nikaraguy.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Dne 9. listopadu tohoto roku se v Nikaragui konaly obecní volby. Stejně jako v minulosti byl volební proces zpochybněn, pokud jde o demokratickou legitimitu. Objevila se nařčení z podvodu a konaly demonstrace, jež doprovázely střety mezi zastánci různých politických stran. Mnoho lidí bylo zraněno a politická krize, do níž se země ponořila, se prohlubuje.

Dvěma politickým stranám nebylo umožněno nasadit kandidáty do místních voleb. To je nepřijatelné, protože to omezuje základní právo všech občanů na politickou účast.

Kromě toho jsme od zástupců organizací na ochranu lidských práv obdrželi přímá prohlášení o náladách v občanské společnosti zpochybňujících soudní systém, o mechanismech administrativní represe, které vedly k tomu, že se až 17 organizací sociálního hnutí dostalo před soud, a o pronásledování nezávislých novinářů, a dokonce i delegace Evropské komise.

Z těchto důvodů musíme promluvit a vyzvat zaprvé politické strany, aby odsoudily akty násilí páchané jejich stoupenci, a zadruhé vlády samotné, aby otevřely prostor pro demokratickou účast, respektovaly svobodu slova, přestaly zakazovat pochody a umožnily všem nevládním organizacím přijímat mezinárodní pomoc, a nejen pomoc z Venezuely pro provládní sdružení.

Kromě toho by měly zrušit kriminalizaci terapeutických potratů v případech, kdy je ohrožen život matky.

Konečně, v souvislosti s vyjednáváním dohody o přidružení mezi Střední Amerikou a EU vyzýváme Komisi, aby připomněla Nikaragui, že musí dodržovat zásady právního státu, demokracie a lidských práv. To však nesmí Evropě bránit v pokračování poskytování pomoci pro rozvoj a blahobyt nikaragujských obyvatel, protože pro ně chceme tu nejlepší možnou budoucnost.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, politická situace v Nikaragui se zhoršila před místními volbami konanými dne 9. listopadu. Oněch mnoho akcí a výzev ke klidu, které přišly ze strany mezinárodního společenství, a zejména ze strany EU a misí Komise, bylo ignorováno.

Po volbách vedly okolnosti sčítání a vyhlášení výsledků ke krizi v hlavní opoziční straně. Konstitucionalistická liberální strana výsledky odmítla a odsoudila volby jako obrovský podvod. Hnutí občanů, církev, sdružení zaměstnanců a mezinárodní společenství vyzvaly k přepočítání hlasů nebo k uspořádání nových voleb. Politické instituce, a zejména parlament, zůstaly v nečinnosti vzhledem k chybějící dohodě mezi oběma hlavními stranami.

Zprávy od našich vedoucích mise v Nikaragui a zpráva od volebních expertů, jež vyslala Komise, hovoří o porušování volebních pravidel a mezinárodních dohod. Dne 10. prosince Komise v dohodě s členskými státy a po konzultaci dalších partnerů poslala dopis nikaragujským orgánům, v němž nabídla svou podporu pro jakékoli řešení vycházející z dohody mezi politickými silami země ve snaze ukončit krizi a obnovit důvěru občanů v demokratické instituce. Tento dopis také oznámil pozastavení plateb z programů rozpočtové pomoci od 1. ledna 2009 a zahájení období konzultace s nikaragujskými orgány o stávající situaci a způsobech změny orientace evropské spolupráce s touto zemí.

Měl bych navíc vyjasnit, že Komise nezrušila svou pomoc pro Nikaraguu pro rok 2008 – bylo rozděleno 20 milionů EUR, včetně naléhavé humanitární pomoci – a všechny prostředky vyčleněné pro tento roku budou vyplaceny, budou-li splněny podmínky stanovené pro každý projekt.

Pokud jde o rok 2009, nebyla vyčleněná rozpočtová podpora ve výši 57 milionů EUR zrušena, nýbrž pozastavena. Spolupráce bude zaměřena na programy a aktivity, jež zaručí, že se pomoc dostane přímo těm, jimž je určena – nikaragujskému obyvatelstvu –, a to nikoli prostřednictvím vlády.

Rád bych dodal, že ministr zahraničních věcí, Samuel Santos, vyjádřil svůj nesouhlas s tímto opatřením v dopise zaslaném paní komisařce Ferrerové Waldnerové dne 12. prosince. Potvrdil platnost výsledků a vyjádřil svou ochotu zahájit dialog o spolupráci, jež má Komise v úmyslu uskutečnit co nejdříve.

Nakonec bych v odpovědi na jeden z příspěvků rád řekl, že Komise samozřejmě doufá, že stávající krize bude vyřešena co nejdříve, a že v každém případě je význam, který obě strany přikládají dodržování demokratických zásad a hodnot a řádné správě věcí veřejných, několikrát zmíněn v dohodě o přidružení mezi EU a Střední Amerikou. Jednání týkající se této dohody o přidružení poslouží jako příležitost k posílení diskuse o těchto zásadách, včetně jejich uplatňování v praxi.

To je informace, již vám mohu poskytnout; vím, že paní Ferrerová Waldnerová tuto situaci velmi bedlivě sleduje, společně s útvary Komise.

Chtěl bych vám a všem řečníkům poděkovat za pozornost věnovanou situaci v Nikaragui.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po ukončení rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 142)

Kathy Sinnott (IND/DEM), písemně. – Nikaragua trpí velkým množstvím naléhavých problémů: politická a policejní korupce, nedostatek nezávislosti soudů, možné volební podvody, rostoucí chudoba, negramotnost, špatná zdravotní péče. Avšak skutečnost, že Nikaragua na rozdíl od Evropy chrání děti v období před narozením, k těmto prohřeškům nepatří.

V Evropě máme prostředky pro péči o naše matky a děti, avšak přes milion dětí umožňujeme zahubit ještě před narozením. Nikaragua je chudá, a přesto nabízí náruč své mladé generaci. Nikaragua má i přes své problémy demografickou budoucnost, zatímco my v Evropě, kteří tuto zemi kritizujeme, čelíme výraznému demografickému poklesu.

Musíme pomoci Nikaragui vybudovat pevnou demokracii, silné a poctivé hospodářství a účinný vzdělávací a zdravotnický systém a pomoci jí v péči o rodiny, ženy a děti, spíše než je ničit legalizovanými potraty.

13.3. Rusko: útok na ochránce lidských práv a soudní řízení ve věci vraždy Anny Politkovské

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Rusku ⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, Rusko je jedním z nejdůležitějších obchodních partnerů EU. Je mimo jiné odpovědné za uspokojování velkého podílu energetických potřeb členských států EU. Rusko dnes navíc není tím, čím bylo v minulosti. V tomto ohledu jsme potěšeni, neboť z celého srdce Rusku přejeme, aby se stalo moderním a demokratickým národem, s nímž budeme moci spolupracovat na posilování světového míru a prosperity. Bohužel, naše přání – a nyní i naše budování důvěry – byla otřesena porušováním lidských práv a nerespektováním právního státu, k nimž v Rusku stále dochází, byť v mnohem menší míře. Dobrým příkladem je zcela nepřijatelný způsob, jakým ruské úřady naložily s celým případem brutální vraždy Anny Politkovské v roce 2006.

Tímto návrhem usnesení vyzýváme ruskou vládu, aby učinila vše, co bude v jejích silách, pro zajištění toho, aby cesta k demokratickým reformám, jíž se Rusko vydalo, a jeho následná spolupráce s EU nebyly ohroženy porušováním lidských práv, k němuž v této zemi stále dochází.

Józef Pinior, autor. – (PL) Paní předsedající, paní Elena Bonnerová zde včera hovořila o slavnostním udělení Sacharovovy ceny, jehož se zúčastnila se svou dcerou, Taťanou Jankilevičovou. Její slova dnes v této sněmovně stále znějí. Jednalo se o skutečně významná slova – předala dnešní Evropě a dnešnímu světu zprávu od někoho, kdo přežil totalitní režim v Rusku a kdo představuje pravdivý hlas Ruska v dnešním světě.

Evropský parlament vyjadřuje obavu nad stávající situací v této velké zemi. Právníci a ochránci lidských práv jsou pronásledováni, zastrasováni a častováni výhrůžkami násilí, žijí ve strachu o své životy. To vše je nedílnou součástí dnešního politického systému Ruska.

Dne 4. prosince 2008 policie prohledala archivy v kancelářích organizace Memorial, významné instituce na ochranu lidských práv, jež se zabývá oblastí zaznamenávání zločinů totalitarismu. Musím přiznat, že si nedovedu představit, jaké důvody mohly mít ruské orgány pro zabavení zařízení patřícího této organizaci, jejích počítačů či složek o době gulagů. Nenapadá mě žádné vysvětlení, jak by tyto složky mohly představovat hrozbu pro veřejný pořádek v moderním Rusku.

Vyjadřujeme také obavu nad procesem s vrahy paní Anny Politkovské. Nejenže očekáváme, že tento proces přesně objasní, kdo tuto vraždu spáchal, kdo byl zodpovědný a na čí příkaz byla spáchána, ale také očekáváme, že soud vysvětlí veškeré okolnosti obklopující tuto šokující vraždu. Proto by proces měl být otevřen pro novináře, média a všechny, kdo si jej přejí sledovat.

(4) Viz zápis z jednání

Domnívám se rovněž, že by do zásadních dohod mezi Evropskou unií a Ruskem měla být začleněna doložka o lidských právech. Skutečné Rusko vypadá tak, jak to včera v Evropském parlamentu popsala paní Bonnerová.

Erik Meijer, autor. – (NL) Paní předsedající, po roce 1991 bylo Rusko na chvíli zemí s otevřenými rozdíly v politických názorech a politickou diskusí s pluralitním systémem politických stran a různými názory na budoucnost. Toto nejdemokratičtější období bylo bohužel také doprovázeno administrativní nekompetentností, nesystematickou privatizací a korupcí. Toto chaotické období pod vedením prezidenta Jelcina v devadesátých letech vytvořilo klima pro návrat k silné, centralizované autoritě bez velkého prostoru pro opozici či kritické investigativní novinářství.

Ačkoli se v současné době, narozdíl od komunistické éry, účastní voleb různé politické strany, soustřední se moc opět u jedné z nich, ostatní jsou systematicky sabotovány a vedoucí představitel vládnoucí strany je oslavován. Tento vedoucí představitel má podporu velké části veřejnosti a nemá čas na kritiku, alternativy či opozici. Zůstane to tak, dokud bude Rusko moci čerpat z toho, že se náhle stalo bohatým a úspěšným díky vývozu plynu a ropy. Rozsah skutečné demokracie byl v důsledku toho výrazně omezen.

Ti, kdo nesouhlasí s názory převládajícími v současné době, poukazují na obrovský rozdíl mezi bohatými a chudými, vysokou míru utajování, netoleranci, omezená práva autonomních oblastí, zacházení s etnickými menšinami, násilnou situaci v Severním Kavkazu, opomíjení hospodářsky slabých oblastí, zneužívání vojenské služby, diskriminaci homosexuálů, beztrestnost některých vrahů, politicky jednostranné obsazování míst u policie a na soudech a omezování svobody nevládních organizací a sdělovacích prostředků.

Musíme se těchto kritiků zastat. Můžeme jim pomoci dobrým příkladem a podporou činnosti na ochranu lidských práv v boji proti zmizením, zastrahování, utajování a vraždám. V praxi země s dobře fungující parlamentní demokracií bezděčně přispívají k opaku.

Kritikům pomůžeme jinak než budováním protiraketových štítů nebo podporou snahy Gruzie o okupaci Abcházie a Jižní Osetie. Tyto kroky jsou vnímány jako projevy nepřátelství, jež mohou vést pouze k semknutí obyvatelstva kolem pana Putina. Nepomůžeme jim ani odpouštěním porušování lidských práv v Rusku, protože potřebujeme plyn a ropu. Usnesení správně prohlašuje, že by v našich kontaktech s Ruskem měly dostat prioritu lidská práva, právní stát a demokracie.

Tunne Kelam, autor. – Paní předsedající, tato rozprava je velmi opožděná. Neustále citujeme slovo „provázanost“. Tato provázanost se netýká pouze energie a obchodu. Týká se také hodnot, spravedlnosti, lidské důstojnosti a pravdy. Jsou to hodnoty, k nimž se Rusko zavázalo, když se stalo členem Rady Evropy.

Tato diskuse by nám měla připomenout naši sdílenou odpovědnost za znepokojivý úpadek v oblasti demokracie a lidských práv v Rusku.

Dne 3. prosince 2008 vyslalo 17 ruských skupin pro lidská práva EU společné prohlášení. Sdělují nám, že reakce Evropy nebyla přiměřená tomu, co se děje v Rusku a s ruskými vztahy se sousedními státy, jako je Ukrajina a Gruzie. EU netrvá na tom, aby Moskva splňovala stejné standardy, jako je tomu u ostatních partnerů. Docházejí k závěru, že je to přesně selhání, které umožnilo ruským orgánům hrubě porušovat lidská práva a mezinárodní právo.

Včera nám paní Elena Bonnerová přednesla podstatu zprávy Andeje Sacharova: dělejte, co musíte; dělejte, co vám říká vaše svědomí. Pokud tak neučiníme, riskujeme, že budeme spoluodpovědní za pošlapávání spravedlnosti a lidských práv v našem sousedství, zatímco děláme pragmatické kroky pro zajištění vlastních dodávek energie.

Můžeme to od sebe odlišit? Všichni lidé, kteří zažili brutalitu a zdánlivou všemohoucnost sovětského totalitarismu, vás mohou ujistit, že to od sebe odlišit lze, budeme-li si skutečně cenit svých vlastních hodnot. Ruské obyvatelstvo si zaslouží tytéž hodnoty a spravedlnost jako my.

Ewa Tomaszewska, autor. – (PL) Paní předsedající, v Rusku je vražda i nadále považována za prostředek umlčení ochránců lidských práv a každého, kdo uvažuje odlišně.

Dne 28. října byli v Moskvě zavražděni jezuitský představitel ruského regionu Otto Messmer a ekvádorský kněz Victor Betancourt. Dne 31. srpna byl zavražděn Magomet Jevlojev. Došlo rovněž k pokusům o vraždu Ahmeda Kotieva, Zuraba Cechojeva, Dimitrije Krajučina, Stanisława Dmitriewského a Kariny Moskalenkové. Dne 4. prosince zorganizovali ruští státní zástupci razii na úřadech organizace Memorial, během níž byla zabavena databáze obsahující podrobnosti o tisících obětech stalinského režimu.

Procesy týkající se vrahů Anny Politkovské a Alexandra Litviněnka naznačují, že se ruské orgány pokoušejí zabránit spravedlivému výsledku a že se pokoušejí zabránit tomu, aby se svět dozvěděl, kdo vraždy objednal. V Rusku je obvyklou praxí zatýkat mírumilovné protestující a zastrašovat brance.

Důrazně protestuji proti porušování lidských práv v Rusku. Vyzývám ruské orgány, aby zastavily pronásledování ochránců lidských práv.

Michael Gahler, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, již mnohokrát jsme vyjádřili svou vůli spolupracovat s Ruskem. Chceme obchodní výměnu a politický dialog s touto zemí. Evropa a Rusko se vzájemně potřebují. O to znepokojivější je potom vývoj, pokud jde o právní stát a demokracii v zemi, jejíž obyvatelstvo již tolik desetiletí trpělo pod sovětskou diktaturou.

Od nástupu Vladimira Putina do úřadu zamířily všechny demokratické ukazatele dolů: svoboda tisku a médií, svoboda slova, shromažďování a sdružování – a to nejen pro politické strany –, nezávislost soudů a respektování menšin.

Skutečnost, že Evropský soud pro lidská práva zde ve Štrasburku odsoudil Rusko při různých příležitostech, je depresivním dokladem o občanskoprávní situaci v zemi. Jednou z věcí, kterou razie provedená ve výzkumném a informačním centru „Memorial“ v Petrohradě dne 4. prosince ukazuje, je, že stávající vedení očividně usiluje o zbavení se zátěže stalinistického odkazu země a o zlehčení Stalinova teroru. To není dobrý základ pro rozvoj demokratické společnosti, na níž je závislý úspěšný hospodářský a sociální rozvoj země, ani pro důvěru ze strany evropských sousedů jakožto ve spolehlivého, mírumilovného partnera.

Je naším společným zájmem, abychom ve všech našich kontaktech s vládou, občanskou společností a představiteli hospodářského života vyvinuli tlak na návrat k právnímu státu a demokracii v Rusku.

Janusz Onyszkiewicz, jménem skupiny ALDE. – (PL) Paní předsedající, Rusko je pro nás příliš důležité na to, abychom se nezajímali, co se v této zemi děje. Během období komunismu nebyla problémem neexistence svobody slova. Problémem byla svoboda po takovém projevu. Dnes se situace zdá být dokonce horší. V dnešní době není v sázce pouze svoboda, ale holý život lidí.

Toto usnesení zdůrazňuje četné a šokující vraždy ochránců lidských práv nebo lidí, které celostátní či místní orgány považují za nepohodlné z jiných důvodů. Osobám odpovědným za tyto vraždy je umožněno zmizet ze země, jako v případě vrahů Anny Politkovské, nebo se skrývat za svými parlamentními výsadami, jako v případě vrahů Alexandra Litviněnka. Tato alarmující situace znamená, že pro nás bude obtížné, abychom s Ruskem zacházeli jako se zemí, která má skutečnou vůli dodržovat základní zásady právního státu.

Mikel Irujo Amezaga, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Omlouvám se za předchozí omyl týkající se pořadí mého příspěvku.

Lidská práva a svobody jsou nejdůležitějšími pilíři Evropské unie a musí se o ně opírat i náš dialog s Ruskem.

Seznam jejich porušení se bohužel každým dnem prodlužuje a problémy, jimž ochránci lidských práv při své práci čelí, se také každým dnem zhoršují.

V nedávných měsících došlo, mimo jiné, k několika porušením lidských práv. Byl spáchán útok na dům Stanislava Dmitrievského, který je poradcem nadace v Nižném Novgorodě na podporu tolerance. Ozbrojené jednotky unesly a zbily Zuraba Cečojeva, který je ochráncem lidských práv v Ingušsku. Příbuzní Iljase Timiševa, právníka v oblasti lidských práv, byli zadrženi, vyslýcháni a podrobeni špatnému zacházení.

Rád bych zde také připomněl, že minulý týden, dne 12. prosince, rozhodla španělská vláda o vyhoštění Murata Gasajeva do Ruska. Pan Gasajev, ruský občan z Čečenska, byl podle Amnesty International zadržen ruskou tajnou službou v roce 2004 a tři dny mučen.

Pan Gasajev uprchl do Španělska, kde v roce 2005 požádal o azyl. Jeho žádost byla zamítnuta na základě důvěrné zprávy vypracované španělskými orgány, k níž pan Gasajev ani jeho právník neměli přístup.

Španělsko podepsalo Úmluvu proti mučení a vyhoštění pana Gasajeva se opírá o diplomatické ujištění poskytnuté ruskými orgány s cílem dosáhnout tohoto vyhoštění.

Bezpočet zpráv organizací na ochranu lidských práv opakovaně vyjádřilo obavy nad uplatňováním mučení v Ruské federaci, zejména v republikách Severního Kavkazu, jako je Čečensko a Ingušsko.

Bude-li pan Murat Gasajev vyhoštěn, hrozí velmi reálné nebezpečí, že bude podroben mučení a jiným formám špatného zacházení, až bude v moci ruských orgánů.

Nakonec – využiji nyní dohodnuté minuty řečnické doby navíc – zopakuji, co řekl kolega v mé skupině, pan Horáček. Loni v červenci připomněl, že vězni ve věci Jukos, Michail Chodorkovskij a Platon Lebeděv, jsou drženi v sibiřském vězení Čita. A nejsou sami.

Rád bych proto požádal, abychom udělali vše, co bude v naší moci, pro dosažení jejich propuštění, a také vyzval Rusko, aby ze svobody přesvědčení a svobody tisku učinili skutečnost, a aby nebránily v práci nevládním organizacím. Všechny tyto faktory jsou pro naši společnou budoucnost v Evropě životně důležité.

Andrzej Tomasz Zapalowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, dnes byla ruské vládě opět adresována kritika za tolerování, či někdy dokonce i za podněcování aktivit, které jsou velmi vzdáleny zásadám občanství, jež jsou zásadní v jakékoli civilizované zemi. Rusové byli pobouřeni únosem, zastrahováním či dokonce vražděním ochránců lidských práv. Zároveň se však tato vláda v Rusku těší značné podpoře, a to i přes hanebný způsob, jakým potírá veškerou opozici.

Většina Rusů má ráda silné vedení – dokonce bezohledné vedení. Rusové chtějí obnovit ruskou říši, bez ohledu na způsob dosažení tohoto cíle. Evropa předstírá, že si toho nevšimla, protože hospodářské zájmy jsou samozřejmě nejdůležitější. A velká část ruského obyvatelstva si přeje připojení bývalých sovětských republik k Rusku, a to i těch, které jsou dnes součástí Evropské unie. To představuje dokonce závažnější problém než porušování lidských práv, k němuž v Rusku dochází. A my i přes toto velké nebezpečí o této problematice mlčíme.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, Rusko je největším a nejbližším sousedem Evropy, a vzhledem k naším obchodním vztahům také jedním z jejích nejdůležitějších sousedů. Proto jsou události v Rusku pro Evropu velmi důležité. Události v Rusku mají také na Evropu velký vliv. Toto usnesení je tedy velmi důležité, a to jednak z těchto důvodů a jednak z důvodu porušování lidských práv, které je v něm obsaženo.

Ráda bych zdůraznila skutečnost, že jsem se v tomto Parlamentu zde ve Štrasburku setkala s Garym Kasparovem, když byl kandidátem na ruského prezidenta. Přišel jako respektovaný host. Pan Kasparov nám vysvětlil – dokonce v té době –, že postoj Kremlu k politické činnosti vypadal tak, že s ním bylo jednáno jako s protistátním živlem a zločincem – mnohé z věcí, o nichž dnes hovoříme –, byl podroben špatnému zacházení a vždy bylo vyhrožováno vězením jemu i jeho stoupencům.

Někdy tento druh činnosti dokonce překračoval ruské hranice, a to dokonce i do EU. Při nedávné cestě Petičního výboru do Bulharska nám zástupci Bulharské pravoslavné církve, která v Bulharsku čelí tvrdému pronásledování, pověděli o vlivu Ruska na její situaci.

Musíme nechat stranou svůj strach o energetickou bezpečnost, který náš přístup k Rusku změkčuje, nesmíme v přítomnosti ruských zástupců chodit po špičkách a musíme k Rusku hovořit důrazně a jasně a připomínat, že je členem Rady Evropy a signatářem Evropské úmluvy o lidských právech a Štrasburské dohody, a musíme trvat na respektování demokracie a lidských práv v Rusku i za jeho hranicemi.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, problémy s vládou práva v Rusku nejsou náhodná selhání, ale rakovina, jež se systematicky šíří. Nacházíme se ve druhé fázi Putinovy éry, s panem Medveděvem jako nastrčenou figurkou, a třetí fáze se v současné době připravuje.

Pan Putin svou první fázi zahájil druhou čečenskou válkou, útokem na malou zemi, který byl blízko genocidy a který byl motivován silnými koloniálními zájmy a surovinami. Od té doby se situace vyhrotila; právní stát a tisková svoboda byly omezeny, ochránci lidských práv, jako je paní Karina Moskalenkova, jsou pronásledováni celou cestu sem do hlavního města Evropy, Štrasburku, a jsme svědky zcela chybějícího pokroku, jak jsem již uvedl dříve, nejen náhodných pochybení, ale systematické ztráty toho mála demokracie a právního státu, které dosud zbylo.

Evropská unie proto musí ukázat mnohem více důrazu. Při našem vyjednávání dohody to dlužíme lidem – Anně Politkovské, Alexandru Litviněnkovi a mnoha dalším –, kteří zemřeli proto, že se odvážili vyšetřovat tato pochybení nebo nazývat věci pravým jménem.

Každý, kdo na toto téma hovoří v Rusku otevřeně, vystavuje svůj život riziku, a pokaždé se údajně jedná o tajemné, neprůhledné pozadí. Proto my, kteří žijeme ve svobodě a relativním bezpečí, máme povinnost zajistit, aby bylo na tyto okolnosti vrženo trochu světla a abychom v této sněmovně alespoň učinili, co je v

našich silách; to znamená hovořili jasně a upřímně s těmi, kdo jsou v Rusku u moci. To je totiž jediný jazyk, kterému rozumějí, jak konstatovala ve své věčejší působivé řeči paní Elena Bonnerová.

Následujeme příklad odvážných lidí, jako jsou Elena Bonnerová a Adrej Sacharov, a zastavme pokrytectví a sebeklam. Říkejme věci tak, jak jsou. To by byla ta nejlepší služba, jakou můžeme poskytnout ruskému obyvatelstvu.

John Bowis (PPE-DE). – Paní předsedající, před dvěma roky byla zavražděna Anna Politkovská. Byla zastřelena doma, ve výtahu svého panelového domu. Zbraň ležela vedle ní. Stalo se to za denního světla. Otázkou tehdy bylo: „kdo stiskl spoušť?“. Otázkou od té doby je: „kdo tahal za provázky toho, kdo stiskl spoušť?“. Bylo to ve stylu mafiánské vraždy, ale ona nikdy o mafii nepsala. Psala pouze o ruské vládě a jejích akcích v Čečensku. Bylo to varování – varování dalším svobodně smýšlejícím novinářům, aby nešlapali na autoritářský trávník.

Bude úspěšné, pokud si světové mínění a jasná zpráva ze strany orgánů EU nevynutí řádný proces a řádné vysvětlení od těch, kdo dávali příkazy. Annu nemůžeme vrátit zpět, ale můžeme jí dát spravedlnost. Můžeme z ní učinit symbol svobody, a nikoli utajování. Musíme se za tímto účelem spojit.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Paní předsedající, blížíme se k závěru mimořádně důležité rozpravy, kterou jsme, jak již bylo řečeno, měli vést již dávno. Rusko je pro nás v mnoha ohledech životně důležité, avšak zejména jako země, v níž musí být respektována lidská práva. K těmto lidským právům nezbytně patří odmítnutí xenofobie a homofobie a já bych chtěl vyzvat poslance, aby byla učiněna výslovná zmínka o těchto dvou utlačovaných skupinách v Rusku, které jsou za takové správně považovány v návrhu usnesení, a aby nesouhlasili s odstraněním těchto poznámek.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, toto usnesení hovoří přímo o odsouzeníchhodných případech.

Toto usnesení nesmí být naléhavou, ale trvalou výzvou ruským orgánům, neboť odsuzujeme jejich praktiky pronásledování. Toto usnesení je výzvou ruskému lidu, bojovníkům a ruským hrdinům, kteří budou bojovat za svobodu až do doby, kdy nikdo nebude mít strach z popravy za výkon svého práva na svobodu slova.

Domnívám se, že bychom měli svou výzvu sdělovat v rámci vztahů a setkání mezi ruskou vládou a Evropskou komisí.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Paní předsedající, dnes diskutujeme o porušování lidských práv, jako jsou vražda paní Politkovské, stejně jako další případy, jež se staly v Rusku a které poukazují na státní politiku terorismu vůči vlastnímu obyvatelstvu.

Kromě porušování lidských práv si musíme být vědomi i skutečnosti, že se Rusko stává imperialističtější a po krátké přestávce na počátku devadesátých let opět ohrožuje své sousedy. Tato situace pramení ze skutečnosti, že komunismus nebyl nikdy formálně souzen a odsouzen. Dnes můžeme hovořit o Německu jakožto demokratické zemi respektující své obyvatelstvo, protože Německo se vyrovnalo s Hitlerem a svou nacistickou minulostí.

Musíme se pokusit zajistit, aby se jak zde v této sněmovně, tak kdekoli jinde, kde můžeme vykonávat svůj vliv, hovořilo o komunistické minulosti, protože je to jediný způsob, jak zastavit vlnu ruské politiky teroru doma a imperialistické ambice Ruska v zahraničí.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, dne 5. listopadu prezident Medveděv ve svém prvním každoročním projevu k Radě federace výslovně poukázal na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod.

Tento symbolický odkaz v roce, kdy si připomínáme výročí Všeobecné deklarace lidských práv, ukazuje zájem, jež nový prezident přikládá oblastem týkajícím se reformy soudnictví a dopadu těchto reforem na lidská práva. Jeho slova jsou povzbuzující, avšak Evropská unie bude muset pokrok v této oblasti velmi pečlivě sledovat. Skutečnost posledních několika týdnů nám znovu připomněla hlavní problémy, jimž ochránci lidských práv v Rusku čelí. Samozřejmě jsme, paní předsedající, pozorně poslouchali jednotlivé řečníky. Zdůraznili závažné hrozby pro lidská práva v Rusku.

Dva roky po vraždě Anny Politkovské začal soudní proces v této věci. Nejprve byl otevřen veřejnosti, pak pokračoval neveřejně a následně byl znovuotevřen veřejnosti. Tento proces byl bedlivě sledován všemi ochránci svobody slova.

Jak nám připomněla vražda Magomeda Jevlojeva, který byl zavražděn na konci srpna, ačkoli byl střežen policií, novinářství se stává čím dál nebezpečnější profesí.

Na začátku prosince se předmětem policejní prohlídky stala jedna z nejstarších a nejprestižnějších nevládních organizací, Memorial, která se zabývá bolestivou minulostí Ruska ve dvacátém století. Tato prohlídka vedla k zabavení historických archivů o gulazích.

Chceme-li skutečně pokračovat v práci, kterou jsme začali v dubnu na konferenci o zločinech spáchaných totalitními režimy v Evropě, již jsem sám zahajoval, pak je jasné, že historikové jednoznačně musí mít k těmto archivům přístup. Prohlídka ze dne 4. prosince je znepokojivou zprávou pro ty, kdo věří v potřebu diskuse, a sice v potřebu pravdivé diskuse o hlubokých ranách minulosti. Tato diskuse je potřebná pro dosažení nezbytného usmíření v budoucnosti.

Konzultace mezi EU a ruskými orgány o lidských právech samozřejmě představují velmi mnoho příležitostí pro připomenutí závazků, jež Rusko přijalo v oblasti dodržování lidských práv. Komise pokračuje ve své práci s podporou iniciativ občanské společnosti, a to nejen prostřednictvím Evropské iniciativy pro demokracii a lidská práva.

Podpora reformy soudnictví je rovněž prioritou v našich programech spolupráce s Ruskem. Během posledního setkání s ruskými představiteli jsem navázal kontakt s novými státními úředníky, kteří mají na starosti soudnictví, a mám v úmyslu pokračovat s nimi v náročném dialogu. Kromě toho Evropská unie a Rusko v současnosti jedná o novém smluvním základu pro nahrazení stávající dohody o partnerství a spolupráci.

Dodržování lidských práv musí být samozřejmě klíčovým prvkem této nové dohody. Závazky, jež strany přijaly v rámci OSN, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Rady Evropy, v ní musí mít své místo a Komise zůstává v tomto ohledu aktivní. Paní Ferrerová Waldnerová mě požádala, abych vám poděkoval za tuto diskusi a ujistila mě o svém osobním odhodlání. K tomu přidávám odhodlání své, neboť mám příležitost vést dialog s moskevskými orgány v oblasti bezpečnosti a spravedlnosti.

To je vše, co k této otázce mohu říci, paní předsedající. Doufám, že rok 2010 bude pro ruské zástupce příležitostí, jak dostát svým závazkům lépe, protože je to něco, čeho v tomto roce nedosáhli.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat nyní.

Písemná prohlášení (článek 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), písemně. – V pokračujícím případě Jukos stále dochází k hrubému porušování lidských práv. Pět let po zatčení Michaila Chodorkovského zůstávají on i další představitelé Jukosu uvězněni za pochybných okolností. Největší obavy vyvolává případ bývalého právníka Jukosu Vasilije Alexaňana, který je od roku 2006 zadržován ve vazbě. Trpí AIDS, rakovinou lymfatických žláz a tuberkulózou a jeho stav je blízko smrti, protože se odmítl podrobit vydírání a poskytnout falešné svědectví proti Chodorkovskému výměnou za léčbu. V jeho zdravotním stavu, který dříve býval pod kontrolou, se vyvinuly fatální komplikace. Ačkoli byla v prosinci 2008 promlčena obvinění proti němu, soudní orgány ho propustí, pouze pokud zaplatí nepřiměřenou kauci ve výši 1,4 mil. EUR. Pan Chodorkovský mezitím nebyl podmíněně propuštěn, ačkoli splňuje podmínky ruského práva a praxe. Vyšetřovatelé proti panu Chodorkovskému připravili nová neskutečná obvinění a drželi ho ve vazbě skoro dva roky.

Zacházení s těmito a několika dalšími případy odhaluje závažné nedostatky v ruském soudním systému. Propuštění těchto lidí bude testem úspěchu Ruska v boji proti „právnímu nihilismu“. Dohoda mezi EU a Ruskem o partnerství a spolupráci by měla být podmíněna vyřešením otázek právního státu, včetně otázky politických vězňů.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Rusko je členem Rady Evropy a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), a je, nebo by alespoň mělo být na základě svého členství plně zavázáno dodržovat lidská práva. Stávající situace země v oblasti lidských práv je však špatná. Podle Moskevské kanceláře pro lidská práva dochází k nárůstu xenofobie a homofobie, které v roce 2008 vedly ke smrti 100 lidí z důvodu rasy, národnosti, náboženství a sexuální orientace. V říjnu byli ve svém moskevském bytě brutálně zavražděni jezuitský představitel ruského regionu Otto Messmer a ekvádorský kněz Victor Betancourt. Problém je, že ruské orgány v praxi takovéto trestné činy neodsuzují.

Navíc, pokud v Rusku hájíte lidská práva, vystavujete se obzvlášť nebezpečné situaci. Závažným problémem je situace ochránců lidských práv, stejně jako potíže, jimž musí čelit nevládní organizace podporující lidská práva. Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku se zabýval četnými případy předloženými ruskými občany. Rozsudky naznačují, že mnoho případů zahrnuje závažné porušování lidských práv a útlak ze strany ruských státních orgánů.

Musíme se nad těmito věcmi vážně zamyslet nyní při vyjednávání nové rámcové dohody, jež poskytne komplexní rámec pro vztahy mezi EU a Ruskem. Rozhovory, které byly zahájeny na summitu EU-Rusko v listopadu musí uznat klíčové postavení lidských práv, právního státu a demokracie. Musíme také trvat na tom, aby se ruské orgány neprodleně podřídily všem rozsudkům Evropského soudu pro lidská práva.

Právníci v oblasti lidských práv, kteří se zabývají nařčeními ze zneužití a zároveň nesou při zkoumání případů obrovské osobní riziko, si zaslouží ten největší respekt za cennou práci, kterou vykonávají. Měla by jim být zaručena ochrana ze strany státu a přiměřená podpora mezinárodního společenství.

14. Hlasování

Předseda. – Další bod se týká hlasování.

(Pro výsledek hlasování a další informace o hlasování: viz zápis)

14.1. Zimbabwe (hlasování)

14.2. Nikaragua (hlasování)

– Před hlasováním

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Jménem Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu byly předloženy nějaké žádosti o oddělené hlasování o bodech 1 a 4, jakož i některé ústní pozměňovací návrhy, zejména pokud jde o bod 2 a body odůvodnění A a F. Jsem si jist, že paní předsedající si toho je vědoma, avšak pokud ne, mohl bych jí to vysvětlit.

– Před hlasováním o bodu 2

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) Rádi bychom do bodu 2 začlenili ústní pozměňovací návrh uvádějící obce, v nichž dochází k nesrovnalostem, jimiž jsou León a Managua, a to v tomto znění: „obce (León a Managua)“.

(Parlament rozhodl o přijetí tohoto pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o bodu odůvodnění A

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) S ohledem na znění bodu odůvodnění A předložila Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu ústní pozměňovací návrh na nahrazení slova „nařčení“ v množném čísle stejným slovem v čísle jednotném.

(Parlament rozhodl o přijetí tohoto pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o bodu odůvodnění F

Manuel Medina Ortega, autor. – (ES) V bodě odůvodnění F navrhujeme nahradit výraz „trestní vyšetřování“ výrazem „soudní vyšetřování“; jinými slovy, navrhujeme nahradit slovo „trestní“ slovem „soudní“.

(Parlament rozhodl o přijetí tohoto pozměňovacího návrhu)

14.3. Rusko: útok na ochránce lidských práv a soudní řízení ve věci vraždy Anny Politkovské (hlasování)

– Před hlasováním o bodu 6

Michael Gahler (PPE-DE). – Paní předsedající, v první řadě chceme nahradit slova „xenofobie“ a „homofobie“ slovem „násilí“, protože se domníváme, že násilí je širším pojmem než xenofobie a homofobie a vztahuje se také na národnostní či náboženské menšiny.

Rádi bychom v první části použili výraz „trendy násilí“, protože tento výraz se týká různých dalších otázek – národnosti, náboženství a sexuální orientace. Vzhledem k tomu, že tyto otázky jsou součástí textu, myslím, že by odkaz pouze na xenofobii a homofobii na prvním řádku byl příliš úzký. Mohli by kolegové souhlasit se slovem „násilí“ na prvním řádku?

(Parlament rozhodl o přijetí tohoto pozměňovacího návrhu)

15. Sdělení společných postojů Rady: viz zápis

16. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

17. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

18. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

19. Termíny příštích zasedání: viz zápis

20. Přerušování zasedání

Předseda. – Zápis z tohoto zasedání bude předložen Parlamentu ke schválení na začátku příštího dílčího zasedání. Nejsou-li žádné připomínky, zašlu schválená usnesení přímo jejich adresátům.

Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16.35)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 1, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0879/08)

Předmět: Situace v Makedonii

Jaké kroky Rada podniká, aby projevila uznání a podporu Makedonii jakožto kandidátské zemi, ve které jsou ve vládní koalici nejen vedoucí představitelé albánské národnostní menšiny, ale vůbec všech národnostních menšin s nijak neomezovanou možností nechat zaznít svůj hlas a ve které se vláda energicky zasazuje o další pokrok reformního procesu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Ve svých závěrech z 19.–20. června 2008 „Evropská rada zdůrazňuje, že do konce tohoto roku může Bývalá jugoslávská republika Makedonie učinit další kroky na své cestě směrem k EU, pokud budou splněny podmínky stanovené v závěrech Evropské rady z prosince roku 2005, kodaňská politická kritéria a klíčové priority přístupového partnerství z února roku 2008. Evropská rada v této souvislosti bere na vědomí závěry Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy (GAERC) ze dne 16. června 2008. I nadále má zásadní význam udržování dobrých sousedských vztahů, včetně vyjednaného a vzájemně přijatelného řešení otázky názvu země.“

Tento rámec vztahů mezi Evropskou unií a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií je podstatným způsobem vymezen statutem kandidátské země (uděleným Radou v prosinci roku 2005), dohodou o stabilizaci a přidružení (která nabyla účinnosti počínaje dubnem 2004) a přítomností zvláštního zástupce Evropské unie (od roku 2001). Od roku 2005 se dvojí funkce zvláštního zástupce Evropské unie a vedoucího delegace Evropské komise ve Skopje ujal velvyslanec Erwan Fouéré, jehož činnost v této funkci usnadňuje udržování těsných styků na vysoké úrovni s vládou, politickými stranami, občanskou společností a dalšími zúčastněnými stranami. Na jaře roku 2008 dále Komise předala vládě plán, v němž stanovila jasná a realistická kritéria pro liberalizaci vízového režimu. Rada a Komise budou tento proces pečlivě sledovat na základě hodnocení dosaženého pokroku.

Rada navíc obecně vzato vítá účinné provádění reformu legislativního systému, které stanovila ohridská rámcová dohoda uzavřená 1. srpna 2001.

*
* *

Otázka č. 2, kterou pokládá Hélène Goudin (H-0881/08)

Předmět: Dohody o rybolovu a vymýcení chudoby

Lisabonská smlouva ve své první kapitole o obecných ustanoveních o vnější činnosti Unie v odst. 2 písm. d) článku 10a stanoví, že Unie bude definovat a provádět společnou politiku, která bude „podporovat udržitelný rozvoj v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti životního prostředí v rozvojových zemích s hlavním cílem vymýcení chudoby“.

Jakým způsobem jsou podle mínění Rady současné dohody EU o rybolovu s chudými rozvojovými zeměmi v souladu s cílem vymýtit chudobu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Jak víte, v návaznosti na závěry Rady z července roku 2004 Společenství postupně zavádí nový typ dvoustranné dohody o rybolovu: dohodu o partnerství v oblasti rybolovu.

Tyto dohody podle stanoviska Rady významně přispějí k vymýcení chudoby v rámci udržitelného rozvoje.

Z tohoto hlediska je třeba zdůraznit dva prvky těchto partnerských dohod: na jedné straně je to přidělování možností rybolovu plavidlům Společenství na základě vědeckého doporučení, aby se předcházelo nadměrnému rybolovu, a na straně druhé je to poměrný finanční příspěvek, známý pod označením odvětvová podpora a určený k rozvoji rybářského průmyslu partnerského přímořského státu.

Překonání chudoby není snadný úkol a k jejímu úplnému vymýcení bude třeba použít různých metod. Odvětvová podpora nabízená v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu je pouze jedním způsobem, jakým Společenství přispívá k základnímu cíli, jímž je vymýcení chudoby.

*
* *

Otázka č. 3, kterou pokládá Nils Lundgren (H-0883/08)

Předmět: Společné ústavní tradice

Výzkumy se shodují v tom, že hospodářský, sociální a kulturní úspěch Evropy má své počátky v konkurenci mezi relativně malými nezávislými státy, což bylo příčinou vytváření odlišných institucionálních struktur na místní, regionální a národní úrovni.

V čl. 6 odst. 3 v oddíle Obecných ustanovení nového návrhu Smlouvy stojí, že „základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, tvoří obecné zásady práva Unie.“

Domnívá se tedy Rada, že 27 členských států má „společné ústavní tradice“?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Pozornosti váženého pana poslance zasluhuje skutečnost, že ustanovení, které cituje ve své otázce, je již součástí čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii. Ta stanoví, že Evropská unie bude respektovat základní práva zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a práv a svobod vyplývajících z ústavních tradic společných všem členským státům v podobě obecných zásad práva Společenství.

„Ústavní tradice společných členským státům“ je pojem, který uznává a již dlouhou dobu používá Soudní dvůr Evropských společenství. Soudní dvůr se na tento pojem odvolává zejména jako na zdroj inspirace v souvislosti s dodržováním základních práv v právním systému Společenství.⁽⁵⁾ Tento pojem dále uznaly i členské státy tím, že se jej rozhodly zahrnout do Smlouvy o Evropské unii.

*
* *

Otázka č. 4, kterou pokládá Manuel Medina Ortega (H-0885/08)

Předmět: Nejvzdálenější regiony a širší politika sousedství

Nedomnívá se Rada s ohledem na nepříznivé dopady současné celosvětové finanční krize na rozvojové země, že nadešel čas k oživení dřívějších návrhů Komise týkajících se provádění politik tzv. širšího sousedství, uskutečňovaných z nejvzdálenějších regionů Evropské unie a zaměřených na podporování rozvoje v sousedních zemích Afriky a Karibiku?

(5) Viz mj. rozhodnutí: 17. prosince 1970, 11/70, Internationale Handelsgesellschaft mbH / Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel; 14. května 1974, 4/73, Nold; 13. prosince 1979, 44/79, Hauer; 18. prosince 1997, C-309/96, Annibaldi; 27. června 2006, C-540/03, Parlament / Rada; a 3. září 2008, Kadi / Rada a Komise, C-402/05 P a C-415/05 P.

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Již několik let se rozvojová spolupráce EU ve snaze přizpůsobit se globalizovanému světu stále více zaměřuje na regionální integraci. Země v rámci téhož regionu, ať už patří do skupiny států AKT, zámořských zemí a území (OCT) či nejvzdálenějších regionů, mají často společné vlastnosti (výhody nebo nevýhody).

Komise v této souvislosti představila v květnu 2004 zprávu, která obsahuje globální přístup k jednotlivým aspektům situace v nejvzdálenějších regionech, s cílem definovat opatření potřebná k jejich rozvoji v souladu s jejich specifickými potřebami ⁽⁶⁾. Rada toto sdělení Komise prozkoumala.

V září 2007 pak Komise představila Radě a Evropskému parlamentu zejména přezkum této strategie a prognózy do budoucna ⁽⁷⁾. Ve svém 18měsíčním plánu pro Radu ⁽⁸⁾ si francouzské, české a švédské předsednictví předsevzala pokračovat i nadále v práci na úplném zavedení strategie pro nejvzdálenější regiony z roku 2004 na základě sdělení Komise o přezkumu a prognózách pro tuto strategii. V květnu byla v Bruselu uspořádána interinstitucionální a partnerská konference o budoucnosti této strategie.

Výsledky těchto jednání byly nyní uveřejněny v novém sdělení Komise ⁽⁹⁾ ze dne 17. října 2008: „Nejvzdálenější regiony: přínos pro Evropu.“ V tomto sdělení se doporučuje rozvíjet jedinečné prvky nejvzdálenějších regionů a využívat jich k napomáhání řešení výzev, před nimiž Evropa i svět stojí, jako je: změna klimatu, migrační toky, udržitelná správa mořských zdrojů a zemědělských produktů. Jedna kapitola je pak věnována posilování regionální integrace a prohlašuje se v ní, že programy územní spolupráce v letech 2007–2013 spolufinancované z Evropského fondu pro regionální rozvoj nabízejí příležitosti k rozvinutí akčního plánu pro širší sousedství.

Neměli bychom opomenout ani skutečnost, že v dohodách o hospodářském partnerství sjednaných mezi EU a zeměmi AKT jsou určitá opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se tyto země více integrovaly v rámci svých regionů.

*
* *

Otázka č. 5, kterou pokládá Marie Panayotopoulos (H-0888/08)

Téma: Účast mladých lidí na vytváření a uskutečňování vzdělávacích programů

Co je možné udělat na podporu plné účasti mladých lidí na vytváření a uskutečňování vzdělávacích programů pro přistěhovalce a jak to lze spojit se studiem jazyka a kultury jejich zemí původu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada vynaložila úsilí na to, aby mladým lidem otevřela cestu k účasti na formulaci a realizaci vnitrostátních a evropských politik, které se jich přímo týkají.

Ve svém usnesení ze dne 27. dubna 2002 ⁽¹⁰⁾ o rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže Rada poznamenala, že pokud jde o politiky a iniciativy, které se přímo dotýkají mladých lidí ať už na vnitrostátní, nebo evropské úrovni, je krajně důležité, aby byly zohledněny jejich potřeby, situace, životní podmínky a očekávání. Za tímto účelem se ústředním prvkem politiky v oblasti mládeže staly jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU pravidelné konzultace s mladými lidmi, k nimž dochází pokaždé, když se pracuje na tvorbě

⁽⁶⁾ dok. 10166/04 + ADD 1 a 2.

⁽⁷⁾ dok. 14838/07 + ADD 1.

⁽⁸⁾ dok. 11249/08.

⁽⁹⁾ dok. 14620/08.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 168, 13.7.2002, s. 2.

a provádění politik, které se jich přímo dotýkají. Do rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže byly tudíž zahrnuty praktické nástroje usnadňující aktivní účast mladých lidí na občanském životě a rovněž pravidelný dialog s mladými lidmi.

Prakticky vzato přijala Rada v rámci výše zmíněného usnesení čtyři tématické priority pro spolupráci na úrovni EU, včetně aktivní účasti mladých lidí na veřejném životě. Členské státy nato přijaly společné cíle v oblasti účasti a informovanosti mládeže a dohodly se na podávání pravidelných zpráv Komisi o provádění těchto cílů.

Ve svém usnesení z 15. listopadu 2005⁽¹¹⁾ o „provádění Evropského paktu mládeže a podpoře aktivního občanství“ Rada navíc vyzvala členské státy a Komisi, aby zahájily strukturovaný dialog s mladými lidmi a organizacemi mládeže na evropské, vnitrostátní, regionální i místní úrovni o politických opatřeních, která se jich přímo dotýkají. Na všech úrovních tak podle plánu určeného politickým programem EU došlo k vytvoření debatních fór pro strukturovaný dialog.

A konečně ve svém usnesení ze dne 12. prosince 2006⁽¹²⁾ o „provádění společných cílů v oblasti účasti a informovanosti mládeže v zájmu podpory jejího aktivního evropského občanství“ Rada potvrdila vhodnost a platnost společných cílů a směrů činnosti, jejichž cílem je povzbuzovat mladé lidi k účasti na veřejném životě, a zdůraznila při tom, že tyto cíle mají i nadále zásadní význam pro rozvoj aktivního občanství mezi mladými lidmi, a to zejména mezi těmi, kteří mají méně příležitostí.

V této souvislosti bylo navrženo, aby členské státy jasněji vymezily překážky bránící účasti daných skupin a znevýhodněných mladých lidí a podpořily zavádění opatření a mechanismů, které by tyto překážky odstranily, berouce přitom v úvahu zejména rozmanitost těchto skupin obyvatelstva a jejich priority.

Ve svém usnesení ze dne 22. května 2008 o zapojení mladých lidí s omezenými příležitostmi Rada vyzvala Komisi a členské státy, aby ve spolupráci s organizacemi mládeže zajistily, aby strukturovaný dialog s mladými lidmi s omezenými možnostmi byl otevřený všem, na všech úrovních, a v případě potřeby tomu přizpůsobily jeho formát.

Také v textech z roku 2008, v zelené knize ze 3. července nazvané *Migrace a mobilita: úkoly a příležitosti vzdělávacích systémů EU* a ve sdělení ze dne 18. července nazvaném *Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek* byla Evropská komise schopna zdůraznit důležitost otázky jazyků přistěhovalců.

Zejména ve svém usnesení ze dne 21. listopadu 2008 o evropské strategii podporovat mnohojazyčnost vyzvala Rada členské státy a Komisi, aby v rámci svých pravomocí a v plném souladu se zásadou subsidiarity podporovaly a využívaly jazykové schopnosti přistěhovalých občanů jako prostředku k posílení mezikulturního dialogu a hospodářské soutěže.

U příležitosti Evropského roku mezikulturního dialogu vyvinulo předsednictví Rady v Marseille ve dnech 5.–9. července snahu přenést do popředí zájmu vztahy budované mezi mládeží, vzděláváním a jazyky přistěhovalců. V řadě seminářů došlo ke shodě ohledně důležitosti partnerství mezi veřejnými orgány a organizacemi mládeže při vytváření legislativních textů, které mají přímý dopad na mladé lidi, zejména pak ve vztahu ke vzdělávání a studiu jazyků.

Z téže perspektivy byl na konferenci nazvané *Nové perspektivy mezikulturního dialogu v Evropě*, která se konala 17.–19. listopadu 2008 v Paříži, vyzdvížen význam vzdělávání pro mezikulturní dialog a jeho úloha v napomáhání sociální soudržnosti a integraci přistěhovalců.

V roce 2009 bude provedeno hodnocení obecného rámce evropské spolupráce na poli mládeže, který poskytne nepochybně vynikající příležitost k prozkoumání toho, jak by mladí lidé mohli hrát ještě významnější a účinnější úlohu ve veřejném životě.

Jelikož specifická otázka vyučování jazyka a kultury zemí původu přistěhovalců má přímý dopad na životy mladých lidí, je samozřejmé, že členské státy byly vybídnuty k tomu, aby naslouchaly názorům mladých lidí na tuto problematiku. Tato záležitost však spadá do vnitrostátních pravomocí členských států, a musí být tedy zkoumána na vnitrostátní úrovni.

(11) Úř. věst. C 292, 24.11.2005, s. 5.

(12) Úř. věst. C 297, 7.12.2006, s. 6.

*
* *

Otázka č. 7, kterou pokládá Seán Ó Neachtain (H-0895/08)

Předmět: Zajištění rozvojových cílů tisíciletí v současných finančních zmatcích

Co dělá Rada pro to, aby ochránila rozvojové země před celosvětovou finanční krizí a aby nedošlo k tomu, že bude v důsledku domácích tlaků plynoucích z hospodářských obav přerušena realizace rozvojových cílů tisíciletí?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Evropská rada složená z představitelů států nebo předsedů vlád na svém neformálním setkání dne 7. listopadu 2008 zdůraznila, že nezbytná reforma mezinárodního finančního systému by měla být zahrnuta do souboru úkolů, které jsou Evropská unie a její členské státy rozhodnuty i nadále řešit, mezi něž patří zejména zajištění potravin, změna klimatu a boj proti chudobě. Zdůraznila rovněž, že Evropská unie zajistí, aby do tohoto procesu byly plně zapojeny i rozvojové země.

Na mezinárodní konferenci v Dohá o financování a rozvoji konané ve dnech 29. listopadu a 2. prosince za účasti představitelů více než 90 států tak Evropská unie vyslovila podporu zásadě pořádání konference na vysoké úrovni o finančních a světových krizích a jejich dopadu na rozvoj. Tato konference, jejíž program bude ve své konkrétní podobě oznámen předsedou Valného shromáždění Organizace spojených národů do března 2009, se bude zabývat otázkami mezinárodní finanční architektury. Její konání je plánováno na příští podzim.

Evropská unie v Dohá na základě pokynů přijatých Radou dne 11. listopadu 2008 znovu potvrdila svůj závazek věnovat v roce 2015 0,7 % HDP na rozvojovou pomoc a potřebu zohlednit nové finanční, hospodářské a environmentální výzvy.

Vzhledem k tomu, že současná finanční krize bude mít velký dopad pravděpodobně na obyvatele a hospodářství rozvojových zemí, EU upozornila všechny dárce na situaci a potřeby nejchudších a nejzranitelnějších lidí v pevné víře, že rozvojových cílů tisíciletí by se stále ještě mohlo podařit dosáhnout v každém regionu včetně Afriky, ovšem za předpokladu, že rozvojoví partneři podniknou okamžitá a vhodně zacílená opatření na zrychlení pokroku. Dosažení všech osmi rozvojových cílů tisíciletí je společnou odpovědností: všichni partneři by měli mít ve vážnosti závazky, které učinili.

Na základě prohlášení schváleného Radou dne 11. listopadu, v němž „se zavazuje, že spolu se svými partnery posoudí všechny nové možné způsoby financování udržitelného hospodářského, sociálního a environmentálního rozvoje a že bude podporovat zavádění inovativních mechanismů pro mobilizaci dodatečných zdrojů a posilovat soudržnost politik“, Evropská unie vyzvala mezinárodní společenství, aby podniklo další kroky směřující k zavedení inovativního financování, které zajistí udržitelnou rozvojovou pomoc.

*
* *

Otázka č. 8, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0897/08)

Téma: Dodávky nelegálních drog

Jaké jsou bezprostřední plány Rady ohledně realizace iniciativ zaměřených na snížení dodávek a poptávky po nelegálních drogách na území EU?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

V rámci protidrogové strategie EU (2005–2012)⁽¹³⁾ a vzhledem k tomu, že první ze dvou akčních plánů v rámci této strategie (2005–2008)⁽¹⁴⁾ má skončit, se Rada v této době zabývá novým protidrogovým akčním plánem, který byl navržen Komisí⁽¹⁵⁾ a který zohledňuje priority Unie v boji proti drogám v letech 2009–2012. Tento akční plán je dynamickým nástrojem a jeho účelem je dosáhnout praktických výsledků v konkrétních prioritních oblastech.

Tento druhý akční plán⁽¹⁶⁾ vytváří rámec pro celkový, vyvážený a integrovaný přístup k potírání drog, protože bere v úvahu všechny články řetězce počínaje výrobou drog a znovuzapojením závislých do společnosti konče. Cílem tohoto plánu je snížit dodávky drog i poptávku za použití několika specifických opatření a dále též rozšířit mezinárodní spolupráci. Ve srovnání s plánem na léta 2005–2008 je ucelenější a řada jeho akcí má přesnější zaměření.

Vyplývá z toho, že, co se týče dodávek, je cílem tohoto plánu účinnější vymáhání práva na úrovni EU za účelem zabraňování ve výrobě a obchodování s drogami na základě přístupu využívajícího spolupráce se zpravodajskými službami a veškerých kapacit Europolu a dalších existujících evropských struktur. Přináší podstatná nová zaměření, například na alternativní rozvoj v producentských zemích, na posílení právní a policejní spolupráce a dokonce na identifikaci, zadržování a rozdělování finančních prostředků pocházejících ze zločinu.

Jedním z nových prvků a úhelným kamenem celého plánu je vytvoření Evropské protidrogové aliance, jejímž cílem je mobilizovat občanskou společnost a veřejný sektor ve prospěch informační kampaně o rizicích užívání drog.

Rada rovněž poukázala na to, že, aby se zastavil příliv drog do EU ze třetích zemích a dosáhlo se dohody o koordinovaném přístupu, pořádá Rada pravidelné i jednorázové dialogy o tomto problému s producentskými a transitními zeměmi, včetně zemí Latinské Ameriky, Karibiku, Andských zemí, Afghánistánu, Ruska a západního Balkánu.

Na své schůzce dne 24. října se Rada dále zaměřila na západní Afriku, která se stala novým transitním bodem v obchodu s kokainem pocházejícím z Latinské Ameriky.⁽¹⁷⁾

Je na členských státech, Komisi, Evropském monitorovacím centru pro drogy a drogovou závislost, Europolu, Eurojustu a Radě, aby tento akční plán začaly provádět.

*
* *

Otázka č. 9, kterou pokládá Brian Crowley (H-0899/08)

Téma: Konflikt v Súdánu

Bude Rada aktivně zastávat navržený egyptský plán pro dialog, který by měl umožnit najít řešení konfliktu v Súdánu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada si není vědoma toho, že by Egypt navrhl nějaký zvláštní plán míněný jako pokus o vyřešení konfliktu v Súdánu. Pod záštitou hlavního zprostředkovatele Africké unie a OSN, bývalého ministra zahraničí Burkina Faso Djibrila Bassolého, se politický proces rozběhl dosud nebývalou rychlostí. Podpora těmto snahám přichází ze strany Kataru, který pracuje na usnadnění jednání a jehož podíl na jednání je spolu s podílem pana Bassolé zásadní. Kontakty v Dohá jsou na vzestupu. Postup Kataru, který probíhá v koordinaci

⁽¹³⁾ dok. 15047/08, nezveřejněn v Úř. věst..

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 168, 8.7.2005.

⁽¹⁵⁾ KOM(2008)0567.

⁽¹⁶⁾ Akční plán pro období 2009–2012 by měl být přijat na CAG-RELEX ve dnech 8.—9.12.2008.

⁽¹⁷⁾ Viz závěry, dok. 14667/08, s. 16.

s postupem Africké unie a OSN, se liší od výzev přicházejících z Arabské ligy a žádajících Radu bezpečnosti OSN, aby zastavila vyšetřování soudánského presidenta vedené Mezinárodním trestním soudem (ICC).

Rada podporuje zprostředkovatelskou práci pana Bassolé a katarské snahy o usnadnění jednání. S oběma aktéry vede prostřednictvím předsednictví a zvláštního představitele Evropské unie pro Súdán těsné konzultace. Regionální hráči, zejména Egypt, se tohoto procesu musí samozřejmě plně účastnit.

Rada vyzývá soudánské orgány a povstalecká hnutí, aby se rozhodně zavázaly k hledání politického řešení dárfúrské krize, v neposlední řadě tím, že zastaví násilnosti, protože to je jediný způsob, jak vytvořit prostředí příznivé pro vedení dialogu.

*
* *

Otázka č. 10, kterou pokládá Marian Harkin (H-0901/08)

Předmět: Označování potravin

Domnívá se Rada, že země původu (ve které bylo zvíře poraženo) představuje minimální podmínku potřebnou k identifikaci drůbežích výrobků, aby bylo možné předcházet porušování pravidel hospodářské soutěže a zajistit spotřebiteli možnost plně informované volby?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

V případě, že se drůbeží maso dováží ze třetí země, nařízení, kterým se provádí nařízení zavádějící společnou organizaci zemědělských trhů (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) stanoví, že v odvětví drůbeže se na balení či na štítku musí uvádět země původu. Toto nařízení také požaduje, aby se na označení uváděly ještě i další informace kromě země původu (cena, akreditační číslo jatek atd.).

Na drůbež uvedenou na trh v rámci Evropské unie se vztahují ustanovení směrnice 2000/13/ES. Mezi tato ustanovení patří i povinnost uvádět na obalu místo původu či provenience potravin v případech, kdy by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečný původ nebo skutečnou provenienci potraviny.

Rada je nicméně otevřena zvážení možnosti větší jasnosti informací uváděných na obalu drůbežích výrobků a zejména pak prozkoumání možnosti jednotného značení země původu (stejný systém pro dovozy i obchod uvnitř Společenství), budou-li jí tyto návrhy předloženy Komisí.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Claude Moraes (H-0903/08)

Předmět: Přistoupení Turecka

V rámci pro jednání o členství Turecka v EU, který byl dohodnut v roce 2005, se prohlašuje, že „společným cílem jednání je přistoupení“.

Mohla by Rada potvrdit svůj závazek, že cílem je plné členství Turecka v EU za předpokladu, že Turecko splní závazky, které mu ukládá rámec pro jednání?

Ze zprávy Komise z minulého měsíce vyplývá, že v řadě klíčových oblastí reformy nastal v Turecku jen malý pokrok. Zamýšlí Rada při svých jednáních s Tureckem o přistoupení otevřít některou ze zbývajících kapitol týkajících se aquis, nebo začít znovu jednat o kapitolách, které byly již dříve otevřeny?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

V závěrech, které Rada přijala dne 8. prosince 2008, poukázala na to, že nový konsensus o rozšíření, schválený Evropskou radou ve dnech 15.–16. prosince 2006, zůstává základem strategie EU pro rozšíření. Tento nový

konsensus je založen na zásadách konsolidace závazků, spravedlivé a přísné podmíněnosti, lepší komunikaci s veřejností a na schopnosti EU integrovat nové členy.

Rada ve svých závěrech rovněž poukázala na to, že tempo jednání závisí i nadále zejména na tom, jak Turecko pokročilo v plnění požadovaných podmínek včetně plnění zahajovacích a odkládacích kritérií a požadavků vymezených v rámci pro jednání, které se obzvláště týkají provádění partnerství pro členství a souladu se závazky plynoucími z dohody o přidružení. Rada posléze poznamenala, že kapitoly, kde byly technické přípravy v úplnosti dokončeny, budou případně otevřeny nebo odloženy s ohledem na stanovené postupy v souladu s rámcem pro jednání a Radou ze dne 11. prosince 2006. V této souvislosti Rada se zájmem očekává mezivládní konferenci s Tureckem, která je plánována na prosinec a která by měla přinést další pokrok v jednáních. Je třeba mít na paměti, že od začátku jednání s Tureckem je otevřených osm kapitol a analýza pokroku (tzv. screening) byla dokončena u dvaceti dvou kapitol.

Co se týče kapitol, které nemohou být v souladu se závěry Rady z 11. prosince 2006 otevřeny, Rada lituje, že se Turecku dosud nepodařilo splnit své závazky týkající se plného a nediskriminačního provedení dodatečného protokolu k dohodě o přidružení a že též nedosáhlo žádného pokroku v normalizaci svých vztahů s Kyprskou republikou. Tento pokrok je nyní napjatě očekáván.

Závěrem chci opětovně potvrdit záměr předsednictví nešetřit úsilím o otevření nových kapitol k jednání s Tureckem během mezivládní konference, která se bude konat v prosinci.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0906/08)

Předmět: Island

Islandský ministr obchodu tvrdí, že jeho země by měla znovu zvážit žádost o členství v Evropské unii a zavedení společné měny EU, což by jí mělo pomoci v budoucích finančních krizích.

Může se Rada vyslovit k tomu, jak by byla islandská žádost o členství v EU hodnocena a jaké podmínky by Rada tomuto členství ukládala? Může Rada také osvětlit, zda by EU byla ochotná přijmout Island po tolika letech chladného postoje této země k členství v Unii za svého člena?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada tuto otázku, kterou vznesl vážený pan poslanec, nezkoumala, neboť Island o vstup do Evropské unie nepožádal. EU a Island nicméně již spolupracují v řadě oblastí, zejména v rámci Evropské dohody o volném obchodu.

Pokud se jedná o postup týkající se členství v EU, článek 49 Smlouvy o EU uvádí, že „každý evropský stát, který uznává zásady uvedené v čl. 6 odst. 1, může požádat o členství v Unii. Svou žádost podává Radě, která rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Komisí a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu, vyjádřeného nadpoloviční většinou všech jeho členů.

Podmínky přijetí a s ním spojené nezbytné následné úpravy smluv, na nichž je Evropská unie založena, jsou předmětem dohody mezi členskými státy a žadatelským státem. Tato dohoda vyžaduje ratifikaci všemi smluvními státy v souladu s jejich ústavními předpisy.“

V roce 1993 definovala Evropská rada tzv. kodaňská kritéria, která stanovují, že „členství vyžaduje, aby kandidátská země měla stabilní instituce zaručující demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin, fungující tržní hospodářství a také schopnost odolávat konkurenčním tlakům a tržním silám působícím v Unii. Předpokladem členství je schopnost kandidátské země převzít závazky vyplývající z členství, zejména pokud jde o dodržování cílů politické, hospodářské a měnové unie.“ Evropská rada rovněž stanovila, že „schopnost Unie přijímat nové členy a zároveň udržovat energii evropské integrace je také významným hlediskem, k němuž se přihlíží v zájmu Unie i kandidátských zemí.“ V prosinci 2006 poukázala na to, že „základem obnovené shody o rozšíření je strategie rozšíření založená na konsolidaci, podmíněnosti a komunikaci spolu se schopností EU integrovat nové členy“.

Když některý evropský stát podá žádost o členství, v řádném případě Rada požádá Evropskou komisi o posouzení schopnosti kandidátského státu splnit podmínky členství a obzvláště pak jeho schopnosti dodržovat základní hodnoty EU. Na základě tohoto posouzení pak Rada jednomyslným hlasováním rozhoduje nejprve o udělení kandidátského statutu dané zemi a zadruhé pak, jsou-li splněny požadované podmínky, o zahájení oficiálních jednání.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Jim Higgins (H-0908/08)

Předmět: Demokratická republika Kongo

V červnu 2008 komisař Michel v odpovědi na otázku položenou Komisi (E-1793/08) ohledně situace v Demokratické republice Kongo naznačil, že mírový proces je na dobré cestě a postupuje zdárně vpřed. Nedávné zprávy, které přineslo zahraniční zpravodajství, však upozornily mezinárodní společenství na to, že ne všechno je v Demokratické republice Kongo na dobré cestě a že mírový proces je ohrožen. Nemá Rada obavy, že EU přichází se svou reakcí na tyto problémy, které nenastaly zničehonic, nýbrž se vyvíjely celé měsíce, později, než by měla?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Dne 31. října a 1. listopadu Bernard Kouchner jednající ve funkci představitele předsednictví Rady podnikl cestu do Demokratické republiky Kongo a zejména do města Goma. Dne 10. listopadu se Rada zabývala situací v Demokratické republice Kongo a následně přijala nové závěry, v nichž vyjádřila své hluboké znepokojení nad stupňujícím se konfliktem v Severním Kivu a nad důsledky, které má tento konflikt pro obyvatelstvo na východě Demokratické republiky Kongo a vůbec pro celý region. V reakci na krizovou situaci podnikla Evropská unie akci, jejímž cílem bylo poskytnout obyvatelům trpícím v důsledku konfliktu humanitární pomoc a navíc i příspěvky v hodnotě více než 45 milionů EUR (od členských států a Komise). Evropská unie dále aktivně přispěla cestou intenzivních diplomatických aktivit k hledání politického řešení, což je jediný způsob jak zajistit trvalý návrat stability do regionu. EU je rozhodnuta v těchto intencích pokračovat ve svém úsilí, obzvláště pak v rámci úsilí o mezinárodní zprostředkování. Zvláštní zástupce EU v regionu Velkých jezer, pan velvyslanec van de Geer, je téměř po celou dobu přítomen v místě konfliktu a velice se podílí na práci mezinárodního zprostředkování. Udržuje díky tomu těsné vztahy se zvláštním vyslancem generálního tajemníka OSN panem Obasanjem, bývalým prezidentem Nigérie. Vysoký zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a předsednictví Rady jsou ve velmi pravidelném kontaktu s generálním tajemníkem OSN, aby zajistili vhodnou evropskou podporu práci OSN v Demokratické republice Kongo.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0910/08)

Předmět: Cestování za řidičskými průkazy

Cestování za řidičskými průkazy a podvody s tím spojené představují i nadále skutečné problémy v rámci EU.

Na jedné hojně navštěvované internetové stránce se hrdě prohlašuje, že není problém zařídit řidičský průkaz EU za použití metod, o kterých lze říci, že jsou sice „klikaté, nikoli však nezákonné“. Směle se zde tvrdí, že řada překážek, které stojí v cestě získání řidičského průkazu – jako neúspěch u testů – není „žádný problém“.

Může Rada potvrdit, zda diskuse v minulosti vedly k dohodě mezi členskými státy, aby společně pracovaly na předcházení cestování za řidičskými průkazy a podvodů, které s tím souvisejí, a pokud ano, jaké jsou konkrétní plány?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada by chtěla váženou pani poslankyni upozornit na směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech,⁽¹⁸⁾ která vstoupí v platnost 19. ledna 2013. Tato směrnice obsahuje ustanovení proti padělání a proti postupu známému pod názvem „cestování za řidičskými průkazy“. Co se týče boje proti padělání, článek 1 a 3 a příloha 1 řečené směrnice stanoví jednotný vzor evropského řidičského průkazu v podobě plastové karty a ukládá členským státům, aby podnikaly veškerá nezbytná opatření k předcházení rizika padělání řidičských průkazů, a to i průkazů vydaných podle vzoru používaného dříve, než výše uvedená směrnice vstoupí v platnost.

S ohledem na potírání tzv. cestování za řidičskými průkazy omezuje článek 7 úřední platnost řidičských průkazů nejvýše na dobu 10 let (odst. 2 písm. a) a zavádí zásadu jedné osoby na jeden řidičský průkaz (odst. 5 písm. a). Od členských států se požaduje, aby nejen odmítly vydat řidičský průkaz v případě, že objeví, že žadatel je již držitelem řidičského průkazu, ale odmítly průkaz vydat či uznat platnost průkazu i v takovém případě, že osoba má řidičský průkaz, na který se v jiném členském státě vztahuje nějaké omezení, jeho platnost byla pozastavena nebo byl této osobě odejmut (čl. 11 odst. 4). S ohledem na snazší provádění tohoto ustanovení jsou členské státy povinny používat síť řidičských průkazů Evropské unie, která obsahuje nezbytné údaje o vydání, nahrazení, obnovení a výměně řidičských průkazů.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Avril Doyle (H-0912/08)

Předmět: Biologická rozmanitost

Mohu Radu prosit, aby poskytla aktuální informace o současném stavu realizace cíle stanoveného na rok 2010, jímž je zastavení ubývání biologické rozmanitosti?

Jaké kroky byly v této snaze podniknuty během francouzského předsednictví a čeho se do této chvíle podařilo dosáhnout?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Pokud jde o tento velice náročný cíl EU, jímž je omezit a snížit do roku 2010⁽¹⁹⁾ ubývání biologické rozmanitosti na jejím území, členské státy a Komise vyvinuly velké úsilí o provedení množství praktických opatření stanovených druhým akčním plánem EU ze dne 25. května 2006⁽²⁰⁾ o biologické rozmanitosti, který byl nazván Zastavení ztráty biologické rozmanitosti do roku 2010 – a v dalších letech. Cílem tohoto akčního plánu je mj. posílit integraci biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb v horizontálních a odvětvových politikách Unie, jako jsou politiky v oblasti zemědělství, lesnictví, rozvoje venkova a rybolovu.

Na základě toho se Rada ve svých závěrech ze dne 18. prosince 2006⁽²¹⁾ obrátila na členské státy a Komisi se žádostí, aby zdvojnásobily své úsilí o úplnou realizaci sítě Natura 2000 jak na pevnině, tak na moři a zaručily účinnou správu a odpovídající financování této sítě, jejímž cílem je zajistit biologickou rozmanitost prostřednictvím uchovávání přírodních stanovišť a divoké fauny a flóry na území členských států. Odlesňování a znehodnocování lesů jsou hlavní faktory způsobující ubývání biologické rozmanitosti. Dne 4. prosince přijala Rada závěry týkající se sdělení Komise: „Řešení problémů spojených s odlesňováním a

(18) Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18.

(19) Formulováno Evropskou radou v Goteborgu ve dnech 15. a 16. června 2001, viz závěry předsednictví dok. 200/1/01 REV 1 s. 718.

(20) Sdělení Komise KOM (2006)0216. První program byl stanoven ve sdělení Komise KOM (2001)0162 ze dne 27. března 2001.

(21) Dok. 16164/06.

a zaměstnanost uvedla, že vedle monetární politiky a již přijatých opatření, jejichž cílem je stabilizace finančního odvětví, by měly hrát významnou úlohu při stabilizaci hospodářství rozpočtové politiky s využitím veškerých automatických stabilizátorů a rovněž doplňujících rozpočtových a fiskálních opatření. Tato koordinovaná reakce by měla být konzistentní s cílem dlouhodobé stability veřejných financí a měla by uvážlivě využít pružnosti funkcí, jež nabízí Pakt o stabilitě a růstu.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Josu Ortuondo Larrea (H-0920/08)

Předmět: Iniciativy zaměřené na respektování a ochranu národů a národních identit

Francouzské předsednictví EU skončí na konci roku 2008 a tato příležitost může být poznamenána tím, že bude vznesena otázka, která je podstatná pro budoucnost Evropy, kterou budujeme – totiž otázka respektování národů v rámci této Evropy.

Dovolím si citovat presidenta Sarkozyho z jeho řeči, kterou pronesl dne 25. září 2007 před Valným shromážděním OSN: „Na světě nebude mír, dokud bude mezinárodní společenství ochotno strpět porušování práva národů na sebeurčení či porušování lidských práv (...) Na světě nebude mír bez respektu k rozmanitosti, bez respektu k národním identitám (...) Zaujatost pro vlastní víru, vlastní identitu, vlastní jazyk a kulturu a pro vlastní způsob života, myšlení a smýšlení je oprávněná a hluboce lidská. Popírat to znamená život ponížení.“

Dodejme k tomu, že je zde národ s vlastním jazykem a identitou, který podle obecného mínění patří mezi nejstarší v Evropě – lid Euskal Herria čili lid Baskicka, jehož existenci dnes francouzský stát otevřeně popírá.

Může Rada s blížícím se koncem francouzského předsednictví uvést, jaká jsou opatření a jaké iniciativy zaměřené na respektování a ochranu národů a národních identit, které v Evropě sice existují, ale nemají svůj vlastní stát?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Unie není oprávněna k tomu, aby vyvíjela iniciativy týkající se respektování a ochrany národů a národních identit. Tato pravomoc náleží členským státům.

S ohledem na to budiž vážený pan poslanec upozorněn na skutečnost, že článek 6 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že Unie musí respektovat národní identitu svých členských států.

Mělo by být dále připomenuto, že zohledňování zájmů regionálních a místních společenství je na úrovni Evropské unie záležitostí Výboru regionů, který je v případech stanových ve Smlouvách konzultován Radou a Komisí.

Co se týče poněkud specifictějšího problému respektování rozmanitosti, a to zejména rozmanitosti jazykové a kulturní, odkázal bych váženého pana poslance na usnesení o evropské strategii pro mnohojazyčnost přijaté Radou dne 20. listopadu⁽²³⁾, ve kterém se potvrzuje, že jazyková a kulturní rozmanitost je součástí evropské identity a že mnohojazyčnost je důležitá i v souvislosti s podporováním kulturní rozmanitosti. Rád bych rovněž poukázal na závěry Rady ze dne 21. května⁽²⁴⁾, ve kterých je jako priorita uvedena podpora aktivní účasti každého občana na kulturním životě a podpora přístupu občanů ke kultuře a dědictví v celé jejich rozmanitosti.

*
* *

⁽²³⁾ Dok. 15368/08, s. 19–24.

⁽²⁴⁾ Závěry Rady o mezikulturních pravomocích, Dok. 9849/08, s. 14–18.

Otázka č. 18, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0921/08)**Předmět: Vztahy mezi EU a Jordánskem**

Je známo, že Jordánsko si přeje soudní stíhání jednoho dánského karikaturisty, deseti dánských novinářů a nizozemského poslance Gerta Wilderse kvůli obviněním z „rouhání, urážky islámu a citů muslimů a zostuzení a pohanění proroka Mohameda“. Jordánsko dokonce požádalo Interpol o zadržení dotyčných lidí a jejich předvedení před jordánský soud.

Dohoda o přidružení mezi EU a Jordánskem podepsaná 24. listopadu 1997 nabyla účinnosti 1. května 2002. Článek 2 této dohody stanoví, že respektování demokratických zásad a základních lidských práv je „základním prvkem“ dohody. Dojde-li k porušení dohody, mohou být podniknuta „příslušná opatření“.

Znamená výše zmíněná záležitost porušení „základního prvku“ věty uvedené v článku 2? Pakliže ano, jaké kroky Rada v souladu s touto dohodou podnikne?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Radě jsou známy informace uveřejněné ve sdělovacích prostředcích, podle nichž se dne 21. dubna 2008 jordánský nejvyšší státní zástupce rozhodl trestně stíhat jedenáct dánských a jednoho nizozemského občana, jež obvinil z rouhání a narušování veřejného pořádku.

Svoboda projevu je základním právem ve všech členských státech Evropské unie. Jak je známo váženému poslanci a jak je tomu i v souladu s mezinárodními právními předpisy, tato svoboda s sebou nese i povinnosti a určité odpovědnosti. To znamená, že meze svobody projevu mohou být za určitých podmínek určeny zákonem a že mohou být stanoveny pokuty, pokud by tyto meze byly překročeny.

Je tudíž odpovědností každé společnosti, aby v souladu s mezinárodními normami pro lidská práva vymezila, co představuje přijatelné meze svobody projevu. Podle úmluvy o ochraně lidských práv členské státy Evropské unie jednoznačně uznávají, že svoboda projevu podléhá „takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti“, zejména v zájmu „ochrany pověsti nebo práv jiných“. Jiné země mají dokonce ještě restriktivnější přístup a vytvářejí novinářské kodexy, které zakazují různé typy chování, obzvláště pokud jde o hanobení náboženství nebo náboženských symbolů.

Jádrem věci je tudíž stanovit, je-li zákaz hanobení náboženství nebo náboženských symbolů ve shodě s všeobecnými lidskými právy. Členské státy EU se domnívají, že není: lidská práva podle nás nemají chránit náboženství a náboženské symboly, nýbrž muže a ženy na celém světě. Držíme se litery ustanovení mezinárodního práva, která se týkají lidských práv.

Hanobení náboženství je nicméně v některých zemích vnímáno jako akt nesnášenlivosti, která útočí nejen na víru, ale nepřímo i na ty, kteří tuto víru vyznávají. V daném případě může navíc hanobení náboženství způsobit i narušení veřejného pořádku. Zachování veřejného pořádku je podle mezinárodních norem jednou z přijímaných mezí svobody projevu.

Je vám nepochybně známo, že o mezích uplatňování svobody projevu probíhá živá diskuse, ve které se lidská práva uvádějí jak na straně záruky této svobody, tak jako důvod jejího většího omezení. Mohu vás ujistit, že členské státy EU vynakládají značné úsilí, aby s každým udržovaly dialog o tomto důležitém problému, a to nejen na mezinárodních fórech, ale i v diskusích o lidských právech, které EU vede se třetími zeměmi, aby v nich hájila svůj postoj. Tento postup je neúčinnějším způsobem, jak uvést ve známost stanoviska EU v situaci, kdy kulturní rozměr této debaty je obzvláště citlivý pro všechny zúčastněné strany.

Rada je toho názoru, že tato otázka má zásadní význam, a bude tudíž i nadále aktivně podporovat dialog a porozumění, toleranci a vzájemný respekt při uplatňování lidských práv, a to prostřednictvím všech stávajících mechanismů obzvláště pak mechanismů stanovených v dohodách mezi EU a Jordánskem. S ohledem na to EU během minulého setkání Rady o přidružení EU a Jordánska dne 10. listopadu 2008 znovu připomněla jordánských orgánům náš závazek k respektování lidských práv a základních demokratických zásad.

Rada bude situaci samozřejmě i nadále pozorně sledovat.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0931/08)**Předmět: Stanovení limitu daní z ropy**

Vzhledem k poklesu cen ropy, k němuž nyní došlo, uzrál čas, aby byly znovu zváženy návrhy předložené francouzským předsednictvím ohledně stanovení limitu daní z ropy v rámci celé EU a/nebo využití části národních důchodů pocházející z daně z přidané hodnoty uvalené na ropné produkty k vytvoření fondu, který by pomohl všem dotčeným subjektům. Snaha členských států o budování ropných rezerv, jak to navrhovala Komise ve svém Druhém strategickém přezkumu energetické politiky, se ubírá stejnou cestou jako předsednictví. Přejde tento balíček návrhů, které mají pro naše občany velkou cenu, ještě předtím, než převezme štafetu Česká republika, vniveč, nebo naopak získá na váze?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada k tomuto datu neobdržela návrh Komise, jehož cílem by bylo zavedení maximální výše daní z ropy nebo by se týkal vytvoření fondu na pomoc spotřebitelům.

Rada se domnívá, že ropné zásoby představují jeden z prostředků, které mohou napomáhat kontrole cen energie a zaručovat zajištění dodávek energií. Váženému panu poslanci bude jistě známo, že Rada od roku 1968, kdy byla přijata směrnice (68/414/EHS) o zásobách ropy (kodifikovaná a zrušená směrnicí 2006/67/ES⁽²⁵⁾), používá povinný systém pro vytváření nouzových zásob ropy. Koordináční mechanismus, který je součástí tohoto systému, funguje spolehlivě v případě menších výkyvů, zejména v reakci na společná opatření koordinovaná Mezinárodní energetickou agenturou (IEA).

Rada rovněž vítá skutečnost, že Komise jí v nedávné době předložila svou druhou strategickou analýzu energetické politiky,⁽²⁶⁾ jejíž součástí je mj. návrh na přezkoumání směrnice o zásobách ropy se specifickým zaměřením na větší soulad se systémem Mezinárodní energetické agentury a vyšší spolehlivost a transparentnost zásob ropy díky uveřejňování stavu zásob s týdenní frekvencí. To je v souladu se závěry Evropské rady z března 2007, která ve svém akčním plánu nazvaném Energetická politika pro Evropu,⁽²⁷⁾ zdůraznila důležitost větší transparentnosti údajů o ropných produktech a přezkoumání infrastruktur zásob ropy EU a mechanismů skladování ropy s cílem doplnit krizový mechanismus stanovený Mezinárodní energetickou agenturou, zejména pokud se týče dostupnosti v případě krize. Rada se těší na plodnou spolupráci s Evropským parlamentem, která umožní rychlý pokrok v této důležité záležitosti.

Na obecnější rovině pak v souvislosti s druhou strategickou analýzou energetické politiky Rada tuto záležitost projednávala na své schůzi dne 8. prosince, přičemž zvláštní pozornost byla při tom věnována otázce energetické bezpečnosti, a bude ve své práci pokračovat i v průběhu dalších šesti měsíců.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Jacek Protasiewicz (H-0936/08)**Předmět: Pokrok v jednání s běloruskými orgány v souvislosti se zneužíváním trestního zákoníku proti politické a občanské činnosti**

S ohledem na prohlášení pana Alexandra Lukašenka, které učinil v rozhovoru pro Wall Street Journal, že je připraven osvobodit všechny politické vězně;

vzhledem ke skutečnosti, že pan Aljaksandr Barazanka je stále zadržován ve vazbě, kde čeká na soudní proces o své účasti na lednové demonstraci, a to i přesto, že se dne 27. října dobrovolně dostavil k výsledku

⁽²⁵⁾ Směrnice Rady 2006/67/ES ukládající členským státům povinnost udržovat minimální úroveň zásob ropy a/nebo ropných produktů (Úř. věst. L 217 ze dne 8.8.2006).

⁽²⁶⁾ Dok. 15944/08.

⁽²⁷⁾ Závěry Evropské rady ze dne 8. a 9. března 2007, dok. 7224/1/07 REV 1, příloha, s. 16-23.

na oddělení městské policie v Minsku, a není mu umožněno, aby byl vyšetřován na svobodě, což by byla obvyklá praxe v demokratických zemích;

v návaznosti na podobné případy a rozsudky o omezení svobody uvaleném na další opoziční aktivisty v Bělorusku;

je si Rada vědoma této situace? Vyzvala již Rada běloruské orgány k okamžitému propuštění pana Barazanky a k přezkoumání podobných případů? Jestliže nikoliv, učiní Rada tuto záležitost předmětem svých jednání s představiteli běloruské vlády?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada byla o situaci pana Barazanky informována. Předsednictví tento problém již v jednání s běloruskými orgány dne 24. listopadu předneslo. Rada bude ve styku s běloruskými představiteli i nadále požadovat propuštění této osoby.

Rada systematicky odsuzuje zadržování jednotlivců z politických důvodů. Rada ve svých závěrech ze dne 13. října rovněž uvádí, že postupné sbližování Evropské unie s Běloruskem závisí na tom, jaký pokrok běloruský režim učiní v oblastech demokratizace, dodržování lidských práv, základních svobod a právního státu.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Catherine Stihler (H-0940/08)

Předmět: Revmatická onemocnění

Může Rada ve světle úspěšného písemného prohlášení (P6_TA(2008)0262) o revmatických onemocněních podat Parlamentu nejnovější informace o tom, jaké byly podniknuty kroky na pomoc lidem trpícím v celé EU revmatickými onemocněními?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Písemné prohlášení o revmatických onemocněních vydané Evropským parlamentem dne 5. června 2008 vzala Rada plně na vědomí.

S ohledem na stárnutí společnosti a na skutečnost, že většina lidí starších 70 let vykazuje chronické nebo opakované revmatické příznaky, klade osmnáctiměsíční program pro francouzské, české a švédské předsednictví důraz na podporu všech iniciativ zaměřených na vytváření sociálního prostředí, ve kterém se starším osobám dostává ohleduplného a důstojného zacházení. Měly by mít možnost vést zdravý, aktivní a nezávislý život, mít určitou roli ve společnosti a těšit se vyšší kvalitě života. V případě, že potřebují péči, mělo by se jim dostat péče vysoce kvalitní a důstojné. Preventivní opatření na poli zdraví mají zásadní význam pro zachování zdraví občanů a předcházení vyšších výdajů na zdravotní péči v budoucnosti.

Při činnosti Společenství v oblasti veřejného zdraví je plně uznávána odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče. Rada již přijala závěry o obezitě, výživě a tělesné aktivitě, které jsou důležitými činiteli v prevenci revmatických onemocnění.

V závěrech Rady ze dne 10. června 2008 je stanoven mechanismus pro spolupráci mezi Radou a Komisí při provádění evropské zdravotní strategie. První zvolenou oblastí činnosti je kampaň na podporu kultury kvality ve zdravotních službách, jež přinese prospěch i lidem, kteří mají problémy pohybové soustavy a kteří potřebují zdravotní ošetření.

Pokud jde o vytvoření strategie Společenství pro boj proti revmatickým onemocněním, strategie na zlepšení přístupu k informacím a lékařskému ošetření souvisejícím s těmito onemocněními či doporučení Rady

týkající se včasné diagnózy a léčby těchto zdravotních obtíží, nebyla Rada Komisi odkázána na žádné iniciativy v těchto záležitostech.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0945/08)

Předmět: Nepřípustné embargo uvalené Tureckem na Kyperskou republiku

Turecká vláda i nadále neústupně brání v přístupu do vlastního vzdušného prostoru, vlastních přístavů a na vlastní letiště, a to nejen registrovaným kyperským plavidlům a letadlům, ale rovněž i plavidlům a letadlům, které předtím využily kyperských přístavů či letišť. Rozhodnutí Rady dočasně zastavit jednání o příslušných kapitolách týkajících se tureckého členství se do této chvíle ukázalo jako neadekvátní, neboť turecké orgány v této věci demonstrativně odmítají ustoupit, což se potvrdilo i u příležitosti návštěvy Kypru, kterou vykonala delegace výboru Evropského parlamentu pro dopravu. Toto nepřípustné embargo, které Turecko vyhlásilo ve zjevném rozporu s mezinárodním právem, přistupuje navíc k jeho pokračující vojenské okupaci poloviny území Kyperské republiky.

Jaká opatření zamýšlí Rada přijmout, aby zajistila, že Turecko bude postupovat ve shodě se svými mezinárodními závazky a ve shodě s mezinárodním právem, a aby zajistila zrušení tohoto nepřípustného embarga vůči Kyperské republice?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Postoj EU k problému dodatečného protokolu k dohodě o přidružení je jednoznačný. Úplné a nediskriminační provedení tohoto protokolu je smluvním závazkem Turecka, a je proto nutné, aby tento závazek splnilo. Tento postoj, který se objevuje v rámci pro jednání a v revidovaném přístupovém partnerství přijatém Radou a rovněž i v prohlášení Evropského společenství a jeho členských států ze dne 21. září 2005, byl Turecku sdělen při několika příležitostech, v neposlední řadě i v rámci politického dialogu, který EU vede s tureckými orgány.

S odkazem na své závěry ze dne 10. prosince 2007 vyjádřila Rada ve svých závěrech o rozšíření ze dne 8. prosince 2008 politování nad tím, že Turecko do té doby nesplnilo svůj závazek, že provede plným a nediskriminačním způsobem dodatečný protokol k dohodě o přidružení a že neučinilo žádný pokrok směrem k normalizaci svých vztahů s Kyperskou republikou.

V souladu se svými závěry ze dne 11. prosince 2006 proto Rada zopakovala, že bude i nadále sledovat a zkoumat pokrok, jehož bylo dosaženo v oblastech, na které se vztahuje prohlášení Evropského společenství a jeho členských států ze dne 21. září 2005.

Rada konečně též konstatovala, že se nyní naléhavě očekává dosažení pokroku.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Jean-Pierre Audy (H-0946/08)

Předmět: Odpověď Rady na výroční zprávu Evropského účetního dvoru o provádění rozpočtu na rok 2007

Ve své výroční zprávě o provádění rozpočtu na rok 2007 upozorňuje Evropský účetní dvůr na vysoký počet chyb plynoucích ze správy opatření sdílené s členskými státy, a to v následujících politických oblastech: zemědělství, soudržnost, výzkum, energie, doprava, vnější pomoc, rozvoj, rozšiřování, vzdělávání a občanství. Mohla by Rada jako rozpočtový a politický orgán, jehož úkolem je vydávat v rámci udělování absolutoria své stanovisko, sdělit své názory na přetrvávající značně vysoký počet chyb, vznikajících v souvislosti se sdílenou správou ve výše jmenovaných oblastech a pochybením ze strany mnoha členských států, které nevzdávají vnitrostátní prohlášení? Mohla by Rada rovněž sdělit své názory na vztah, který je podle Evropského účetního dvoru mezi složitostí nařízení a počtem odhalených chyb, a na vhodnost dalšího zjednodušování evropských nařízení, jejichž uplatňování navíc často ještě dále znesnadňují vnitrostátní pravidla?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Předseda Evropského účetního dvoru, pan Vítor Caldeira, představil Radě Ecofin, která se sešla 2. prosince, výroční zprávu Evropského účetního dvoru o provádění rozpočtu EU na rok 2007.

Aby bylo možné vypracovat doporučení Evropskému parlamentu ohledně absolutoria, jež má být uděleno Komisi k provedení rozpočtu na rok 2007, musí být tato zpráva ještě prozkoumána pověřenými orgány Rady. Rada by měla přijmout toto doporučení na svém zasedání dne 10. února.

Rád bych poukázal na to, že důkladné správě prostředků Společenství přikládá Rada ten největší význam. Výroční zpráva Evropského účetního dvoru je s ohledem na to velmi důležitým nástrojem.

Rada vzala plně na vědomí všechny obavy, které vyjádřil vážený pan poslanec a zcela jistě je bude brát v úvahu při přípravě svého doporučení ohledně absolutoria, jež má být uděleno Komisi k provedení rozpočtu na rok 2007.

V této souvislosti bych chtěl potvrdit, že doporučení Rady bude představeno Evropskému parlamentu předsednictvím Rady na schůzi Výboru pro rozpočtovou kontrolu, která se bude konat v únoru 2009, a že při této příležitosti bude doajista možné uskutečnit rozsáhlou výměnu názorů na nejrůznější témata.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0949/08)**Předmět: Další izraelské zločiny proti Palestincům**

Dne 5. listopadu zničil Izrael pět palestinských obytných domů ve východní části Jeruzaléma, protože byly podle izraelských orgánů postaveny bez stavebního povolení. Izraelská organizace na ochranu lidských práv B'Celem hlásí, že od roku 2004 zničily izraelské orgány ve východní části Jeruzaléma 350 palestinských obytných domů.

Současně s tím pokračuje zločinné izraelské embargo proti palestinskému lidu, zabíjení a nezákonné zatýkání tisíců Palestinců včetně dětí. Podle hlášených údajů je izraelskými okupačními silami zatčeno každoročně v průměru 700 dětí.

Tyto operace izraelských okupačních sil představují brutální porušení základních práv Palestinců a jsou v očividném rozporu s mezinárodním právem.

Odsuzuje Rada zločinné akce izraelské okupační armády proti palestinskému lidu?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Celou řadu obav, které vyjádřil vážený pan poslanec Evropského parlamentu, Rada sdílí.

Rada by chtěla poukázat na skutečnost, že v závěrech Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy (GAERC) ze dne 8. prosince 2008 vyslovila svou podporu zásadám izraelsko-palestinského mírového procesu znovuzahájeného na konferenci v Annapolisu. Při této příležitosti vyzvala Rada obě strany, aby uznávaly závazky, které na základě plánu přijaly, a aby provedly významné změny, které v této oblasti posílí mír.

Rada se domnívá, že pokračující kolonizace představuje jednu z hlavních překážek dosažení míru a zpochybňuje životaschopnost budoucího Palestinského státu. Žádá izraelské orgány, aby postupovaly v souladu s mezinárodním právem a ukončily své kolonizační aktivity, mj. aktivity spojené s tzv. přirozeným růstem, a to i ve východní části Jeruzaléma. Dne 10. listopadu vyjádřila Rada své hluboké znepokojení nad zprávami o ničení palestinských obytných domů ve východní části Jeruzaléma. Tento postoj byl na různých úrovních sdělen izraelským orgánům. Dne 5. prosince uvítalo předsednictví Rady Evropské unie rozhodnutí

izraelské vlády o evakuaci jednoho palestinského domu, který byl násilně zabrán izraelskými kolonisty. Rada vyzývá Izrael, aby podnikl další opatření, která by vedla k posílení probíhajícího diplomatického procesu.

Rada je hluboce znepokojena omezováním svobody pohybu a cestování, jež Izrael uplatňuje na západním břehu Jordánu a v pásma Gazy. Dne 14. listopadu vyjádřilo předsednictví Rady Evropské unie své nejhlubší znepokojení nad poslední bloádou pásma Gazy, která je podle mezinárodního práva nezákonná, a požádala izraelské orgány o okamžité znovuootevření přechodů na toto území, aby bylo přístupné humanitární pomoci. Současně s tím Rada vyzývá k okamžitému ukončení odpalování střel na Izrael z pásma Gazy.

Rada konečně poukazuje též na to, že největší význam přikládá Evropská unie dodržování lidských práv na palestinských územích. Osvobození palestinských vězňů zadržovaných v Izraeli je zásadním krokem k obnovení atmosféry vzájemné důvěry, jež je nezbytnou podmínkou pokroku mírových jednání. Rada vyzývá izraelské orgány, aby propustily další zadržované Palestince.

Otázka vězňů a násilí spáchaného na Palestincích ze strany kolonistů patří mezi záležitosti, které jsou předmětem politických rozhovorů mezi EU a Izraelem. Vytvoření podvýborů pro lidská práva s účastí EU a Izraele na jedné straně a EU a palestinského orgánu na straně druhé jsou dokladem zájmu EU o otázku lidských práv v regionu.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0956/08)

Předmět: Přípravné orgány Rady a Výbor stálých zástupců (COREPER)

Bude Rada souhlasit s tím, aby byla zástupcům průmyslu či obchodu umožněna účast na schůzích přípravných orgánů Rady a Výboru stálých zástupců?

Pakliže ano, kteří zástupci průmyslu a obchodu se budou těchto schůzí účastnit a jak často?

Pakliže ne, jaké další institucionální příležitosti mají zástupci obchodu a průmyslu k setkání s úředními činiteli přípravných orgánů a Výboru stálých zástupců a dalšími úředními činiteli Rady? Kde a jak často se takové schůze konají?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

V souladu s článkem 203 Smlouvy o ES se schůzí Rady mohou účastnit pouze představitelé vlád členských států. S ohledem na úlohu, která je jí přisouzena ve smlouvách, se těchto schůzí účastní také Komise. V některých specifických případech konečně smlouvy připouštějí přítomnost zástupců některých dalších orgánů, jako je Evropská centrální banka. Toto pravidlo se mutatis mutandis vztahuje i na schůze všech přípravných orgánů Rady a obzvláště pak Výboru stálých zástupců (COREPER). Z řečeného vyplývá, že představitelé průmyslu či obchodu se těchto schůzí účastnit nemohou.

Kontakty se sociálními partnery lze pěstovat, a to i na nejvyšších úrovních, například na třístranném sociálním summitu, jehož poslední schůze se konala 15. října 2008, nebo během tzv. makroekonomického dialogu, který je pořádán dvakrát ročně za účasti předsednictví Rady, předsedů evropských odborových svazů a sdružení zaměstnavatelů a předsedy Evropské centrální banky a dvou zástupců Komise. S představiteli sociálních partnerů se mimoto pravidelně scházejí i členové Výborů pro zaměstnanost a sociální ochranu. Zmínit lze rovněž pravidelná setkání předsednictví, sociálních partnerů a členů nevládních organizací z tzv. sociální platformy, kde se vedou neformální diskuse o otázkách, které tvoří agendu Rady pro zaměstnanost a sociální politiku.

Navazování kontaktů se zástupci průmyslu a obchodu je rovněž žádoucí, ovšem na neformální úrovni.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Catherine Guy-Quint(H-0958/08)**Předmět: Zastavení úpadku v evropských odvětví chovu ovcí a koz**

Odvětví chovu ovcí prošlo během posledních deseti let řadou těžkých krizí, které dolehly na celé odvětví chovu přežvýkavého skotu. Následující dvě statistiky hovoří za vše: celkový počet menších přežvýkavců klesl v celé EU v rozmezí let 2000 až 2006 o 7,6 %; nebudou-li podniknuta žádná opatření, klesne do roku 2015 produkce ovcí a koz o více než 25 %. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla předložit dva pozměňovací návrhy v rozpočtových kapitolách celkového rozpočtu na rok 2009, které se týkají prémie pro chovatele ovcí a koz a dodatečných prémie pro producenty ovčího a kozího masa v méně příznivých či horských oblastech (s navrhovaným zvýšením o 20 a 15 milionů EUR). Rada se při hlasování ve druhém čtení o návrhu rozpočtu na rok 2009 rozhodla můj návrh zamítnout. Mohla by Rada veřejně uvést důvody svého zamítnutí tohoto návrhu, k čemuž došlo v době, kdy se ukazuje, že v zájmu záchrany bank je možné dojednat úpravy veškerých stávajících pravidel (týkajících se DPH, paktu o stabilitě, přezkoumání rámcových programů atd.)?

Otázka č. 30, kterou pokládá Michel Teychenné (H-0963/08)**Předmět: Rozpočet: pomoc pro odvětví chovu ovcí a koz**

Odvětví chovu ovcí a koz prochází nebývale hlubokou krizí, kterou ještě prohloubila rychle se šířící infekce hlavničky. Jedná se o odvětví, které představuje významný přínos k využívání půdy a územnímu plánování, a to zejména v těch nejproblematictějších oblastech. Z tohoto důvodu Evropský parlament přijal na prvním čtení během svého říjnového dílčího zasedání dva pozměňovací návrhy celkového rozpočtu na rok 2009, které předložila paní Catherine Guy-Quintová, počítající s navýšením pomoci ve prospěch tohoto odvětví o 35 milionů EUR. Vzdor naléhavosti situace a rozhodného postoje Parlamentu však ministři tyto pozměňovací návrhy během dohodovacího jednání v pátek 21. listopadu 2008 zamítli. Pan Barrier oznámil, že bude vytvořen záchranný plán pro francouzský zemědělský průmysl; není v tom určitý rozpor, že na evropské úrovni nic takového neexistuje? Jinak řečeno, kdy se slova změň v činy?

Společná odpověď

(FR) Rád bych především zdůraznil, že zemědělskému odvětví, které je zásadní pro evropské hospodářství, a obzvláště pak přímým subvencím ve prospěch zemědělců, zejména v odvětví chovu ovcí a koz, přikládá Rada velký význam.

V této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že během setkání Rady ve dnech 29.–30. září a 27.–28. října předsednictví a mnozí členové Rady upozornili Radu a Komisi na nezbytnost další politiky, která se bude zabývat problémem katarální horečky a obzvláště pak vakcinační strategií.

Během druhého čtení návrhu rozpočtu Evropské unie na rok 2009 došla Rada k závěru, že co se týče kapitoly Zachovávaní a správa přírodních zdrojů (kapitola 2 finančního rámce), jsou odhady Komise uvedené v předběžném návrhu rozpočtu a upravené pozměňovacími návrhy č. 1/2009 a č. 2/2009 s přihlédnutím k situaci na trhu v příslušném období přiměřenou odpovědí na dané potřeby.

Mohu nicméně jen opakovat ujištění, že Rada neopomene prozkoumat s maximální pozorností jakýkoli návrh, který jí Komise v této věci případně předloží.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0959/08)**Předmět: Ochrana výroby a zaměstnanosti v textilním a oděvním odvětví v různých členských státech EU**

Může Rada v návaznosti na odpověď na otázku č. H-0865/08⁽²⁸⁾ o (možném) skončení platnosti společného systému dohledu nad určitými kategoriemi textilních a oděvních výrobků dovážených z Číny do členských států EU, jehož platnost by mohla skončit 31. prosince 2008, a s ohledem na zvyšující se počet firem, které (zejména v Portugalsku) bankrotují nebo stěhují výrobu do jiné země a zanechávají za sebou nezaměstnanost a sociální krize, uvést, zda nějaký členský stát již navrhl nebo požádal Komisi, aby prodloužila platnost společného systému dohledu po 31. prosinci 2008 či aby přijala nějaká jiná opatření v tomto rámci? Pakliže ano, může tyto členské státy jmenovat a vyložit, jaká opatření ten který z nich v současné době navrhuje?

⁽²⁸⁾ Písemná odpověď ze dne 18. 11. 2008.

Postavil se některý členský stát proti takovým opatřením a pokud ano, na základě jakých důvodů se tak v tom kterém případě stalo?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada neobdržela od Komise žádný návrh na toto téma, a o dané záležitosti tudíž nejednala. Odpovědi na otázky č. H-0781/08 a H-0865/08 mají ostatně i nadále plnou platnost. To platí zejména pro práci odvedenou v příslušném přípravném orgánu Rady, článek 133 Výboru pro textilní výrobky. Tento výbor projednával tuto otázku již několikrát. Co se týče různých postojů jednotlivých členů výboru, nepřísluší Radě odpovědnost za jejich zveřejňování či za sdělování odůvodnění nebo argumentů, které byly během těchto debat použity.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0961/08)

Předmět: Vyhlídky vztahů mezi EU a Čínou

Summit EU a Číny plánovaný na 1. prosince byl odložen čínskou vládou, která vinila francouzské předsednictví z toho, že se setkal s tibetským duchovním vůdcem Dalajlámou. Jak Rada hodnotí současný mezistav vztahů mezi EU a Čínou? Jaké vyhlídky mají tyto vztahy do budoucna? Jak Rada posuzuje aktivity a příspěvy ze strany Evropského parlamentu v rámci vztahů mezi EU a Čínou?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Evropská unie vzala na vědomí rozhodnutí Číny odložit schůzku na nejvyšší úrovni s Evropskou unií na základě toho, že někteří evropští vedoucí představitelé se setkali nebo se chtějí setkat s Dalajlámou. EU vyjádřila politování na rozhodnutím Číňanů, kteří za své jednání nesou odpovědnost.

I přes tento bezprecedentní akt zůstává Čína i nadále významným partnerem Evropské unie v hospodářských a obchodních záležitostech a stejně tak i v nejvýznamnějších mezinárodních záležitostech. EU hodlá i nadále posilovat svůj strategický partnerský vztah s Čínou, zejména pak v době, kdy světová hospodářská a finanční situace vyžaduje těsnou spolupráci mezi Evropou a Čínou. Pravidelné kontakty s čínskými orgány budou pokračovat v rámci různých oboustranně vedených rozhovorů. Evropská unie pracuje zejména na jednáních o dohodě o partnerství a spolupráci a počítá do budoucna rovněž s podepsáním dohod o spolupráci a projektů, kde bylo již dohody s čínskými orgány dosaženo.

Evropský parlament prostřednictvím svých jednotlivých výborů přispívá obecně k zahraniční politice Evropské unie a konkrétně pak i k politice ve vztahu k Číně.

*
* *

Otázka č 31, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0965/08)

Předmět: Význam politiky v oblasti silniční dopravy

Rada budiž tímto informována, že co se týče již projednávané otázky č. H-0614/08 adresované Radě dne 15. července 2008, nebyl k tomuto datu přes ujištění vyslovená představitelům Rady dne 23. září 2008, že Parlamentu bude v září postoj Rady zaslán, žádný takový dokument doručen. Může Rada vzhledem ke skutečnosti, že nové znění nařízení o přístupu k profesi silničního dopravce má nabýt účinnosti dne 1. června 2009 a že do 1. ledna 2012 mají podle tohoto nařízení členské státy spojit své vnitrostátní elektronické registry, sdělit, jaký stupeň priority bude mít v příštích pěti měsících tzv. balíček o silniční dopravě a objasnit navržený časový plán, který umožní, že nové pozměněná nařízení budou přijata do 1. června 2009?

Odpověď

(FR) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prosincovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

V červnu 2008 dospěla během slovinského předsednictví Rada k politické dohodě o tzv. balíčku o silniční dopravě, který sestává ze tří legislativních aktů týkajících se možnosti výkonu povolání provozovatele silniční dopravy (2007/0098 (COD)), o přístupu na trh silniční přepravy (2007/0099 (COD)) a o přístupu na trh pro autobusovou a autokarovou přepravu cestujících (2007/0097 (COD)). Rada v současné době pracuje na společném postoji ke každé z těchto záležitostí, které bude Evropskému parlamentu představeno v lednu 2009. Budoucí české předsednictví je pevně odhodláno k zahájení neformálních rozhovorů s různými zpravodaji, aby prozkoumalo možnosti dosažení dohody s Evropským parlamentem v co nejkratším možném termínu. Pozornost vážené paní poslankyně v této souvislosti zasluhuje fakt, že do konce října 2008 nebyly Komisi dodány bulharská a rumunská verze výše zmíněného legislativního návrhu, takže v důsledku toho nebylo možné pokročit s přípravnou procedurální prací.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 38, kterou pokládá Marco Cappato (H-0919/08)

Předmět: Národní a evropské vlajky na příštích olympijských hrách

Esperanto, radikální sdružení, které je součástí Nenásilné radikální strany, zahájilo kampaň, jejímž cílem je, aby národní olympijské výbory povolily každému členskému státu reprezentovat na příštích olympijských hrách jak Evropu, tak sebe sama. Každý sportovec by měl dvě vlajky, vlajku své země a vlajku Evropy a do součtu medailí by se započítával celkový počet medailí získaných pod evropskou vlajkou.

Má Komise v úmyslu tuto iniciativu podpořit?

Odpověď

(EN) Komise si je dobře vědoma klíčové role sportu a rovněž i jeho potenciálu pro vytváření pocitu sounáležitosti. Jak se nicméně prohlašuje v Bílé knize o sportu, organizace sportu a soutěží na vnitrostátním základě je součástí historického a kulturního pozadí evropského přístupu ke sportu a odpovídá přáním většiny evropských občanů. Jsou to zejména národní týmy, které mají zásadní význam pro identitu, ale vytvářejí také solidaritu s amatérským sportem, a zaslouží si proto podporu.

Zodpovědnost za sport nesou buď vnitrostátní orgány, nebo sportovní organizace, anebo v určité kombinaci obojí. V této souvislosti je třeba připomenout, že myšlenku evropské vlajky na sportovních dresech olympioniků zdůrazňovala již Adoninova zpráva Evropa občanů⁽²⁹⁾.

Rozhodování o tom, zda a jak uveřejňovat výsledky olympijských her přísluší jejich organizátorům, a je třeba mít při tom na mysli, že systém výběru v některých disciplínách umožňuje Evropě vyslat na hry větší počet sportovců (27 týmů), což ve srovnání s ostatními účastníky zvyšuje šance na získání medailí. Komise proto zdůrazňuje, že členské státy se her účastní jako státy národní, a připomíná, že heslem EU je: Jednotná v rozmanitosti.⁽³⁰⁾

Vážený pan poslanec proto jistě chápe, že Komise nemůže podporovat iniciativy, které chtějí počítat medaile vyhrané pod evropskou vlajkou. Co se týče používání dvou vlajek během příštích olympijských her, Komisi se sice nijak neprotiví myšlenka použití takového symbolu jednoty, přeje si však plně respektovat autonomii sportu a primární zodpovědnost členských států v oblasti sportovní politiky. Komise by ovšem svou podporu mohla poskytnout v případě, že by taková iniciativa postupovala za plného souhlasu příslušných orgánů.

*
* *

⁽²⁹⁾ KOM (1988)0331 v konečném znění, 24. června 1988.

⁽³⁰⁾ http://europa.eu/abc/symbols/motto/index_cs.htm

Otázka č. 42, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0907/08)**Předmět: Schodek rozpočtu**

Schodek rozpočtu se v Irsku pohybuje v současnosti přibližně na úrovni 5 %. Přesahuje tak vcelku výrazně tříprocentní hranici rozpočtového schodku, kterou stanovuje Pakt o stabilitě a růstu, a to je dost na to, aby byl zahájen nouzový výstražný postup.

V rozhovoru pro jeden irský list pan komisař Almunia prohlásil, že „Pakt o stabilitě a růstu nespočívá v udělování pokut. Nespočívá v obviňování členských států... V některých případech je to věc vzájemného tlaku ve snaze využít evropského rozměru a systému mnohostranného dohledu, který vlády přiměje k provádění politik.“

Může Komise sdělit, k jakému porozumění došla v jednání s irskou vládou ohledně současné situace rozpočtového schodku?

Odpověď

(EN) Podle aktualizace programu stability z roku 2008, která byla irskými orgány předložena dne 14. října, je odhadovaná výsledná hodnota obecného vládního schodku v roce 2008 v Irsku 5,5 % HDP, přičemž v předchozí aktualizaci byl pro srovnání plánován schodek ve výši 0,9 % HDP.

Tzv. postupu při nadměrném schodku (EDP) Komise používá v souladu s ustanoveními Smlouvy a Paktu o stabilitě a růstu. Pokud vládní schodek překročí 3 % HDP, musí Komise v souladu s čl. 104 odst. 3 Smlouvy připravit zprávu. Jakékoliv překročení referenční hodnoty, pakliže se nejedná o překročení výjimečné, dočasné nebo blízké prahové hodnotě (čl. 104 odst. 2), povede k tomu, že dotyčná země bude Radou na doporučení Komise (čl. 104 odst. 6) formálně klasifikována jako země s nadměrným schodkem.

Postup při nadměrném schodku by měl být chápán jako poskytnutí vzájemné podpory za účelem překonání stávajících obtíží a zajištění dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0917/08)**Předmět: Solventnost členských států eurozóny**

Během současné finanční krize řada členských států zjišťuje, že mají obtíže se splácením úroku ze svého veřejného dluhu, protože zhoršení obligačního rozpětí státních cenných papírů vede k prudkému nárůstu poplatků za půjčky.

Vzhledem k tomu, že některé členské státy jako Řecko se již mnoho let usilovně snaží podstatně snížit svůj veřejný dluh, do jaké míry se hospodářská krize projevuje na solventnosti Řecka a vůbec všech členských států eurozóny? Jak vysoká úroková sazba je stanovena půjčkám Řecka a ostatních států eurozóny? Jaké je obligační rozpětí státních cenných papírů Řecka a členských států eurozóny, budeme-li brát jako základ německé státní cenné papíry za období deseti let?

Odpověď

(EN) Zmatky na finančních trzích vyvolaly „útěk do bezpečí“, což v případě zemí, které měly v minulosti vysoké schodky a vysoké zadlužení, zvýšilo cenu úrokování státního dluhu.

V některých zemích, mj. i v Řecku, by stávající účetní nerovnováha mohla přispět k nepříznivému hodnocení jejich schopnosti vyrovnávat v dlouhodobější perspektivě nepříznivé účinky zpomalení hospodářského růstu.

Budeme-li brát jako východisko německé státní dluhopisy se stejnou splatností, tak se od 6. listopadu 2008 a ve srovnání s hodnotami z 6. listopadu 2007 obligační rozpětí státních cenných papírů za období deseti let v Řecku zvýšilo o 120 % (z 31 na 151 %). Tento skok je v zemích EU27 jedním z nejvýraznějších, neboť vyšší než v Řecku je už pouze v Maďarsku (+262 %), Rumunsku (+194 %), Lotyšsku (+182 %) a Polsku (+145 %) a je zdaleka nejvyšší v oblasti, kde se používá euro (zemí s druhým nejvyšším nárůstem v této oblasti je Itálie s +75 % a pak Belgie s +64 %). Vzhledem k tomu, že tyto vývojové tendence jsou obzvláště výrazné ve výše zmíněných zemích, nárůst, k němuž v jejich případě došlo, ovlivnil v průběhu téhož období i EU27 jako celek (+67,7 % v průměru) i země eurozóny (+46 %). (Zdroj údajů: Eurostat)

*
* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Claude Moraes (H-0904/08)

Předmět: Evropská strategie Komise v oblasti veřejného zdraví a starší osoby

Prvním cílem evropské strategie Komise v oblasti veřejného zdraví je „podporovat dobrý zdravotní stav ve stárnoucí Evropě“. Mohu sice jen chválit, že Komise učinila problém stárnutí pevnou součástí své agendy pro zdravotnictví, zároveň však na tomto poli chybí konkrétní návrhy a činnosti. Program Otevřeného fóra zdraví, pořádaného ve dnech 10.–11. prosince, se například zaměřuje pouze na mládež a neobsahuje žádnou zmínku o starších osobách.

Mohla by Komise v této souvislosti v hrubých rysech nastínit, jaká politická opatření a jaké iniciativy se chystá podniknout, aby za použití již existujících nástrojů EU, jako je otevřená metoda koordinace v oblasti sociální ochrany a sociálního začlenění, napomohla tomu, aby starší občané v Evropě vedli zdravější a delší život?

A především pak co Komise plánuje udělat, aby povzbudila členské státy k začlenění starších osob mezi cílové skupiny v jejich zdravotní prevenci a osvětových činnostech, a má Komise v úmyslu rozvíjet evropskou strategii zdravého stárnutí tak, aby zahrnovala všechny generace?

Odpověď

(EN) Podpora dobrého zdravotního stavu ve stárnoucí společnosti je skutečně klíčovým cílem strategie EU v oblasti veřejného zdraví v letech 2008–2013 a programu v oblasti zdraví.

Strategie v oblasti veřejného zdraví počítá s akcemi zaměřenými na zlepšování zdravotního stavu starších osob, jejichž součástí jsou i pokyny týkající se rakoviny a práce na neurodegenerativních chorobách. Komise v této souvislosti plánuje například předložit příští rok návrh iniciativy Společenství, která by pomohla v řešení problémů souvisejících s Alzheimerovou chorobou.

Komise se rovněž snaží zajistit, aby ke zdravému stárnutí přispívaly různé politické iniciativy a pomáhaly systémům zdravotní péče v jejich přizpůsobování se požadavkům stárnoucího obyvatelstva.

Komise mimoto podporuje výměnu osvědčených postupů v této oblasti. Z programu v oblasti zdraví byl například nedávno financován projekt, v jehož rámci byla vydávána doporučení týkající se politik zdravého stárnutí.

Podpora zdravého stárnutí obnáší ovšem mnohem více než jen opatření zaměřená na starší osoby. Velkému množství chronických onemocnění, jež postihují starší osoby, by bylo možné předejít, kdyby lidé vedli v mládí zdravější život. Z tohoto důvodu je tato strategie zastáncem prevence a osvěty v průběhu celého života a cílem jejích iniciativ jsou lidé všech věkových kategorií včetně mládeže. Součástí činnosti Komise v této oblasti jsou Evropská akční platforma pro spravu, fyzickou aktivitu a zdraví a strategie týkající se alkoholu a výživy.

Komise rovněž podporuje členské státy v jejich úsilí o osvětu v oblasti zdravého stárnutí. V rámci otevřené metody koordinace v oblasti sociálního začlenění a sociální ochrany Komise s velkým zájmem sleduje iniciativy, které navrhuji členské státy a které se týkají zdravotní osvěty a prevence onemocnění se zaměřením na stárnoucí obyvatelstvo.

Komise se konečně v současnosti zabývá případnými budoucími iniciativami, které by ještě více podpořily zdravé stárnutí.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Jim Higgins (H-0909/08)

Předmět: Duševní zdraví

Mohla by Komise sdělit, je-li spokojena se současným zaopatřením zařízení pro péči o duševní zdraví v členských státech a s množstvím prostředků, které mají tyto služby k dispozici, a vnímá-li jako důvod k obavám, že péče o duševní zdraví se stále potýká s nedostatkem prostředků a má natolik špatné zázemí, že jen stěží může pomáhat těm, kdo tuto péči potřebují, a zda se její obavy týkají specificky regionálních nevyvážeností poskytovaných služeb?

Odpověď

Organizace a poskytování zdravotnických služeb a lékařské péče je odpovědností členských států.

Komise si je vědoma, že systémy péče o duševní zdraví je třeba zlepšit. Uznaly to a souhlasily s tím i členské státy EU, když v roce 2005 pro Evropu přijaly prohlášení Světové zdravotnické organizace o duševním zdraví. Několik členských států mezitím podniklo kroky k přezkoumání svých strategií péče o duševní zdraví nebo vytvořilo nové.

Jednou z priorit Evropského paktu za duševní zdraví a pohodu, který vešel v platnost v červnu roku 2008, je poskytování podpory, která by členským státům umožnila zlepšovat jejich systémy péče o duševní zdraví, a to prostřednictvím výměny a spolupráce na úrovni EU a na základě již známých osvědčených postupů.

Vedle aktivit spadajících do rámce paktu o duševním zdraví mohou členské státy využívat stávající nástroje EU. Mohou například provádět opatření na zlepšení odborného výcviku personálu či řešit regionální nevyváženosti služeb v oblasti péče o duševní zdraví za použití svých programů v rámci strukturálních fondů.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Avril Doyle (H-0913/08)**Předmět: Práva pacientů v přeshraniční zdravotní péči**

Podle návrhu směrnice o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči [návrh směrnice 2008/0142(COD) o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči] se zřizuje síť orgánů oprávněných k hodnocení lékařských technologií. Tyto orgány, jako je v Irsku Úřad pro informace o zdravotní péči a její kvalitě (HIQA) a ve Spojeném království Národní ústav zdraví a klinické péče (NICE), vydávají doporučení ohledně toho, jaký druh lékařského ošetření by měl nebo neměl být pacientům dostupný.

Až doposud bývala tato přezkumná řízení často jen nedostatečně transparentní, zdlouhavá a pokud jde o zaměření na potřeby pacientů, nejednoznačná. Ředitel NICE se v nedávné době musel veřejně omluvit za průtahy, k nimž došlo během přezkumu jedné nové lékařské metody.

Souhlasí Komise s tím, aby směrnice, která ve svém názvu nese „práva pacientů“, zajišťovala rovněž účast pacientů na těchto přezkumných řízeních?

Odpověď

(EN) Cílem návrhu směrnice o právech pacientů vztahujících se na přeshraniční zdravotní péči je zřídit na trvalé bázi síť, která bude propojovat národní orgány či instituce zodpovědné za hodnocení zdravotních technologií. Jejím účelem by bylo podporovat spolupráci a výměnu informací, poznatků, používaných metod a osvědčených postupů mezi všemi 27 členskými státy.

Cílem tohoto ustanovení není harmonizace vnitrostátních postupů užívaných při rozhodování o hodnocení zdravotních technologií, a neukládá tudíž, aby se vnitrostátních přezkumných řízení účastnili pacienti. O této věci by bylo možné uvažovat ve chvíli, kdy se budou přijímat opatření pro provádění tohoto ustanovení. Je třeba ovšem poznamenat, že podle článku 17 navrhované směrnice se zmíněná síť skládá z orgánů a institucí, které jsou zodpovědné za hodnocení zdravotních technologií a ustanovené členskými státy.

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Bart Staes (H-0915/08)**Předmět: Přeshraniční zdravotní péče**

V návrhu Komise (KOM(2008)0414) se klade větší důraz na právo pacienta na přeshraniční zdravotní péči nežli na právo členského státu financovat a kontrolovat svůj vlastní systém zdravotní péče. Systém zdravotní péče by tak mohl být vystaven většímu zatížení, obzvláště v zemích s velkým přílivem pacientů. Existuje navíc také již nařízení (EHS) č. 1408/71⁽³¹⁾, které koordinuje systémy sociálního zabezpečení a obsahuje pravidla vyplácení náhrady, předběžného schvalování atd.

⁽³¹⁾ Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2.

Jaké záruky Komise zapracovala do svého návrhu, aby vlastní systém zdravotní péče daného členského státu nebyl vystaven zbytečnému zatížení, a jak chce Komise pacientům objasnit nynější situaci, kdy vedle sebe budou koexistovat nová směrnice i nařízení (EHS) č. 1408/71 o systémech sociálního zabezpečení?

Odpověď

(EN) Co se týče otázky dopadů návrhu směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči⁽³²⁾ na systémy zdravotní péče jednotlivých členských států, z posouzení dopadů vyplývá, že dodatečné náklady na ošetření vznikající v důsledku těchto návrhů nebudou pravděpodobně takové, aby ohrozily udržitelnost či plánování systémů zdravotní péče jako celku.

Podle navrhované směrnice jsou totiž občané oprávněni pouze k čerpání náhrad za poskytnutí zdravotní péče, k níž by byli oprávněni i doma, takže povinnosti členských států je pouze to, aby zaplatily zdravotní péči, kterou by stejně byly musely platit. Podle odhadů provedených v rámci posouzení dopadů by dodatečné náklady na ošetření představovaly pouze malý zlomek celkových výdajů na zdravotnictví, nad jehož zátěží by zdaleka převažovaly výhody tohoto návrhu.

Avšak v každém případě, kdyby měl nepředvídatelný nárůst přeshraniční zdravotní péče v krátké době působit nějaký větší problém – například v plánování místních zařízení – návrh dává členským státům možnost stanovit omezení nezbytná k ochraně jejich celkového systému, jako je zavedení systému předběžného schvalování pro pacienty, kteří budou žádat přeshraniční nemocniční péči za podmínek stanovených směrnicí, které reflektují judikaturu Evropského soudního dvora.

V dlouhodobém měřítku však přidaná hodnota evropské spolupráce v záležitostech, jako jsou evropské sítě referenčních středisek; sdílení hodnocení nových zdravotních technologií; a používání informačních a komunikačních technologií umožňujících poskytovat účinnější zdravotní péči (tzv. ezdravotnictví) napomohou ke zlepšení kvality a účinnosti veškeré zdravotní péče jak pro pacienty, kteří cestují, tak pro ty, co nikoliv.

Co se týče otázky vztahu tohoto návrhu k stávajícímu rámci pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a jmenovitě pak k nařízení (ES) č. 1408/71⁽³³⁾, zůstane stávající rámec pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení i nadále v platnosti současně s navrhovanou směrnicí a spolu s ním i všechny obecné zásady, z nichž nařízení týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení vycházejí.

Nařízení (ES) č. 1408/71 zajišťuje, že, není-li možné poskytnout péči odpovídající pacientovu zdravotnímu stavu v jeho vlastní zemi bez neúměrného odkladu, je pacient v takovém případě oprávněn vyhledat ošetření v zahraničí, přičemž veškeré dodatečné náklady za ošetření jsou hrazeny z veřejných prostředků. Toto oprávnění a výhody poskytované v souladu s ním jsou udělovány, kdykoli jsou splněny podmínky stanovené v čl. 22 odst. 2 tohoto nařízení. Tento postup výslovně uznává i navrhovaná směrnice. Nařízení (ES) č. 1408/71 bude tudíž i nadále sloužit jako obecný nástroj a „záchranná síť“, která bude zajišťovat, že každý pacient, který nebude mít v rozumné době přístup ke zdravotní péči ve své vlastní zemi, bude oprávněn využít této zdravotní péče v jiném členském státě.

Navrhovaná směrnice přináší dodatečnou možnost přeshraniční zdravotní péče, čímž reaguje na případy, s nimiž přišli samotní občané a které vedly k legislativě Evropského soudního dvora. Je důležité zdůraznit, že práva plynoucí z této legislativy a z tohoto návrhu nijak neubírají z práv platných na základě vnitrostátních rámců či nařízení (ES) č. 1408/71. Představují práva přiznaná občanům, na jejichž volbě závisí, budou-li je uplatňovat. Umožňují tak všem lepší přístup k různým druhům zdravotní péče v rámci EU.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá John Bowis (H-0924/08)

Předmět: Kontrola tabáku

Mohla by Komise poskytnout seznam členských států, které dosud neratifikovaly rámcovou úmluvu WHO o kontrole tabáku a nezavedly dosud politiky, které by umožnily zakázat kouření ve veřejných prostorách a na pracovištích?

⁽³²⁾ KOM(2008)0414.

⁽³³⁾ Nařízení (ES) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, Úř. věst. L 149, 5.7.1971.

Odpověď

(EN) Do dnešního dne ratifikovaly rámcovou úmluvu Světové zdravotnické organizace (WHO) o kontrole tabáku všechny členské státy s výjimkou České republiky.

Úmluva stanovuje zúčastněným stranám zákonnou povinnost přijmout a provést účinná opatření na ochranu osob před druhotným kouřením na uzavřených pracovištích, ve veřejných prostorách a v prostředcích veřejné dopravy.

Všechny členské státy v současnosti mají nějakou formu regulace, jejímž cílem je omezit případy, kdy jsou druzí vystaveni druhotnému kouření. Rozsah a ráz těchto regulací je nicméně velice různý.

Podle informací, které má Komise k dispozici, stanovuje o něco více než třetina členských států v souladu s požadavky úmluvy WHO účinnou ochranu před tabákovým kouřem na všech uzavřených pracovištích a ve veřejných prostorách.

Úplný zákaz kouření ve všech uzavřených veřejných prostorách a na pracovištích včetně barů a restaurací platí v tuto chvíli v Irsku a ve Spojeném království.

Itálie, Malta, Švédsko, Lotyšsko, Finsko, Slovinsko, Francie a Nizozemsko zavedly nekuřáckou legislativu, která povoluje kouření ve zvláštních, k tomu účelu vyhrazených uzavřených kuřáckých místnostech.

Ve více než polovině členských států však občané a pracovníci dosud nejsou plně chráněni před účinky tabákového kouře na uzavřených pracovištích a ve veřejných prostorách. Obzvláště obtížnou oblastí regulace jsou bary a restaurace.

Za účelem podpory členských států při přijímání zákonů pro celkové odstranění kouření plánuje Komise předložit v roce 2009 návrh na doporučení o nekuřáckém prostředí.

Podrobný přehled nekuřáckých politik členských států bude představen v hodnocení dopadů, které je doprovodnou součástí návrhu.

Komise se bude touto otázkou rovněž zabývat ve své nadcházející zprávě o provádění doporučení Rady o prevenci kouření.

*

* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Sarah Ludfordová (H-0929/08)

Předmět: Směrnice 2001/93/ES o ochraně prasat, kterou se mění směrnice 91/630/EHS

Má Komise v plánu zahájit práci na návrhu změny směrnice 91/630/EHS o ochraně prasat jakožto součásti akčního plánu Společenství o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat ještě v roce 2009, tedy dříve než podstatná část výzkumů, které v této oblasti provedl Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), přestane být aktuální?

Odpověď

(EN) Komise si je vědoma potřeby aktualizovat s ohledem na nová vědecká zjištění, která byla představena ve zprávách přijatých Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA), právní předpisy týkající se dobrých životních podmínek prasat.

Komise práci na vyhodnocování optimální možnosti zlepšení současné situace již zahájila, zohledňujíc při tom potřebu zvážit strategickou prioritu akčního plánu Společenství pro dobré životní podmínky zvířat a zejména pak možnost, jak do svého budoucího návrhu začlenit specifické měřitelné ukazatele dobrých životních podmínek zvířat všude tam, kde je možné takové ukazatele stanovit. Je možné, že i nadále tu bude potřeba minimálních norem týkajících se zemědělského systému, podmínek ustájení a postupů při krmení, ale určení ukazatelů dobrých životních podmínek zvířat založených na nich samotných by mělo přispět k lepšímu posuzování situace s ohledem na dobré životní podmínky zvířat chovaných v zemědělských provozech a lze doufat, že i k lepšímu a rychlejšímu vymáhání norem dobrých životních podmínek, které budou v souladu s nejnovějšími vědeckými poznatky.

Ve světle výše uvedeného Komise nyní zkoumá možnost vypracování návrhu, který by revidoval obecné právní předpisy o ochraně zvířat chovaných pro zemědělské účely z roku 1998⁽³⁴⁾ a stejně tak i specifické požadavky týkající se chovu vepřů, aby bylo možné aktualizovat předpokládané normy s ohledem na související právní předpisy. Každý návrh by měl rovněž zohledňovat cíle nového zákona o zdraví zvířat, s nímž se počítá v rámci strategie EU v oblasti zdraví zvířat⁽³⁵⁾.

Komise se domnívá, že případné využívání mezinárodně uznávaných ukazatelů dobrých životních podmínek zvířat v evropských právních předpisech by mělo umožnit, jakmile budou tyto ukazatele stanoveny, lepší vymáhání a prosazování vyšších norem dobrých životních podmínek zvířat.

Komise dále odhaduje, že tento přístup by mohl umožnit srovnávání norem dobrých životních podmínek zvířat s mezinárodními obchodními partnery a v lepším případě i jejich snazší uplatňování za hranicemi Společenství.

Na podporu této iniciativy v současnosti probíhá několik výzkumných projektů, mezi nimi i výzkumný projekt, který financuje Společenství a který nese název Kvalita životních podmínek – věda a společnost za zlepšení životních podmínek zvířat v řetězci kvalitních potravin. Výsledky projektu Kvalita životních podmínek se očekávají v roce 2009 a záměrem Komise je pracovat na případných možnostech revize stávajícího legislativního rámce v roce 2010.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Catherine Stihler (H-0939/08)

Předmět: Revmatická onemocnění

Může Komise ve světle úspěšného písemného prohlášení (P6_TA(2008)0262) o revmatických onemocněních podat Parlamentu nejnovější informace o tom, jaké byly podniknuty kroky na pomoc lidem trpícím v celé EU revmatickými onemocněními?

Odpověď

(EN) Písemné prohlášení ze dne 5. června 2008 o revmatických onemocněních⁽³⁶⁾ vyzývá mj. Komisi k vytvoření strategie Společenství pro revmatická onemocnění. Podle článku 152 Smlouvy je při činnosti Společenství v oblasti veřejného zdraví plně uznávána odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče.

Komise nicméně poskytla svou podporu ve významné oblasti revmatických onemocnění prostřednictvím programů činnosti Společenství na poli veřejného zdraví. Pro financování byl v roce 2008 vybrán nový projekt nazvaný Evropská informační síť pro sledování onemocnění pohybové soustavy. Tento projekt významně přispěje k rozšíření lepšího chápání onemocnění pohybové soustavy a souvisejících poznatků a informací v EU.

Probíhající 7. rámcový program pro výzkum (2007–2013), který je součástí programu v oblasti veřejného zdraví, navíc přináší návrh na provedení společného translačního výzkumu, který by byl zaměřen na hlavní onemocnění. Revmatická onemocnění jsou v tomto oddíle výslovně zmíněna.

V návaznosti na výzvu k předkládání návrhů projektů v roce 2007, kde bylo jedním z témat i „počáteční procesy v patogenezi chronických zánětlivých onemocnění“, byl vybrán návrh nazvaných Masterswitch. Zaměřuje se na objasnění mechanismů vyvolávajících revmatoidní artritidu a potenciálních buněčných a molekulárních cílů při její terapii a shromažďuje 17 předních výzkumných týmů z 10 zemí EU nebo zemí přidružených s celkovým rozpočtem 11,2 milionu EUR. Očekává se, že výzkum na toto téma bude v budoucích výzvách v rámci 7. rámcového programu rovněž nadále podporován.

⁽³⁴⁾ Směrnice Rady 98/58/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely. Úř. věst. L 221, 8.8.1998.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm

⁽³⁶⁾ P6_TA(2008)0262

U příležitosti nedávno uspořádané konference Evropské ligy proti revmatismu (EULAR)⁽³⁷⁾, která se konala dne 6. listopadu 2008 v Budapešti, je třeba dále poukázat na podporu, kterou Komise poskytla na účely zvýraznění důležitosti revmatických onemocnění jako podskupiny onemocnění pohybové soustavy v souvislosti s bezpečností a zdravím při práci a rovněž propojenost této problematiky s antidiskriminačními politikami Společenství.

A konečně pak konkrétně v souvislosti s poruchami pohybové soustavy Komise ve svém sdělení Zlepšení kvality práce: strategie Společenství v letech 2007–2012 pro zdraví a bezpečnost při práci⁽³⁸⁾ vyjádřila svůj záměr najít způsoby, jak zlepšit předcházení rizikům souvisejícím s poruchami pohybové soustavy. S ohledem na dosažení tohoto cíle probíhá v současné době posuzování dopadů.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0967/08)

Předmět: Komerencializace zdraví v zájmu velkých monopolních skupin

Podle výzkumu provedeného Athénskou univerzitou je Řecko na předním místě, pokud jde o privatizaci a komercializaci systému zdravotní péče. Tento vývoj s sebou nese krajně nepříznivé důsledky pro rodiny pracující třídy, které při svých skrovných rozpočtech musí platit 57 % veškerých zdravotních nákladů (přes 11 miliard EUR). Soukromé diagnostické ústavy a nemocnice, jejichž počet neustále přibývá, se stále více koncentrují v rukou velkých skupin, které nyní z velké části určují zdravotní politiku, přičemž významná část lékařských kapacit zůstává nevyužita. Neúměrný nárůst soukromého sektoru a úpadek sektoru veřejného jsou zapříčiněny samotným státem, který pracovníky nutí, aby se svými zdravotními problémy chodili do privátních zařízení, protože veřejný sektor jim není schopen vinou nevyhovující infrastruktury, vybavení a personálu poskytnout přiměřeně rychlé ošetření.

Jak Komise pohlíží na tento nepřijatelný stav věcí, který dává pracovníkům omezené možnosti lékařského ošetření, komercializuje systém zdravotní péče ve prospěch zájmů velkých monopolních skupin, zvyšuje podzaměstnanost lékařského personálu a představuje skutečnou hrozbu pro veřejné zdraví?

Odpověď

Podle článku 152 Smlouvy a zejména pak odst. 5 tohoto článku je při činnosti Společenství v oblasti veřejného zdraví plně uznávána odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče.

Komisi proto nepřísluší, aby vyjadřovala své názory na situaci, kterou popisuje vážený pan poslanec. To je v daném případě v působnosti řeckých kompetentních orgánů.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0880/08)

Předmět: Zdravotní politika a zákaz kouření

Na základě jakých pravomocí v oblasti zdravotní politiky se Komise v současné době zasazuje o zavedení celoevropského zákazu kouření na pracovišti a kde v souvislosti s touto otázkou spatřuje meze těchto pravomocí na poli zdravotní politiky ve srovnání s pravomocemi členských států?

Odpověď

S ohledem na politiky v oblasti veřejného zdraví a jako smluvní strany Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku má Společenství a 26 členských států závazek poskytnout občanům ochranu před vystavením tabákovému kouři na všech uzavřených pracovištích a veřejných místech. Rovněž výsledky konzultace uspořádané v návaznosti na zelenou knihu Komise nazvanou K Evropě bez tabákového kouře⁽³⁹⁾ dokládají jednoznačnou podporu komplexním nekuřáckým politikám a dalšímu postupu EU v této oblasti. V návaznosti

⁽³⁷⁾ Evropská liga proti revmatismu

⁽³⁸⁾ KOM(2007)0062 v konečném znění ze dne 21. 2. 2007.

⁽³⁹⁾ KOM(2007)0027 v konečném znění.

na konzultaci této zelené knihy má Komise v úmyslu na začátku roku 2009 předložit návrh doporučení Rady o nekuřáckých prostředcích.

Veškeré specificky zaměřené právní předpisy navrhované za účelem ochrany pracovníků před riziky pro jejich zdraví a bezpečnost vlivem okolního tabákového kouře vdechovaného na pracovišti spadají do oblasti politiky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a jejich základem je článek 137 ES.

Článek 137 stanoví, že Společenství podporuje a doplňuje aktivity členských států v řadě oblastí, mj. i zlepšování pracovního prostředí s cílem ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků. Dříve než Komise v této souvislosti předloží nějaký návrh, konzultuje sociální partnery na úrovni Společenství v rámci dvoufázového konzultačního postupu podle článku 138 ES.

Veškeré takovéto právní předpisy musí být v souladu se zásadami proporcionality a subsidiarity.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Hélène Goudin (H-0882/08)

Předmět: Nátlak před hlasováním o Lisabonské smlouvě

Ze zprávy listu Aftonbladet ze dne 11. října 2008 vyplývá, že komisařka Margot Wallströmová se 20. listopadu pokusila ovlivnit ve švédském parlamentu výsledek hlasování o Lisabonské smlouvě. Podle tohoto listu se komisařka Wallströmová pokoušela přesvědčit předsedkyni švédské Sociálnědemokratické strany Monu Sahlinovou, aby doporučila hlasovat ve prospěch Smlouvy.

Může se Komise zaručit, že nepodnikala žádné formální ani neformální pokusy o to, aby paní Monu Sahlinovou a švédské sociální demokraty v této věci ovlivnila?

Odpověď

(EN) Postoj Komise k Lisabonské smlouvě je znám. Komise se nepokoušela neoprávněně ovlivňovat ratifikaci Lisabonské smlouvy ve Švédsku.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Nils Lundgren (H-0884/08)

Předmět: Vojenské ambice EU na základě Lisabonské smlouvy

V rozhovoru poskytnutém dne 22. října 2008 listu EU Observer si komisařka Margot Wallströmová stěžuje, že kampaň pořádaná v prvních měsících tohoto roku v souvislosti s konáním irského referenda o Lisabonské smlouvě s sebou přinesla velké množství „emočních argumentů“. Jako příklad uvádí, že k hlasování proti Smlouvě přimělo mnoho irských občanů zastrašování, protože nabyli přesvědčení, že by v případě přijetí Lisabonské smlouvy museli své děti posílat do armády EU. Z poznámek komisařky Wallströmové vyplývá, že EU nemá v úmyslu zřídit na základě Lisabonské smlouvy společnou vojenskou organizaci.

Domnívá se Komise, že si irští voliči špatně vyložili znění Smlouvy, a mohou tedy žít v jistotě, že jejich synové a dcery nebudou muset sloužit v armádě EU, pakliže Lisabonská smlouva vstoupí v platnost? Může Komise zaručit, že švédská politika neúčasti potrvá i v případě, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost?

Odpověď

(EN) Lisabonská smlouva v plné míře zachovává národní svrchovanost členských států v záležitostech zahraničních politiky a obrany. Vojenská neutralita některých členských států by tudíž nebyla Smlouvou nijak dotčena.

Lisabonská smlouva zavádí některé změny ve stávajících ustanoveních týkajících se bezpečnosti a obrany, ale nemění je v podstatných rysech. Ve Smlouvě se výslovně uvádí, že změny navrhované v této Smlouvě v oblasti bezpečnosti a obrany „se nedotýkají zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států“.

Nová struktura zahraniční politiky by měla zlepšit soudržnost a účinnost vnějšího jednání Unie, což je zcela zásadní pro řešení nových výzev 21. století a zlepšení schopnosti Unie vystupovat na světové scéně. Lisabonská smlouva by měla zvýšit její schopnost reagovat na krizové situace na celém světě s nasazením značně rozsáhlé

škály nástrojů, které má k dispozici a které lze mobilizovat na podporu předcházení konfliktům a řešení krizí, kdy se může ujmout humanitárních nebo záchranných úkolů nebo se podílet na mírových operacích. Avšak rozhodnutí o otázkách bezpečnostní a obranné politiky budou i nadále přijímána na základě jednomyslného hlasování a vysílání vojenských jednotek kteréhokoli členského státu na jednotlivé vojenské mise zůstane věcí svrchovaného rozhodnutí daného státu. Pakliže by mise EU pro řešení krize ve svém dalším průběhu vyžadovala podporu všech členských států, Irsko a Švédsko by měly právo se rozhodnout, zda a jakým způsobem přispějí k takové mírové misi – ať už ji povede OSN, EU nebo jiní.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Stavros Arnautakis (H-0887/08)

Předmět: Bezplatné ovoce a zelenina pro děti ve školách

Komise předkládá k přijetí návrh celoevropského systému distribuce bezplatného ovoce a zeleniny pro děti ve školách (KOM(2008)0442). Nákup a distribuce těchto produktů bude financován z prostředků EU v roční výši 90 milionů EUR. O přípravu vnitrostátních strategií a vzdělávacích iniciativ jsou žádány rovněž členské státy. Program by měl být přijat Radou v roce 2009.

Kdy se očekává přijetí rozhodnutí, jímž bude toto nařízení provedeno, a jak Komise zajistí, aby příslušné orgány a občané členských států byli řádně a včas informováni?

Komise oznámila, že bude uvolněno 1,3 milionů EUR na zřízení sítě různých vnitrostátních orgánů, která bude podporovat spolehlivé a účinné vyměňování osvědčených postupů. Jakých činností se to týká a jaké orgány budou zodpovídat za jejich provádění?

Odpověď

(EN) Dne 19. listopadu poté, co Parlament vydal své stanovisko, dospěla Rada ve složení pro zemědělství k politické dohodě o projektu Ovoce do škol. Očekává se, že k formálnímu přijetí nařízení Rady dojde před koncem roku 2008.

Začátkem následujícího roku vytvoří útvary Komise prováděcí pravidla projektu Ovoce do škol, které pak budou přijaty na základě postupu projednávání v řídicím výboru. Dále už bude záviset na členských státech, aby vytvořily své vnitrostátní a/nebo regionální prováděcí strategie.

Komise posílila své aktivity v oblasti vytváření sítí uspořádáním základní konference, která se konala ve dnech 15.–16. prosince 2008 a která shromáždila předkladatele projektů, akademiky a zástupce státní správy členských států. Účelem konference je zřízení sítě projektu Ovoce do škol, která poslouží jako vstupní báze pro prováděcí pravidla a vnitrostátní a/nebo regionální strategie. Komise má v úmyslu podporovat výměnu zkušeností mezi různými účastníky, kteří se na těchto projektech budou podílet, a to v rámci celé Evropské unie, a podporovat v souvislosti s projektem Ovoce do škol pořádání konferencí a vývoj webových nástrojů.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Liam Aylward (H-0894/08)

Předmět: Energetická účinnost

V souvislosti s klimatickým balíčkem se řada lidí domnívá, že energetická účinnost je jedním z nejužitečnějších a nejrealističtějších prostředků snížení emisí – v domácnostech, veřejných institucích, společnostech atd.

Počítá Komise do budoucna s tím, že by se tento nezávazný cíl účinného využívání energie mohl stát cílem závazným?

Odpověď

(EN) Na zasedání Evropské rady v březnu 2007 se hlavy států a předsedové vlád zemí EU zavázaly k tomu, že do roku 2020 splní tři ambiciózní dvacetiprocentní cíle: (1) snížení emisí skleníkových plynů o 20 % oproti roku 1990; (2) zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v celkovém objemu spotřeby energie v EU o 20 % a (3) snížení plánované spotřeby energie o 20 %.

Má-li Evropská unie těchto cílů dosáhnout, je energetická účinnost klíčovou oblastí, kde lze docílit pokroku. Energetická účinnost je nákladově nejefektivnějším způsobem snižování spotřeby energie při zachování

ekvivalentní úrovni hospodářské činnosti. Zvýšení účinnosti využívání energie má svůj význam rovněž v souvislosti s klíčovými výzvami, které s sebou přináší změna klimatu, energetická bezpečnost a konkurenceschopnost.

Cíl dvacetiprocentní úspory energie je nezávazný, protože nebyl stanoven žádným právním předpisem. Pokrok na cestě k dalším cílům, tj. snižování emisí a využívání energie z obnovitelných zdrojů, však nepochybně povede k investicím do opatření k účinnému využívání energie v odvětvích přeměny energie, dodávek energie a průmyslu. To pak přispěje k dosažení cíle dvacetiprocentních úspor energie.

Komise nepočítá do budoucna s tím, že by úspory energie učinila závazným cílem, neboť členským státům ponechává větší pružnost, aby účinnějšího využívání energie ve svých klíčových, energeticky nejnáročnějších odvětvích dosahovaly na základě svých vlastních strategií. Komise je nicméně přesvědčena, že spojeným úsilím na úrovni politik i jejich provádění by trend účinnějšího využívání energie mohl získat na síle, a vést tak k vyšším hodnotám energetických úspor. Komise v roce 2006 přijala Evropský akční plán energetické účinnosti, jehož cílem je mobilizovat tvůrce politik a aktéry na trhu k výstavbě budov, výrobě zařízení, dopravních prostředků a budování energetických systémů, které budou energeticky účinnější. Provádění tohoto akčního plánu v současnosti probíhá a mělo by být dokončeno do roku 2012. Komise nedávno, dne 13. listopadu, přijala komplexní soubor návrhů a rozhodnutí týkajících se energetické účinnosti, aby posílila snahy o dosažení dvacetiprocentního cíle v roce 2020. Evropský akční plán energetické účinnosti Komise vyhodnotí v roce 2009.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Brian Crowley (H-0900/08)

Předmět: Mladí lidé a Evropská unie

Jaké má Komise v současnosti plány pro to, aby mladší lidé pochopili, jak EU funguje, a získali zkušenosti s jejím chodem?

Odpověď

(EN) Komise pokládá zapojení mladých lidí do záležitostí EU za podstatný prvek dlouhodobého rozvoje evropského občanství. Tento postoj se odráží v řadě programů a aktivit uskutečňovaných na vnitrostátní, regionální či místní úrovni prostřednictvím různých útvarů Komise a v těsné spolupráci s vnitrostátními orgány.

Na ústřední rovině je cílem hlavního programu EU zaměřeného na mladé lidi, Mládež v akci, probouzet smysl pro aktivní občanství, solidaritu a toleranci mezi mladými Evropany a zapojit je do procesu utváření budoucnosti Unie.

Od roku 2003 je to Evropský týden mládeže, který poskytuje mladým lidem platformu a příležitost k účasti na tvorbě politiky EU a jehož součástí jsou kulturní události a politické debaty organizované po celé Evropě. Možnost získávat zkušenosti s záležitostmi EU a být do těchto záležitostí zapojen mají mladí lidé dále i díky tomu, že zástupci organizací mládeže jsou zváni k diskusím s tvůrci politik do institucí EU. Toto fórum dává Komisi příležitost konzultovat s mladými lidmi záležitosti, které jsou pro ně obzvláště zajímavé, a zapojit je rovněž do evropské problematiky a zlepšit jejich znalosti evropských institucí a politik.

Tuto iniciativu doplňuje Evropský portál mládeže, který nejenže nabízí informace mladým Evropanům, ale umožňuje jim také projevit své názory a získat odpovědi na své otázky. Portál poskytuje informace o osmi hlavních tématech, týká se 31 zemí a je přístupný v 25 jazycích.

Každého půlroku Komise také organizuje odbornou přípravu při zaměstnání pro více než 600 „stážistů“. Odborná příprava dává mladým absolventům univerzit jedinečnou nikým nezprostředkovanou zkušenost a znalost fungování institucí EU. Odborný výcvik tak vytváří neformální síť šířitelů a „vyslanců“ hodnot a idejí EU.

Existuje také určitý počet decentralizovaných iniciativ zaměřených na školy, mj. projekt Zpátky do škol a Jarní den Evropy. V rámci projektu Zpátky do školy se pracovníci EU vracejí jako vyslanci do svých bývalých škol, aby zde diskutovali s žáky o problematice EU.

Jarní den Evropy je každoroční iniciativa, která byla vytvořena za účelem probouzení zájmu o zásady, výdobytky a budoucnost EU. Představuje pro žáky jedinečnou příležitost, aby se setkali s odborníky z EU a

politickými vůdci a vyměnili si s nimi své myšlenky, dozvěděli se něco o evropské integraci a prostřednictvím her, diskusí a rozhovorů si o ní učinili lepší představu.

Mladí lidé jsou konečně jednou z priorit v kampani Komise, jejímž cílem je podnítit k účasti ve volbách do EP, které se budou konat příští rok. Cílem této kampaně je zvýšit informovanost o úloze EU a napomoci tomu, aby se u mladých lidí vytvářela emocionální identifikace s Evropskou unií. Komise plánuje zahájit celoevropskou multimediální kampaň zaměřenou na mladé lidi, která bude zahrnovat populární televizní kanály, platformy sociálních sítí a volební spoty šité na míru mladým lidem.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Marian Harkin (H-0902/08)

Předmět: Úvěrové svazy

Souhlasila by Komise ve světle nedávných problémů s úvěry a potřeby masivní vládní intervence na podporu bankovního systému s tím, že by bylo třeba podpořit úvěrové svazy, které poskytují mikroúvěry malým a středním podnikům a jednotlivcům v mnoha zemích EU? Považovala by Komise za vhodné, aby se úvěrové svazy vzhledem ke své dosavadní finanční stabilitě rozšířily po celé EU?

Odpověď

(EN) Úvěrové svazy v zásadě podléhají právním předpisům Společenství vztahujícím se na úvěrové instituce, zejména směrnici o kapitálových požadavcích (2006/48/ES). Některé úvěrové svazy jsou nicméně výslovně vyňaty z působnosti směrnice 2006/48/ES. Členské státy mohou regulovat tyto úvěrové svazy podle svého uvážení za předpokladu, že jsou v souladu s jejich všeobecnými závazky stanovenými Smlouvou.

Většina úvěrových svazů poskytuje služby v oblasti osobních úspor a půjček, nikoli půjček na profesionální účely. Jejich stanovy ve skutečnosti mohou zakazovat poskytování půjček, které by byly použity k podnikání, zatímco mikroúvěry se naopak zaměřují na podnikatelské aktivity a týkají se hlavně lidí, kterým je odepřen přístup k finančním prostředkům ze strany tradičních finančních institucí.

Poskytovatelé mikroúvěrů budou mít obecně vzato prospěch z každého pokroku dosaženého v rámci opatření 1 a 2 mikroúvěrové iniciativy Komise, která byla zahájena v listopadu 2007. Pakliže určitý úvěrový svaz splňuje požadavky na udělení podpory z nástroje JASMINE, společné akce Komise a Evropské investiční banky na podporu nebankovních mikrofinančních institucí v Evropě, může obdržet určitou technickou pomoc na zlepšení postupů řízení a technických kapacit, aby touto cestou zvýšil svůj potenciál přilákat další investice z prostředků soukromého sektoru.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Armando França (H-0905/08)

Předmět: Úmluva o Europolu

Europol (Evropský policejní úřad) má jako svůj prvotní cíl boj proti organizovanému zločinu, terorismu a všem formám závažné přeshraniční trestné činnosti. Jeho existence má proto velký význam pro bezpečnosti 500 milionů evropských občanů. Účinnost jeho akcí závisí do značné míry na vzájemné spolupráci členských států a na spolupráci členských států a třetích zemí.

Do jaké míry se členské státy podílejí na práci Europolu a do jaké míry přispívají ke vzájemné spolupráci? Jaké jsou používané formy spolupráce mezi Eupolem a třetími zeměmi?

V jakém stavu se v návaznosti na dohodu dosaženou během portugalského předsednictví o reformě Úmluvy o Europolu a započetí práce na jeho nahrazení v současnosti nachází tento proces nahrazení?

*
* *

Odpověď

(FR) Evropský policejní úřad (Europol) je zásadním aktérem na poli vnitřní bezpečnosti Unie a s jeho jménem se spojují nedávné úspěšné operace. Loni v létě se Europol například podílel na operaci Bagdad, do níž bylo

zapojeno 1 300 policejních důstojníků v devíti zemích a tato operace vedla k zatčení 75 osob činných v síti obchodování s lidmi.

Co se týče spolupráce mezi Europolem a členskými státy EU, kvality práce Europolu závisí do značné míry na ochotě členských států přispívat k udržování informačního systému nebo k funkčnímu stavu analytických pracovních souborů (AWS). Je tudíž odpovědností každého jednotlivého členského státu zajistit, aby jeho útvary pověřené vymáháním zákona s Europolem náležitě spolupracovaly.

Pokud jde o spolupráci Europolu se třetími zeměmi nebo jinými organizacemi, má Europol uzavřeno okolo 20 strategických nebo operativních dohod. Pouze na základě těch druhých je možné vyměňovat osobní údaje. Europol v současnosti vede rozhovory přibližně s půltuctem dalších zemí, není ovšem jeho úlohou uzavírat dohody s celým světem. Dohoda o spolupráci s Evropskou jednotkou pro soudní spolupráci (Eurojust), která byla uzavřena v roce 2004, by měla být do konce tohoto roku pozměněna, čímž se dále posílí kvalita a intenzita jejich spolupráce.

Pokud jde o obecnější souvislosti, měl by vážený pan poslanec konzultovat výroční zprávu za rok 2007, která je nyní čerstvě uveřejněna na internetových stránkách Europolu.

Konečně co se týče nahrazení Úmluvy o Europolu rozhodnutím Rady, bylo dne 18. dubna 2008 dosaženo určité dohody; formální přijetí tohoto rozhodnutí nyní závisí na odstranění výhrad ze strany Parlamentu. Práce, která umožní, aby Europol fungoval od 1. ledna 2010 jako agentura EU, byla nicméně již zahájena, aby bylo zajištěno, že změna statutu nezabrání agentuře v práci.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0911/08)

Předmět: Uznávání odborných kvalifikací

Může nám Komise podat čerstvé informace o provádění směrnice 2005/36/ES⁽⁴⁰⁾ o uznávání odborných kvalifikací? Domnívá se Komise, že tato směrnice poskytuje občanům, kteří hledají zaměstnání v jiném členském státě, nežli je stát, ve kterém získali svou kvalifikaci, dostatečnou ochranu?

Odpověď

(EN) K 10. listopadu 2008 se úplné provedení znění směrnice 2005/36/ES¹ podařilo dosáhnout pouze osmi členskými státy, a to i přesto, že bylo v souvislosti s prováděním této směrnice Komisi oznámeno 595 prováděcích opatření. Tři členské státy nepodaly dosud sdělení o žádném prováděcím opatření.

Ukázalo se, že dodržet termín provedení (20. října 2007) bylo pro členské státy obtížné hlavně ze dvou následujících důvodů:

- velmi široký rozsah směrnice (která pokrývá veškerá regulovaná povolání), což vyžaduje přijetí značně početného množství dílčích právních předpisů. V některých členských státech proběhlo provádění po jednotlivých povoláních;

- správní struktura některých členských států: v některých zemích muselo provedení proběhnout jak na federální, tak regionální úrovni.

Této situace, která je zdrojem právní nejistoty pro všechny odborně kvalifikované pracovníky usilující o vykonávání regulovaného povolání v hostitelském členském státě, Komise lituje. Rozhodla se předvolat členské státy, které nedodržely stanovený termín, před Evropský soudní dvůr. Občané se krom toho mohou na většinu ustanovení směrnice odvolávat přímo před vnitrostátními soudy.

Vzhledem k opožděnému provádění a zdržením v uplatňování této směrnice Komise nemůže posoudit, do jaké míry tato směrnice zajišťuje účinnou ochranu.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

Otázka č. 63, kterou pokládá Elisabetta Gardini (H-0914/08)

Předmět: Akce Společenství týkající se invazivních nepůvodních druhů, zvláště pak rostliny ambrosie peřenolisté (*Ambrosia artemisiifolia*) a jejích účinků na zdraví lidí a zvířat

Komise by měla být zpravena o zdravotní hrozbě, kterou představuje pyl ambrosie peřenolisté, rostliny, která patří mezi stovku nejnebezpečnějších invazivních nepůvodních druhů v Evropě. Pyl této rostliny způsobuje vážné alergické a dýchací potíže, často s příznaky dočasného zneschopnění, způsobující sociální a individuální újmu, která není ani v nejmenším zanedbatelná. V některých regionech orgány činné v oblasti ochrany životního prostředí a zdravotnictví hlásily, že došlo k postižení až 15 % obyvatel, přičemž problém nabývá stále větších rozměrů. Zasaženo je přibližně patnáct členských států, žadatelských a předvstupních zemí, v některých případech velmi vážně. Obtíže spojené s možností zachytávání pylu a rychlost, s níž se pyl šíří, ukazují, že ještě více než kdy jindy je naléhavě zapotřebí, aby Evropa začala jednat s cílem tyto účinky zmírnit.

Je si Komise ve světle výše řečeného vědoma současné environmentální a zdravotní situace v souvislosti se šířením ambrosie peřenolisté v evropských zemích? Přistoupí k vypracování uceleného právního rámce pro invazivní nepůvodní druhy? Podpořila by Komise zřízení evropského orgánu, který by byl odpovědný za kontrolu, prevenci a likvidaci organismů škodlivě působících na lidské zdraví?

Odpověď

(EN) Komise si je vědoma hrozeb, které představují invazivní nepůvodní druhy včetně ambrosie peřenolisté (*Ambrosia artemisiifolia* L.).

Na pyl této rostliny, která se vyvinula v Severní Americe, ale koncem 19. století zdomácněla i v Evropě, trpí značné množství lidí silnou alergií. Nejhorší měsíce jsou srpen a září, kdy se v zamořených oblastech může ve vzduchu vznášet velké množství jejího pylu. Zamořuje údolí Rhony a Pádu, oblasti v Maďarsku, Srbsku a Chorvatsku. Její výskyt byl zaznamenán rovněž ve Slovinsku, České republice, Rakousku, Německu a Belgii a mimo EU též ve Švýcarsku.

Jelikož se tato rostlina může šířit pouze prostřednictvím svých semen, lze její šíření zachytit tím, že se zabráni jejímu vysemenění, a to buď hubením pomocí herbicidů, nebo předtím, než se vysemení, jejím posečením či vytrháním.

Astma a další onemocnění dýchacích cest jsou jednou z nejčastějších příčin úmrtnosti lidí a mají vážné zdravotní dopady.

Komise má v rámci řešení tohoto problému komplexní a integrovaný přístup, který zahrnuje několik opatření a akcí zaměřených na předcházení onemocnění dýchacích cest, jež v sobě spojují klíčové zdravotní činitele. Obsahuje právní předpisy a činnost týkající se kvality vzduchu ve vnějším prostředí i v uzavřených prostorách včetně působení alergenů přenášených vzduchem.

Výzkumný projekt EU financovaný jako součást 6. výzkumného rámcového programu přinesl celoevropský soupis invazivních nepůvodních druhů. Podrobné údaje a rovněž i kontakty na odborníky jsou dostupné na adrese <http://www.europe-aliens.org/index.jsp>.

Podporován je i další projekt zabývající se zdravotními dopady vzduchem přenášených alergenů. Cílem tohoto projektu je vyhodnotit účinky různých klimatických podmínek a změn na působení vzduchem přenášených alergenů a vytvořit síť pro včasné varování při výskytu alergenů v okolí. Tato síť umožní předpovídat vyšší koncentrace alergenů v ovzduší a pacientům, zdravotním lékařům a zdravotní regulačním agenturám bude poskytovat lepší údaje na ochranu, léčbu a prevenci alergických onemocnění způsobených vzduchem přenášenými alergeny.

Evropská unie v rámci svých obecnějších snah o ochranu biologické rozmanitosti usiluje o podstatné snížení nepříznivého vlivu invazivních druhů. Dne 3. prosince 2008 přijala Komise sdělení nazvané Plán strategie EU pro invazivní druhy⁽⁴¹⁾, které stanovuje politické možnosti a opatření určené k okamžitému provedení s cílem vyvinout strategii EU pro invazivní druhy. Zabývá se rovněž horizontálními záležitostmi, jako je zvyšování informovanosti, výzkum a otázky financování.

(41) KOM(2008)0789

Toto sdělení by mělo vyvolat debatu s členskými státy, institucemi EU a zainteresovanými stranami. Na základě zpětné vazby, kterou Komise dostane, vytvoří návrh strategie EU, který vydá v roce 2010, přičemž tato strategie by měla podstatně snížit nepříznivý vliv invazivních druhů v Evropě. Komise rovněž prozkoumá možnost vytvoření systému včasného varování a předávání informací, který bude založen na pravidelně doplňovaném soupisu invazivních druhů.

S d ě l e n í a j e h o p ř í l o h y l z e s t á h n o u t n a a d r e s e
http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm”
 "blocked::http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm".

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Marco Pannella (H-0918/08)

Předmět: Kulturní politika a mnohojazyčná komunikace

Internetové stránky Komise, které se zabývají evropskými politikami na poli kultury, jsou dostupné pouze v angličtině, francouzštině a němčině.

Evropská internetová stránka zabývající se zřízením digitální knihovny evropské kultury je dostupná pouze v angličtině.

Souhlasí Komise s tím, že zejména na poli kulturní politiky by se její komunikační strategie neměly omezovat na angličtinu, příležitostně doplněnou o francouzštinu a němčinu, a být tak v rozporu s duchem Smluv, které podporují mnohojazyčnost?

Souhlasí Komise s tím, že je naléhavě potřeba, aby výše zmíněné internetové stránky byly přeloženy do úředních jazyků?

Odpověď

(EN) Komisi velice záleží na zachování a podporování jazykové rozmanitosti v Unii a za tímto účelem podporuje řadu konkrétních akcí. Kromě svých závazků zpřístupňovat zákonodárné a politické návrhy⁽⁴²⁾ ve všech úředních jazycích EU vynakládá Komise veškeré možné úsilí, aby ve vztahu k občanům, kulturám a jazykům jednala v mezích dostupných prostředků rovným způsobem.

Pro evropské občany je důležité, že na internetových stránkách všech evropských institucí nacházejí širokou škálu jazyků EU. V souladu s tzv. akčním plánem Komise na zlepšení komunikace o Evropě z roku 2005⁽⁴³⁾ Komise zřídila v rámci svého generálního ředitelství pro překlady útvar, který se věnuje překládání internetových stránek. Průběžné zpřístupňování příslušných informací zúčastněným stranám a občanům EU a jejich neustálé obnovování zůstává však i přesto obtížným úkolem.

Občané projevují značný zájem o internetové stránky Komise, i o stránky týkající se kultury, a aktualizování těchto stránek i přidávání co největšího počtu nových zpráv Komise tudíž považuje za velkou prioritu. Používání jazyků se řídí obecnou zásadou přizpůsobovat jazykovou politiku každé stránky jejím cílovým uživatelům a obsah na vyšších úrovních každé stránky uvádět v co možná největším počtu jazyků.

Ve snaze přiblížit své kulturní iniciativy co možná nejvíce občanům zřídila Unie tzv. kulturní kontaktní místa, která šíří kulturní program v účastnických zemích. Jednou z cenných aktivit těchto kontaktních míst je to, že na svých vlastních internetových stránkách (na kterých jsou zpětně odkazy na Evropu) zprostředkovávají v daném národním jazyce či národních jazycích to podstatné z toho, co se v Evropě právě děje.

Evropský portál založený Nadací pro Evropskou digitální knihovnu jako součást iniciativy i2010 v oblasti digitálních knihoven používá 22 evropských jazyků.

*
* *

(42) Nařízení č. 1 stanovující jazyky používané EHS, Úř. věst. L 17, 6.10.1958, články 1 a 2.

(43) SEC(2005)985, příloha, akce 36.

Otázka č. 65, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0922/08)**Předmět: Vztahy mezi EU a Jordánskem**

Je známo, že Jordánsko si přeje soudní stíhání jednoho dánského karikaturisty, deseti dánských novinářů a nizozemského poslance Gerta Wilderse kvůli obviněním z „rouhání, urážky islámu a citů muslimů a zostuzení a pohanění proroka Mohameda“. Jordánsko dokonce požádalo Interpol o zadržení dotyčných lidí a jejich předvedení před jordánský soud.

Dohoda o přidružení mezi EU a Jordánskem podepsaná 24. listopadu 1997 nabyla účinnosti 1. května 2002. Článek 2 této dohody stanoví, že respektování demokratických zásad a základních lidských práv je „základním prvkem“ dohody. Dojde-li k porušení dohody, mohou být podniknuta „příslušná opatření“.

Znamená výše zmíněná záležitost porušení „základního prvku“ věty uvedené v článku 2? Pakliže ano, jaká „příslušná opatření“ Komise podnikne?

Odpověď

Komise váženému panu poslanci děkuje za jeho otázku stran stížností, které byly v Jordánsku podány na poslance nizozemského parlamentu pana Wilderse a 11 autorů a redaktorů dánských karikatur.

Delegace Komise v Ammánu a nizozemské a dánské velvyslanectví vývoj situace pozorně sledují.

Komise využívá všech prostředků, které má k dispozici, aby jordánské orgány podnítila k dalšímu pokroku v oblasti dodržování lidských práv a základních svobod. Je to jedna z klíčových priorit pro činnost v rámci akčního plánu evropské politiky sousedství. Záležitosti, jako je svoboda projevu, jsou předmětem diskusí během zasedání formálního podvýboru pro lidská práva a demokracii. Tento podvýbor zasedá jednou ročně a dával vždy prostor pro upřímný a otevřený dialog. EU rovněž poskytuje jordánským orgánům a jordánským nevládním organizacím finanční podporu v této oblasti.

Komise bude i nadále sledovat vývoj těchto případů. Je jasné, že dohoda o přidružení (článek 101) umožňuje důkladné prošetření každé situace případného neplnění závazků a hledání řešení, které bude přijatelné pro obě strany.

*
* *

Otázka č. 66, kterou pokládá Kinga Gál (H-0923/08)**Předmět: Protimaďarské aktivity na Slovensku**

Jako parlamentní zpravodaj zabývající se zřízením Agentury EU pro základní práva bych Komisi rád položil otázku, co navrhuje dělat na ochranu dialogu mezi etnickými skupinami a kulturami na Slovensku, které je členským státem EU a jehož současní političtí představitelé tento dialog soustavně a každodenně podkopávají. Jak dlouho bude Komise čekat v situaci, kdy jsme na vlastní oči svědky toho, jak na základě slovních provokací slovenští policisté brutálně bijí mladé etnické Maďary, aniž k tomu mají jakýkoli konkrétní důvod, zatímco slovenská mládež po nich hází vejce a skanduje při tom protimaďarská hesla? Bude namísto vyšetřování zakázáno používání symbolů menšiny, jako je nošení maďarských vlajek a symbolů na utkáních slovenské mistrovské ligy? Co Komise učiní na ochranu maďarské menšiny na Slovensku, v Evropské unii, kde parlament jednoho členského státu přijímá usnesení proti poslancům jeho vlastní maďarské menšiny, protože si dovolili zúčastnit se veřejného smíření uspořádaného parlamentem Maďarska (sousedního členského státu), a nazývá je porušení vlastního poslaneckého slibu?

*
* *

Odpověď

(FR) Komise měla příležitost reagovat na obavy ze situace maďarské menšiny na Slovensku v odpovědi na písemné otázky P-5730/08 paní Bauerové a pana Tokese a P-5663/08 pana Tokese. Komise žádá, aby vážený pan poslanec těmto odpovědím věnoval svou pozornost.

Všechny členské státy Unie musí používat veškeré právní nástroje, které mají dispozici, aby jimi zaručily práva menšin v souladu se svým ústavním pořádkem a mezinárodními právními závazky.

Orgány všech členských států, politické strany a občansko-právní organizace se musí jednoznačně distancovat od jakéhokoli projevu fenoménů, jež jsou neslučitelné s hodnotami, na nichž je EU založena, ať už je to rasismus, xenofobie, totalitární ideologie, chuligánství či násilí, a aktivně proti nim bojovat.

Komise věří, že orgány Maďarska i Slovenska budou jednat v souladu s hodnotami, které jsou společné všem členským státům Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Saïd El Khadraoui (H-0926/08)

Předmět: Opatření přijatá Komisí v zájmu zabezpečení úspor spořitelů banky Kaupthing a dalších.

Již začátkem října bylo zřejmé, že islandská banka Kaupthing se potýká s vážnými finančními potížemi. Uložené prostředky spořitelů banky Kaupthing jsou nyní již několik týdnů zablokovány. Jelikož tato islandská banka působila v Belgii s lucemburskou licenci, belgická vláda konzultovala islandskou i lucemburskou vládu. Spotřebitelská organizace Test-Aankoop mimoto předložila lucemburskému ministerskému předsedovi a ministrovi financí petici s více než 5 000 podpisů. Belgická vláda neměla dosud žádný valný úspěch, pokud jde o získání záruk pro belgické spořitele. Finští klienti banky Kaupthing získali záruku, že své úspory dostanou zpět. Jakým způsobem bude banka Kaupthing převzata v Belgii, bude jasné teprve kolem 15. listopadu.

Je Komisi tato situace známa? Jak Komise vnímá postoj belgické vlády? Jaká existují podle Komise řešení pro zklamané spořitele? Je pozoruhodné, že finští spořitelé mohli získat záruky dříve než spořitelé belgičtí. Jaké může Komise navrhnout plány, aby bylo možné podniknout koordinovanější akci na evropské úrovni, a podobným situacím tak v budoucnu předejít?

Odpověď

(EN) Komise obdržela ve věci islandské banky Kaupthing několik různých sdělení. Komise si je vědoma obtíží, s nimiž se potýkají spořitelé, a snahy islandských, lucemburských a belgických orgánů v této věci pozorně sleduje. Komise je rovněž ve styku s orgánem dozoru Evropského sdružení volného obchodu (EFTA), neboť Island není členem EU, nýbrž stranou dohody o EHP.

Komisi je známo, že v této věci došlo k určitému vývoji. Existují zjevně potenciální nabyvatelé, kteří mají o části banky Kaupthing zájem. Sama tato skutečnost by mohla vést k odblokování situace vkladatelů, kteří v současnosti nemají přístup ke svým vkladům uloženým v belgické pobočce lucemburské dceřinné společnosti banky Kaupthing. Belgický ministerský předseda mimoto oznámil, že belgickým vkladatelům bude zpřístupněna částka do maximální výše 20 000 EUR s tím, že jejich vklady budou v případě, že banku nepřevezme žádný potenciální nabyvatel, od 1. prosince zablokovány.

Komisi je dále známo, že belgické a lucemburské orgány povedou i nadále rozhovory s cílem najít řešení stávajících obtíží, dotýkajících se téměř 20 000 vkladatelů.

Odlišné vyřízení pohledávek finských a belgických spořitelů vyplývá z odlišností rozhodného práva. Finská pobočka banky Kaupthing je pobočkou islandské banky Kaupthing a řídí se islandským právem, kdežto belgická banka Kaupthing je pobočkou lucemburské dceřinné společnosti této islandské banky. Technicky vzato je to tudíž lucemburská jednotka, která se řídí lucemburským právem, protože Lucembursko je jejím domovským členským státem. Za dozor nad touto bankou jakož i za její reorganizaci/likvidaci a za odškodnění vkladatelů podle směrnice o pojištění vkladů (směrnice 94/19/ES o systémech pojištění vkladů) proto odpovídá Lucembursko. Tato odpovědnost se vztahuje i na belgickou pobočku.

Komise podala dne 15. října návrh změn na vylepšení směrnice o pojištění vkladů. Hlavní navrhované změny se týkají úrovní krytí a snížení prodlev při vyplácení.

Komise navíc ve svém návrhu změn směrnice o kapitálových požadavcích (2006/48/ES a 2006/49/ES) ze dne 1. října 2008 zavedla pojem kolegií orgánů dohledu. Koordinace, která bude probíhat prostřednictvím těchto kolegií, umožní lepší dozor nad přeshraničními bankovními skupinami.

Výše zmíněné spolu s dalšími legislativními návrhy Komise, které budou možná muset zohlednit vývoj na trhu, by mělo napomoci v předcházení podobných situací v budoucnu.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Jim Allister (H-0927/08)**Předmět: Směrnice o požadované jakosti vod pro měkkýše**

Jaký bude dopad směrnice o rámci v oblasti vodní politiky 2000/60/ES⁽⁴⁴⁾ na další uplatňování či neuplatňování environmentálních norem stanovených směrnicí 79/923/EHS⁽⁴⁵⁾ o požadované jakosti vod pro měkkýše? Přestanou po roce 2013 platit veškerá ochranná opatření včetně mikrobiologické normy, která se vztahují se na vody pro měkkýše?

Odpověď

(EN) Jedním z hlavních cílů směrnice o rámci v oblasti vodní politiky (2000/60/ES⁽⁴⁶⁾), která byla přijata v roce 2000, bylo zjednodušení řady nástrojů upravujících vodní politiku EU, a to prostřednictvím soudržného rámce, který by umožňoval zvládání všech využití, tlaků a dopadů. V roce 2013, jakmile se naplno rozběhne program opatření v rámci prvního plánu povodí na základě směrnice o rámci, bude zrušena směrnice o požadované jakosti vod pro měkkýše (2006/113/ES⁽⁴⁷⁾) a spolu s ní i další právní nástroje. Podle bodu odůvodnění 51 a článku 4.9 směrnice o rámci by mělo být provedením této směrnice dosaženo přinejmenším stejného stupně ochrany, jaký poskytovaly starší právní předpisy.

Ve směrnici o rámci v oblasti vodní politiky se jasně uvádí, že ochrana vodních prostor využívaných k produkci měkkýšů by měla být členskými státy pevně zakotvena v prvních plánech povodí (RBMP) na základě směrnice o rámci, které mají být přijaty v prosinci 2009, a to v souladu s ustanoveními směrnice o požadované jakosti vod pro měkkýše. To znamená:

Všechny oblasti, které vymezuje směrnice o požadované jakosti vod pro měkkýše, musí být zahrnuty v registru chráněných území směrnice o rámci.

RBMP musí pro tyto vodní prostory stanovit konkrétní cíle a vedle požadavků, které klade směrnice o rámci (dobrý ekologický a dobrý chemický stav), poskytovat přinejmenším stejný stupeň ochrany jako směrnice o požadované jakosti vod pro měkkýše. Součástí je zejména mikrobiologický parametr fekálních koliformních bakterií. Tento stupeň ochrany těchto již existujících oblastí by měl zůstat zachován i v následných aktualizacích RBMP.

V této souvislosti stojí za připomenutí, že podle směrnice o rámci by členské státy měly v prosinci 2008 předložit RBMP k veřejné konzultaci. Chovatelé měkkýšů a další zúčastněné strany by měli využít veřejné konzultace, aby si ověřili, že všechny vodní prostory, kde se chovají měkkýši, jsou zaregistrované jako chráněná území a že cíle týkající se kvality vody, které stanovuje směrnice o požadované jakosti vod pro měkkýše, jsou náležitě zahrnuty do RBMP.

V souvislosti s připravovanou strategií o akvakultuře zvažují v současnosti útvary Komise různé možnosti jak zabezpečit, aby nové oblasti chovu měkkýšů, které budou zřízeny pro roce 2013, měly přinejmenším stejný stupeň ochrany jako již existující vymezené oblasti.

*

* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0928/08)**Předmět: Náhrady ve prospěch členských států EU, které přicházejí o své učitele**

Emigrace mladých absolventů na začátku kariéry, jak vědců, tak učitelů, představuje pro státy, kteří přistoupily k Evropské unii ve 21. století, jeden z nejpálčivějších problémů. Mnoho studentů využívá výhody, kterou s sebou přináší nabídka bezplatného vyššího vzdělání, jehož náklady hradí daňový poplatník, přičemž jejich výše dosahuje desítky tisíc eur. Poté, co vystudují ve své vlastní zemi, nacházejí mnohem lépe placené zaměstnání ve starých členských státech EU, kam pak také odcházejí pracovat. Některé členské státy EU ve snaze snížit nepříznivé dopady tohoto odlivu mozků od studentů vyžadují, aby v zemi, kde vystudovali,

(44) 1 Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

(45) 2 Úř. věst. L 281, 10.11.1979, s. 47.

(46) Úř. věst. L 327, 22.12.2000.

(47) Úř. věst. L 376, 27.12.2006

pracovali po dobu odpovídající délce jejich studií. Pakliže někdo tuto smlouvu nedodrží, musí v plné výši zaplatit náklady na své studium.

Jaké stanovisko zaujímá Komise k tomuto opatření, které se používá v některých členských státech EU a které slouží k udržení mladých absolventů, zejména vědců a učitelů? Jaká jiná kompenzační opatření Komise navrhuje členským státům, které přicházejí o své kvalifikované pracovníky, a jejich systémům vzdělávání?

Odpověď

(EN) Je-li respektováno právo Společenství, mohou se členské státy svobodně a podle svého přání rozhodnout, jak budou organizovat své systémy vzdělávání a pracovní trhy. Povinnost pracovat několik let v členském státě, ve kterém mladí absolventi získali své odborné vzdělání, a vrátit vzniklé náklady na toto vzdělání v případě, že tato povinnost nebyla splněna, by mohla představovat porušení pravidel ES o volném pohybu pracovníků.

Rada dospěla k názoru, že smyslem pravidel ES o svobodě pohybu osob je usnadnit občanům EU vykonávání všemožných profesních činností v rámci celé EU a odstraňovat překážky, které by občany EU uváděly do nevýhodné situace v případě, že by si přáli vykonávat určitou hospodářskou činnost na území jiného členského státu. Ustanovení, která brání státnímu příslušníku určitého členského státu, aby vycestoval ze své země původu, a využil tak svého práva na svobodu pohybu, nebo jej od toho odrazují, tudíž představují překážku pro tuto svobodu, a to i tehdy, když platí bez ohledu na národnost dotyčných pracovníků⁽⁴⁸⁾. Ve světle judikatury se Komise domnívá, že povinnosti, o něž se jedná, by mohly představovat překážku pro základní svobody zaručované Smlouvou, a to zejména svobodu pohybu pracovníků, neboť by mohly po několik let bránit mladým absolventům ve vykonávání práce v dalším členském státě nebo jej od této práce odrazovat.

V souladu s judikaturou Evropského soudního dvora musí vnitrostátní opatření vedoucí k zabraňování či snižování přitažlivosti užívání základních svobod, které zaručuje Smlouva, splňovat čtyři podmínky:

musí být uplatňována nediskriminačním způsobem (nelze činit rozdíly na základě národnosti); musí být ospravedlněna naléhavými požadavky v obecném zájmu; musí být vhodná k dosažení cíle, kvůli němuž jsou zaváděna; a nesmí být uplatňována v míře větší, než je nezbytné k jeho dosažení⁽⁴⁹⁾. Rozhodnutí o tom, zdali by bylo či nebylo možné tato vnitrostátní opatření ospravedlnit, by bylo třeba učinit na základě konkrétní podoby těchto opatření, která Komisi není známa.

Obecně vzato je nedostatek kvalifikovaných pracovních sil v členských státech problémem, který má více aspektů, a často jej způsobují i jiné faktory než pouze emigrace, např. větší poptávka po vnitřní pracovní síle vyplývající z hospodářského růstu. Způsob řešení tohoto problému velice závisí na konkrétní situaci země. V typickém případě vyžaduje vhodnou kombinaci politických opatření, sestávajících z takových složek, jako jsou opatření na dosažení obecně vyšší účasti na trhu práce, další zlepšení systému vzdělávání a odborného výcviku, odpovídající platy a pracovní podmínky pro zaměstnance ve veřejném sektoru, pobídky pro zpětnou migraci a usnadnění mobility vnitřních pracovních sil a rovněž i imigrace ze zemí, které nejsou členy EU.

Politiky zaváděné s cílem udržení mladých absolventů by v každém případě musely být dobře navrženy, aby bylo možné předejít nezamýšleným důsledkům. V mnoha oblastech výzkumu je například velmi důležité, aby mladí vědci jeli do zahraničí a strávili tam určitou dobu, aby tak dříve, než se vrátí do své vlasti, mohli získat zkušenosti, vědomosti a mezinárodní uznání ve svém oboru.

V souvislosti s evropskou výzkumnou politikou se často hovoří o odlivu a přílivu mozků. Komise je obecně vzato toho názoru, že mezinárodní mobilita je příznivá a ve stále více se globalizujícím světě dokonce nezbytnou podmínkou získávání nových znalostí a schopností. Výzkumní pracovníci také tradičně patří mezi nejmobilnější skupiny, protože mají tendenci hledat nejlepší podmínky, pokud jde o infrastrukturu, financování a další pracovní podmínky. Je rovněž třeba poznamenat, že společenství výzkumných pracovníků, kteří jsou aktivní v nějaké jiné zemi, nepředstavuje čistou ztrátu intelektuálního vkladu a potenciálu. Mnoho členů takzvaných vědeckých diaspor může být naopak přínosem pro svou zemi, protože často komunikují a vytvářejí síť s vědci, kteří působí doma.

⁽⁴⁸⁾ Případ C-18/95 Terhoeve [1999] ECR I-345, odst. 37.

⁽⁴⁹⁾ Případ C-55/94 Gebhard [1995] ECR I-4165, odst. 37.

V rámci integrované evropské strategie odborné přípravy, mobility a možností profesního postupu výzkumných pracovníků klade Komise větší důraz na zvyšování mobility inteligence, a to jak uvnitř EU tak v celosvětovém měřítku, než na poněkud omezenější pojmy odlivu a přílivu mozků. V rámci Evropského výzkumného prostoru je mobilita inteligence těsně spjata s politikou Komise zaměřenou na zvyšování přitažlivosti evropského výzkumu na základě zvyšování kvality výzkumných týmů, infrastruktur, platů a možností profesního růstu.

*
* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Maria Badia i Cutchet (H-0930/08):

Předmět: Partnerství pro komunikaci o Evropě

Dne 13. října 2008 přijala Rada politické prohlášení nazvané Partnerství pro komunikaci o Evropě, které by mělo být přijato rovněž Parlamentem a Komisí. Toto prohlášení představuje pokračování bílé knihy o evropské komunikační politice z února 2006.

Vzhledem k nadcházejícím volbám do Evropského parlamentu, které se budou konat v červnu 2009, se počítá s intenzivnější spoluprací institucí Společenství a členských států na poli komunikace, kdy by mělo docházet k výměnám osvědčených postupů a debatám o nich a k rozvíjení synergií v oblasti informování voličů o našich prioritách.

V prohlášení Partnerství pro komunikaci o Evropě se uvádí, že při provádění akcí týkajících se poskytování informací a komunikace bude prosazována mnohojazyčnost a kulturní rozmanitost.

Mohla by Komise poskytnout více informací, pokud jde o zaměření komunikace ze strany institucí Společenství ve vztahu k nadcházejícím volbám do Evropského parlamentu?

Mohla by Komise podrobněji objasnit, jakým způsobem bude při provádění akcí týkajících se poskytování informací a komunikace prosazována mnohojazyčnost?

Odpověď

(EN) Komise, Parlament a Rada podepsaly politické prohlášení o Partnerství pro komunikaci o Evropě dne 22. října 2008. Poprvé tak došlo k tomu, že Parlament, Rada a Komise dospěly k dohodě o společném přístupu ke komunikaci. Uznały, že komunikace o Evropské unii vyžaduje politický závazek institucí EU a členských států a že je účinnější a má lepší výsledky, probíhá-li komunikace koordinovaným způsobem o prioritních otázkách.

Dohoda o společných prioritách v oblasti komunikace je středobodem politického prohlášení. Interinstitucionální skupina pro informování (IGI), v jejímž předsednictvu jsou představitelé všech institucí, se shodla na tom, že volby do Evropského parlamentu jsou v roce 2009 jednou ze čtyř společných ročních priorit.

Parlament a Komise se podílejí na nepolitické informační kampani. Cílem Komise je pracovat v těsné součinnosti, podporovat a doplňovat komunikační úsilí Parlamentu tím, že bude ukazovat, čeho konkrétního EU dosáhla v oblastech, které mají největší význam pro občany.

Komise aktivně prosazuje mnohojazyčnost a kulturní rozmanitost v celé své komunikační politice, zvláště pak ovšem ve své kampani před volbami do Evropského parlamentu. Rámec Partnerství pro komunikaci o Evropě napomůže rozvíjení synergií s vnitrostátními, regionálními a místními orgány jakož i se zástupci občanské společnosti, a tedy i k přizpůsobení kampaně mnohojazyčným a kulturně rozmanitým kontextům.

Zastoupení Komise a informační kanceláře Evropského parlamentu v členských státech budou spolupracovat s vnitrostátními orgány, aby společně podnikaly aktivity přizpůsobené vnitrostátním podmínkám. Úspěšné uskutečňování společných komunikačních priorit, včetně kampaně před volbami do Evropského parlamentu, je možné zajistit na základě příslušných správních opatření mezi útvary na evropské a vnitrostátní úrovni.

Činnosti a materiály uplatněné v této komunikační kampani budou ve všech úředních jazycích EU. Krom jiných opatření byli zastoupením Komise v členských státech přiděleni překladatelé, kteří budou sloužit místním potřebám a pomáhat ve sdělování informací o Evropě v jazyce jejích občanů.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0932/08)**Předmět: Iniciativa Komise týkající se vytvoření právního rámce Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI)**

Iniciativa Komise týkající se vytvoření právního rámce Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI) (KOM(2008)0467) stanoví efektivnější účast na různých mezinárodních vědeckých projektech.

Je správné, že Komise věnuje zvláštní pozornost zajištění rozvoje výzkumného potenciálu Evropské unie jako celku. A je proto na místě, aby zajistila vyvážené rozdělení ERI v rámci celého Společenství a aby podpořila tvorbu projektů ERI v zemích s relativně slabým výzkumným potenciálem.

Jaké kroky Komise podnikla či hodlá podniknout, aby zajistila, že navržený nástroj sníží nerovnosti v nových technologiích, výzkumném potenciálu a vědecké infrastruktuře v těch částech Společenství, kde je výzkumná infrastruktura méně rozvinutá?

Odpověď

(EN) Komise děkuje váženému panu poslanci za tuto otázku ohledně návrhu nařízení o právním rámci evropské výzkumné infrastruktury a ohledně opatření Komise na pomoc méně rozvinutým regionům Evropy v zaplnění jejich vědeckých a technologických mezer.

Na prvním místě je třeba vyjasnit, že nařízení o ERI bylo vytvořeno s cílem usnadnit zřizování a provoz velkých společných výzkumných zařízení evropského zájmu pod záštitou konsorcia a pod vedením většiny počtu členských států a zemí přidružených k rámcovému programu Společenství pro výzkum a vývoj.

Je navrženo pro infrastruktury, které jsou na vrcholu vědeckého vývoje a vyžadují značně vysoké investice, překračující finanční a vědecké možnosti jedné země. Plánování a koordinování takových projektů mezi několika evropskými partnery umožňuje dosažení kritické míry, specializaci a vzájemné učení na evropské úrovni. Evropské strategické fórum pro výzkumné infrastruktury (ESFRI) ve svém plánu z roku 2006 (letos aktualizovaném) identifikovalo mnoho takových projektů. Patří k nim infrastruktury v mnoha oblastech vědy, jako jsou observatoře pro environmentální vědy, datové banky v genomice či nejmodernější velké superpočítače.

Výzkumné infrastruktury by měly na základě střednědobých až dlouhodobých předpovědí pomoci zajistit výzkumu Společenství tu nejlepší vědeckou úroveň a konkurenceschopnost jeho hospodářství prostřednictvím účinného podporování evropských výzkumných aktivit. Aby bylo možné toho dosáhnout, měly by být tyto infrastruktury spojeny s nárokem zvyšování evropského vědeckého potenciálu nad rámec stávajících možností, a přispívat tak k rozvoji evropského výzkumného prostoru.

Právní rámec ERI byl navržen Komisí v reakci na žádost členských států o vytvoření právní formy šité na míru, která by usnadnila a urychlila budování nových výzkumných infrastruktur, na nichž by se podílelo více členských států, protože se ukázalo, že současné nástroje nejsou vhodné. Evropské výzkumné infrastruktury maximálně zkvalitní výzkumné služby a ve velké míře je zpřístupní evropskému výzkumnému společenství, výzkumným pracovníkům ze zemí, kde je velké množství infrastruktur, i ze zemí, kde je jich méně.

Co se týče geografického rozvrstvení ERI, je třeba poznamenat, že ačkoli Komise bude registrovat způsobilé návrhy na využití právní formy ERI, plánování stejně jako financování výzkumných infrastruktur je jednoznačně v pravomoci vnitrostátních orgánů. Tyto orgány budou předkládat návrhy, Komise bude registrovat ty z nich, které budou způsobilé, a to bez ohledu na to, odkud přicházejí. Vnitrostátní orgány budou rozhodovat společně o všech specifických aspektech, jako jsou členství, příspěvky a sídlo.

Komise se nicméně bude snažit podporovat nové subjekty, které budou v rámci evropského výzkumného prostoru představovat přidanou hodnotu, a zahrnovat co možná nejvíce regionální partnerská zařízení. Velká výzkumná zařízení mají v mnoha případech (například 28 ze 44 uvedených v plánu ESFRI) podobu rozdělených výzkumných infrastruktur, které budou založeny v několika státech, a to buď proto, že musí být fyzicky oddělená (např. při environmentálním a geologickém pozorování), nebo proto, že rozdělená jsou nejlepší střediska vědy. Takové rozdělené struktury, jejichž vznik podněcují již i tzv. integrované činnosti podporované jako součást šestého a sedmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj (FP6 a FP7), budou razit cestu k vyváženému rozvoji evropského výzkumného prostoru.

Komise se navíc bude snažit o to, aby co možná nejvíce podpořila, aby k výzkumným infrastrukturám měli otevřený přístup vědci a inženýři z širokého geografického prostoru. Obzvláště se pak bude snažit prosazovat přístup založený na vědeckých zásluhách či potřebách a nikoli pouze na schopnosti platit.

Financování infrastruktur z prostředků Společenství bude probíhat v rámci politiky soudržnosti ve shodě s příslušnými právními předpisy Společenství. Komise ve skutečnosti nedávno uveřejnila průvodce používání a kombinování finančních prostředků z různých zdrojů Společenství (výzkum, financování soudržnosti a konkurenceschopnosti)⁽⁵⁰⁾. Regiony cíle konvergence by mohly vhodně využít strukturálních fondů a fondů soudržnosti, aby získaly prospěch z pákového efektu finančních prostředků z evropských výzkumných infrastruktur a předložily přesvědčivé kandidatury na jejich vybudování v těchto regionech.

Konečně je třeba též poznamenat, že Komise podporuje vědecký a technologický rozvoj regionálního potenciálu prostřednictvím specifických činností FP7 v rámci programu Kapacity.

Závěrem dodejme, že nový právní rámec ERI bude otevřen podávání způsobilých návrhů pro partnery z celé Evropské unie a zemí přidružených k výzkumnému rámcovému programu. Komise bude i nadále podporovat země, jejichž výkony v oblasti výzkumu jsou relativně slabé, aby investovaly a vyrovnávaly rozdíly, bude ovšem záležitostí vnitrostátních úředníků těchto zemí, aby spolu s ostatními předkládali způsobilé návrhy.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Paulo Casaca (H-0933/08)

Předmět: Jednání Komise a íránské vlády o způsobech pronásledování íránské opozice

Může mi Komise poskytnout zápis z jednání s íránskými orgány, které se konalo dne 6. října 2008 o účinnějších způsobech pronásledování íránské opozice?

Může Komise objasnit právní základ pro taková jednání s íránskými orgány?

Může Komise uveřejnit své přísliby, jež dala íránským orgánům, že učiní vše, co bude v jejích silách, aby zvrátila rozhodnutí Evropského soudního dvora, který zrušil označení Organizace Mudžahidů íránského lidu (OMPI) ze strany Rady za teroristickou organizaci?

Odpověď

(EN) Schůzka, která se konala dne 6. října 2008 a o níž se hovoří v odpovědi Komise na otázku E-5142/08 váženého pana poslance, nebyla schůzkou Komise a íránských orgánů. Francouzský ministr zahraničních věcí se ve své funkci předsednictví EU setkal s íránským velvyslancem v Paříži, aby vznesl řadu otázek týkajících se případů dodržování lidských práv.

Komise íránským orgánům nikdy nedala žádné „přísliby“, o kterých hovoří vážený pan poslanec.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Glenis Willmott (H-0935/08)

Předmět: Látky toxické pro reprodukci

Rád bych obrátil pozornost Komise na přijetí usnesení Evropského parlamentu (P6_TA(2008)0477) o strategii EU v oblasti zdraví, v němž Evropský parlament podporován výraznou většinou svých poslanců prohlašuje, že směrnice 2004/37/ES⁽⁵¹⁾ o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci nechrání občany EU při práci dostatečným způsobem před expozicí látkám toxickým pro reprodukci a v důsledku toho vyzývá Komisi, aby látky toxické pro reprodukci zahrnula do svého nadcházejícího návrhu změn téže směrnice.

Může Komise v této souvislosti potvrdit, že se v zájmu zdraví zaměstnanců touto žádostí, za kterou stojí 554 poslanců Evropského parlamentu, opravdu zabývá?

⁽⁵⁰⁾ ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/docs/practical-guide-eufunding_en.pdf

⁽⁵¹⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 50.

Odpověď

(FR) Ochráně zaměstnanců před riziky vyplývajícími z expozice látkám toxickým pro reprodukci přikládá Komise velký význam. Z tohoto hlediska by Komise ráda poukázala na to, že právní předpisy Společenství týkající se zdraví a bezpečnosti práce, zejména pak směrnice 98/24/ES⁽⁵²⁾, obsahují minimální požadavky na ochranu zaměstnanců.

Tyto požadavky zahrnují ustanovení týkající se vyhodnocování, prevence a řízení rizik vyplývajících z přítomnosti všech nebezpečných chemických látek na pracovišti včetně látek toxických pro reprodukci. Zejména pak obecné zásady ochrany požadují, aby rizika pro zdraví a bezpečnost zaměstnanců byla odstraněna či snížena na nejmenší možnou míru.

Komise by chtěla poukázat na skutečnost, že se sociálními partnery zahájila dvoufázovou konzultaci na téma ochrana zaměstnanců před riziky plynoucími z jejich expozice karcinogenům, mutagenům a látkám toxickým pro reprodukci. Na základě výsledků této konzultace Komise v současnosti zkoumá možnost úpravy právních předpisů Společenství v této oblasti.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá Jacek Protasiewicz (H-0937/08)

Předmět: Pokrok v jednání s běloruskými orgány v souvislosti s možným zneužíváním trestního zákoníku proti politické a občanské činnosti

S ohledem na prohlášení pana Alexandra Lukašenka, které učinil v rozhovoru pro Wall Street Journal, že je připraven osvobodit všechny politické vězně;

vzhledem ke skutečnosti, že pan Aljaksandr Barazanka je stále zadržován ve vazbě, kde čeká na soudní proces o své účasti na lednové demonstraci, a to i přesto, že se dne 27. října dobrovolně dostavil k výsledku na oddělení městské policie v Minsku, a není mu umožněno, aby byl vyšetřován na svobodě, což by byla obvyklá praxe v demokratických zemích;

v návaznosti na podobné případy a rozsudky o omezení svobody uvaleném na další opoziční aktivisty v Bělorusku;

Je Komisi tato situace známa? Vyzvala již Komise běloruské orgány k okamžitému propuštění pana Barazanky a přezkoumání podobných případů? Pakliže nikoliv, učiní Komise tuto záležitost předmětem svých jednání s představiteli běloruské vlády?

Odpověď

(EN) Komise si je vědoma obav váženého pana poslance souvisejících s případem pana Barazanky, který měl mezitím ve dnech 8.–9. prosince soudní stání, a tyto obavy sdílí. Do doby, než se konalo toto soudní stání, byl pan Barazanka od konce října neprávem držen ve vazbě.

Pan Barazanka byl za svou účast na lednové nepovolené demonstraci odsouzen k jednomu roku omezení svobody. Proti vznesenému rozsudku se podle zpráv odvolá.

Komisařka odpovědná za vnější vztahy a politiku sousedství ve svém prohlášení ze dne 21. listopadu, ve kterém ocenila pozitivní kroky, jež Bělorusko v nedávné době učinilo, běloruským orgánům jasně sdělila, že případ pana Barazanky EU velmi pozorně sleduje. Pro EU je, jak především zdůraznila, zásadní, aby Bělorusko zůstalo „zemí bez politických vězňů“. V této souvislosti zmínila případ pana Barazanky a upozornila na to, že EU bude jeho soudní proces pozorně sledovat.

Na setkáních s běloruskými představiteli nastolila Komise otázku případu pana Barazanky při několika příležitostech.

Jedná se o závažný problém, který bude Komise i nadále pozorně sledovat, a bude se k němu i nadále vracet při jednání s běloruskými představiteli.

⁽⁵²⁾ Směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), Úř. věst. L 131, 5.5.1998.

Skutečnost, že dne 13. října Rada rozhodla o částečném pozastavení sankcí proti Bělorusku na dobu šesti měsíců s tím, že po uplynutí této doby bude situace znovu vyhodnocena, nám v této souvislosti umožňuje vyslat jasný signál, jaké demokratické kroky ze strany Běloruska očekáváme a zejména pak, že by se již nemělo uchýlovat k zadržování politických vězňů.

*
* *

Otázka č. 75, kterou pokládá Johan Van Hecke (H-0938/08)

Předmět: Odlehčení dlužního břemene Haiti

Současná situace v Haiti, v této zoufale chudé zemi, bývá označována za nejvážnější environmentální krizi na této planetě. Země byla postižena prudkými dešti a vzhledem k tomu, že 98 % veškerých tamějších lesů bylo vykáceno na palivo, znamená to, že už i obyčejné deště vedou k záplavám. Odborníci tvrdí, že potrvá celé roky, než bude země schopná vypěstovat alespoň poloviční množství potravin, které potřebuje, aby uživila své obyvatelstvo. A i to se může podařit pouze s pomocí velké dávky peněz a úsilí vynaložených na obnovení říčních koryt, základních služeb a potravinového zabezpečení.

Vzhledem k této skutečnosti je absurdní, že Haiti již pět měsíců čeká na odpuštění větší části svého dluhu ze strany Světové banky a Mezinárodního měnového fondu. Odložen byl současně i vstup Haiti do skupiny silně zadlužených chudých zemí (HIPC). V zájmu obnovy země je nutné, aby zúčastněné strany podílející se na rozhodování Světové banky společně prozkoumaly, jak by bylo možné dluh Haiti v co nejkratší době zrušit. Jaký je názor Komise na tento odklad a bude v této souvislosti vyvíjet nějakou činnost?

Odpověď

(FR) Haiti má za sebou v rámci iniciativy silně zadlužených chudých zemí řízené Světovou bankou a Mezinárodním měnovým fondem (MMF) bod rozhodnutí a je způsobilé k tomu, aby dosáhlo bodu uzavření. Je třeba zdůraznit, že Haiti dosáhlo na této cestě velmi nadprůměrného pokroku, což znamená, že až nadejde čas, bude možné jeho dluh ve výši 650 milionů USD zrušit.

Podle prozatímního časového plánu bylo rozhodnutí o dosažení bodu uzavření v rámci iniciativy HIPC v návaznosti na oznámení MMF a Světové banky, že Haiti v současné chvíli ještě nesplnilo všechny podmínky vyplacení, odloženo do června 2009. Jednou ze zásadních podmínek byl zákon o zadávání zakázek, o němž měl parlament hlasovat během šesti měsíců od předložení dokumentu Národní strategie pro růst a snížení chudoby (NSGRP, z listopadu 2007). V současnosti sice existuje vyhláška o veřejných zakázkách, ale nedošlo dosud k jejímu vydání. Cílem důsledného uplatňování těchto kritérií je zajistit, aby kýmžené výsledky snížení dluhu byly trvalé.

Mezinárodní instituce a všechny partnerské strany se snaží tuto situaci překonat. Meziamerická rozvojová banka (IADB) tak například oznámila jednoleté odročení splácení jejího dluhu a zmrazení úrokových plateb z dluhu Republiky Haiti.

Komise se i nadále příznivě staví k iniciativám na snížení haitského dluhu jako způsobu urychlení hospodářského a sociálního rozvoje země. Komise chce i nadále podporovat úsilí orgánů a lidu Haiti a realizovat velkorysý rozvojový program, který zaručí trvale dobré podmínky dalšího pokroku. Za tímto účelem uvolní Komise v rámci desátého Evropského rozvojového fondu (EDF) 291 milionů EUR na programové fondy určené v Haiti na podporu silniční infrastruktury, procesu decentralizace, sektoru soudnictví a obecného makroekonomického rámce. Nezávisle na tom Komise nabízí nejnnutnější pomoc obětem nedávných povodní, aby zlepšila humanitární situaci obyvatel.

*
* *

Otázka č. 76, kterou pokládá Caroline Jackson (H-0941/08)

Předmět: Veřejný sběr odpadních baterií

Termín pro provedení směrnice o bateriích (směrnice 2006/66/ES⁽⁵³⁾ Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech) vypršel dne 26. září

(53) Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

2008. Měly by členské státy podle názoru Komise pro každé sběrné místo určené ke sběru domácích baterií ve veřejných budovách, školách, velkoobchodech atd. vydávat licenci k nakládání s nebezpečným odpadem?

-

Odpověď

(EN) Podle čl. 8 odst. 1 směrnice o bateriích (směrnice 2006/66/ES⁽⁵⁴⁾) „členské státy zajistí, že pro odpadní přenosné baterie a akumulátory budou zavedeny vhodné systémy sběru. Tyto systémy: a) umožní konečným uživatelům odkládat odpadní přenosné baterie nebo akumulátory na dostupném sběrném místě v jejich okolí s přihlédnutím k hustotě obyvatelstva; ...“

Podle čl. 8 odst. 1 směrnice o bateriích sběrná místa pro odpadní přenosné baterie nebo akumulátory včetně domácích baterií nepodléhají požadavkům na registraci nebo povolení podle směrnice 2006/12/ES⁽⁵⁵⁾ (rámcová směrnice o odpadech) nebo směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech⁽⁵⁶⁾. Pro sběrná místa určená k odkládání domácích baterií a nacházející se v okolí konečných uživatelů, mj. ve veřejných budovách, školách, velkoobchodech atd., tudíž členské státy licenci (či povolení) k nakládání s nebezpečným odpadem vydávat nemusí.

Tato ustanovení jsou v souladu s nedávno revidovanou rámcovou směrnicí o odpadech, kde se v článku 20 uvádí, že články 17 (kontrola nebezpečných odpadů), 18 (zákaz směšování nebezpečných odpadů), 19 (označování nebezpečných odpadů) a 35 (ustanovení o vedení záznamů) se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností. Rovněž články 19 a 35 se nevztahují na jednotlivé části nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 23 nebo 26, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.

*
* *

Otázka č. 77, kterou podkládá Karin Riis-Jørgensen (H-0942/08)

Předmět: Liberalizace vnitrostátního monopolu na provozování hazardních her

Ve dnech 6. až 8. listopadu 2008 byli v Řecku (v Athénách a v Soluni) za porušení právních předpisů o řeckém monopolu na sportovní sázení řeckými orgány zatčeni a zadrženi ve vazbě dva zprostředkovatelé soukromého provozovatele sportovní sázkové kanceláře, která funguje na základě licence a pravidel EU, a spolu s nimi i tři zákazníci.

Tyto právní předpisy jsou již předmětem odůvodněného stanoviska zaslaného Evropskou komisí dne 28. února 2008 v širší souvislosti řízení pro nesplnění povinnosti vedených během posledních dvou a půl let proti 10 členským státům.

Považuje Komise s ohledem na čl. 73 odst. 4⁽⁵⁷⁾ rozsudku Evropského soudního dvora v případě Placanica (C338/04) taková zatčení za nepřiměřená?

Proč Komise nepostupuje s větší důsledností a po zemích, jako je Řecko či Dánsko, Švédsko, Finsko a Nizozemsko, které svou činností v případech, jako jsou výše zmíněné případy, k nimž došlo v Řecku, nebo naopak svou naprostou nečinností dokázaly, že odmítají postupovat v souladu se Smlouvou o EU, nežádá, aby Evropskému soudnímu dvoru předložily své odůvodněné stanovisko?

Odpověď

(EN) V odpovědi na ústní otázku vážené paní poslankyně Komise připomíná, že řízení kvůli porušení povinnosti zahájila proti řadě členských států v souvislosti s případy omezení, zejména pak omezení v podobě

⁽⁵⁴⁾ Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁵⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9

⁽⁵⁶⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 166/2006.

⁽⁵⁷⁾ Články 43 ES a 49 ES musejí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věcech v původním řízení, která ukládá trestní sankci takovým osobám, jako jsou obvinění v původním řízení, za výkon organizované činnosti sběru sázek bez koncese nebo policejního povolení vyžadovaných vnitrostátními právními předpisy, pokud tyto osoby nemohly získat uvedenou koncesi či uvedená povolení z toho důvodu, že tento členský stát jim je v rozporu s právem Společenství odmítl udělit.

trestních sankcí, svobody poskytovat služby v oblasti sportovního sázení provozovateli sázkových kanceláří, jimž byla udělena licence v jiném členském státě, a to na základě zdůvodnění, že tato omezení se neslučují s článkem 49 Smlouvy o ES.

Komise sdílí stanovisko vážené paní poslankyně, že zadržení dvou zprostředkovatelů provozovatele soukromé sportovní sázkové kanceláře fungující na základě licence vydané v jiném členském státě EU, k němuž došlo v Řecku, by mohlo být za předpokladu, že dotyčný členský stát, jak se jasně uvádí v rozsudku Evropského soudního dvora⁽⁵⁸⁾ v případě Placanica, odmítl udělovat licence nebo povolení v rozporu s právem Společenství, nepřiměřené a neslučitelné s článkem 43 a 49 Smlouvy o ES. Podle rozsudku⁽⁵⁹⁾ vyneseného Evropským soudním dvorem v případě Gambelli dochází k takovému porušení práva Společenství tehdy, když některý členský stát neuskutečňuje politiku, jejímž cílem je důsledným a systematickým způsobem podstatně omezovat příležitosti k hazardním hrám.

Nějakou dobu se nicméně již zdá, že zdráhavost členských států v přijetí evropského rozměru tohoto problému ustupuje. K této změně dochází v návaznosti na zahájení řízení pro porušení povinnosti ze strany Komise proti 10 členským státům v souvislosti s omezeními vztaženými na poskytování přeshraničních služeb v oblasti sportovního sázení. Některé členské státy přivedlo toto řízení ke zvážení přijetí nových zákonů a řada z nich nyní projednává své návrhy s Komisí. Komise hodlá prošetřit nedořešené případy porušení povinnosti opět v roce 2009.

*
* *

Otázka č. 78, kterou pokládá Ivo Belet (H-0943/08)

Předmět: Roční odlov velryb u pobřeží Faerských ostrovů

Ve své odpovědi na písemnou otázku P3855/08 Komise prohlašuje, že u Mezinárodní velrybářské komise (IWC) hledá řešení problému velryb, které jsou každoročně zabíjeny u pobřeží Faerských ostrovů.

Souhlasí tedy Komise s tím, že způsob, jakým jsou velryby ve vodách Faerských ostrovů zabíjeny, je zcela v rozporu s politikou dobrých životních podmínek zvířat?

Může Komise sdělit, jakého pokroku bylo v této záležitosti dosaženo? Jaká opatření byla učiněna a jaká ještě plánuje učinit?

Je Komise připravena nastolit otázku tohoto počínání v dvoustranných rozhovorech s Faerskými ostrovy?

Odpověď

Komisi velmi záleží na ochraně všech kytovců (velryb, delfínů a sviňuch) a chtěla by připomenout, že v rámci EU je chytání nebo zabíjení kytovců zakázáno směrnicí Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽⁶⁰⁾, která obsahuje závazky vyplývající z Úmluvy o ochraně evropské fauny a flóry a přírodních stanovišť, známé též jako Bernská úmluva. Evropskými státy EU je na základě téže směrnice zakázán rovněž prodej nebo výměna kytovců. Jak navíc vyplývá z nařízení Rady 338/97/ES o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi⁽⁶¹⁾, jež provádí ustanovení Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES) v EU, je zakázáno i dovážení kytovců do Společenství za primárně komerčními účely.

Na Faerských ostrovech se nicméně provádí odlov kulohlavců černých, ale jelikož Faerské ostrovy nejsou členem EU, právní předpisy ani politika EU zde neplatí. Dánsko je navíc sice členem Bernské úmluvy, v dánském nástroji pro její ratifikaci se nicméně prohlašuje, že úmluva se nevztahuje na Grónsko a Faerské ostrovy. Komise má s ohledem na tuto skutečnost politováníhodně omezené možnosti přímého zasahování do tohoto případu. Komise nicméně bude hledat nejlepší možné způsoby, jak tuto citlivou otázku vznést při jednání s příslušnými orgány.

⁽⁵⁸⁾ ESD, 6/03/07, Placanica, C-338/04

⁽⁵⁹⁾ ESD, 6/11/03 Gambelli, C-243/01

⁽⁶⁰⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992

⁽⁶¹⁾ Úř. věst. L 61, 3.3.1997

Na mezinárodní úrovni jsou velryby chráněny Mezinárodní velrybářskou komisí (IWC), která je mezinárodní organizací pro zachování a řízení stavu velryb. Odlov kulohlavců nicméně nepodléhá regulaci IWC a dodnes neexistuje žádná dohoda o pravomoci IWC, která by se vztahovala na malé kytovce. V kontextu probíhající debaty o budoucnosti IWC Komise nicméně věří, že EU společně s dalšími stranami v rámci IWC bude schopna řešit i problém malých kytovců. Komise dne 6. listopadu 2008 za účelem formulace koordinovaného postoje EU na zasedáních IWC předložila návrh Radě⁽⁶²⁾.

*
* *

Otázka č. 79, kterou pokládá Ari Vatanen (H-0944/08)

Předmět: DPH z prodeje alkoholu: rozlišení mezi tzv. prodejem na dálku a teleshoppingem.

V evropském zákoně upravujícím prodávání alkoholu (šestá směrnice Rady 77/388/EHS⁽⁶³⁾, kterou doplňuje směrnice 91/680/EHS⁽⁶⁴⁾) se rozlišuje na základě způsobu dodání mezi pojmy (i) prodej na dálku a (ii) teleshopping. Je-li DPH z transakce placeno zemi původu nebo zemi určení se rozhoduje na základě metody dodání zboží.

Pakliže si spotřebitel objedná z jiného členského státu alkohol, který je doručen či dopraven spotřebiteli v zemi určení prodejcem nebo jeho jménem, jedná se o případ prodeje na dálku. V případě prodeje na dálku se DPH z prodeje alkoholu platí vždy v zemi určení bez ohledu na zemi prodeje. Je-li součástí transakce doručení spotřebiteli, rozumí se, že k doručení alkoholu došlo v zemi určení.

O teleshopping se jedná v případě, že dopravu zboží ze země původu do země určení zařizuje nikoli prodejce, nýbrž sám spotřebitel. V případě teleshoppingu se na prodej alkoholu vždy vztahuje DPH v zemi původu. Místem doručení alkoholu je místo, kde výrobek nastupuje svou cestu.

Může dodavatel nabízející spotřebitelům prodej alkoholu pomocí teleshoppingové služby na internetu uveřejňovat na svých internetových stránkách reklamy třetí strany, která zajišťuje dopravní služby, aniž by tato aktivita byla považována za prodej na dálku? Tato otázka je důležitá, aby bylo jisté, zda je DPH z prodeje splatná v zemi původu nebo v zemi určení.

Odpověď

(EN) Co se týče DPH z prodeje alkoholu soukromým spotřebitelům, z článku 33 směrnice o DPH (2006/112/ES⁽⁶⁵⁾) vyplývá, že dodávka zboží podléhajícího spotřební dani včetně dopravy poskytované dodavatelem nebo jeho jménem je zdaněna v místě, kde se zboží nachází v době, kdy je odeslání nebo doprava tohoto zboží ukončena. V případě dodávek zboží přepravovaného spotřebitelem nebo jeho jménem je podle článku 32 směrnice o DPH místem zdanění místo, kde se zboží nachází v době, kdy doprava zboží zákazníkovi začíná.

Pokud prodejce propaguje současně na své internetové stránce jak zboží podléhající spotřební dani, tak i způsob dopravy tohoto zboží k zákazníkovi bez nutnosti zákazníkovi přítomnosti v členském státě, ve kterém se nachází prodejce, bylo by možné tuto situaci chápat jako zneužívání, které za účelem DPH záměrně mění dodávku zboží dopravovanou prodejcem nebo jeho jménem v dodávku zboží dopravovanou zákazníkem nebo jeho jménem (Evropský soudní dvůr, rozsudek v případě C-255/02 Halifax plc ze dne 21. února 2006). V takové situaci by měla být brána v úvahu hospodářská realita a transakce přehodnocena a pokládána pro účely DPH za dodávku zboží podléhající spotřební dani dopravovaného prodejcem nebo jeho jménem a zdanitelného v členském státě, kde je jeho doprava k zákazníkovi ukončena. Takovou situaci je ovšem třeba vyhodnotit na základě okolností konkrétního případu.

*
* *

⁽⁶²⁾ Návrh rozhodnutí Rady o postoji, který má být jménem Evropského společenství zaujat, pokud jde o návrhy změn Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství a jejího harmonogramu, KOM(2008)0711 v konečném znění.

⁽⁶³⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽⁶⁴⁾ Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 1.

⁽⁶⁵⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 347, 11.12.2006.

Otázka č. 80, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0948/08)**Předmět: Nelidské podmínky ve věznicích**

Obyvatelé řeckých věznic nedávno organizovali masivní hladovky na protest proti nelidským podmínkám, za nichž jsou vězněni, podmínkám, které se zhoršily v důsledku politických rozhodnutí vlád Nové demokracie a strany PASOK, zčásti v souladu s pokyny EU.

Problém se konkrétně týká masivního přeplnění věznic, jehož příčinou je velký příliv osob zadržovaných ve vazbě a čekajících na rozsudek, ale kromě nich i cizinců zatčených pouze za nelegální vstup do země. Přelidnění je provázáno nárůstem počtu sebevražd, špatným zacházením s vězni a porušováním jejich základních práv, nedostatkem dostatečně kvalifikovaného lékařského a ošetrovatelského personálu, absencí detoxikačních programů, absencí zvláštních zařízení pro mladistvé, nepřístupností věznic pro zástupce vědeckých a sociálních organizací, politických stran atd.

Jaký je názor Komise na nepřipustné vězeňské podmínky, které byly vytvořeny, a na porušování základních práv vězňů?

Odpověď

(EN) Komise neprovádí kontroly podmínek zadržování osob v členských státech. Evropskou institucí, která je zodpovědná za tento typ kontrol, je Evropský výbor pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (Výbor CPT), což je orgán podřízený Radě Evropy. Komise nicméně pečlivě sleduje zprávy Výboru CPT, a to s ohledem na druhý odstavec čl. 6 Smlouvy o Evropské unii, který stanoví, že Unie ctí základní práva zaručená Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (ECHR) a ta, jež vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, jako obecné zásady práva Společenství. V této souvislosti je třeba zmínit, že podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva mohou nepřijatelné podmínky zadržování osob rovněž představovat porušení článku 3 (zákaz mučení) ECHR, a to i v případě, že není důkaz jednoznačného úmyslu ponižování zadržovaného. Z toho vyplývá, že Řecko musí zacházet se zadržovanými s důstojností a v souladu s platnými mezinárodními normami.

*
* *

Otázka č. 82, kterou pokládá Olle Schmidt (H-0951/08)**Předmět: Výrobci automobilů ve státním vlastnictví**

V souvislosti s hospodářskou krizí v 70. letech 20. století došlo ke znárodnění mnoha průmyslových podniků. Určitý počet podniků, které nepřešly do státního vlastnictví, získal vysoké půjčky nebo subvence. V mé vlasti, ve Švédsku, se těchto subvencí dostávalo loděnicím, z nichž nyní v mé zemi už žádná neexistuje. V jiných zemích to byli výrobci automobilů, kdo měli problémy s další existencí. Národní prestižní značky, jako je Chrysler, Rolls Royce a Renault, byly zachráněny z peněz daňových poplatníků příslušných zemí.

V tuto chvíli se zdá, jako by se úvěrová krize vyvinula do podoby rozsáhlé světové recese. Automobilový průmysl zaměřený na výrobu vozů s vysokou spotřebou se opět ocitá na pokraji bankrotu. To je ve Švédsku určitý problém, protože právě tam mají větší část své výroby Volvo i Saab. Minulý týden se v médiích objevily zprávy (mj. 1. prosince 2008 ve Financial Times), že američtí vlastníci společnosti Volvo a Saab vedou rozhovory se švédskou vládou o znárodnění těchto výrobních podniků bojujících s krizí. Víme také, že podobné rozhovory mezi výrobci automobilů a vládami probíhají i v mnoha dalších zemích.

Spatřuje Komise ve státem vlastněných a provozovaných průmyslových podnicích nějaké nebezpečí?

Odpověď

(EN) Článek 295 Smlouvy o ES stanoví, že smlouvou není dotčena „úprava vlastnictví uplatňovaná v členských státech“. Tato zásada znamená, že Smlouva neupřednostňuje soukromé nebo veřejné vlastnictví společnosti. Uplatňování této zásady předpokládá, že veřejné subjekty, které jsou podílíky či mají odpovědnost za provozování společnosti, jednají způsobem podobným soukromým subjektům. Jak potvrzuje Evropský soudní dvůr (v případě C174/04, Komise ve sporu s Itálií, §32): „Ustanovení Smlouvy o volném pohybu kapitálu nerozlišují mezi podniky v soukromém a veřejném vlastnictví.“

Především při uplatňování pravidel státní pomoci Komise skutečně rozlišuje případy, v nichž veřejné subjekty jednají jako soukromí vlastníci, a případy, ve kterých je veřejné vlastnictví nebo veřejná intervence do vlastnictví či správy společnosti odůvodněna veřejnými nebo jinými státními ohledy. Uplatňování tohoto

rozdíl se děje na základě použití tak zvané zásady investora v tržním hospodářství. Podle této zásady se chování veřejného podílníka či veřejného provozovatele srovnává s tím, co by v téže situaci musel udělat soukromý provozovatel vycházející z úvahy opírající se o principy tržního hospodářství: to znamená, že se zkoumají důvody takové veřejné investice, její podmínky a její návratnost. Pakliže veřejná intervence ve zkoušce podle zásady investora v tržním hospodářství neobstojí, dochází Komise k závěru, že tato intervence obsahuje prvky státní pomoci, kde je nutno posoudit její slučitelnost s tržním hospodářstvím.

Znárodnění či částečné veřejné investování do společností (nezávisle na odvětví) není tudíž jako takové, pokud jde o právo Společenství a pokud je ve shodě se zásadou investora v tržním hospodářství, v zásadě zakázáno. Nicméně v případech, kdy státní intervence neobstojí ve zkoušce podle zásady investora v tržním hospodářství, musí Komise tato opatření prošetřit, aby posoudila jejich slučitelnost s pravidly státní pomoci.

V současné finanční a hospodářské krizi se zdá být obtížné dát veřejným intervencím na podporu upadajících společností či firem v odvětvích, které čeká obtížná budoucnost, podobu slučitelnou s chováním investora v tržním hospodářství. Z tohoto hlediska by bylo případné veřejné investice, například do společnosti Volvo nebo Saab (jakkoli se zdá, že z těchto projektů již sešlo), nutno pečlivě posoudit s ohledem na jejich slučitelnost s pravidly státní pomoci.

*
* *

Otázka č. 83, kterou pokládá Katerina Batzeli (H-0953/08)

Předmět: Legislativa Evropského soudního dvora týkající se uznávání diplomů na základě franšízových dohod a zásahů do organizace vzdělávacích systémů, odpovědnosti členských států

Dne 23. října 2008 vydal Evropský soudní dvůr (ESD) rozsudek v případě C274/05, na jehož základě je Řecko povinno uznávat profesionální práva v oborech vzdělávacích institucí ostatních členských států (kvalifikace získaná v rámci franšízových dohod).

Může Komise říci, zda je hostitelská země povinna uznávat činnost vzdělávacích institucí provozovaných na jejím území, i když tyto instituce neodpovídají základním zásadám její vnitrostátní vzdělávací politiky a vnitrostátního práva?

Do jaké míry je požadováno bezprostřední vyhodnocení provádění směrnice 2005/36/ES⁽⁶⁶⁾ a předchozí směrnice 89/48/EHS⁽⁶⁷⁾, zejména co se týče rozsahu důsledků pro vnitrostátní vzdělávací systémy a jejich uznávání profesionálních práv a ustanovení článků 149 a 150 Smlouvy o ES o vnitrostátní odpovědnosti v záležitostech vzdělávání?

Nesouhlasí Komise s tím, že vzhledem k tomu, že tato otázka je ve Společenství a vnitrostátních právních předpisech příčinou nejasností a problémů a občané jsou nuceni uchýlovat se k ESD, je zapotřebí nového návrhu EU, který by stanovil dělicí čáru mezi povinnostmi uznávat profesionální kvalifikace a pravomocemi členských států uznávat diplomy o vzdělání, aby se tak bylo možné vyhnout nebezpečí setření rozdílů v kvalifikacích mezi zeměmi s velkými rozdíly ve vzdělávacích systémech?

Odpověď

(EN) Dne 23. října 2008⁽⁶⁸⁾, Evropský soudní dvůr (ESD) potvrdil, že Řecko nesplnilo své závazky vyplývající ze směrnice 89/48/EHS⁽⁶⁹⁾, protože neuznávalo diplomy udělené pravomocnými orgány jiných členských států po ukončení vzdělání a odborného výcviku poskytovaného soukromou institucí v Řecku na základě franšízové dohody. Soudní dvůr k tomu dodal, že tento závěr nezpochybňuje odpovědnost Řecka za obsah výuky a organizaci vzdělávacího systému. Jelikož však byly dotyčné diplomy uděleny pravomocnými institucemi jiných členských států výlučně na základě platných pravidel v rámci svých systémů vzdělávání a odborného výcviku, nepozbývají diplomy udělené na základě dokončeného vzdělání a odborného výcviku poskytnutého v rámci homologačních (franšízových) dohod s ohledem na směrnici 89/48/EHS v řeckém

⁽⁶⁶⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁶⁷⁾ Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽⁶⁸⁾ ESD C-274/05, Komise proti Řecku, 23. října 2008.

⁽⁶⁹⁾ Směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. 12. 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy, Úř. věst. L 19, 24.1.1989.

vzdělávacím systému platnosti. Evropský soudní dvůr tímto rozsudkem potvrzuje svůj dřívější rozsudek v případě Neri⁽⁷⁰⁾ proti Itálii z roku 2003, ve kterém ozřejmil, že odmítání uznávat kvalifikace vydané na základě franšízových dohod odůvodněné pouze tím, že vzdělávání neprobíhalo na univerzitní půdě, je v rozporu s právem Společenství.

Tyto dva rozsudky, jeden přímo, druhý nepřímo, stanovují, že právní předpisy Řecka nejsou v souladu s právem Společenství, když byla směrnice 89/48/EHS dosud platná. Řecké předpisy stále nejsou v souladu s právními předpisy EU, protože Řecko dosud neprovedlo směrnici 2005/36/ES⁽⁷¹⁾ o uznávání profesionálních kvalifikací, kterou byla zrušena směrnice 89/48/EHS a která je platná od 20. října 2007. Je třeba zdůraznit, že článek 53 této směrnice dává členským státům výslovně právo ověřovat některé prvky související s udělováním franšízových diplomů, jako je formální platnost osvědčení o výukových kurzech absolvovaných v jiném členském státě a uděleném členským státem původu, totožnost diplomu s diplomem udělovaným v členském státu původu poté, co byl v úplnosti absolvován daný kurz, nebo totožnost udělených profesionálních práv.

Dne 4. prosince 2008 Evropský soudní dvůr vydal dva nové rozsudky⁽⁷²⁾ proti Řecku, jimiž výslovně potvrdil závěry, k nimž dospěl v případě C274/05, a rozhodl, že Řecko tím, že neuznává franšízové diplomy, porušuje právo EU.

Nejnovější legislativa ESD a sekundární legislativa na úrovni EU týkající se uznávání profesionálních kvalifikací, směrnice 2005/36/ES, jednoznačně určují rámec toho, jak by Řecko mělo zacházet s franšízovými diplomy udělenými kvalifikovaným odborníkům. Není v této věci žádné právní nejistoty, a není tudíž ani potřeba nového návrhu.

*
* *

Otázka č. 84, kterou pokládá Salvador Domingo Sanz Palacio (H-0954/08)

Předmět: Plán na obnovu automobilového průmyslu

Automobilový průmysl je strategickým odvětvím a má zásadní význam pro hospodářství EU, jak pokud jde o HDP, tak o zaměstnanost, kterou přímo i nepřímo vytváří. Pro EU musí být prioritou, aby přijala konkrétní opatření na podporu tohoto průmyslu, aby zajistila jeho životaschopnost a zachránila pracovní místa. Plán Komise na obnovu růstu a zaměstnanosti navrhuje řadu opatření, která je třeba doplnit o konkrétní plány, jež budou provedeny jednotlivými členskými státy. Cílem krizových opatření musí být především odvrácení hrozby zavírání továren a ztráty pracovních míst. Jak flexibilní budou možnosti, které členské státy dostanou, aby mohly ve svých podpůrných programech počítat se státní pomocí, která bude směřovat konkrétně do automobilového průmyslu? Bude-li státní pomoc poskytována za takto flexibilních podmínek, k jakým účelům bude možné této pomoci využívat a jaké budou podmínky, které bude muset tato pomoc splňovat?

Odpověď

(EN) Jak uvádí vážený pan poslanec, Komise skutečně vyhlásila plán obnovy růstu a zaměstnanosti, aby posílila poptávku a obnovila důvěru v evropské hospodářství. V tomto kontextu Komise zvažuje navrhnout členským státům, aby přijaly opatření na poskytování dodatečné státní pomoci, která by byla platná pouze omezenou dobu.

Mezi zamýšlenými opatřeními, které by Komise mohla členským státům povolit, je poskytování pomoci v podobě záruk a zvýhodněných půjček. Schvalování těchto opatření bude samozřejmě podléhat určitým podmínkám a omezením maximálních částek a mělo by být projednáno s členskými státy. Tyto iniciativy nebudou zaměřeny na jedno konkrétní odvětví hospodářství, ale jejich cílem bude pomoci podnikům překonat obtíže se získáváním financí, které nastaly v přímém důsledku nedávné krize.

Je důležité připomenout, že od začátku krize Rada zdůrazňovala potřebu zachovat uplatňování pravidel hospodářské soutěže. Komise musí evropským společnostem zajistit stejné podmínky a vyhnout se tomu,

⁽⁷⁰⁾ ESD C-153/02, Valentina Neri, 13. 11. 2003.

⁽⁷¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES zde dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, Úř. věst. L 255/22, 30.9.2005.

⁽⁷²⁾ ESD C-84/07, Komise proti Řecku, 4. 12. 2008; ESD C-151/07, Khatzithanasis v Ipourgos Igeias kai Kinonikis Allilengiis, 4. 12. 2008.

aby se členské státy předháněly v poskytování subvencí, což by bylo neudržitelné a pro EU jako celek zničující. Z tohoto důvodu je Komise obezřetná, co se týče možnosti jakéhokoli „flexibilního uplatňování“ pravidel státní pomoci. Současný rámec státní pomoci poskytuje významný počet možností přidělovat státní podporu všem různým odvětvím včetně automobilového průmyslu.

Na dodavatelské straně umožňuje rámec výzkumu, vývoje a inovací (R&D&I) státní pomoc ve prospěch rozvoje zelených technologií, je-li splněn předpoklad, že je na trhu v tomto směru nedostatek a že pomoc má pobídkový účinek a je přiměřená. Rozvojovou pomoc mohou čerpat rovněž společnosti, které svým výrobním postupem zlepšují environmentální normy Společenství. Využít lze ještě i dalších pravidel, které se týkají problémů malých a středních podniků na nižších stupních dodavatelského řetězce. Obzvláště obecné nařízení o blokových výjimkách poskytuje širokou škálu opatření týkajících se přidělování pomoci s minimálním administrativním zatížením.

Zvýhodněné záruky mohou pomoci při řešení některých problémů automobilového průmyslu a rovněž i problémů, s nimiž se v této oblasti potýkají dodavatelé. Jakmile se nicméně určitá společnost dostane do situace, kdy pro ni nebude dostupná už ani zvýhodněná záruka, mohou se na ni vztahovat záchranná a restrukturalizační pravidla. V této fázi proto Komise nevidí potřebu vypracovat specifický odvětvový rámec pro automobilový průmysl.

Závěrem by bylo vhodné poznamenat, že půjčky poskytované automobilovým podnikům Evropskou investiční bankou nejsou zvýhodněné půjčky, protože jsou poskytovány za tržní ceny.

*
* *

Otázka č. 85, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0957/08)

Předmět: Mylné posouzení rizik způsobené chybějící regulací finančních trhů

Došlo ze strany Komise k mylnému posuzování rizik plynoucímu z (chybějící) regulace finančních trhů? Jakou podobu tato mylná posouzení měla?

Jaká praktická dlouhodobá opatření Komise navrhuje, aby se minimalizovala rizika pocházející z finančních trhů?

Uvažuje Komise o tom, že by banky v celé EU měly stanovený určitý podíl základního kapitálu? Jak vysoký by tento podíl základního kapitálu měl být?

Uvažuje Komise o tom, že by také další finanční instituce, jako jsou investiční společnosti, zajišťovací fondy, pojišťovací společnosti či jednotlivé strukturované finanční nástroje měly stanovený poměr vlastního kapitálu nebo poměr státních finančních prostředků?

Odpověď

(EN) Komise může předkládat návrhy předpisů týkající se finančních trhů. Odpovědnost za provádění a účinné vymáhání je nicméně věcí regulátorů na straně členských států (a na celosvětové úrovni věcí finančních regulátorů na straně třetích zemí).

Už od samého začátku finanční krize před více než jedním rokem Komise jednala s členskými státy, aby zmírnila situaci a navrhla příslušná dlouhodobá opatření pro její nápravu. V předešlých měsících Komise předložila návrhy na změnu směrnice o kapitálových požadavcích, směrnice o systémech pojištění vkladů a účtování v reálných hodnotách. Komise rovněž přijala návrh nařízení o ratingových agenturách. Komise navíc zadala práci o odměňování vedoucích pracovníků a finančních derivátech a připravuje k vydání konzultační dokument o zajišťovacích fondech. Skupině odborníků na vysoké úrovni pod vedením Jacquese de Larosière byl navíc zadán úkol, aby předložila doporučení mj. o přeshraničním dohledu. Komise konečně též oznámila, že v létě 2009 vydá dokument o budoucnosti nařízení o finančních trzích.

Co se týče specifických otázek kapitálu, minimálního podílu vlastního majetku a státních finančních prostředků, o těch se jedná na jiných fórech. Komise se aktivně podílí na práci Basilej II, která se těmito otázkami zabývá, a sleduje také vývoj trhů, aby mohla určit další cestu vpřed. Otázky vznesené váženým panem poslancem budou podrobně probírány v tomto kontextu. V tuto chvíli by bylo nicméně předčasné dávat konkrétní signály poukazující tím nebo oním směrem.

Jak bylo předestřeno výše, Komise letos předložila velký počet návrhů a očekává, že tímto tempem bude práce pokračovat i během příštích měsíců.

To je stručný přehled o tom, na čem Komise v této oblasti pracuje. Bude-li si vážený pan poslanec přát další informace, Komise je v tom samozřejmě k dispozici.

*
* *

Otázka č. 86, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0960/08)

Předmět: Ochrana výroby a zaměstnanosti v textilním a oděvním odvětví v různých členských státech EU

Může Komise v návaznosti na odpověď na otázku č. H-0866/08⁽⁷³⁾ o (možném) skončení platnosti společného systému dohledu nad určitými kategoriemi textilních a oděvních výrobků dovážených z Číny do členských států EU, jehož platnost by mohla skončit 31. prosince 2008, a s ohledem na zvyšující se počet firem, které (zejména v Portugalsku) bankrotují nebo stěhují výrobu do jiné země a zanechávají za sebou nezaměstnanost a sociální krize, uvést, zda Komisi nějaký členský stát již navrhl nebo požádal, aby prodloužila platnost společného systému dohledu po 31. prosinci 2008 či aby přijala nějaká jiná opatření v tomto rámci? Pakliže ano, může tyto členské státy jmenovat a vyložit, jaká opatření ten který z nich v současné době navrhuje? Postavil se některý členský stát proti takovým opatřením a pokud ano, na základě jakých důvodů se tak v tom kterém případě stalo?

Odpověď

(EN) V právních předpisech Společenství se předpokládalo, že systém dohledu s dvojí kontrolou skončí dne 31. prosince 2008 a že by platil i po tomto datu, se nepředpokládalo.

Jak Komise váženému panu poslanci již objasnila v odpovědi na písemnou otázku H0866/08⁽⁷⁴⁾, byla zde „celá škála žádostí od dohledu s jednoduchou kontrolou k prostému monitorování cel, přičemž většina členských států se vyslovila ve prospěch navzájem odlišných možností“. Nedošlo nicméně k žádnému formálnímu hlasování, protože nebyl předložen žádný formální návrh na dohled s dvojí kontrolou. Proto také nebyl vyjádřen žádný formální postoj členských států. To odráží situaci, že většina zúčastněných stran nevidí žádný důvod k další akci; přeje si, aby se postupovalo tím směrem, že se s textilním odvětvím bude zacházet stejně jako s ostatními odvětvími.

Čína navíc jednoznačně sdělila, že „si nepřeje pokračovat v systému dohledu s dvojí kontrolou“. Jakýkoli pokus o pokračování by byl tak předem odsouzen k zániku.

Pokud jde o nějaké další opatření na sledování dovozu z Číny, žádná další opatření nebyla formálně předložena, protože obecný konsensus většiny v diskusích směřoval k liberalizaci obchodu v tomto odvětví. Komise bude nicméně i nadále, jak uvedla v odpovědi na otázku H0866/08, pozorně sledovat vývoj aktuálních obchodních statistik (Comext) a celní údaje v roce 2009.

Komise si je vědoma situace zaměstnanosti v různých odvětvích hospodářství EU a obzvláště pak v odvětví textilním. Podrobně to Komise uvádí ve své odpovědi na otázku H-0866/08. Od začátku roku 2007, kdy byl vytvořen Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, aby financoval opatření aktivní politiky na pracovním trhu na podporu zaměstnanců, kteří v důsledku globalizace přišli o práci. EGF pomohl nadbytečným zaměstnancům v textilním odvětví na Maltě, Litvě a ve čtyřech regionech Itálie. V současné hospodářské krizi probíhá přezkum fondu v rámci plánu evropské hospodářské obnovy⁽⁷⁵⁾, který má fondu umožnit účinněji zasahovat na podporu zaměstnanců, kteří přicházejí o práci.

*
* *

Otázka č. 87, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiene (H-0962/08)

Předmět: Provádění evropské politiky sousedství

Evropská politika sousedství byla Komisí vytvořena v roce 2004 a od té doby byla provedena v 16 zemích sousedících s EU. Jak Komise hodnotí provádění EPS za období posledních čtyř let? Jaké jsou nejdůležitější

⁽⁷³⁾ Písemná odpověď ze dne 19. listopadu 2008.

⁽⁷⁴⁾ Písemná odpověď ze dne 19. listopadu 2008.

⁽⁷⁵⁾ KOM(2008)0800 v konečném znění.

úspěchy a nedostatky evropské politiky sousedství? Které sousední země mají z EPS největší prospěch? Jaký je postoj Komise k možnosti plné účasti Běloruska na EPS vzhledem k nedávnému politickému vývoji v zemi?

Odpověď

(EN) Evropská politika sousedství (EPS) je a zůstává ústřední složkou vnějších vztahů Unie a přináší již své hmatatelné výsledky v rámci vytváření vzájemné stability a prosperity. Ze zprávy o pokroku EPS z dubna 2008 vyplývá, že v provádění této politiky v celém sousedství EU bylo dosaženo významného pokroku, obzvláště na poli hospodářských reforem a sbližování právních předpisů v různých oblastech. Na druhé straně je zřejmé, že ze strany našich partnerských zemí toho zbývá ještě mnoho udělat, a to zejména v oblastech státní správy a právního státu.

V zájmu dalšího posílení EPS a ráznějších pobídek Unie ve prospěch reforem vytvořila Komise řadu různých návrhů v oblastech liberalizace obchodu a hospodářské integrace, vyšší mobility osob a výraznější role EU v řešení regionálních konfliktů.

EU postupuje v souladu s politikou individuální diferenciace, aby přizpůsobila naši podporu individuálním potřebám a snahám partnerů, přičemž nabízí více těm zemím, které více usilují o provádění reforem a činí v tomto směru větší pokrok („více za více“). Na základě toho Komise určila čtyři země, v jejichž případě intenzita spolupráce zaručuje bližší vztahy s EU: Ukrajinu, Moldavsko, Maroko a Izrael. Unie pracuje na zhmotnění těchto „pokročilých“ vztahů.

Bělorusko je důležitým východním sousedem a Komise tuto zemi pobízí k dalšímu pokroku směrem k demokratizaci a dalším reformám. Bělorusko bude na základě své vlastní volby a svých vlastních rozhodnutí schopno plně využít výhod EPS a zejména pak nové iniciativy východního partnerství.

*
* *

Otázka č. 88, kterou pokládá Neena Gill (H-0964/08)

Předmět: Zachování tygrů

Bude Komise vzhledem k tomu, že pytláctví představuje vážnou hrozbu pro volně žijící tygry, a vzhledem k pozitivním krokům, které Indie začíná podnikat, aby zlepšila ochranu těchto zvířat, postupovat tímto směrem a uzná zločiny páchané na volně žijících živočiších a planě rostoucích rostlinách jako formu závažného nadnárodního organizovaného zločinu a poskytne Komise mezinárodním partnerům, jako je Úřad OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC), Program OSN pro životní prostředí (UNEP), Interpol a Světová celní organizace (WCO), dodatečné prostředky pro boj se zločinem páchaným na životním prostředí a na volně žijících živočiších a planě rostoucích rostlinách, a to zejména v transhimalajské oblasti (Indie, Nepál, Čína)?

Odpověď

(EN) Komise plně uznává závažnost pytláctví a nelegálního obchodování s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami a vážný dopad, který tyto nelegální aktivity mají na zachování stavu daného druhu. Znepokojení Komise v tomto ohledu odráží směrnice o trestněprávní ochraně životního prostředí, která byla formálně přijata Parlamentem a Radou dne 19. listopadu 2008 (směrnice 2008/99/ES). Tato směrnice zajistí, že nelegální těžba a obchodování s chráněnými druhy jsou hodnoceny jako trestný čin a že je možné trestat tyto činnosti účinnými, přiměřenými a odrazujícími trestnými postihy.

Co se týče mezinárodního obchodování s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, doporučuje Komise ve svém doporučení ze dne 13. června 2007, ve kterém stanovuje soubor opatření na vymáhání nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi⁽⁷⁶⁾, mj. to, aby členské státy byly ve styku se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, jako je sekretariát UNEP CITES, WCO a Interpol, a podporovaly je, a pomáhaly tak odhalovat nelegální obchodování s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, odrazovat od něj a předcházet mu. Ačkoli Komise WCO a Interpolu neposkytuje přímé finanční prostředky na boj proti zločinu páchanému na životním prostředí a na volně žijících živočiších a planě rostoucích rostlinách, pracuje v těsné součinnosti s těmito organizacemi a zve je k pravidelným schůzkám Skupiny EU pro potírání obchodu s volně žijícími

⁽⁷⁶⁾ Úř. věst. L 159, 20.6.2007

živočichy a planě rostoucími rostlinami, aby zajistila účinnou spolupráci a koordinaci v boji proti tomuto obchodu.

Komise mimoto prostřednictvím sekretariátu CITES poskytla finanční prostředky na to, aby byl v Číně v roce 2005 zorganizován seminář o provádění a vymáhání CITES v Asii, který se zabýval otázkami vymáhání a regionální spolupráce v boji proti nelegálnímu obchodu s výrobky z tygrů a dalších ohrožených druhů. Komise letos rovněž poskytuje finanční prostředky sekretariátu CITES na schůzku o potírání obchodu s tygry, která se má konat v roce 2009.

V rámci svých aktivit na poli mezinárodní spolupráce v oblasti ochrany životního prostředí a rozvoje Komise rovněž financuje řadu programů a projektů na globální, regionální a místní úrovni, jejichž cílem je podpora udržitelné správy biologické rozmanitosti a/nebo chráněných území. Většina těchto programů zahrnuje opatření proti pytláctví a podporu vymáhání zákonů. Příkladem v asijském regionu je zřízení Pamirsko-altajské přeshraniční chráněné oblasti (PATCA) mezi Tádžikistánem a Kyrgyzstánem a program EU a Číny pro biologickou rozmanitost (ECBP).

*

* *